

MTX 127207

การพัฒนาความสามารถด้านการฟังและการพูดภาษาอังกฤษ
ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ตามแนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร

บทคัดย่อ - กรณีศึกษา ทนายธรรม Case ของศาล
บทคัดย่อ - กรณีฟ้องและตรวจ

นางสาวจุฑามาศ ชนะภัย

มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม
RAJABHAT MAHASARAKHAM UNIVERSITY

สำนักวิทยบริการฯ มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม
ในรูป.....
วันลงทะเบียน..... 17 ต.ค. 2562
เลขทะเบียน..... 261693
เลขเรียกหนังสือ..... 2420.7 0326 1

2562

วิทยานิพนธ์นี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร
ปริญญาครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาหลักสูตรและการเรียนการสอน
มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม
พ.ศ. 2561

สงวนลิขสิทธิ์ของมหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม

ใบอนุญาตวิทยานิพนธ์
มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม

เรื่อง : การพัฒนาความสามารถด้านการฟังและการพูดภาษาอังกฤษ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3
ตามแนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร

ผู้วิจัย : นางสาวจุฑามาศ ชนะภัย

ได้รับอนุมัติเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร ปริญญาครุศาสตรมหาบัณฑิต
สาขาวิชาหลักสูตรและการเรียนการสอน

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ว่าที่ ร.ท.ดร.ณัฐชัย จันทชุม)

คณบดีคณะครุศาสตร์

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สนธิ ตีเมืองชัย)

คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม
RAJABHAT MAHASARAKHAM UNIVERSITY

คณะกรรมการสอบวิทยานิพนธ์

ประธานกรรมการ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.วิลิน จุมปาแฝด)

(รองศาสตราจารย์ ดร.ณรงค์ฤทธิ์ โสกา)

กรรมการ

กรรมการ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.อนุชิต บุญทองเลียง)

กรรมการ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สุรکانต์ จังหาร)

กรรมการ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ทิพาพร สุจारी)

ชื่อเรื่อง : การพัฒนาความสามารถด้านการฟังและการพูดภาษาอังกฤษ
ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๓ ตามแนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร

ผู้วิจัย : นางสาวจุฑามาศ ชนะภัย

ปริญญา : ครุศาสตร์มหาบัณฑิต (หลักสูตรและการเรียนการสอน)
มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม

อาจารย์ที่ปรึกษา : ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สุรกานต์ จังหาร
ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ทิพาพร สุจารี

ปีการศึกษา : ๒๕๖๑

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้ มีวัตถุประสงค์เพื่อ (๑) เพื่อพัฒนากิจกรรมการเรียนรู้ด้านการฟังและการพูดภาษาอังกฤษ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๓ ตามแนวการสอนภาษาแบบสื่อสาร ที่มีประสิทธิภาพ ตามเกณฑ์ ๗๕/๗๕ (๒) เพื่อเปรียบเทียบความสามารถด้านการฟังและการพูดภาษาอังกฤษ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๓ ที่จัดกิจกรรมการเรียนรู้ตามแนวการสอนภาษาแบบสื่อสาร ที่พัฒนาขึ้น กับเกณฑ์ร้อยละ ๗๕ (๓) เพื่อศึกษาค่าดัชนีประสิทธิผลของการเรียนรู้ด้านการฟังและการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร ตามแนวสอนภาษาแบบสื่อสารและ (๔) เพื่อศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนต่อกิจกรรมการเรียนรู้การฟังและการพูดภาษาอังกฤษ ตามแนวการสอนภาษาแบบสื่อสาร กลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๓/๒ จำนวน ๔๙ คน โรงเรียนปทุมคงคาสมุทรปราการ ได้มาโดยการใช้เทคนิคการสุ่มแบบกลุ่ม (Cluster Random Sampling) เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ แผนการจัดการเรียนรู้เพื่อพัฒนาความสามารถด้านการฟังและการพูดภาษาอังกฤษ ตามแนวการสอนภาษาแบบสื่อสาร จำนวน ๑๐ แผน แบบทดสอบวัดความสามารถด้านการฟังและการพูด จำนวน ๔๐ ข้อ และแบบสอบถามความพึงพอใจของนักเรียนต่อกิจกรรมการเรียนรู้การฟังและการพูดภาษาอังกฤษ ตามแนวการสอนภาษาแบบสื่อสาร สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และ t-test (One Sample t- test)

ผลการวิจัยพบว่า (๑) ประสิทธิภาพของการจัดกิจกรรมการเรียนรู้เพื่อพัฒนาความสามารถด้านการฟังและการพูดภาษาอังกฤษ ของนักเรียน ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๓ ตามแนวการสอนภาษาแบบสื่อสาร (E_o/E_b) เท่ากับ ๗๙.๘๕/๗๙.๔๔ ซึ่งมีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ ๗๕/๗๕ (๒) ความสามารถด้านการฟังและการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนที่เรียนด้วยกิจกรรมการเรียนรู้การฟังและการพูดตามแนวการสอนภาษาแบบการสื่อสาร สูงกว่าเกณฑ์ร้อยละ ๗๕ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .๐๕

(๓) ค่าดัชนีประสิทธิผลของการเรียนรู้ด้านการฟังและการพูดภาษาอังกฤษ ตามแนวสอนภาษาแบบสื่อสาร มีค่าเท่ากับ .๖๗๒๖ และ (๔) ความพึงพอใจของการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ด้านการฟังและการพูดภาษาอังกฤษ ตามแนวสอนภาษาแบบสื่อสาร โดยรวมอยู่ในระดับมากที่สุด

คำสำคัญ : ความสามารถด้านการฟัง ความสามารถด้านการพูด แนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร
ความพึงพอใจ

อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลัก

Title : The Development of English Listening and Speaking Abilities in Ninth-Grade Students Using Communicative Language Teaching Approach

Author : Miss Juthamas Chanapai

Degree : Master of Education (Curriculum and Instruction)
Rajabhat Maha Sarakham University

Advisors : Assistant Professor Dr.Surakarn Jungharn
Assistant Professor Dr.Tipaporn Sujaree

Year : ๒๐๑๘

ABSTRACT

The purposes of this study were (๑) to develop the listening and speaking English lesson plans in ninth – grade students based on Communicative Language Teaching (CLT) with the efficiency value of ๗๕/๗๕; (๒) The study also aimed to examine students’ listening and speaking skills with ๗๕% of standardized criterion. Moreover, the study was; (๓) to investigate the effectiveness index of the CLT instructions; and (๔) to determine students’ satisfaction towards the CLT instructions. Using a cluster random sampling technique, a total of ๔๙ ninth - grade students at Pratumkongka Samutprakan school, Samutprakan province in second semester of

academic year ๒๐๑๗, were involved. ๑๐ lesson plans were developed to organize the CLT instructions. A competency test, designed in ๔๐ - item format, was used to assess students' listening and speaking skills, and a ๕ - Likert scale questionnaire was employed to assess students' satisfaction. Descriptive statistical analyses; percentage, mean, standard deviation, and One Sample t-test were performed in data analysis processes.

The results of the study were as follows: (๑) the efficiency value of the listening and speaking instructions was found ๗๙.๘๕/๗๙.๔๔; (๒) The students' listening and speaking skills were found developing higher than ๗๕% of standardized criterion and significance at .๐๕ level; (๓) The effectiveness index of the listening and speaking

instructions was .๖๗๒๖, meaning the students leaning progress increased to ๖๗.๒๖%; and (๔) Students' overall satisfaction towards the CLT instructions was very satisfied.

Keywords: Listening Skills, Speaking Skills, Communicative Language Teaching, Satisfaction

Major Advisor

มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม
RAJABHAT MAHASARAKHAM UNIVERSITY

กิตติกรรมประกาศ

วิทยานิพนธ์เล่มนี้สำเร็จบรรณได้ด้วยความรู้และความช่วยเหลืออย่างยิ่ง จากผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สุรกานต์ จังหาร ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ทิพาพร สุจารี อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ ที่ได้ให้ความรู้ ตลอดจนให้คำปรึกษา และแนะนำแนวทางแก้ปัญหาที่เกิดขึ้นระหว่างการดำเนินงานวิจัย ผู้วิจัยขอกราบขอบพระคุณด้วยความเคารพอย่างสูงไว้ ณ โอกาสนี้

กราบขอบพระคุณผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.วิสัน จุมปาแฝด ผู้แทนบัณฑิตวิทยาลัย รองศาสตราจารย์ ดร. ณรงค์ฤทธิ์ โสภากา ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ภูษิต บุญทองเถิง ผู้ทรงคุณวุฒิสอบวิทยานิพนธ์ที่ให้คำแนะนำและตรวจแก้ไขข้อบกพร่องมาโดยตลอด ตั้งแต่เริ่มต้นจนสำเร็จเรียบร้อย

กราบขอบพระคุณ ดร.อัญญารัตน์ นาถธีระพงษ์ อาจารย์ก่อกิจบุญญ พูคำ อาจารย์เทพพร ขายไชย คุณครูสมคิด กันภัย และคุณครูธัญญา สุหา ที่กรุณาเป็นผู้เชี่ยวชาญในการตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือวิจัย ตลอดจนให้คำแนะนำ ข้อเสนอแนะในการปรับปรุงเครื่องมืองานวิจัยเล่มนี้เสร็จสมบูรณ์

ขอขอบพระคุณท่านผู้อำนวยการ สมนึก อุดมทรัพย์ ผู้อำนวยการโรงเรียนปทุมคงคาสมุทรปราการ รองผู้อำนวยการและคณะครูโรงเรียนปทุมคงคา สมุทรปราการ ที่ให้ความอนุเคราะห์ในการเก็บข้อมูลวิจัย ตลอดจนให้คำปรึกษาและแนะนำแนวทาง ตั้งแต่เริ่มต้นจนสำเร็จลุล่วง

ขอขอบคุณนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๓/๒ และ ๓/๑ ปีการศึกษา ๒๕๖๐ โรงเรียนปทุมคงคา สมุทรปราการ ที่ให้ความร่วมมือเป็นอย่างดีในการเก็บรวบรวมข้อมูล

ขอขอบคุณ เพื่อนทั้งในระดับปริญญาตรี สาขาภาษาอังกฤษ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม และเพื่อนนักศึกษา ระดับปริญญาโท สาขาหลักสูตรและการเรียนการสอน ภาคปกติ ปีการศึกษา ๒๕๕๙ มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคามทุกคน ที่เป็นกำลังใจและให้ความช่วยเหลือทำให้วิจัยเล่มนี้สำเร็จลุล่วงด้วยดี

เหนือสิ่งอื่นใดขอกราบขอบพระคุณ บิดา มารดา ครู อาจารย์ของผู้วิจัยที่ให้กำลังใจและให้การสนับสนุนในทุกๆ ด้านอย่างดีที่สุดเสมอมา คุณค่าและคุณประโยชน์อันพึงจะมีจากงานวิจัยเล่มนี้ ผู้วิจัยขอมอบและอุทิศแด่ผู้มีพระคุณทุก ๆ ท่าน และผู้วิจัยหวังเป็นอย่างยิ่งว่า รายงานการวิจัยนี้จะเป็นประโยชน์ต่อการปรับปรุงคุณภาพการศึกษาไม่มากนัก

นางสาวจุฑามาศ ชนะภัย

สารบัญ

หัวเรื่อง	หน้า
บทคัดย่อ	ค
ABSTRACT	จ
กิตติกรรมประกาศ	ช
สารบัญ	ซ
สารบัญตาราง	ญ
สารบัญภาพ	ฎ
บทที่ ๑ บทนำ	๑
๑.๑ ที่มาและความสำคัญของปัญหา	๑
๑.๒ วัตถุประสงค์การวิจัย	๕
๑.๓ สมมติฐานการวิจัย	๖
๑.๔ ขอบเขตการวิจัย	๖
๑.๕ คำนิยามศัพท์เฉพาะ	๗
๑.๖ ประโยชน์ที่ได้รับจากการวิจัย	๙
บทที่ ๒ เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	๑๐
๒.๑ หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พ.ศ. ๒๕๕๑ กลุ่มสาระการเรียนรู้ ภาษาต่างประเทศ	๑๐
๒.๒ แนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร	๒๒
๒.๓ การสอนการฟังเพื่อการสื่อสาร	๓๖
๒.๔ การสอนพูดเพื่อการสื่อสาร	๔๘
๒.๕ การวัดและประเมินผลความสามารถด้านการฟังและการพูดเพื่อการสื่อสาร	๕๕
๒.๖ ความพึงพอใจ	๖๐
๒.๗ แผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้	๖๓
๒.๘ การหาประสิทธิภาพของเครื่องมือและดัชนีประสิทธิผล.....	๖๙
๒.๙ บริบทโรงเรียน	๗๔
๒.๑๐ งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	๗๘
๒.๑๑ กรอบแนวคิดการวิจัย	๘๐
หัวเรื่อง	หน้า
บทที่ ๓ วิธีการดำเนินการวิจัย	๘๒
๓.๑ กลุ่มประชากรและกลุ่มตัวอย่าง	๘๒
๓.๒ เครื่องมือวิจัย	๘๒
๓.๓ การสร้างและการหาคุณภาพเครื่องมือวิจัย.....	๘๕

๓.๔ การเก็บรวบรวมข้อมูล	๙๓
๓.๕ การวิเคราะห์ข้อมูล	๙๓
๓.๖ สถิติที่ใช้ในการวิจัย	๙๔
บทที่ ๔ ผลการวิจัย	๙๙
๔.๑ สัญลักษณ์ที่ใช้ในการเสนอผลการวิจัย	๙๙
๔.๒ ลำดับขั้นตอนในการเสนอผลการวิจัย	๙๙
๔.๓ ผลการวิจัย	
๑๐๐	
บทที่ ๕ สรุปผล อภิปรายและข้อเสนอแนะ	
๑๐๖	
๕.๑ สรุปผล	๑๐๖
๕.๒ อภิปรายผล	
๑๐๗	
๕.๓ ข้อเสนอแนะ	
๑๐๙	
บรรณานุกรม.....	๑๑๐
ภาคผนวก	
๑๑๙	
ภาคผนวก ก ตัวอย่างแผนการจัดการจัดกิจกรรมการเรียนรู้เพื่อพัฒนาความสามารถ	
ด้านการฟังและการพูดภาษาอังกฤษ ตามแนวการสอน	
ภาษาเพื่อการสื่อสาร	
๑๒๐	
ภาคผนวก ข เครื่องมือที่ใช้ในการรวบรวมข้อมูล.....	๑๓๐
ภาคผนวก ค คุณภาพของเครื่องมือ.....	
๑๖๖	
ภาคผนวก ง รายชื่อผู้เชี่ยวชาญและหนังสือของความอนุเคราะห์ในการเก็บข้อมูล.....	๑๘๒
ประวัติผู้วิจัย.....	๑๙๐

สารบัญตาราง

ตารางที่

หน้า

๒.๑ ตัวชี้วัด และสาระการเรียนรู้แกนกลาง สาระที่ ๑ ภาษาเพื่อการสื่อสาร

มาตรฐาน ต ๑.๑	๑๒
๒.๒ ตัวชี้วัด และสาระการเรียนรู้แกนกลาง สาระที่ ๑ ภาษาเพื่อการสื่อสาร มาตรฐาน ต ๑.๒	๑๕
๒.๓ ตัวชี้วัด และสาระการเรียนรู้แกนกลาง สาระที่ ๑ ภาษาเพื่อการสื่อสาร มาตรฐาน ต ๑.๓	๑๗
๒.๔ ตัวชี้วัด และสาระการเรียนรู้แกนกลาง สาระที่ ๒ ภาษาและวัฒนธรรม มาตรฐาน ต ๒.๑	๑๘
๒.๕ ตัวชี้วัด และสาระการเรียนรู้แกนกลาง สาระที่ ๒ ภาษาและวัฒนธรรม มาตรฐาน ต ๒.๒	๑๙
๒.๖ ตัวชี้วัด และสาระการเรียนรู้แกนกลาง สาระที่ ๓ ภาษากับความสัมพันธ์กับ กลุ่มสาระการเรียนรู้อื่น มาตรฐาน ต ๓.๑	๒๐
๒.๗ ตัวชี้วัด และสาระการเรียนรู้แกนกลาง สาระที่ ๔ ภาษากับความสัมพันธ์กับชุมชน และโลก มาตรฐาน ต ๔.๑	๒๐
๒.๘ ตัวชี้วัด และสาระการเรียนรู้แกนกลาง สาระที่ ๔ ภาษากับความสัมพันธ์กับชุมชน และโลก มาตรฐาน ต ๔.๒	๒๐
๒.๙ การเปรียบเทียบแนวการสอนแบบวิธีฟังและการพูดและแนวการสอนภาษา เพื่อการสื่อสาร	๒๔
๒.๑๐ บทบาทของครูและนักเรียนในการสอนตามกรอบ PPP	๓๓
๒.๑๑	ระดับ
การเรียนรู้ภาษาของ Valette และ Disick	๕๓
๒.๑๒ จำนวนนักเรียนโรงเรียนปทุมคงคา สมุทรปราการ ปีการศึกษา ๒๕๖๐	๗๕
๒.๑๓ มาตรฐานการเรียนรู้ที่ต้องเร่งปรับปรุงเนื่องจากมีคะแนนเฉลี่ยต่ำกว่า ระดับประเทศ เป็นอันดับ ๑-๔	๗๖
๒.๑๔ โครงสร้างกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ รายวิชาพื้นฐานระดับ ชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น	๗๗
๓.๑ เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บข้อมูล	๘๔
ตารางที่	หน้า
๓.๒ เนื้อหาและจุดประสงค์การฟังและการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร	๘๕
๓.๓ วิเคราะห์ความสอดคล้องของจุดประสงค์การเรียนรู้ เนื้อหา และจำนวนข้อสอบ	๘๙

๔.๑	ผลการวิเคราะห์เปรียบเทียบประสิทธิภาพของแผนการจัดการจัดการเรียนรู้อื่นๆ เพื่อพัฒนา ความสามารถด้านการฟังและการพูด ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๓ ตามแนวการสอน ภาษาเพื่อการสื่อสาร (E _๑ / E _๒) กับเกณฑ์ ๗๕ / ๗๕	๑๐๑
๔.๒	ผลการเปรียบเทียบความสามารถด้านการฟังและการพูดภาษาอังกฤษ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๓ ตามแนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร เทียบกับเกณฑ์ ร้อยละ ๗๕	๑๐๑
๔.๓	ค่าดัชนีประสิทธิผลของการจัดการเรียนรู้อื่นๆ เพื่อพัฒนาความสามารถด้านการฟัง และการพูดภาษาอังกฤษ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๓ ตามแนวการสอนภาษา เพื่อการสื่อสาร	๑๐๒
๔.๔	ผลการวิเคราะห์หาความพึงพอใจต่อการจัดการจัดการเรียนรู้อื่นๆ เพื่อพัฒนา ความสามารถด้านการฟังและการพูดภาษาอังกฤษ ตามแนวการสอนภาษา เพื่อการสื่อสาร	๑๐๓
ค.๑	ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และร้อยละของคะแนนระหว่างเรียน และคะแนนหลังเรียน	๑๐๗
ค.๒	ค่าดัชนีความสอดคล้องของแผนการจัดการเรียนรู้อื่นๆ เพื่อพัฒนาความสามารถ ด้านการฟัง – พูด ตามแนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร โดยรวม	๑๑๑
ค.๓	ค่าดัชนีความสอดคล้องของแบบทดสอบความสามารถด้านการฟังและการพูด ตามแนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร	๑๑๓
ค.๔	การวิเคราะห์หาคุณภาพค่าความยาก (p) ค่าอำนาจจำแนก (B) ของแบบทดสอบ	๑๑๖
ค.๕	วิเคราะห์ความเชื่อมั่นแบบทดสอบวัดความสามารถทั้งฉบับตามวิธีของโลเวท	๑๑๘
ค.๖	ค่าดัชนีความสอดคล้องของแบบประเมินความพึงพอใจต่อการจัดการเรียนรู้อื่นๆ เพื่อพัฒนาความสามารถด้านการฟังและการพูด ตามแนวการสอนภาษา เพื่อการสื่อสาร	๑๒๐

สารบัญภาพ

๒.๑ ความสามารถในการฟังภาษาอังกฤษ	๔๑
๒.๒ กรอบแนวคิดของการวิจัย	๘๑

มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม
RAJABHAT MAHASARAKHAM UNIVERSITY

บทที่ 1

บทนำ

1.1 ที่มาและความสำคัญของปัญหา

ศตวรรษที่ 21 ถือเป็นยุคสังคมแห่งการเรียนรู้ (Knowledge Societies) อันขับเคลื่อนด้วยข้อมูลข่าวสารและเทคโนโลยี ประกอบกับ “Thailand 4.0” เป็นโมเดลการพัฒนาเศรษฐกิจของประเทศไทยในขณะนี้ ภาครัฐจึงมีภารกิจสำคัญในการขับเคลื่อนปฏิรูปประเทศในด้านต่าง ๆ เพื่อเตรียมพร้อมที่จะเผชิญกับโอกาสและความท้าทายใหม่ การจัดการศึกษาจึงถือเป็นหัวใจสำคัญที่จะเตรียมความพร้อมผู้เรียนให้มีทักษะการดำเนินชีวิตและมีทักษะความเป็นนานาชาติ (Internationalization Skills) และทักษะในการสื่อสารจึงนับเป็นทักษะที่สำคัญต่อการดำเนินชีวิตในฐานะพลเมืองของสังคมโลก นอกจากภาษาไทยแล้ว ภาษาอังกฤษก็เข้ามามีบทบาทสำคัญอย่างมาก ในฐานะเป็นภาษาสากล และเปรียบเสมือนเป็นประตูสู่โลกกว้างและเป็นบันไดสำคัญในการก้าวสู่ความสำเร็จในการประกอบอาชีพ รวมทั้งสื่อสารและทำความเข้าใจได้ตรงกัน ส่งผลให้เกิดความเข้าใจในความแตกต่างของแต่ละชนชาติ ซึ่งนำไปสู่ความเข้าใจตนเองและผู้อื่น รวมทั้งปฏิบัติตนได้อย่างเหมาะสมและเข้ากับบริบทในแต่ละวัฒนธรรม อาศัยความตามกฎบัตรอาเซียนข้อ 34 ว่าด้วยเรื่องภาษาทางการที่ว่า “The Working Language of ASEAN shall be English.” (ASEAN, 2008, p. 5) ภาษาอังกฤษจึงถือว่ามีสำคัญที่จะช่วยขับเคลื่อนพลวัตด้านประชากรให้มีศักยภาพทัดเทียมอารยประเทศ

ในสังคมโลกปัจจุบันการสื่อสารเข้ามามีบทบาทสำคัญต่อการดำรงชีวิตมนุษย์ ที่ต้องเรียนรู้และปรับตัวเข้ากับสิ่งต่าง ๆ ที่เปลี่ยนแปลงไปอย่างรวดเร็วในยุคแห่งการเรียนรู้ แต่ปัจจุบันการเรียนการสอนภาษาอังกฤษของไทยยังไม่ประสบความสำเร็จเท่าที่ควรและไม่เป็นที่ยอมรับในระดับสากล ดังเห็นได้จาก Education First (2017) ที่ได้ทำการศึกษาดัชนีประสิทธิภาพการใช้ภาษาอังกฤษ หรือ English Proficiency Index (EF EPI) ในปี พ.ศ. 2559 พบว่า ประสิทธิภาพในการใช้ภาษาอังกฤษของคนไทยอยู่ในระดับต่ำ (Low Proficiency) จัดเป็นอันดับที่ 53 ของโลก จากประเทศที่เข้าร่วมการทดสอบทั้งหมด 80 ประเทศ แม้เด็กไทยจะเรียนรู้ภาษาอังกฤษตั้งแต่ระดับการศึกษาขั้นพื้นฐานก็ตาม ปัญหาสำคัญที่พบคือ เด็กไทยมีผลการทดสอบทางการศึกษาระดับชาติขั้นพื้นฐาน (O-net) ในรายวิชาภาษาอังกฤษในรายวิชาภาษาอังกฤษอยู่ต่ำกว่าเกณฑ์ (สถาบันทดสอบทางการศึกษาแห่งชาติ, 2559) ซึ่งแสดงให้เห็นว่าการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษของไทยยังไม่ประสบความสำเร็จและ

เป็นปัญหาสำคัญที่ต้องเร่งดำเนินการแก้ไขให้มีความเหมาะสมและสอดคล้องกับบริบทของคนไทย โดยการสอนภาษาอังกฤษในประเทศไทยส่วนใหญ่ยังคงเป็นการสอนแบบท่องจำศัพท์และเน้นการเรียนหลักไวยากรณ์ (Grammar Translation Method) มากกว่าการเรียนโดยการฟังและการพูด เพื่อนำทักษะไปใช้ในการสื่อสาร สอดคล้องกับ ผลการศึกษาวิจัยของอาทิตย์ อินตะแก้ว (2560) พบว่า นักศึกษามีรูปแบบการเรียนรู้ภาษาอังกฤษแบบวิเคราะห์ไวยากรณ์ (Grammar Analysis Language Learning Style) นอกจากนี้นักศึกษาในระดับอุดมศึกษา ยังไม่สามารถพูดภาษาอังกฤษได้ หรืออาจพูดได้แต่ยังไม่คล่องแคล่ว ไม่สามารถเลือกใช้คำที่เหมาะสมและเรียบเรียงคำพูดได้ถูกต้องตามหลักไวยากรณ์ รวมทั้งขาดความมั่นใจในการสื่อสาร ประกอบกับผู้เรียนมีโอกาสน้อยมากในการฝึกฝนทักษะความเข้าใจในการฟังพูดสื่อสารทั้งในชั้นเรียนและนอกชั้นเรียน (Pawapat Charaodom, 2007) ทั้งนี้อาจเป็นเพราะการจัดการเรียนการสอนในปัจจุบันเป็นการเรียนที่ไม่เน้นให้ผู้เรียนสื่อสารได้ ไม่เปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้ฝึกฝนการใช้ภาษา โดยวิชาเรียนภาษาอังกฤษบางแห่งไม่มีการสอนบทสนทนา (Conversation) หรือฝึกสนทนาภาษาอังกฤษ จึงเป็นปัจจัยที่ทำให้ผู้เรียนไม่สามารถพูดสื่อสารภาษาอังกฤษ ทิลเลสตัน ดอนนา วอล์คเกอร์ (2546, น. 73) กล่าวว่า การจัดการเรียนรู้ในโรงเรียนมัธยมศึกษา ยังเป็นการจัดการเรียนการสอนเหมือนในอดีต แม้ว่าจะมีสื่อหรือเทคโนโลยีใหม่ ๆ เข้ามา แต่การเรียนมีส่วนร่วมในชั้นเรียนยังคงเป็นเพียงการตอบคำถามเมื่อครูถามเท่านั้น สอดคล้องกับ ปราณี กุลละวณิชย์ (2551, น. 18) ที่กล่าวว่า การสอนภาษาต่างประเทศให้เกิดผลสัมฤทธิ์ต้องอาศัยรูปแบบของการฝึกฝนที่หลากหลาย แต่ในห้องเรียนนั้น มีข้อจำกัดหลายประการ เช่น จำนวนนักเรียน ความถนัดของครู เป็นต้น และสอดคล้องกับ อรุณี วิริยะจิตรา และคณะ (2555, น. 107) ที่กล่าวว่า ปัจจัยสำคัญที่ทำให้ทักษะภาษาอังกฤษของไทยยังไม่บรรลุเป้าหมาย คือ จำนวนของผู้เรียนในชั้นเรียนที่มีมากถึง 40 คน ทำให้การจัดกิจกรรมสนทนาเป็นไปได้ยากหรือไม่ทั่วถึง ดังนั้นการสอนภาษาอังกฤษในชั้นเรียนจะอยู่ในรูปแบบครูเป็นศูนย์กลางของชั้นเรียน การฝึกฟังและการพูด จะมีลักษณะคล้ายเรียนบรรยาย หรือเพียงเรียนพูดและออกเสียงตามผู้สอนหรือสื่อการสอนเท่านั้น

จากแนวคิดของ Dell Hymes นักภาษาศาสตร์ชาวอเมริกัน ได้ให้ความสำคัญเกี่ยวกับสมรรถนะทางการสื่อสาร มุ่งเน้นให้ผู้เรียนสามารถใช้ภาษาสื่อสารในสถานการณ์ต่าง ๆ ได้อย่างถูกต้องและเหมาะสมกับบริบททางสังคม ทำให้ผู้เรียนได้รับความรู้ทางภาษาและเกิดทักษะทางภาษาไปในเวลาพร้อม ๆ กันได้ (Richards and Rodgers, 2001) นับเป็นพื้นฐานสำคัญของแนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารในยุคปัจจุบัน สอดคล้องกับอรุณี วิริยะจิตรา และคณะ (2555, 23) ที่กล่าวถึงแนวทางการสอนภาษาอังกฤษตั้งแต่ทศวรรษที่ 1970 เป็นต้นมา เชื่อว่าความสามารถทางภาษาของมนุษย์ไม่ได้ขึ้นอยู่กับความถูกต้องของระบบภาษาและหลักทางภาษาที่มนุษย์ใช้แต่อย่างเดียว แต่ยังขึ้นอยู่กับทักษะความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษสื่อสารได้อย่างเหมาะสมอีกด้วย

โดย Larsen-Freeman (2000, 42) ได้กล่าวเป้าหมายของการสอนภาษาที่สองหรือภาษาต่างประเทศตามแนวคิดการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร ก็คือ ผู้เรียนสามารถสื่อสารภาษาเป้าหมายได้อย่างมีประสิทธิภาพ และวิธีการสอนภาษาที่มุ่งเน้นให้ผู้เรียนสามารถสื่อสารตามสถานการณ์จริง มากกว่ามุ่งเน้นการสอนรูปแบบหรือโครงสร้างภาษาเพียงอย่างเดียว คือ แนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร (Communicative Language Teaching: CLT) ซึ่งเป็นวิธีสอนภาษาอังกฤษที่เกิดขึ้นในช่วงของการปรับเปลี่ยนกระบวนทัศน์ครั้งสำคัญของวงการสอนภาษาในศตวรรษที่ 20 ซึ่งแนวคิดเกี่ยวกับการสอนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารนี้เป็นที่ยอมรับกันอย่างกว้างขวางมาจนถึงปัจจุบัน

หลักการสอนภาษาอังกฤษแนวสื่อสาร นับว่าเป็นการสอนภาษาอังกฤษที่เน้นในเรื่องของความหมาย (Meaning) มากกว่ารูปแบบทางภาษา (Form) เน้นการใช้ภาษาเพื่อการสนทนาจากสถานการณ์จริง โดยเลือกใช้ภาษาได้เหมาะสมกับบริบทเป็นสำคัญ ไม่เน้นการท่องกฎเกณฑ์ทางภาษาหรือไวยากรณ์ แต่เรียนรู้เพื่อใช้ภาษาสื่อความหมายเทียบเท่ากับการเรียนรู้โครงสร้างเสียงและคำศัพท์ มีการฝึกภาษา (Drill) เน้นการออกเสียงได้อย่างถูกต้องมากกว่าการพยายามออกเสียงให้เหมือนกับเจ้าของภาษา มีการฝึกการใช้ภาษาครบทั้งสี่ทักษะสื่อสารให้มีความสำคัญกับผู้เรียนด้านการสื่อสาร คล่องแคล่ว (Fluency) มากกว่าความถูกต้องของการใช้ภาษา (Accuracy) มีการแก้ไขในเรื่องของข้อผิดพลาดการใช้ภาษาของผู้เรียน (Error Correction) โดยพยายามให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้และแก้ไขข้อผิดพลาดทางภาษาด้วยตนเอง ผู้สอนจะกระตุ้นด้วยการสร้างสถานการณ์หรือสภาพแวดล้อมต่าง ๆ เพื่อให้ผู้เรียนใช้ภาษาสื่อสารออกมาให้ได้มากที่สุด (ฐปทอง กว้างสวัสดิ์, 2549) นอกจากนี้ เจเรมี ฮาเมอร์ (2546, p. 73) ได้กล่าวว่า การสอนภาษาอังกฤษที่ดีที่สุด คือ การสอนที่นักเรียนมีโอกาสพูดมากที่สุด สอดคล้องกับสมมติฐานของ Krashen (1983, p. 175) ที่กล่าวว่า การรับรู้ภาษาที่สองมีลักษณะคล้ายการเรียนรู้ภาษาแม่ของเด็กเล็กที่เริ่มรับรู้ภาษา โดยไม่จำเป็นต้องสอนรูปแบบหรือหลักการใช้ภาษาโดยตรง ซึ่งมนุษย์สามารถรับรู้ภาษาได้โดยการสื่อสารและการรับข้อมูลทางภาษาที่สามารถเข้าใจได้ (Comprehensible Input) และสามารถพัฒนาทักษะความสามารถเป็นผู้ใช้ภาษาได้เองอย่างมีประสิทธิภาพ ในสภาพแวดล้อมที่เอื้อต่อการรับรู้ภาษา มีปฏิสัมพันธ์อย่างมีความหมายและสื่อสารอย่างเป็นธรรมชาติ ดังนั้นการเรียนภาษาที่สองจะประสบความสำเร็จได้ ผู้เรียนต้องมีการฝึกฝนการใช้ภาษาซ้ำ ๆ อย่างมีความหมายและสื่อสารอย่างเป็นธรรมชาติ โดยไม่จำเป็นต้องคำนึงถึงหลักไวยากรณ์ เมื่อฝึกฝนบ่อย ๆ จะเกิดเป็นโครงสร้างไวยากรณ์ที่เกิดขึ้นเองอย่างเป็นธรรมชาติ การเรียนรู้ด้วยวิธีนี้เป็นที่ผสมผสานกับการเรียนรู้เชิงโครงสร้างไวยากรณ์นำไปสู่การลงมือปฏิบัติ นั่นคือการสื่อสาร เกิดเป็นประสบการณ์และทำให้ผู้เรียนตระหนักในคุณค่าของบทเรียน นำไปสู่การเรียนรู้ที่คงทน เพื่อให้ผู้เรียนนำประสบการณ์ที่ได้ไปใช้ในสถานการณ์นอกห้องเรียนหรือสื่อสารในชีวิตจริงได้

แนวการสอนภาษาแบบสื่อสาร (Communicative Approach) เป็นแนวคิดที่ยอมรับกันอย่างแพร่หลายในปัจจุบัน และวิธีการสอนภาษาที่รู้จักกันอย่างกว้างขวางทั่วโลก คือ วิธีการสอนรูปแบบ 3P (PPP Teaching Model) เป็นวิธีการสอนภาษาตามลำดับขั้น ได้แก่ ขั้นที่ 1 การนำเสนอ (Presentation) ผู้สอนนำเสนอเนื้อหาความรู้การใช้ภาษาใหม่ ๆ ให้กับผู้เรียน ขั้นที่ 2 การฝึกปฏิบัติ (Practice) เป็นการเปิดโอกาสให้ผู้เรียนนำความรู้ที่ได้รับมาฝึกปฏิบัติในลักษณะควบคุม (Controlled Practice) เช่น แบบฝึกหัด ถามตอบ สนทนาโต้ตอบผู้สอนคอยสนับสนุนให้การฝึกปฏิบัติดำเนินไปอย่างมีความหมาย และขั้นที่ 3 การนำไปใช้ (Production) หลังจากผู้เรียนได้ฝึกฝนและเข้าใจการใช้ภาษาผู้สอนเปิดโอกาสให้ ผู้เรียนนำความรู้และทักษะภาษาที่มีไปใช้ในสถานการณ์ใหม่ได้อย่างอิสระ (Free Practice) ในกิจกรรมสื่อสารต่าง ๆ เช่น บทบาทสมมติ สถานการณ์จำลอง เกม ซึ่งรูปแบบการสอน 3P นี้ มีแนวคิดพื้นฐานว่าภาษาเป็นเครื่องมือที่ใช้ในการสื่อสาร ดังนั้นเป้าหมายของการสอนภาษา คือ ให้ผู้เรียนภาษาสามารถสื่อสารได้อย่างเหมาะสมในบริบทต่าง ๆ ทางสังคม (Social Context) หรือสถานการณ์สื่อสารในชีวิตจริงที่มีความแตกต่างและหลากหลาย (ธนกร สุวรรณพุดธิ, 2558, 3)

จากผลการทดสอบทางการศึกษาระดับชาติด้านพื้นฐาน (2558 – 2559) รายวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ปีการศึกษา 2558 และปีการศึกษา 2559 โรงเรียนปทุมคงคาสมุทรปราการ ที่ผู้วิจัยได้ทำการศึกษานั้น พบว่า มีคะแนนเฉลี่ย 27.98 และ 30.36 ตามลำดับ ซึ่งสอดคล้องกับระดับความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษของคนไทย จาก First (2017) และผลการทดสอบทางการศึกษาระดับชาติด้านพื้นฐานในศตวรรษที่ผ่านมาที่อยู่ในระดับต่ำ นอกจากนั้นรายงานการประเมินตนเองของโรงเรียนปทุมคงคา สมุทรปราการ (2559, น. 30) พบว่านักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ ปีการศึกษา 2559 โดยเฉลี่ยคือ ร้อยละ 62.43 อยู่ในระดับต่ำกว่าเกณฑ์ที่โรงเรียนตั้งไว้ คือ ร้อยละ 70 และเมื่อวิเคราะห์ตามตัวชี้วัดและจำแนกเป็นรายทักษะทั้ง 4 ทักษะ คือ ฟัง พูด อ่าน และเขียน พบว่ามีค่าเฉลี่ย 62.54, 59.75, 64.33 และ 63.00 ตามลำดับ ซึ่งอยู่ในเกณฑ์ที่ต้องปรับปรุงและยกระดับผลสัมฤทธิ์ให้เป็นไปตามเกณฑ์ที่โรงเรียนกำหนด

จากปัญหาที่กล่าวมาข้างต้น ที่พบว่าความสามารถทางการฟังและการพูดของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 มีความจำเป็นที่จะต้องนำไปสู่การพัฒนาอย่างเร่งด่วน ดังนั้นผู้วิจัยจึงได้นำข้อมูลมาใช้ในการวางแผนศึกษาวิจัยเพื่อพัฒนาความสามารถด้านการฟังและการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนให้มีประสิทธิภาพและมุ่งให้ผู้เรียนเกิดผลสัมฤทธิ์และเป็นไปตามเกณฑ์ที่กำหนดไว้ โดยจัดกิจกรรมการเรียนรู้ตามแนวการสอนภาษาแบบสื่อสาร (Communicative Language Teaching : CLT) ซึ่งเป็นแนวทางการจัดการเรียนรู้ที่เน้นความหมาย (Meaning) มากกว่ารูปแบบทางภาษา (Form) เน้นการใช้ภาษาในการฟังและการพูด จากสถานการณ์จริงที่ครูเป็นผู้เตรียมการและช่วยเหลือ เป็นการ

การเรียนรู้ที่ให้ผู้เรียนได้เชื่อมโยงระหว่างความรู้ทางภาษา (Linguistic Knowledge) ทักษะทางภาษา (Language Skill) และความสามารถในการสื่อสาร (Communicative Ability) นอกจากการนำแนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารมาใช้ในการพัฒนาความสามารถด้านการฟังและการพูดของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 แล้ว ผู้วิจัยได้นำกรอบขั้นตอนการสอนแบบ PPP ของ Baker และ Westrup (2000, p. 42) ซึ่งประกอบไปด้วย 3 ขั้นตอน คือ 1) ขั้นตอนการนำเสนอเนื้อหา (Presentation or Introducing New Language) 2) ขั้นการฝึกปฏิบัติ (Practice) 3) ขั้นการใช้ภาษาเพื่อการสื่อสาร (Productive / Free Practice) โดยแต่ละขั้นตอนมีชัดเจน ความเหมาะสมและสอดคล้องกับขั้นตอนการสอนฟังของ Rixon (1986, pp. 63-73) ที่ยังคงนิยมใช้ในการสอนฟัง โดยมีขั้นตอน 3 ขั้น คือ ขั้นก่อน ระหว่าง และหลังการฟัง นอกจากนี้ยังสอดคล้องกับขั้นตอนการสอนพูดของ Byme (1990, pp. 22-99) และ Harmer (1992, p. 50) ที่มีเสนอแนวทางการสอนพูด 3 ขั้นตอน ได้แก่ การแนะนำความรู้ใหม่ (Presentation Stage) การฝึกภาษา (Practice Stage) และการใช้ภาษา (Production Stage) จากที่กล่าวมาข้างต้น การบูรณาการแนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารและกรอบขั้นตอนการสอนแบบ PPP จะช่วยพัฒนาให้ผู้เรียนมีทักษะในการฟังและการพูดที่ดียิ่งขึ้น สามารถนำความรู้และประสบการณ์ที่ได้ไปประยุกต์ใช้ในสถานการณ์ต่าง ๆ ได้อย่างเหมาะสม เกิดเป็นทักษะที่นักเรียนสามารถนำไปใช้ในชีวิตประจำวันและการประกอบอาชีพได้

1.2 วัตถุประสงค์การวิจัย

1.2.1 เพื่อพัฒนากิจกรรมการเรียนรู้ด้านการฟังและการพูดภาษาอังกฤษ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ตามแนวการสอนภาษาแบบสื่อสาร ที่มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ 75/75

1.2.2 เพื่อเปรียบเทียบความสามารถด้านการฟังและการพูดภาษาอังกฤษ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่จัดกิจกรรมการเรียนรู้ตามแนวการสอนภาษาแบบสื่อสารที่พัฒนาขึ้นกับเกณฑ์ร้อยละ 75

1.2.3 เพื่อศึกษาค่าดัชนีประสิทธิผลของการเรียนรู้ด้านการฟังและการพูดภาษาอังกฤษ ตามแนวการสอนภาษาแบบสื่อสาร

1.2.4 เพื่อศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนต่อกิจกรรมการเรียนรู้การฟังและการพูดภาษาอังกฤษ ตามแนวการสอนภาษาแบบสื่อสาร

1.3 สมมติฐานการวิจัย

1.3.1 ความสามารถด้านการฟังและการพูดภาษาอังกฤษ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่จัดกิจกรรมการเรียนรู้ตามแนวการสอนภาษาแบบสื่อสารหลังเรียนสูงกว่าเกณฑ์ร้อยละ 75

1.4 ขอบเขตการวิจัย

1.4.1 ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

1.4.1.1 ประชากรที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3/1 – 3/7 โรงเรียนปทุมคงคา สมุทรปราการ อำเภอเมืองสมุทรปราการ จังหวัดสมุทรปราการ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 6 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2560 จำนวน 7 ห้อง ซึ่งจัดนักเรียนเข้าชั้นเรียนแบบลดความสามารถ รวม 327 คน

1.4.1.2 กลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3/2 จำนวน 49 คน โรงเรียนปทุมคงคา สมุทรปราการ ได้มาโดยการใช้เทคนิคสุ่มแบบกลุ่ม (Cluster Random Sampling)

1.4.2 ตัวแปร

1.4.2.1 ตัวแปรต้น ได้แก่ กิจกรรมการเรียนรู้เพื่อพัฒนาความสามารถด้านการฟังและการพูดภาษาอังกฤษ ตามแนวการสอนภาษาแบบสื่อสาร

1.4.2.2 ตัวแปรตาม

- 1) ความสามารถด้านการฟังภาษาอังกฤษ
- 2) ความสามารถด้านการพูดภาษาอังกฤษ
- 3) ความพึงพอใจของนักเรียน

1.4.3 กรอบเนื้อหา

การวิจัยครั้งนี้ เป็นการศึกษาผลการจัดกิจกรรมเรียนรู้ด้านการฟังและการพูด ภาษาอังกฤษตามแนวการสอนภาษาแบบสื่อสาร โดยทดลองใช้กับเนื้อหาของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ภาคเรียนที่ 2 ตามหลักสูตรโรงเรียนปทุมคงคา สมุทรปราการ ซึ่งใช้หนังสือ Team Up 3 ประกอบด้วย

หน่วยการเรียนรู้ที่ 1 เรื่อง Eating Out

หน่วยการเรียนรู้ที่ 2 เรื่อง Shopping Experiences

หน่วยการเรียนรู้ที่ 3 เรื่อง Meet the natural World

โดยครอบคลุมมาตรฐานและตัวชี้วัด ตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พ.ศ. 2551 ดังนี้

สาระที่ 1 ภาษาเพื่อการสื่อสาร

มาตรฐาน ต 1.1 คาดหวังว่า เข้าใจและตีความเรื่องที่ฟังและอ่านจากสื่อต่าง ๆ และแสดงความคิดเห็นอย่างมีเหตุผล ตัวชี้วัดได้แก่ ต1.1 ม. 3/1 ต1.1 ม.3/2 ต1.1 ม.3/3 ต1.1 ม.3/4

มาตรฐาน ต 1.2 มีทักษะการสื่อสารทางภาษาในการแลกเปลี่ยนข้อมูลข่าวสาร แสดงความรู้สึกและแสดงความคิดเห็นอย่างมีประสิทธิภาพ ตัวชี้วัด ได้แก่ ต1.2 ม.3/1 ต1.2 ม.3/2 ต 1.2 ม.3/3 และ ต1.2 ม.3/5

มาตรฐาน ต 1.3 นำเสนอข้อมูลข่าวสาร ความคิดรวบยอด และความคิดเห็นในเรื่องต่าง ๆ โดยการพูดและการเขียนได้ ตัวชี้วัดได้แก่ ต 1.3 ม.3/2

สาระที่ 2 ภาษาและวัฒนธรรม

มาตรฐาน ต 2.1 เข้าใจความสัมพันธ์ระหว่างภาษากับวัฒนธรรมของเจ้าของภาษา และนำไปใช้ได้อย่างเหมาะสมกับกาลเทศะ ตัวชี้วัด ได้แก่ ต 2.1 ม.3/1 ต 2.1 ม.3/2 ต 2.1 ม.3/3

มาตรฐาน ต 2.2 เข้าใจความเหมือนและความแตกต่างระหว่างภาษาและวัฒนธรรมของเจ้าของภาษากับภาษาและวัฒนธรรมไทย และนำมาใช้อย่างถูกต้องและเหมาะสม ตัวชี้วัด ได้แก่ ต 2.2 ม.3/1

สาระที่ 4 ภาษากับความสัมพันธ์ชุมชนและโลก

มาตรฐาน ต 4.1 ใช้ภาษาต่างประเทศในสถานการณ์ต่าง ๆ ทั้งในสถานศึกษา ชุมชน และสังคมได้ ตัวชี้วัด ได้แก่ ต 4.2 ม.3/1

1.4.4 ระยะเวลา และสถานที่วิจัย

ผู้วิจัยทำวิจัยในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2560 สถานที่วิจัยคือ โรงเรียนปทุมคงคาสมุทรปราการ

1.5 นิยามศัพท์เฉพาะ

“กิจกรรมการเรียนรู้ตามแนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร” หมายถึง กิจกรรมการเรียนรู้ตามแผนการสอนที่ผู้วิจัยได้สร้างขึ้น ตามแนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร มุ่งเน้นให้ผู้เรียนมีความสามารถในการสื่อสาร โดยเน้นความหมายและความคล่องแคล่ว ผ่านกระบวนการจัดการเรียนรู้ที่มีความยืดหยุ่นในการฝึกภาษาและกระตุ้นให้ผู้เรียนสื่อสารอย่างมีความหมายด้วยการมีปฏิสัมพันธ์การใช้ภาษากับผู้อื่น โดยดำเนินตามขั้นตอน ตามกรอบขั้นตอนการสอนแบบ PPP ของ Baker และ Westrup ประกอบด้วย 3 ขั้นตอน คือ

1. ขั้นตอนการนำเสนอเนื้อหา (Presentation or Introducing New Language) ซึ่งมีขั้นตอนย่อย 5 ขั้นตอน ได้แก่ การนำเข้าสู่เนื้อหา (Lead-in) การถามเพื่อดึงความรู้เดิม

(Elicitation) การอธิบายเนื้อหา (Explanation) การฝึกซ้ำ (Repetition) และการแก้ไขความถูกต้อง (Correction) มุ่งเน้นให้ผู้เรียนได้ฟังและเข้าใจความหมายของเนื้อหาใหม่

2. ขั้นการฝึกปฏิบัติ (Practice) ประกอบด้วย การฝึกฝน 2 ขั้นตอน ได้แก่ การฝึกแบบควบคุม (Controlled Practice) ซึ่งเน้นให้ผู้เรียนได้ฝึกซ้ำ ๆ โดยมีครูคอยแนะนำและเฝ้าสังเกตการปฏิบัติของนักเรียน และการฝึกแบบกึ่งควบคุม (Semi-Controlled Practice) ซึ่งจะมุ่งเน้นให้ผู้เรียนเข้าใจความหมาย และวิธีการใช้รูปแบบภาษา โดยครูจะให้ข้อมูลป้อนกลับ เพื่อแก้ไขข้อผิดพลาดให้กับผู้เรียน

3. ขั้นการใช้ภาษาเพื่อการสื่อสาร (Productive / Free Practice) ครูจะให้สถานการณ์ที่แตกต่าง เพื่อให้ผู้เรียนได้มีโอกาสฝึกภาษาใหม่ในสถานการณ์ที่มีอิสระมากขึ้น

“ความสามารถด้านการฟังและการพูด” หมายถึง ความสามารถของผู้เรียนที่สามารถรับรู้ เข้าใจความหมาย และแลกเปลี่ยนข้อมูลระหว่างบุคคล วัดได้จากคะแนนการทดสอบความสามารถด้านการฟังและการพูดภาษาอังกฤษ จำนวน 40 ข้อ โดยแบ่งเป็นการฟัง จำนวน 20 ข้อ และการพูด จำนวน 20 ข้อ โดยใช้ระดับการเรียนรู้ภาษาของ Valette และ Disick ในการจำแนกระดับของข้อสอบ สามารถแบ่งออกเป็น 5 ระดับ ได้แก่ ระดับกลไก (Mechanical Skills) ระดับความรู้ (Knowledge) ระดับถ่ายโอน (Transfer) ระดับสื่อสาร (Communication) และระดับวิเคราะห์วิจารณ์ (Criticism)

“ความพึงพอใจ” หมายถึง ความรู้สึกของบุคคลที่มีต่อการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ตามแนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารซึ่งเป็นความรู้สึกที่เป็นไปในเชิงบวก สามารถวัดได้จากแบบสอบถามความพึงพอใจ โดยใช้แบบมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ (Rating Scale) และมีเกณฑ์การแปลความหมาย 5 ระดับ ได้แก่ ความพึงพอใจระดับมากที่สุด มาก ปานกลาง น้อย และน้อยที่สุด ซึ่งมีกรอบข้อคำถามที่ใช้ในการประเมิน ครอบคลุมทั้ง 4 ด้าน คือ ด้านกระบวนการจัดการเรียนรู้ ด้านบรรยากาศการเรียนรู้ การวัดและประเมินผล ระยะเวลา

“ประสิทธิภาพของการจัดกิจกรรม” หมายถึง ผลการจัดกิจกรรมตามแผนการจัดการเรียนรู้ด้านการฟังและการพูด ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ตามแนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร ที่ทำให้นักเรียนเกิดการเรียนรู้และบรรลุตามเกณฑ์ 75/75 ซึ่งมีความหมาย ดังนี้

75 ตัวแรก หรือ E_1 หมายถึง ร้อยละของคะแนนเฉลี่ยของนักเรียนทุกคนที่ได้จากการประเมินความสามารถด้านการฟัง การประเมินความสามารถด้านการพูด การสังเกตพฤติกรรมในห้องเรียน การประเมินการแสดงบทบาทสมมติ การประเมินการนำเสนอผลงาน และการตรวจใบงาน ซึ่งจะต้องได้ค่าเฉลี่ยตั้งแต่ร้อยละ 75 ขึ้นไป

75 ตัวหลัง หรือ E_2 หมายถึง ร้อยละของคะแนนเฉลี่ยของนักเรียนทุกคนที่ได้จากการทำแบบทดสอบวัดความสามารถด้านการฟังและการพูดหลังเรียน ซึ่งจะต้องได้ค่าเฉลี่ยตั้งแต่ร้อยละ 75 ขึ้นไป

“ค่าดัชนีประสิทธิผล” หมายถึง ค่าที่แสดงความก้าวหน้าทางการเรียนรู้ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่ได้รับการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ เพื่อพัฒนาความสามารถด้านการฟังและการพูดตามแนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร

1.6 ประโยชน์ที่ได้รับจากการวิจัย

1.6.1 นักเรียนมีทักษะในการฟังและการพูดมากขึ้น สามารถนำความรู้และประสบการณ์ที่ได้ไปประยุกต์ใช้ในสถานการณ์ต่าง ๆ ได้อย่างเหมาะสม เกิดเป็นทักษะที่นักเรียนสามารถนำไปใช้ในชีวิตประจำวันและการประกอบอาชีพได้

1.6.2 นักเรียนมีความมั่นใจในการใช้ภาษาอังกฤษมากขึ้น ทำให้นักเรียนสามารถสื่อสารได้อย่างคล่องแคล่ว

1.6.3 นักเรียนมีเจตคติที่ดีต่อการเรียนภาษาอังกฤษ และมีความพึงพอใจในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษมากยิ่งขึ้น

1.6.4 ครูได้แนวทางในการบูรณาการกิจกรรมการเรียนรู้ภาษาอังกฤษ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ตามแนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารให้มีความเหมาะสม

1.6.5 ผู้บริหารการศึกษาและผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้องได้แนวทางในการวางแผนบริหารจัดการด้านการพัฒนาสื่อนวัตกรรมเพื่อการเรียนการสอน

บทที่ 2

การทบทวนวรรณกรรม

ในการวิจัยเรื่อง การพัฒนาความสามารถด้านการฟังและการพูดภาษาอังกฤษ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ตามแนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร ผู้วิจัยได้ดำเนินการศึกษาค้นคว้าเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง ดังต่อไปนี้

1. หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ
2. แนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร
3. การสอนการฟังเพื่อการสื่อสาร
4. การสอนพูดเพื่อการสื่อสาร
5. การวัดและประเมินความสามารถด้านการฟังและการพูดเพื่อการสื่อสาร
6. แผนการจัดการเรียนรู้
7. การหาประสิทธิภาพและดัชนีประสิทธิผล
8. ความพึงพอใจ
9. บริบทโรงเรียน
10. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง
11. กรอบแนวคิดงานวิจัย

2.1 หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ

กระทรวงศึกษาธิการ (2551, น. 4-33) ได้กล่าวถึงหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พ.ศ. 2551 ในกลุ่มสาระภาษาต่างประเทศดังนี้

2.1.1 มาตรฐานการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ

ในปัจจุบันภาษาต่างประเทศมีความสำคัญและมีบทบาทมากขึ้นในการใช้ชีวิตประจำวัน การศึกษาต่อรวมถึงการประกอบอาชีพ เพราะภาษาเป็นเครื่องมือสำคัญในการติดต่อสื่อสารระหว่างมนุษย์ ดังนั้นการเรียนรู้และเข้าใจความแตกต่างของภาษา วิถีชีวิต และวัฒนธรรม จึงเป็นสิ่งจำเป็นสำหรับการจัดการศึกษาในศตวรรษที่ 21 และผู้เรียนจะต้องมีเจตคติที่ดีต่อการใช้

ภาษาต่างประเทศ สามารถใช้ภาษาต่างประเทศในการสื่อสารในชีวิตประจำวันได้ ดังนั้นหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พ.ศ. 2551 จึงได้กำหนดมาตรฐานการเรียนรู้ในกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศไว้ 4 สาระได้แก่

สาระที่ 1 ภาษาเพื่อการสื่อสาร

มาตรฐาน ต 1.1 คาดหวังว่า เข้าใจและตีความเรื่องที่ฟังและอ่านจากสื่อต่าง ๆ และแสดงความคิดเห็นอย่างมีเหตุผล

มาตรฐาน ต 1.2 มีทักษะการสื่อสารทางภาษาในการแลกเปลี่ยนข้อมูลข่าวสาร แสดงความรู้สึกและแสดงความคิดเห็นอย่างมีประสิทธิภาพ

มาตรฐาน ต 1.3 นำเสนอข้อมูลข่าวสาร ความคิดรวบยอด และความคิดเห็นในเรื่องต่าง ๆ โดยการพูดและการเขียนได้

สาระที่ 2 ภาษาและวัฒนธรรม

มาตรฐาน ต 2.1 เข้าใจความสัมพันธ์ระหว่างภาษากับวัฒนธรรมของเจ้าของภาษา และนำไปใช้ได้อย่างเหมาะสมกับกาลเทศะ

มาตรฐาน ต 2.2 เข้าใจความเหมือนและความแตกต่างระหว่างภาษาและวัฒนธรรมของเจ้าของภาษากับภาษาและวัฒนธรรมไทย และนำมาใช้อย่างถูกต้องและเหมาะสม

สาระที่ 3 ภาษากับความสัมพันธ์กับกลุ่มสาระอื่น

มาตรฐาน ต 3.1 ใช้ภาษาต่างประเทศในการเชื่อมโยงความรู้กับกลุ่มสาระการเรียนรู้อื่น และเป็นพื้นฐานในการพัฒนา แสวงหาความรู้ และเปิดโลกทัศน์ของตน

สาระที่ 4 ภาษากับความสัมพันธ์ชุมชนและโลก

มาตรฐาน ต 4.1 ใช้ภาษาต่างประเทศในสถานการณ์ต่าง ๆ ทั้งในสถานศึกษา ชุมชน และสังคมได้

มาตรฐาน ต 4.2 คาดหวังว่าผู้เรียนจะสามารถใช้ภาษาต่างประเทศเป็นเครื่องมือในการศึกษาต่อ การประกอบอาชีพและการแลกเปลี่ยนเรียนรู้กับสังคมโลก

2.1.2 ตัวชี้วัดและสาระการเรียนรู้แกนกลาง

กระทรวงศึกษาธิการ (2551, น. 220-251) ได้กำหนดมาตรฐานตัวชี้วัดและสาระการเรียนรู้แกนกลาง สาระที่ 1 ภาษาเพื่อการสื่อสาร สาระที่ 2 ภาษาและวัฒนธรรม สาระที่ 3 ภาษากับความสัมพันธ์กับกลุ่มสาระอื่น และสาระที่ 4 ภาษากับความสัมพันธ์ชุมชนและโลก ไว้ดังนี้

ตารางที่ 2.1

ตัวชี้วัด และสาระการเรียนรู้แกนกลาง สาระที่ 1 ภาษาเพื่อการสื่อสาร มาตรฐาน ต 1.1

ชั้น	ตัวชี้วัด	สาระการเรียนรู้แกนกลาง
ม. 3	1.ปฏิบัติตามคำแนะนำในคู่มือการใช้งานต่าง ๆ คำชี้แจง คำอธิบาย และคำบรรยายที่ฟังและอ่าน	<ul style="list-style-type: none"> - คำแนะนำ คำชี้แจง คำอธิบาย คำบรรยาย เช่น ประกาศเตือนภัยต่างๆ ยา และการใช้ยา การใช้อุปกรณ์ และสิ่งของ การสืบค้นข้อมูลทางอินเทอร์เน็ต - Modal verb: <ul style="list-style-type: none"> Should/ought to/need/have to/must+verb ที่เป็น infinitive with out to (Active Voice)/ The does must be divided. (Passive Voice) - Direct/indirect speech - คำสันธาน (conjunction) And/but/or/so/not only...but also/both...and/as well as/after etc. - ตัวเชื่อม (connective words) เช่น First,... Second,... Third,...

(ต่อ)

ตารางที่ 2.1 (ต่อ)

ชั้น	ตัวชี้วัด	สาระการเรียนรู้แกนกลาง
2.	อ่านออกเสียง ข้อความ ชั่ว ประกาศ โฆษณา บท ร้อยกรอง และบทละครสั้น (skit) ถูกต้องตาม หลักการอ่าน	<ul style="list-style-type: none"> - ข้อความ ชั่ว - ประกาศ โฆษณา บทร้อยกรอง และบทร้อยกรองสั้น - การใช้พจนานุกรม - หลักการอ่านออกเสียงเช่น - การอ่านออกเสียงพยัญชนะ คำและพยัญชนะท้ายคำสระเสียงสั้นสระเสียงยาว สระ - การออกเสียงเน้นหนัก-เบาใน คำและกลุ่มคำ - การออกเสียงตามระดับเสียงสูง-ต่ำในประโยค - การออกเสียงเชื่อมโยงใน ข้อความ - การแบ่งวรรคตอนในการอ่าน - การอ่านบทร้อยกรองตาม จังหวะ
3.	อธิบายและเขียนประโยคและข้อความให้สัมพันธ์กับสื่อที่ไม่ใช่ความเรียงรูปแบบต่างๆ ที่อ่าน รวมทั้งระบุและเขียนสื่อที่ไม่ใช่ความเรียงรูปแบบต่างๆ ให้สัมพันธ์กับประโยค และข้อความที่ฟังหรืออ่าน	<ul style="list-style-type: none"> - ประโยคและข้อความ - การตีความ/ถ่ายโอน ข้อมูลให้สัมพันธ์กับสื่อที่ไม่ใช่ความเรียง เช่น ภาพ แผนผัง กราฟ แผนภูมิ ตารางอักษรย่อ จากกลุ่มสาระการเรียนรู้อื่นด้วยการพูดและการเขียนอธิบายโดยใช้ Comparison of adjectives/ Contrast : but, although, however,

(ต่อ)

ตารางที่ 2.1 (ต่อ)

ชั้น	ตัวชี้วัด	สาระการเรียนรู้แกนกลาง
	<p>4. จับใจความสำคัญ วิเคราะห์ความ สรุปความ ตีความ และแสดงความคิดเห็นจากการฟังและอ่าน เรื่องที่เป็นสารคดีและบันเทิงคดี พร้อมทั้งให้เหตุผล และยกตัวอย่าง ประกอบ</p>	<p>in spite of.../Logical connectives เช่น Caused by/followed by/consist of. Etc.</p> <ul style="list-style-type: none"> - เรื่องที่เป็นสารคดีและบันเทิงคดี - การจับใจความสำคัญ การสรุปความ การวิเคราะห์ความ ตีความ - การใช้ skimming/scanning/ guessing/context clue - ประโยคที่ใช้ในการแสดงความคิดเห็นการให้เหตุผลและการยกตัวอย่าง เช่น I believe.../I agree with...but.../Well, I must say.../What do you think of/about...?/I think/don't think...?/What's your opinion about...?/in my opinion../ - if clauses - So...that/such...that - too to.../enough to... - on the other hand,... - Other (s)/another/The other (s)

(ต่อ)

ตารางที่ 2.1 (ต่อ)

ชั้น	ตัวชี้วัด	สาระการเรียนรู้แกนกลาง
		Because/and/so/but/however/ Because of/due to/owing to - Infinitive pronouns: some, any, someone, anyone, everyone, ones etc. - Tenses: Present simple/ Present continuous/present perfect/Past simple/ Future tense etc. - Simple sentence/Compound sentence/Complex sentence

ตารางที่ 2.2

ตัวชี้วัด และสาระการเรียนรู้แกนกลาง สาระที่ 1 ภาษาเพื่อการสื่อสาร มาตรฐาน ต 1.2

ชั้น	ตัวชี้วัด	สาระการเรียนรู้แกนกลาง
ม. 3	1. สนทนาและเขียนโต้ตอบข้อมูลเกี่ยวกับตนเองและ เรื่องต่างๆ ใกล้ตัว ประสบการณ์ สถานการณ์ ข่าว/ เหตุการณ์ ประเด็นที่อยู่ในความสนใจของสังคม และสื่อสารอย่างต่อเนื่องและเหมาะสม 2. เลือกและใช้คำขอร้อง ให้คำแนะนำ คำชี้แจง คำอธิบายอย่างคล่องแคล่ว	- ภาษาที่ใช้ในการสื่อสาร ระหว่างบุคคล เช่น การ ทักทาย กล่าวลา ขอบคุณ ขอ โทษ ชมเชย การพูดแทรก อย่างสุภาพ การชักชวน การ แลกเปลี่ยนข้อมูลเกี่ยวกับ ตนเอง เรื่องใกล้ตัว สถานการณ์ต่าง ๆ ข่าว/ เหตุการณ์ ประเด็นที่อยู่ใน ความสนใจของสังคม - คำขอร้อง คำแนะนำ คำ

(ต่อ)

ตารางที่ 2.2 (ต่อ)

ชั้น	ตัวชี้วัด	สาระการเรียนรู้แกนกลาง
		ชี้แจง คำอธิบายที่มีขั้นตอนซับซ้อน
3.	พูดและเขียนแสดงความต้องการ เสนอ ตอบรับและปฏิเสธการให้ความช่วยเหลือ ใน สถานการณ์จำลองหรือสถานการณ์จริงอย่าง เหมาะสม	- ภาษาที่ใช้ในการแสดงความ ต้องการ เสนอ และให้ความช่วยเหลือ ตอบรับ และปฏิเสธการให้ความ ช่วยเหลือในสถานการณ์ต่าง ๆ เช่น Please.../I'd like.../I need...//May/Can/Cloud...?/Would you please...?/Yes,.../Please do./Certainly./yes, of course./Sure/Need some help?/What can I do to help?/Would you like any help?/If you like I cloud/If you need anything, please.../Is there anything I can do?/I'll do it for you./I'm afraid.../I'm sorry, but.../Sorry, but... etc.
4.	พูดและเขียนเพื่อขอและให้ข้อมูล บรรยาย อธิบาย เปรียบเทียบ และแสดงความคิดเห็น เกี่ยวกับเรื่อง/ประเด็น/ข่าว/เหตุการณ์ที่ฟัง และอ่านอย่างเหมาะสม	- คำศัพท์ สำนวนภาษา ประโยคและ ข้อความที่ใช้ในการขอและให้ข้อมูล บรรยาย อธิบาย เปรียบเทียบ และ แสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับประเด็น/ ข่าวเหตุการณ์ที่ฟังและอ่าน
5.	พูดและเขียนบรรยายความรู้สึกและแสดง ความคิดเห็นของตนเองเกี่ยวกับเรื่องต่าง ๆ กิจกรรม ประสบการณ์ และข่าว/เหตุการณ์ อย่างมีเหตุผล	- ภาษาที่ใช้แสดงความรู้สึกความคิดเห็น และให้เหตุผลประกอบ เช่น ชอบ ไม่ ชอบ ดีใจ เสียใจ มีความสุข เศร้า หิว รสชาติ สวย น่าเกลียด เสียดัง ดี ไม่ดี จากข่าว เหตุการณ์ สถานการณ์ใน

(ต่อ)

ชั้น	ตัวชี้วัด	สาระการเรียนรู้แกนกลาง
		<p>ในชีวิตประจำวัน เช่น Nice./Very nice. / Well done!/Congratulations on... I like... because.../I love... because.../I feel... because.../I think.../I believe.../I agree/disagree.../I'm afraid/I don't like.../I don't believe.../I have no idea... /Oh no! etc.</p>

ตารางที่ 2.3

ตัวชี้วัด และสาระการเรียนรู้แกนกลาง สาระที่ 1 ภาษาเพื่อการสื่อสาร มาตรฐาน ต 1.3

ชั้น	ตัวชี้วัด	สาระการเรียนรู้แกนกลาง
ม. 3	1. พูดและเขียนนำเสนอข้อมูลเกี่ยวกับตนเอง/ ประสบการณ์ ข่าว/เหตุการณ์ เรื่อง และประเด็นต่างๆ ตามความสนใจของสังคม	- การนำเสนอข้อมูลเกี่ยวกับตนเอง ประสบการณ์ ข่าว/เหตุการณ์ เรื่องและประเด็นที่อยู่ในความสนใจของสังคม เช่น การเดินทาง การรับประทานอาหาร การเล่นกีฬา/ดนตรี การดูภาพยนตร์ การฟังเพลง การเลี้ยงสัตว์ การอ่านหนังสือ การท่องเที่ยว การศึกษาสภาพสังคม เศรษฐกิจ

(ต่อ)

ตารางที่ 2.3 (ต่อ)

ชั้น	ตัวชี้วัด	สาระการเรียนรู้แกนกลาง
------	-----------	------------------------

2. พูดและเขียนสรุปใจความสำคัญ/ แก่นสาระที่ได้จากการวิเคราะห์เรื่อง กิจกรรม ข่าว เหตุการณ์และสถานการณ์ตามความสนใจ	- การจับใจความสำคัญ แก่นสาระ การวิเคราะห์เรื่อง กิจกรรม ข่าว เหตุการณ์ และสถานการณ์ตามความสนใจ
3. พูดและเขียนแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับกิจกรรม ประสบการณ์ และเหตุการณ์ ทั้งในท้องถิ่น สังคม และโลก พร้อมทั้งให้เหตุผลและยกตัวอย่างประกอบ	- การแสดงความคิดเห็น การให้เหตุผลประกอบและยกตัวอย่างเกี่ยวกับกิจกรรม ประสบการณ์ และเหตุการณ์ ในท้องถิ่น สังคม และโลก

ตารางที่ 2.4

ตัวชี้วัด และสาระการเรียนรู้แกนกลาง สาระที่ 2 ภาษาและวัฒนธรรม มาตรฐาน ต 2.1

ชั้น	ตัวชี้วัด	สาระการเรียนรู้แกนกลาง
	1. เลือกใช้ภาษา น้ำเสียง และกิริยาท่าทางเหมาะสมกับระดับของบุคคล โอกาส และสถานที่ ตามมารยาทสังคมและวัฒนธรรมของเจ้าของภาษา	- การเลือกใช้ภาษา น้ำเสียง และกิริยาท่าทางในการสนทนา ระดับของภาษา มารยาท สังคมและวัฒนธรรมของเจ้าของภาษา เช่น การขอบุคคล ขอโทษ การชมเชย การใช้สีหน้าท่าทาง ประกอบการพูด ขณะแนะนำตนเอง การสัมผัสมือ การโบกมือ การแสดงความรู้สึกชอบ ไม่ชอบ การกล่าวอวยพร การแสดงอาการตอบรับหรือปฏิเสธ
	2. อธิบาย/อภิปรายวิถีชีวิต ความคิด ความเชื่อ และ	- วิถีชีวิต ความคิด ความเชื่อ (ต่อ)

ตารางที่ 2.4 (ต่อ)

ชั้น	ตัวชี้วัด	สาระการเรียนรู้แกนกลาง
	ที่มาของขนบธรรมเนียม และประเพณีของเจ้าของ	และที่มาของขนบธรรมเนียม

ภาษา	และประเพณีของเจ้าของภาษา
3. เข้าร่วม แนะนำ และจัดกิจกรรมทางภาษาและวัฒนธรรมอย่างเหมาะสม	- กิจกรรมทางภาษาและวัฒนธรรม เช่น การเล่นเกม การร้องเพลง การเล่านิทาน/เรื่องจากภาพยนตร์ ละครสั้น วันขอบคุณพระเจ้า วันคริสต์มาส วันขึ้นปีใหม่ วันวาเลนไทน์

ตารางที่ 2.5

ตัวชี้วัด และสาระการเรียนรู้แกนกลาง สาระที่ 2 ภาษาและวัฒนธรรม มาตรฐาน ต 2.2

ชั้น	ตัวชี้วัด	สาระการเรียนรู้แกนกลาง
	1. อธิบาย/เปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างโครงสร้างประโยค ข้อความ สำนวน คำพังเพย สุภาษิตและบทกลอนของภาษา ต่างประเทศและภาษาไทย	- การอธิบาย/การเปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างโครงสร้างประโยค ข้อความ สำนวน คำพังเพย สุภาษิตและบทกลอน ของภาษาต่างประเทศและภาษาไทย
	2. วิเคราะห์/อภิปรายความเหมือนและความแตกต่างระหว่างวิถีชีวิต ความเชื่อ และวัฒนธรรมของเจ้าของภาษากับของไทย และนำไปใช้อย่างมีเหตุผล	- การวิเคราะห์/การอภิปรายความเหมือนและความแตกต่างระหว่างวิถีชีวิต ความเชื่อและวัฒนธรรมของเจ้าของภาษากับของไทย การนำวัฒนธรรมของเจ้าของภาษาไปใช้

ตารางที่ 2.6

ตัวชี้วัด และสาระการเรียนรู้แกนกลาง สาระที่ 3 ภาษากับความสัมพันธ์กับกลุ่มสาระการเรียนรู้อื่น มาตรฐาน ต 3.1

ชั้น	ตัวชี้วัด	สาระการเรียนรู้แกนกลาง
------	-----------	------------------------

ม. 3	1. ค้นคว้า/สืบค้น บันทึก สรุป และแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับกลุ่มสาระการเรียนรู้อื่น จากแหล่งเรียนรู้ต่าง ๆ และ นำเสนอด้วยการพูดและการเขียน	- การค้นคว้า/การสืบค้น การบันทึก การสรุป การแสดงความคิดเห็น และนำเสนอ ข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับกลุ่มสาระการเรียนรู้อื่นจากแหล่งการเรียนรู้ต่าง ๆ
------	--	---

ตารางที่ 2.7

ตัวชี้วัด และสาระการเรียนรู้แกนกลาง สาระที่ 4 ภาษากับความสัมพันธ์กับชุมชนและโลก

มาตรฐาน ต 4.1

ชั้น	ตัวชี้วัด	สาระการเรียนรู้แกนกลาง
ม. 3	1. ใช้ภาษาสื่อสารในสถานการณ์จริง/สถานการณ์จำลองที่เกิดขึ้นในห้องเรียน สถานศึกษา ชุมชน และสังคม	- การใช้ภาษาสื่อสารในสถานการณ์จริง/สถานการณ์จำลองที่เกิดขึ้นในห้องเรียน สถานศึกษา ชุมชน และสังคม

ตารางที่ 2.8

ตัวชี้วัด และสาระการเรียนรู้แกนกลาง สาระที่ 4 ภาษากับความสัมพันธ์กับชุมชนและโลก

มาตรฐาน ต 4.2

ชั้น	ตัวชี้วัด	สาระการเรียนรู้แกนกลาง
ม. 3	1. ใช้ภาษาต่างประเทศในการสืบค้น/ค้นคว้า รวบรวม วิเคราะห์ และสรุปความรู้/ข้อมูลต่าง ๆ จากสื่อและแหล่งการเรียนรู้ต่าง ๆ ในการศึกษาต่อและประกอบอาชีพ	- การใช้ภาษาต่างประเทศในการสืบค้น/ค้นคว้า รวบรวม วิเคราะห์ และสรุปความรู้/ข้อมูลต่าง ๆ จากสื่อและแหล่งการเรียนรู้ต่าง ๆ ในการศึกษาต่อและประกอบอาชีพ

นอกจากนี้หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 ยังได้กำหนดคุณภาพผู้เรียนเมื่อจบหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศในระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ดังนี้

2.1.3 คุณภาพผู้เรียนเมื่อจบระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3

ผู้เรียนที่เรียนภาษาต่างประเทศ เมื่อผู้เรียนจบการศึกษาในระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ต้องมีคุณภาพตามที่หลักสูตรแกนกลางกำหนดไว้สามารถสรุปได้ดังนี้

มาตรฐาน ต 1.1 ผู้เรียนสามารถเข้าใจและตีความเรื่องที่ฟังและอ่านจากสื่อต่าง ๆ และแสดงความคิดเห็นอย่างมีเหตุผล

มาตรฐาน ต 1.2 ผู้เรียนต้องมีทักษะการสื่อสารทางภาษาในการแลกเปลี่ยนข้อมูลข่าวสาร แสดงความรู้สึกและแสดงความคิดเห็นอย่างมีประสิทธิภาพ

มาตรฐาน ต 1.3 นักเรียนสามารถนำเสนอข้อมูลข่าวสาร ความคิดรวบยอด และความคิดเห็นในเรื่องต่าง ๆ โดยการพูดและการเขียนได้

มาตรฐาน ต 2.1 ผู้เรียนต้องสามารถเข้าใจความสัมพันธ์ระหว่างภาษากับวัฒนธรรมของเจ้าของภาษา และนำไปใช้ได้อย่างเหมาะสมกับกาลเทศะได้

มาตรฐาน ต 2.2 ผู้เรียนสามารถเข้าใจความเหมือนและความแตกต่างระหว่างภาษาและวัฒนธรรมของเจ้าของภาษากับภาษาและวัฒนธรรมไทย และนำมาใช้อย่างถูกต้องและเหมาะสม

มาตรฐาน ต 3.1 ผู้เรียนต้องสามารถใช้ภาษาต่างประเทศในการเชื่อมโยงความรู้กับกลุ่มสาระการเรียนรู้อื่น และเป็นพื้นฐานในการพัฒนา แสวงหาความรู้ และเปิดโลกทัศน์ของตนได้

มาตรฐาน ต 4.1 ผู้เรียนต้องสามารถใช้ภาษาต่างประเทศในสถานการณ์ต่าง ๆ ทั้งในสถานศึกษา ชุมชน และสังคมได้

มาตรฐาน ต 4.2 ผู้เรียนต้องสามารถใช้ภาษาต่างประเทศเป็นเครื่องมือในการศึกษาต่อการประกอบอาชีพและการแลกเปลี่ยนเรียนรู้กับสังคมโลกได้

สรุปได้ว่า หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 ได้ให้ความสำคัญ กับกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ เนื่องจากภาษาอังกฤษเป็นปัจจัยสำคัญ สำหรับการจัดการศึกษาให้ผู้เรียนมีทักษะในศตวรรษที่ 21 เมื่อจบการศึกษาในระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ผู้เรียนจะต้องมีเจตคติที่ดีต่อการใช้ภาษาต่างประเทศและสามารถใช้ภาษาต่างประเทศในการสื่อสาร ในชีวิตประจำวันได้

2.2 แนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร

ผู้วิจัยได้ศึกษารวบรวมเอกสารที่เกี่ยวข้องกับแนวการสอนภาษาแบบสื่อสาร ดังนี้

2.2.1 ความเป็นมาของการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร

แนวคิดการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร (Communicative Language Teaching Approach) หรือเรียกโดยย่อว่า CLT เกิดขึ้นในราวในราวต้นทศวรรษที่ 1970 เนื่องจากนักภาษาศาสตร์ชาวอังกฤษ ได้ตระหนักถึงข้อจำกัดของวิธีการสอนแบบดั้งเดิม คือ วิธีการสอนตามสถานการณ์ (Situational Language Teaching) ซึ่งเป็นการสอนที่เน้นการฝึกฝนการใช้โครงสร้างทางภาษา โดยการใช้สถานการณ์ โดยในปี ค.ศ. 1972 D. A. Wilkins ได้ให้ความหมายของภาษาเพื่อการสื่อสารไว้ว่าเป็นการประมวลเนื้อหาทางภาษาที่ผู้เรียนควรจะรู้ในการสื่อความหมาย ซึ่งเป็นสิ่งที่ผู้เรียนภาษาจำเป็นต้องเข้าใจและใช้ มากกว่าการอธิบายหลักภาษาตามแนวคิดแบบดั้งเดิมที่เน้นการใช้หลักไวยากรณ์และคำศัพท์ ด้วยคำนิยามนี้ได้จุดประกายให้เกิดการเปลี่ยนแปลงของการจัดการสอนภาษา โดย Wilkins ได้ตีพิมพ์ผลงานใน ค.ศ. 1976 ในหนังสือชื่อ Notional syllabus และจากการสนับสนุนของสภาพันธมิตรยุโรป (the Council of Europe) ทำให้นักวิชาการทางด้านภาษาศาสตร์ส่วนใหญ่ในอังกฤษได้พยายามพัฒนาหลักสูตรการสอนภาษาที่สองแบบเน้นหน้าที่และสื่อความหมาย (functional national syllabus design) พื้นฐานมาจากแนวคิดของ Wilkins นอกจากนี้ยังมีนักภาษาศาสตร์หลายคน que ตีพิมพ์ผลงานเกี่ยวกับแนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร เช่น Brumfit, Candlin, and Widdowson ทำให้แนวคิดนี้เผยแพร่อย่างรวดเร็ว และเป็นที่ยอมรับในชื่อ แนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร หรือ Communicative Language Teaching (Savignon, 2005, pp. 635 - 651)

2.2.2 ความหมายของแนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร

นักการศึกษาหลายท่านได้อธิบายเกี่ยวกับความหมายของแนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารไว้ดังนี้

Littlewood (1981, p. 17) กล่าวว่า แนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร เป็นการสอนที่เน้นเรื่องหน้าที่ของภาษามากกว่ารูปแบบของภาษา การเรียนภาษานั้นไม่เป็นเพียงการเรียนรู้แต่ไวยากรณ์เท่านั้น แต่ผู้เรียนต้องมีความสามารถในการที่จะสื่อความหมายให้ผู้อื่นฟังเข้าใจได้

Mitchell (1994, p. 41) กล่าวว่า แนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารเป็นแนวคิดการพัฒนาความสามารถนำภาษาไปใช้ที่ไม่ได้มีลักษณะการจัดการเรียนการสอนที่เฉพาะเจาะจงตายตัว แต่เป็นแนวปฏิบัติที่ครูผู้สอนสามารถปรับใช้โดยอิงอยู่บนพื้นฐานของการพัฒนาทักษะการนำภาษาไปใช้เพื่อประกอบกิจกรรมหน้าที่ในชีวิตประจำวัน

Larsen-Freeman (2003, pp. 128-132) กล่าวว่า แนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารเป็นการสอนที่เน้นการมีส่วนร่วมทางภาษาของนักเรียนเป็นหลัก โดยอาศัยหลักการของภาษาศาสตร์เชิงสังคมวิทยา (Sociolinguistics) อันว่าด้วยเนื้อหาบริบท (Context) ภาษาและวัฒนธรรมที่แตกต่างกันในแต่ละชุมชน เน้นการมีปฏิสัมพันธ์ในการใช้ภาษาระหว่างครูกับนักเรียน และนักเรียนกับนักเรียนเป็นสำคัญ กระตุ้นให้นักเรียนเกิดความรู้สึกอยากแสดงออกทางภาษาหรืออยากทดลองใช้

ภาษาเพื่อสื่อความหมายด้วยตนเอง ทั้งการฟัง การพูด การอ่าน และการเขียน ซึ่งจะทำให้การพัฒนาภาษาเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพและเป็นธรรมชาติ โดยครูมีหน้าที่เพียงคอยช่วยเหลือแนะนำและแก้ไขการใช้ภาษาที่ถูกต้องให้แก่ผู้เรียน

Richard and Rodger (2001, p. 69) กล่าวว่า แนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร เป็นทฤษฎีการสอนภาษาอย่างหนึ่ง ที่เริ่มสอนให้มีการสื่อสารตามหน้าที่ของภาษา โดยมีการนำภาษามาแยกหน้าที่ก่อนที่จะนำไปสอนภาษาให้กับผู้เรียน ซึ่งเป็นการนำเอาภาพรวมของภาษามาใช้ใน การสอน

กรมวิชาการ (2545, น.109) กล่าวว่า แนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร เป็นการจัดการเรียนการสอนตามทฤษฎีการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ มีการจัดการเรียนรู้อย่างเป็นขั้นตอน ตามกระบวนการในการแสดงความคิดเห็น การตีความ และการเจรจาสื่อความอย่างต่อเนื่อง รวมทั้งการใช้สัญลักษณ์ในการสื่อความหมาย

รูปทอง กว่างสวาสดี (2549, น. 32) กล่าวว่า แนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารนั้น ไม่ได้ละเลยโครงสร้างไวยากรณ์ แต่ในการสอนไวยากรณ์ต้องเน้นการนำหลักไวยากรณ์ไปใช้ เพื่อสื่อความหมาย โดยสอดคล้อง Canale และ Swain ที่ได้กล่าวไว้อย่างชัดเจนถึงความสำคัญของกฎเกณฑ์และโครงสร้างทางภาษา

สรุปได้ว่า การสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร เป็นการจัดการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ มีการจัดการเรียนรู้ที่มุ่งเน้นให้ผู้เรียนเน้นถึงความหมาย (Meaning) การใช้ภาษา (Use) ของผู้เรียนมากกว่าหลักหรือกฎเกณฑ์ในการใช้ภาษา (Usage) และให้ความสำคัญกับความคล่องแคล่วในการใช้ภาษามากกว่าความถูกต้อง ดังนั้นการจัดการเรียนการสอนจึงเน้นกิจกรรมเพื่อฝึกใช้ภาษาที่ใกล้เคียงกับสถานการณ์จริงอย่างเป็นขั้นตอนตามกระบวนการแสดงความคิดเห็น ตีความ และการเจรจาอย่างต่อเนื่อง โดยมุ่งเน้นให้ผู้เรียนสามารถใช้ภาษาในการสื่อความหมายได้เหมาะสมในทุกสถานการณ์ที่เกิดขึ้นจริง

2.2.3 ลักษณะของแนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร

Canale and Swain (1980, p. 28) ได้กล่าวถึง ลักษณะของแนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารไว้ว่า เป็นการจัดการเรียนการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารในฐานะการเป็นภาษาที่สอง จำเป็นต้องเตรียมผู้เรียนในด้านของข้อมูล การฝึกฝน และประสบการณ์ที่เพียงพอสำหรับการสื่อสารในชีวิตจริง

Finocchairo and Brumfit (1983, pp. 91-93) ได้เปรียบเทียบแนวการสอนแบบวิธี ฟัง –พูด และแนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร ดังตาราง

ตารางที่ 2.9

การเปรียบเทียบแนวการสอนแบบวิธีฟังและการพูดและแนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร

แนวการสอนแบบฟังและการพูด (Audiolingual Method)	แนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร (Communicative Language Teaching)
1. มุ่งเน้นที่โครงสร้างและรูปแบบมากกว่า ความหมาย	1. ความหมายเป็นสิ่งสำคัญเหนืออื่นใด
2. อาศัยการจดจำบทสนทนาที่มีโครงสร้าง	2. บทสนทนามุ่งเน้นเพื่อการสื่อสาร โดยไม่ใช้ ความจำ
3. ภาษาไม่ได้เกี่ยวข้องกับบริบท	3. บริบทของภาษาเป็นหลักการพื้นฐาน
4. การเรียนภาษาเป็นการเรียนโครงสร้าง เสียง และคำ	4. การเรียนภาษาเป็นการเรียนเพื่อการสื่อสาร
5. การเรียนมุ่งในการฝึกและทบทวนซ้ำ	5. มุ่งเน้นการสื่อสารอย่างมีประสิทธิภาพ
6. การฝึกเป็นสิ่งสำคัญ	6. การฝึกไม่ใช่สิ่งสำคัญ
7. เน้นการออกเสียงที่เหมือนกับเจ้าของภาษา	7. เน้นการออกเสียงที่พอจะเข้าใจได้
8. การอธิบายไวยากรณ์เป็นสิ่งที่ต้องหลีกเลี่ยง	8. สิ่งใด ๆ ก็ตามที่จะสามารถช่วยผู้เรียนได้ เป็นสิ่งที่ยอมรับได้ อาจจะมี ความแตกต่างกัน ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับผู้เรียน
9. กิจกรรมทางการสื่อสารเกิดขึ้นหลังจากที่ได้มี การฝึก และการทำแบบฝึกหัดอย่างเคร่งครัด	9. ความพยายามที่จะสื่อสารอาจจะได้รับการ กระตุ้นให้เกิดขึ้นตั้งแต่เริ่มต้น
10. ไม่ให้มีการใช้ภาษาที่ 1	10. การใช้ภาษาที่ 1 อย่างเหมาะสมเป็นสิ่งที่ยอมรับได้
11. การแปลเป็นสิ่งที่ไม่ให้ทำในระดับเริ่มต้น	11. การแปลเป็นสิ่งที่ยอมรับได้ เมื่อนักเรียนมีความต้องการและได้รับประโยชน์
12. การอ่านและการเขียนจะต้องถูกเลื่อนไป จนกว่าการพูดสามารถเลียนแบบได้	12. การอ่านและการเขียนอาจเกิดได้ในทุก ขั้นตอน

(ต่อ)

ตารางที่ 2.9 (ต่อ)

แนวการสอนแบบฟังและการพูด (Audiolingual Method)	แนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร (Communicative Language Teaching)
13. ระบบของภาษาเป็นเป้าหมายจะต้องถูกเรียน โดยวิธีการเรียนซ้ำ ๆ ในรูปแบบของภาษา (Pattern)	13. ระบบของภาษาเป้าหมายจะเรียนรู้ได้ดีที่สุด ผ่านกระบวนการที่จำเป็นต้องใช้ภาษาในการ สื่อสาร

14. ความสามารถทางด้านภาษาเป็นเป้าหมายที่พึงปรารถนา	14. ความสามารถทางด้าน การสื่อสาร คือเป้าหมายสูงสุด
15. ความหลากหลายของภาษาได้รับการยอมรับ แต่ไม่ได้รับการเน้นย้ำ	15. ความหลากหลายของภาษาเพื่อการสื่อสารเป็นสิ่งสำคัญที่พบได้ในสื่อและแนวการสอน
16. ลำดับของหน่วยการเรียนรู้กำหนดโดยตรงจากหลักการความซับซ้อนของภาษา	16. ลำดับของการเรียนรู้กำหนดโดยพิจารณาจากเนื้อหา หน้าที่ หรือความหมายที่อยู่ในความสนใจ
17. ครูควบคุมนักเรียนและป้องกันไม่ให้เกิดความขัดแย้งกับทฤษฎี	17. ครูสามารถกระตุ้นให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ทางใดก็ได้ ในการใช้ภาษา
18. ภาษาต้องได้รับการฝึกหัดจนเป็นนิสัย ดังนั้นความผิดพลาดจะต้องได้รับการป้องกันไม่ให้เกิดขึ้นได้	18. ภาษาถูกสร้างขึ้นในแต่ละบุคคล ส่วนใหญ่เป็นการเรียนรู้จากการลองผิดลองถูก
19. ความถูกต้องของภาษาแบบทางการ เป็นเป้าหมายแรก	19. ความคล่องแคล่ว และภาษาที่สามารถสื่อความหมายได้เป็นเป้าหมายแรก และเน้นความถูกต้องในด้านเนื้อหาและบริบทของภาษา ไม่เป็นเพียงแต่นามธรรม
20. คาดหวังให้นักเรียนได้รับการปฏิสัมพันธ์กับระบบภาษา โดยผ่านวิธีคล้ายกับเครื่องจักรกลหรือวัสดุที่ได้รับการควบคุม	20. คาดหวังให้นักเรียนเกิดปฏิสัมพันธ์กับผู้อื่นทางตรง ผ่านการทำงานเป็นคู่ หรือกลุ่ม รวมทั้งในงานเขียน
21. ครูได้รับการคาดหวังว่าจะต้องเป็นผู้กำหนดภาษาให้ผู้เรียนได้ใช้	21. ครูไม่รู้ล่วงหน้าว่านักเรียนจะใช้ภาษาใด
22. แรงจูงใจภายในจะต้องเกิดจากความสนใจในโครงสร้างของภาษา	22. แรงจูงใจภายในเกิดจากความสนใจในสิ่งที่สื่อสารผ่านภาษา

หมายเหตุ. การเปรียบเทียบแนวการสอนแบบวิธีฟังและการพูดและแนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร (pp. 91-93) โดย Finocchiaro, Mary and Christopher Brumfit. 1983, The Functional National Approach From Theory to Practice. New York : Oxford University Press.

Howatt (1984, p. 279) ได้แบ่งแนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารออกเป็น 2 แนว คือ แนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารแบบไม่อิงหลักไวยากรณ์ (Strong Interpretation of CLT) และแนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารแบบอิงหลักไวยากรณ์ (Weak Interpretation of CLT) โดยให้ความหมายของแนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร ดังนี้

1. แนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารแบบไม่อิงหลักไวยากรณ์ มีแนวคิดสำคัญ คือ กระบวนการเรียนรู้ภาษาที่สองของผู้เรียนเหมือนกระบวนการเรียนรู้ภาษาแรกของคนเรา ที่เรียน

ภาษาจากการใช้ภาษาในชีวิตประจำวัน (Natural Communication) ผู้เรียนรับรู้ (Acquire) ภาษาจากการเลียนแบบเจ้าของภาษา และการลองผิดลองถูกในสถานการณ์ประจำวัน หรือเรียกอีกอย่างว่าเป็นการใช้ภาษาเพื่อเรียนรู้ (Using English to Learn)

2. แนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารแบบอิงหลักไวยากรณ์ให้ความสำคัญกับจะเป็นการสอนที่กระตุ้นให้ผู้เรียนเกิดการใช้ภาษา หรือหลักไวยากรณ์ (Language Form) เป็นรากฐานของการพัฒนาทักษะทางภาษาทั้งการฟัง พูด อ่าน และเขียน ช่วยให้ผู้เรียนเข้าใจในความหมายของสิ่งที่ได้ยิน สามารถแสดงความหมายออกมาทางตัวอักษรหรือในถ้อยคำของการเขียนและการพูด และช่วยให้ผู้เรียนเห็นถึงความสัมพันธ์ระหว่างหน่วยภาษาในระดับคำ วลี ประโยค และยังให้ผู้เรียนสามารถเรียบเรียงคำ (Vocabulary) มาเป็นประโยคได้ตามหน้าที่และประเภทของคำ โดยความรู้หลักไวยากรณ์จะช่วยในการส่งเสริมการเรียนรู้ภาษา แต่ไม่ใช่เป้าหมายหลักของการเรียนภาษา ซึ่งเรียกอีกอย่างว่าเป็นเรียนรู้การใช้ภาษา (Learning to use English)

สุมิตรา อังวัฒนกุล (2540, น. 101-111) ได้เสนอแนะแนวทางการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารไว้ ดังนี้

1. การสอนภาษาเพื่อการสื่อสารจะผู้สอนต้องบอกให้ผู้เรียนทราบถึงจุดมุ่งหมายของการเรียนและการฝึกใช้ภาษา ต้องให้ผู้เรียนรู้ว่ากำลังทำอะไร เพื่ออะไร เพื่อให้การเรียนภาษาเป็นสิ่งที่มีความหมายต่อผู้เรียน และเพื่อให้ผู้เรียนสามารถสื่อสารได้ตามที่ตนต้องการ

2. สอนภาษาโดยการแยกภาษาเป็นส่วน ๆ ไม่ได้เป็นการช่วยให้ผู้เรียนใช้ภาษาในการสื่อสารได้ดีเท่ากับการสอนในลักษณะการบูรณาการในชีวิตประจำวัน เนื่องมาจากการใช้ภาษาเพื่อการสื่อสารมักต้องใช้หลายทักษะรวม ๆ กันไปและต้องอาศัยกิริยาท่าทางประกอบในบางเวลา

3. ส่งเสริมให้ผู้เรียนได้ทำกิจกรรมทางภาษา โดยกิจกรรมทางภาษานั้นควรมีลักษณะเหมือนในชีวิตประจำวันให้มากที่สุด เพื่อให้ผู้เรียนได้นำไปใช้จริง และควรให้ผู้เรียนได้มีโอกาสเลือกใช้ข้อความที่เหมาะสมกับบทบาทและสถานการณ์

4. ส่งเสริมให้ผู้เรียนได้ฝึกการใช้ภาษามากที่สุด เพราะการที่ผู้เรียนจะสามารถใช้ภาษาเพื่อการสื่อสารได้นั้น นอกจากการทำกิจกรรมทางภาษา ผู้เรียนควรมีโอกาสได้ทำกิจกรรมในรูปแบบต่าง ๆ ให้มากที่สุดเท่าที่จะเป็นไปได้ เช่น การเล่นเกม (Games) การแก้ปัญหา (Problem Solving) สถานการณ์จำลอง (Simulation) การแสดงบทบาทสมมติ (Role Play) กิจกรรมเหล่านี้ล้วนมีบทบาทสำคัญที่สามารถส่งเสริมให้ผู้เรียนได้ฝึกการใช้ภาษา

กรมวิชาการ (2545, น. 13) ได้เสนอแนะว่า แนวคิดในการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารจะต้องเน้นเพื่อให้ผู้เรียนนำภาษาไปใช้ได้จริง ซึ่งควรมีลักษณะการจกกิจกรรมการเรียนรู้ ดังนี้

1. เน้นการใช้ภาษา (Use) มากกว่าการใช้ภาษา (Usage)
2. ผู้เรียนต้องทราบเป้าหมายของการทำกิจกรรมแต่ละอย่าง อย่างชัดเจน

3. การสอนต้องเน้นความสำคัญของส่วนทั้งหมด (Whole) ของภาษาที่สอน จากนั้นค่อยเน้นลงไปในส่วนย่อย (Parts)

4. เน้นกระบวนการ (Processes) มากกว่าเน้นรูปแบบ (Forms)

5. เรียนรู้ด้วยการปฏิบัติ

6. ไม่ควรขัดจังหวะ หรือแก้คำผิดระหว่างทำกิจกรรม ซึ่งกระบวนการเรียนรู้ที่

จำเป็นในการเรียนการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร คือช่องว่างด้านข้อมูลระหว่าง

ผู้ร่วมการทำกิจกรรม (Gap Information)

Savignon (2005, pp. 23-24) ได้สรุปแนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารไว้ 6 ประการ ดังนี้

1. การใช้ภาษาต้องเป็นไปอย่างเสรีและริเริ่มสร้างสรรค์ ต้องเปิดโอกาสให้ผู้เรียนใช้วิธีการหลากหลายในการสื่อความหมาย หรือถ่ายทอดความรู้และประสบการณ์อย่างเป็นระบบ

2. ความสามารถในการใช้ภาษาเพื่อสื่อสารในวงกว้าง จะขึ้นอยู่กับบทบาทของผู้ร่วมสนทนา สถานการณ์ และเป้าหมายในการสื่อสารในสถานการณ์นั้น

3. การเรียนรู้ภาษาที่สองจะคล้ายคลึงกับการเรียนภาษาแม่ ซึ่งจะต้องเริ่มเรียนรู้จากสิ่งที่ผู้เรียนต้องการหรือสนใจ เป็นการสื่อสารเพื่อใช้ในการดำรงชีวิตประจำวัน

4. ต้องมีการวิเคราะห์ความต้องการและความสนใจของผู้เรียน เพื่อพัฒนาสื่อและกิจกรรมการเรียนการสอน

5. ขั้นตอนการฝึกควรเน้นที่ความถูกต้องของโครงสร้างทางภาษา และขั้นตอนการนำไปใช้จึงเน้นที่การสื่อความหมายและการสื่อสารอย่างคล่องแคล่ว

6. ผู้สอนมีบทบาทในการจัดการเรียนรู้ที่ให้ผู้เรียนมีส่วนร่วมในการใช้ภาษาให้ได้มากที่สุด

Brown (2007, p. 43) ได้เสนอลักษณะการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารไว้ 6 ประการ ดังนี้

1. เป้าหมายของการเรียนในชั้นเรียน มุ่งเน้นให้ผู้เรียนมีความสามารถด้านการสื่อสาร โดยมีองค์ประกอบ ได้แก่ ความสามารถด้านไวยากรณ์ การเรียบเรียงถ้อยความ หน้าที่ของภาษา การใช้ภาษาในบริบทของสังคม และกลยุทธ์ในการสนทนา

2. เทคนิคของการใช้ภาษา ถูกออกแบบมาเพื่อให้ผู้เรียนได้คำนึงในเรื่องของการใช้ภาษาในการสื่อสาร โดยเฉพาะความสัมพันธ์ระหว่างประโยคและบริบท สถานการณ์ที่ถูกนำมาใช้

โครงสร้างของประโยค ซึ่งมีอิทธิพลจากความสัมพันธ์ระหว่างผู้พูดและผู้ฟัง นอกจากนี้มีการใช้ภาษาเพื่อทำหน้าที่ให้บรรลุจุดประสงค์ตามต้องการ

3. ความคล่องแคล่วและความถูกต้องของการใช้ภาษา เป็นหลักการสำคัญ ซึ่งให้ความสำคัญกับความคล่องแคล่วมากกว่าความถูกต้อง ทั้งนี้เพื่อให้ผู้เรียนได้มีส่วนเกี่ยวข้องอย่างมีความหมายในการใช้ภาษา

4. ผู้เรียนในชั้นเรียนจะต้องมีการใช้ภาษาเพื่อการสื่อสาร ทั้งในรูปการรับและสร้างภาษา ตลอดจนในบริบทของการใช้ภาษานอกห้องเรียนที่ไม่ได้มีการเตรียมล่วงหน้า และภาระงานในชั้นเรียนจะต้องเตรียมให้ผู้เรียนมีทักษะที่จำเป็น เพื่อใช้ในการสื่อสารในบริบทต่าง ๆ

5. ผู้เรียนจะต้องมีโอกาสนในการให้ความสนใจกระบวนการเรียนของตนเอง โดยต้องมีความเข้าใจในรูปแบบการเรียนของตนเองและการพัฒนากลยุทธ์ในการเรียน เพื่อการเรียนรู้แบบพึ่งพาตนเอง

6. บทบาทของครูมีหน้าที่ในการอำนวยความสะดวกแก่ผู้เรียน และชี้แนะแนวทาง ไม่ใช่เป็นผู้รอบรู้ นักเรียนจะต้องได้รับการกระตุ้นให้สื่อสารอย่างมีความหมายด้วยการมีปฏิสัมพันธ์การใช้ภาษากับบุคคลอื่น ๆ

สรุปได้ว่า ลักษณะของแนวการสอนเพื่อการสื่อสาร คือ การจัดการเรียนรู้ที่มุ่งเน้นให้ผู้เรียนมีความสามารถในการสื่อสาร โดยเน้นความหมายและความคล่องแคล่วมากกว่าความถูกต้องทางหลักไวยากรณ์ ผ่านกระบวนการจัดการเรียนรู้ที่มีความยืดหยุ่นในการฝึกภาษาและกระตุ้นให้ผู้เรียนสื่อสารอย่างมีความหมายด้วยการมีปฏิสัมพันธ์การใช้ภาษากับผู้อื่น ซึ่งผู้เรียนจะเกิดการเรียนรู้ระบบของภาษาเป้าหมายได้ดีที่สุด ผ่านกระบวนการที่จำเป็นต้องใช้ภาษาในการสื่อสาร โดยครูมีหน้าที่ในการอำนวยความสะดวกแก่ผู้เรียน นอกจากนั้นการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารยังแบ่งออกเป็น 2 แบบ คือ แนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารแบบไม่อิงหลักไวยากรณ์ (Strong Interpretation of CLT) ที่เน้นให้ผู้เรียนใช้ภาษาเพื่อเรียนรู้ (Using English to Learn) ผ่านการลองผิดลองถูกในสถานการณ์ประจำวัน และแนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารแบบอิงหลักไวยากรณ์ (Weak Interpretation of CLT) คือการเรียนรู้การใช้ภาษา (Learning to use English) โดยการสอนก่อนแล้วจึงนำไปใช้

2.2.4 องค์ประกอบของความสามารถในการสื่อสาร

นักภาษาศาสตร์ ได้กล่าวถึงองค์ประกอบของความสามารถในการสื่อสารไว้ดังนี้

Tricia Hedge (2000, pp. 46-55) กล่าวว่า การสอนให้ผู้เรียนมีความสามารถในการสื่อสารได้นั้น ควรต้องสอนสิ่งต่อไปนี้ คือ

1. ความสามารถด้านกฎเกณฑ์และโครงสร้างของภาษา (Linguistic or Grammatical competence) คือ ความสามารถที่ผู้เรียนในการใช้ทักษะทั้ง 4 คือ การฟัง พูด อ่าน และเขียน โดยมีองค์ประกอบทางภาษาคือ เสียง ศัพท์ โครงสร้างเป็นแกนในการสื่อความหมาย ใน

ด้านการฟังจะต้องเริ่มจากความสามารถในการจำแนกเสียงได้ไปจนถึงการฟังข้อความในระดับความเร็วปกติของเจ้าของภาษาได้เข้าใจ ในด้านทักษะจะต้องออกเสียงได้ถูกต้องและสนทนาได้ตอบด้วยสำเนียงและจังหวะที่เจ้าของภาษาพอจะเข้าใจได้ ในด้านการอ่านจะต้องรู้จักกลไกของการอ่านเพื่อความเข้าใจได้ และด้านการเขียนจะต้องรู้จักกลไกของการเขียน คือ การสะกดคำ การใช้เครื่องหมายวรรคตอน ตลอดจนการเขียนในลักษณะต่าง ๆ ได้

2. ความสามารถด้านภาษาศาสตร์เชิงสังคม (Sociolinguistic Competence) คือ ความสามารถที่ผู้เรียนต้องมีเกี่ยวกับการใช้ภาษาได้ถูกต้องเหมาะสมตามกฎเกณฑ์ทางสังคมและวัฒนธรรม เช่น คนรู้ว่าควรพูดอย่างไรในสถานการณ์ใด จุดประสงค์ของการสนทนา ตลอดจนคำนึงถึงบทบาททางสังคมของตนเองและผู้ร่วมสนทนา เป็นต้น

3. ความสามารถด้านความเข้าใจในระดับข้อความ (Discourse Competence) คือ ความสามารถที่ผู้เรียนต้องมีเกี่ยวกับการตีความวิเคราะห์ความสัมพันธ์กันของประโยคต่าง ๆ โดยสามารถเชื่อมโยงความหมายและโครงสร้างทางไวยากรณ์เพื่อพูดหรือเขียนสิ่งต่าง ๆ ได้ต่อเนื่องมีความหมายสัมพันธ์กัน เช่น การมีลำดับของการเล่าเรื่อง การเขียนจดหมายที่มีข้อความเป็นเหตุเป็นผลสอดคล้องกัน

4. ความสามารถในการใช้กลวิธีในการสื่อความหมาย (Pragmatic or Strategic competence) คือ ความสามารถที่ผู้เรียนต้องมีเกี่ยวกับ การถอดความ การพูดซ้ำ การพูดอ้อม การใช้ภาษาสุภาพ ตลอดจนการใช้น้ำเสียงแบบต่าง ๆ เพื่อให้การสื่อสารมีความราบรื่นขึ้นหากเมื่อเกิดความเข้าใจผิด หรือการไม่เข้าใจในการสื่อสาร

5. ความคล่องแคล่ว (Fluency) คือ ความสามารถที่จะเชื่อมโยงหน่วยภาษาพูดเข้าด้วยกันอย่างรวดเร็ว ไม่ลังเล และไม่มีข้อจำกัดหรือขอบเขต นอกจากนั้น (Johnson 1979, อ้างถึงใน Hedge, 2000, pp. 54) กล่าวว่า ความคล่องแคล่ว เป็นความสามารถที่จะตอบโต้อย่างต่อเนื่องภายในบทสนทนา สามารถที่จะเชื่อมคำ วลี รวมทั้งสามารถออกเสียงอย่างชัดเจน อีกทั้งเน้นเสียงหนักเบา และสูงต่ำได้อย่างเหมาะสม และสามารถที่จะปฏิบัติสิ่งที่กล่าวมานี้ได้อย่างรวดเร็วในสถานการณ์จริง (Real Time) และ Canale and Swain (1980, p. 2) ได้อธิบายไว้อย่างชัดเจนถึงความสำคัญของกฎเกณฑ์โครงสร้างทางภาษา หากไร้ซึ่งกฎเกณฑ์และโครงสร้างทางภาษาแล้ว ความหมายของการสื่อสารของผู้เรียนจะถูกจำกัด ดังนั้นความคล่องแคล่วในการใช้ภาษา (Fluency) และความถูกต้องในการใช้ภาษา (Accuracy) จึงมีความเท่ากัน

สรุปได้ว่า การที่ผู้เรียนจะสามารถสื่อสารได้อย่างมีประสิทธิภาพ ผู้เรียนจะต้องมีความสามารถในการสื่อสารทั้ง 5 องค์ประกอบ คือ ความสามารถด้านกฎเกณฑ์และโครงสร้างของภาษา ด้านภาษาศาสตร์เชิงสังคม ด้านความเข้าใจในระดับข้อความ ด้านการใช้กลวิธีในการสื่อความหมาย และด้านความคล่องแคล่ว ซึ่งหากผู้เรียนมีองค์ประกอบทั้ง 5 ครบถ้วนจะทำให้ผู้เรียน

สามารถใช้ภาษาได้อย่างถูกต้องเหมาะสมกับบริบท โดยผู้สอนควรนำเสนอภาษาในรูปแบบที่พบในสถานการณ์จริงเพื่อนำไปสู่การสอนคำศัพท์ โครงสร้างและการออกเสียง และให้มีการฝึกจนเกิดความเข้าใจเนื้อหา โครงสร้าง จนสามารถใช้ได้ถูกต้อง แล้วจึงนำความรู้ที่ได้ไปฝึกในสถานการณ์จริง

2.2.5 ขั้นตอนการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร

สถาบันภาษาอังกฤษ (2558, น. 42-43) ได้เสนอแนะขั้นตอนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ หรือขั้นตอนการสอนภาษาอังกฤษไว้ ได้แก่ วิธีการสอนแบบ 3Ps หรือ P-P-P ตามแนวคิด ของสุมิตรา อังวัฒนกุล (2540) ประกอบด้วยขั้นตอน ดังนี้

1. ขั้นตอนการนำเสนอเนื้อหา (Presentation or Introducing New Language) ใน การเรียนการสอนภาษาต่างประเทศ การนำเสนอเนื้อหาใหม่ จัดเป็นขั้นการสอนที่สำคัญขั้นหนึ่ง ใน ขั้นนี้ครูจะให้ข้อมูลทางภาษาแก่ผู้เรียน ซึ่งเป็นการนับเริ่มต้นการเรียนรู้ มีการนำเสนอเนื้อหาใหม่ โดย จะมุ่งเน้นให้ผู้เรียนได้รับความรู้และทำความเข้าใจเกี่ยวกับความหมายและรูปแบบภาษาที่ใช้กันจริง ทั่วไป รวมทั้งวิธีการใช้ภาษา ซึ่งรวมถึงการออกเสียง ความหมายคำศัพท์ และโครงสร้างไวยากรณ์ที่ เหมาะสมกับสถานการณ์ต่าง ๆ ควบคู่ไปกับการเรียนรู้กฎเกณฑ์

2. ขั้นการฝึกปฏิบัติ (Practice / Controlled Practice) เป็นขั้นตอนที่ให้นักเรียนได้ ฝึกภาษาใหม่จากขั้นตอนการนำเสนอเนื้อหา ในลักษณะของการฝึกแบบควบคุมและชี้นำ (Controlled Practice) โดยมีครูผู้สอนเป็นผู้นำในการฝึก ไปสู่การฝึกแบบค่อย ๆ ปลดปล่อยให้ทำเองมาก ขึ้น (Semi-Controlled) โดยมีจุดมุ่งหมายคือให้ผู้เรียนสามารถจดจำรูปแบบของภาษาได้ จึงเน้น ความถูกต้องของภาษาเป็นหลักและให้นักเรียนได้ทำความเข้าใจเกี่ยวกับความหมายและวิธีการใช้ รูปแบบภาษานั้น ๆ ซึ่งเป็นการพูดแบบง่าย ๆ ไปก่อน จนได้รูปแบบภาษาแล้วค่อยเปลี่ยนสถานการณ์ ไป โดยสถานการณ์เหล่านี้อาจเป็นสถานการณ์จำลองที่สร้างขึ้นภายในห้องเรียนเพื่อฝึกการใช้ภาษาได้ อย่างถูกต้อง นอกจากนี้อาจตรวจสอบความเข้าใจด้านความหมายได้ ต่อจากนั้นจึงฝึกด้วยการเขียน (Writing) เพื่อเป็นการเสริมความแม่นยำในการใช้

3. ขั้นการใช้ภาษาเพื่อการสื่อสาร (Productive / Free Practice) ขั้นการใช้ภาษาเพื่อ การสื่อสาร นับเป็นขั้นที่สำคัญที่สุด เพราะการฝึกการใช้ภาษาเพื่อการสื่อสาร เปรียบเสมือนการถ่าย โอนการเรียนรู้ภาษาจากสถานการณ์ในชั้นเรียนไปสู่การนำไปใช้นอกชั้นเรียน การฝึกภาษาโดยทั่วไป มุ่งหวังให้ผู้เรียนได้ลองใช้ภาษาในสถานการณ์ต่าง ๆ ที่จำลองจากสถานการณ์จริงหรือเป็น สถานการณ์จริงด้วยตนเอง โดยครูผู้สอนเป็นเพียงผู้แนะแนวทางเท่านั้น การฝึกการใช้ภาษาใน ลักษณะนี้มีประโยชน์ในการช่วยให้ทั้งครูและนักเรียนได้รู้ว่า นักเรียนเข้าใจและรู้ภาษามากน้อย เพียงใด สามารถนำไปปรับใช้ตามความต้องการของตนเองได้มากน้อยเพียงใด โดยการที่จะให้ผู้เรียน สามารถเรียนรู้ได้อย่างแท้จริงก็คือ การให้นักเรียนสามารถใช้ภาษาเพื่อการสื่อสารได้เองอย่างอิสระ ภายใต้อาณัติสถานการณ์ต่าง ๆ ที่พบในชีวิตจริง

Baker and Westrup (2000, p. 62) ได้เสนอขั้นตอนการสอนภาษาตามกรอบ PPP ซึ่งประกอบด้วย

1. ขั้นตอนการนำเสนอเนื้อหา (Presentation or Introducing New Language) เนื้อหาใหม่ว่าครูต้องสอนถึงความหมาย การใช้ และยกตัวอย่างให้ชัดเจน โดยขั้นตอนการนำเสนอเนื้อหา ประกอบด้วย 5 ขั้นตอนย่อย ดังนี้

1.1 ขั้นนำเข้าสู่เนื้อหา (Lead-in) เป็นการสร้างเรื่องราวหรือเนื้อหาภาษาใหม่ที่มีบริบทชัดเจน เช่น การใช้สื่อจริง ภาพ สถานการณ์ เป็นต้น

1.2 ขั้นการถามเพื่อดึงความรู้เดิม (Elicitation) เป็นการถามคำถามเพื่อตรวจสอบความเข้าใจของนักเรียนถึงคำศัพท์ใหม่ โครงสร้าง และหน้าที่ทางภาษา เพื่อเชื่อมโยงความรู้ใหม่และความรู้เดิมของนักเรียน

1.3 ขั้นการอธิบายเนื้อหา (Explanation) เป็นขั้นที่ผู้สอนอธิบายความหมาย การสะกดคำ ไวยากรณ์ และการออกเสียง ถ้าจำเป็นจึงอธิบายไวยากรณ์ทางภาษาใหม่

1.4 ขั้นการฝึกซ้ำ (Repetition) ให้นักเรียนพูดภาษาใหม่ดัง ๆ ซ้ำหลาย ๆ ครั้ง โดยเริ่มจากนักเรียนทั้งชั้นเรียน เป็นกลุ่ม และเป็นคู่

1.5 ขั้นการแก้ไขความถูกต้อง (Correction) ครูแก้ไขความถูกต้องให้กับนักเรียน

2. ขั้นการฝึกปฏิบัติ (Practice) ประกอบด้วย การฝึกฝน 2 ขั้นตอน ได้แก่ การฝึกแบบควบคุม (Controlled Practice) ซึ่งเน้นให้ผู้เรียนได้ฝึกซ้ำ ๆ โดยมีครูคอยแนะนำและเฝ้าสังเกตการปฏิบัติของนักเรียน และการฝึกแบบกึ่งควบคุม (Semi-Controlled Practice) ซึ่งจะมุ่งเน้นให้ผู้เรียนเข้าใจความหมาย และวิธีการใช้รูปแบบภาษา โดยครูจะให้ข้อมูลป้อนกลับ เพื่อแก้ไขข้อผิดพลาดให้กับผู้เรียน

3. ขั้นการใช้ภาษาเพื่อการสื่อสาร (Productive / Free Practice) ครูจะให้สถานการณ์ที่แตกต่าง เพื่อให้ผู้เรียนได้มีโอกาสฝึกภาษาใหม่ในสถานการณ์ที่มีอิสระมากขึ้น

นอกจากนั้น Baker และ Westrup ยังกล่าวว่า สิ่งสำคัญที่ครูควรปฏิบัติในการนำเสนอเนื้อหา คือ ไม่นำเสนอไวยากรณ์และคำศัพท์ใหม่ในเวลาเดียวกัน เมื่อครูเสนอไวยากรณ์ใหม่ คำศัพท์ที่ใช้ควรเป็นคำศัพท์ที่นักเรียนรู้อยู่แล้ว หรือครูสามารถสอนคำศัพท์ใหม่ก่อนเริ่มสอนไวยากรณ์ก็ได้ และในทางกลับกัน ครูต้องสอนคำศัพท์ใหม่ในโครงสร้างไวยากรณ์ที่นักเรียนรู้อยู่แล้ว

และเมื่อครูสอนหน้าที่ทางภาษา (Functional Language) ครูไม่จำเป็นต้องอธิบายถึงโครงสร้างไวยากรณ์ของวลีนั้น แต่ควรกระตุ้นให้นักเรียนจำวลีนั้นและสถานการณ์ที่นักเรียนควรนำวลีนั้นมาใช้ และในขั้นนำเสนอเนื้อหา ครูต้องตรวจสอบข้อผิดพลาด (Mistake) ในขั้นการพูดและการเขียนของนักเรียนด้วย เมื่อพบข้อผิดพลาด ครูควรแก้ไขข้อผิดพลาดให้ถูกต้อง

จึงสรุปได้ว่า ขั้นตอนการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร หมายถึง ขั้นตอนการจัดการเรียนรู้ทางภาษาที่มุ่งเน้นให้ผู้เรียนมีความสามารถในการสื่อสาร โดยเน้นความหมายและความคล่องแคล่วมากกว่าความถูกต้องทางหลักไวยากรณ์ ผ่านกระบวนการจัดการเรียนรู้ที่มีความยืดหยุ่นในการฝึกภาษาและกระตุ้นให้ผู้เรียนสื่อสารอย่างมีความหมายด้วยการมีปฏิสัมพันธ์การใช้ภาษากับผู้อื่น โดยประกอบด้วย 3 ขั้นตอน คือ

1. ขั้นตอนการนำเสนอเนื้อหา (Presentation or Introducing New Language) ซึ่งมีขั้นตอนย่อย 5 ขั้นตอน ได้แก่ การนำเข้าสู่เนื้อหา (Lead-in) การถามเพื่อดึงความรู้เดิม (Elicitation) การอธิบายเนื้อหา (Explanation) การฝึกซ้ำ (Repetition) และการแก้ไขความถูกต้อง (Correction) มุ่งเน้นให้ผู้เรียนได้ฟังและเข้าใจความหมายของเนื้อหาใหม่

2. ขั้นการฝึกปฏิบัติ (Practice) ประกอบด้วย การฝึกฝน 2 ขั้นตอน ได้แก่ การฝึกแบบควบคุม (Controlled Practice) ซึ่งเน้นให้ผู้เรียนได้ฝึกซ้ำ ๆ โดยมีครูคอยแนะนำและเฝ้าสังเกตการปฏิบัติของนักเรียน และการฝึกแบบกึ่งควบคุม (Semi-Controlled Practice) ซึ่งจะมุ่งเน้นให้ผู้เรียนเข้าใจความหมาย และวิธีการใช้รูปแบบภาษา โดยครูจะให้ข้อมูลป้อนกลับ เพื่อแก้ไขข้อผิดพลาดให้กับผู้เรียน

3. ขั้นการใช้ภาษาเพื่อการสื่อสาร (Productive / Free Practice) ครูจะให้สถานการณ์ที่แตกต่าง เพื่อให้ผู้เรียนได้มีโอกาสฝึกภาษาใหม่ในสถานการณ์ที่มีอิสระมากขึ้น

2.2.6 บทบาทในการจัดการเรียนรู้ตามแนวภาษาเพื่อการสื่อสาร

Baker and Westrup (2000) ได้สรุปบทบาทของครูและนักเรียนในการสอนตามกรอบ PPP ดังตาราง 2.10

ตารางที่ 2.10

บทบาทของครูและนักเรียนในการสอนตามกรอบ PPP

	ขั้นการนำเสนอเนื้อหา	ขั้นการปฏิบัติ	ขั้นการใช้ภาษาเพื่อการสื่อสาร
กิจกรรมของครู	เป็นแม่แบบและอธิบายความหมายของเนื้อหา	นำการฝึกพูด จัดการฝึกแบบควบคุม และกึ่งควบคุม	จัดกิจกรรมการฝึกแบบอิสระ และกิจกรรมฝึก

	ใหม่ ตรวจสอบว่า นักเรียนเข้าใจความหมาย การสะกดคำ ไวยากรณ์ และการออกเสียง	ผ่านทางการพูด การฟัง การเขียนและการอ่าน	ความคล่องในการใช้ ภาษา ตรวจสอบการทำ กิจกรรมและบันทึก ข้อผิดพลาดของ นักเรียน
การมีส่วนร่วม ของนักเรียน	ฟังและเข้าใจความหมาย ของเนื้อหาใหม่	ฝึกพูดซ้ำ ฝึกการพูด การ เขียน การอ่าน และการฟัง เป็นคู่	ฝึกใช้เนื้อหาใหม่และ ภาษาที่รู้แล้วกับคู่ หรือ กลุ่มในกิจกรรมการฝึก อิสระและกิจกรรมฝึก ความคล่องในการใช้ ภาษา
การควบคุม ของครู	ควบคุมชั้นเรียนอย่าง เข้มงวด	ควบคุมการฝึกพูดซ้ำอย่าง เข้มงวด และลดการ ควบคุมลงระหว่างการฝึก แบบกึ่งควบคุม	ควบคุมการฝึกอย่าง เจียบ ๆ และควบคุมชั้น เรียนอีกครั้งในการแก้ไข ความถูกต้องในชั้นเรียน หลังจากกิจกรรมการฝึก อิสระ
การแก้ไข ความถูกต้อง	ครูแก้ไขข้อผิดพลาด ทั้งหมด	ครูแก้ไขข้อผิดพลาดและช่วย นักเรียนแก้ไขข้อผิดพลาด ระหว่างการฝึกพูด และลด การแก้ไขลงในภายหลัง	ครูบันทึกข้อผิดพลาดแต่ จะไม่แก้ไขข้อผิดพลาด นั้นระหว่างการทำ กิจกรรม

หมายเหตุ. *Role of Teachers and Students in the class* โดย Baker, J. and Westrup, H. (2000). *The English Language Teacher's Handbook: how to teach large classes with few resources*. London: Voluntary Service Overseas.

บทบาทของครูและผู้เรียนในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ตามแนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร
มีนักการศึกษาได้กล่าวถึงไว้ดังนี้

Richards and Rogers (1995, อ้างถึงในรูปทอง กว่างสวาสดี, 2549 น. 32-33) อธิบายถึง
บทบาทของผู้เรียนไว้ดังนี้

1. ผู้เรียน (Learner Role) คือ ผู้ปรึกษา (Negotiator) การเรียนรู้เกิดจากการปรึกษาหารือในกลุ่มผู้เรียน โดยผู้สอนจัดกิจกรรมให้ผู้เรียนมีโอกาสทำงานกลุ่มเล็ก โดยมีจุดมุ่งหมายเพื่อช่วยเหลือซึ่งกันและกัน และรู้จักการให้พอกับการรับ

2. ผู้สอน (Teacher Role) มีบทบาทที่สำคัญ 3 บทบาท คือ ผู้อำนวยการ (Facilitator) มีหน้าที่เตรียมดำเนินกิจกรรม ผู้แนะนำ หรือแนะแนว (Guide) มีหน้าที่ให้คำแนะนำ ขั้นตอน และการดำเนินกิจกรรมต่าง ๆ และเป็นผู้วิจัย (Researcher) หรือผู้เรียน (Learner) มีหน้าที่ในการศึกษา เรียนรู้พฤติกรรมการณ์การเรียนของผู้เรียนแต่ละคน นอกจากนั้นผู้สอนอาจมีบทบาทอื่น ๆ เช่น ผู้ให้คำปรึกษา (Counselor) ผู้จัดการกระบวนการกลุ่ม (Group Research Manager) ในการจัดการเรียนการสอน ผู้สอนจะเป็นศูนย์กลางน้อยที่สุด (Less Teacher Center) ซึ่งจะมีหน้าที่ในการจัดกิจกรรมเพื่อการสื่อสาร และในช่วงทำกิจกรรมต้องกระตุ้นให้ผู้เรียนสามารถใช้ภาษาเพื่อสื่อความหมายและถูกต้องตามหลักไวยากรณ์ เป็นการเชื่อมโยงช่องว่างระหว่างความสามารถทางไวยากรณ์ และความสามารถทางด้านสื่อสารของผู้เรียน

3. บทบาทของสื่อการเรียนการสอน (Instructional Material Role) ในการจัดการเรียนการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร จำเป็นต้องใช้สื่อที่หลากหลาย เนื่องจากสื่อมีความสำคัญต่อการเรียนที่ผู้เรียนมีปฏิสัมพันธ์กัน หรือการเรียนแบบร่วมมือและฝึกใช้ภาษาเพื่อการสื่อสาร จำแนกออกเป็น 3 ประเภท ดังนี้

3.1 เนื้อหา (Text) การออกแบบตำราเรียน กิจกรรมและเนื้อหาจะแตกต่างจากตำราที่แต่งมาเพื่อสอนไวยากรณ์ จะไม่มีแบบฝึกหัด (Drill) หรือโครงสร้างประโยคมากมาย ส่วนมากประกอบไปด้วยข้อมูลในรูปแบบต่าง ๆ เช่น การจัดสถานการณ์ให้ผู้เรียนแสดงบทบาทสมมติหรือทำกิจกรรมคู่ หรือมีการกำหนดเรื่อง (Theme) ที่จะเรียนแล้วจึงมีกิจกรรมที่ออกแบบขึ้นเพื่อช่วยให้ผู้เรียนเข้าใจเรื่องนั้น ๆ

3.2 งานหรือกิจกรรม (Task) หมายถึงเกมต่าง ๆ เช่นบทบาทสมมติ สถานการณ์จำลอง กิจกรรมการสอบถามแลกเปลี่ยนข้อมูล (Gap Conversation) กิจกรรมตัดต่อภาพ (Jigsaw) ที่เน้นให้ผู้เรียนเกิดปฏิสัมพันธ์กลุ่ม

3.3 สื่อที่เป็นของจริง (Realia) การสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร เน้นการใช้สื่อสภาพจริง (Authentic Material) เช่น ป้ายประกาศ โฆษณา หนังสือพิมพ์รูปภาพ เป็นต้น

สรุปได้ว่า บทบาทในการจัดการเรียนรู้ตามแนวภาษาเพื่อการสื่อสาร ประกอบด้วย บทบาทของนักเรียน บทบาทของผู้สอน และบทบาทของสื่อการเรียนการสอน โดยบทบาทของนักเรียน คือ เป็นผู้ปรึกษา หมายถึงปรึกษาและให้ความช่วยเหลือซึ่งกันและกัน บทบาทของครู ประกอบด้วย 3 บทบาท ได้แก่ 1) ผู้อำนวยการ หมายถึงเป็นผู้สนับสนุน 2) ผู้แนะแนว หมายถึงเป็นผู้ให้คำแนะนำและแนะแนวทางในการดำเนินกิจกรรม และ 3) ผู้วิจัย หมายถึงเป็นผู้เรียนรู้พฤติกรรม

ของผู้เรียน และบทบาทของสื่อการเรียนการสอน ประกอบด้วย สื่อที่เป็นเนื้อหา กิจกรรม และสื่อที่เป็นของจริง

สรุปได้ว่า ขั้นตอนการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร หมายถึง การสอนที่เน้นการใช้ภาษาของผู้เรียนมากกว่าเน้นถึงหลักเกณฑ์การใช้ภาษา โดยมุ่งเน้นให้ผู้เรียนมีความสามารถในการสื่อสาร โดยเน้นความหมายและความคล่องแคล่วมากกว่าความถูกต้องทางหลักไวยากรณ์ ผ่านกระบวนการจัดการเรียนรู้ที่มีความยืดหยุ่นในการฝึกภาษาและกระตุ้นให้ผู้เรียนสื่อสารอย่างมีความหมายด้วยการมีปฏิสัมพันธ์การใช้ภาษากับผู้อื่น ประกอบด้วย 3 ขั้นตอน คือ

1. ขั้นตอนการนำเสนอเนื้อหา (Presentation or Introducing New Language) ซึ่งมีขั้นตอนย่อย 5 ขั้นตอน ได้แก่ การนำเข้าสู่เนื้อหา (Lead-in) การถามเพื่อดึงความรู้เดิม (Elicitation) การอธิบายเนื้อหา (Explanation) การฝึกซ้ำ (Repetition) และการแก้ไขความถูกต้อง (Correction) มุ่งเน้นให้ผู้เรียนได้ฟังและเข้าใจความหมายของเนื้อหาใหม่

2. ขั้นการฝึกปฏิบัติ (Practice) ประกอบด้วย การฝึกฝน 2 ขั้นตอน ได้แก่ การฝึกแบบควบคุม (Controlled Practice) ซึ่งเน้นให้ผู้เรียนได้ฝึกซ้ำ ๆ โดยมีครูคอยแนะนำและเฝ้าสังเกตการปฏิบัติของนักเรียน และการฝึกแบบกึ่งควบคุม (Semi-Controlled Practice) ซึ่งจะมุ่งเน้นให้ผู้เรียนเข้าใจความหมาย และวิธีการใช้รูปแบบภาษา โดยครูจะให้ข้อมูลป้อนกลับ เพื่อแก้ไขข้อผิดพลาดให้กับผู้เรียน

3. ขั้นการใช้ภาษาเพื่อการสื่อสาร (Productive / Free Practice) ครูจะให้สถานการณ์ที่แตกต่าง เพื่อให้ผู้เรียนได้มีโอกาสฝึกภาษาใหม่ในสถานการณ์ที่มีอิสระมากขึ้น

2.3 การสอนการฟังเพื่อการสื่อสาร

ผู้วิจัยได้ศึกษาเกี่ยวกับการการสอนการฟังและการสอนการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร ดังนี้

2.3.1. ความหมายของการฟัง (Listening)

การฟังเป็นกระบวนการที่ผู้ฟังต้องใช้ความสามารถในการเรียบเรียง และตีความเพื่อทำความเข้าใจสิ่งที่ผู้พูดได้พูดออกมาว่ามีความหมายว่าอย่างไร โดยอาศัยประสบการณ์เดิมของผู้ฟังมาผสมผสานจึงจะเกิดเป็นการฟังที่สมบูรณ์ ซึ่งมีนักวิชาการได้กล่าวถึงความหมายของการฟังไว้ดังนี้

Rivers (1980 , pp. 16-19) กล่าวว่า การฟังเป็นทักษะที่เกิดขึ้นจากความคิดสร้างสรรค์ การที่จะเข้าใจสิ่งที่ได้ยิน ผู้ฟังจะต้องรู้ที่มาของคำ การจัดรูปแบบของคำและเสียงที่ขึ้นสูง และลงต่ำ รวมทั้งความรู้สึกลึกซึ้ง และประสบการณ์ ซึ่งองค์ประกอบเหล่านี้เป็นปัจจัยสำคัญต่อการฟัง

Widdowson (1979 , pp. 56-60) ได้ให้ความหมายไว้ว่า การฟัง หมายถึง ความสามารถที่จะเข้าใจประโยคแต่ละประโยค ซึ่งมีความสัมพันธ์กับประโยคอื่น ๆ ที่พูดไปแล้วอย่างไร และเข้าใจว่าประโยคนั้นมีหน้าที่อย่างไรในการสื่อสาร ซึ่งการฟังแบบนี้ผู้ฟังจะเลือกแต่เฉพาะสิ่งที่สัมพันธ์กับจุดประสงค์ในการฟังและไม่สนใจในส่วนที่ไม่ต้องการ ซึ่งแตกต่างจากการได้ยิน (Hearing) ที่หมายถึงความสามารถของผู้ฟังที่จะได้ยินหน่วยย่อยของภาษาในรูปแบบกระแสเสียงและอาศัยความรู้เรื่องระบบเสียงและไวยากรณ์ของภาษา โดยผู้ฟังจะเชื่อมโยงหน่วยของภาษานั้นเข้าด้วยกันเป็นประโยคและเข้าใจความหมาย

Kathleen (1986, p.76) ได้ให้ความหมายไว้ว่า การฟัง คือ ทักษะที่ได้รับการพัฒนาแล้ว โดยจะเกิดขึ้นเมื่อมีสัญญาณเสียงส่งไปยังสมอง แล้วสมองได้รับสัญญาณเสียงนั้น แล้วแปลสัญญาณออกเป็นข้อความที่มีความหมาย ทำให้ผู้ฟังเกิดความเข้าใจ ส่วนการได้ยิน (Hearing) เป็นกระบวนการทางกายภาพ ที่เกิดขึ้นเมื่อคลื่นเสียงไปกระทบเยื่อแก้วหูและสามารถรับรู้การสั่นสะเทือนหรือเสียง

Krashen (1982, pp. 79-98) ได้ให้ความหมายไว้ว่า การฟัง คือ การให้ปัจจัยป้อน (Input) แก่ผู้ฟังในลักษณะที่มีความหมาย (Comprehensible)

สรุปได้ว่า การฟัง หมายถึง ความสามารถในการเข้าใจปัจจัยป้อน (Input) ซึ่งมีความสัมพันธ์กับปัจจัยป้อนอื่น ๆ ที่ได้รับมาก่อนหน้า และมีความหมายต่อผู้ฟัง โดยอาศัยกระบวนการได้ยิน และเชื่อมโยงความรู้และประสบการณ์เดิม

2.3.2 ความสำคัญของการฟัง

ทักษะการฟังเป็นพื้นฐานในการเรียนรู้ทักษะอื่น ๆ และมีความสำคัญอย่างยิ่งในการสื่อสารในชีวิตประจำวัน นักการศึกษาได้กล่าวถึงความสำคัญของทักษะการฟังไว้ดังนี้

Lundsteen (1990, p. 219) กล่าวว่า การฟังมีความสำคัญต่อการเรียนรู้เป็นพื้นฐานสำคัญที่จะช่วยพัฒนาไปสู่ทักษะทางภาษาอื่น ๆ คือการพูด การอ่าน และการเขียน ซึ่งบุคคลที่ไม่มีทักษะการฟัง จะพบว่าบุคคลนั้นไม่มีความสามารถทางทักษะอื่น ๆ ด้วยเช่นกัน และยังกล่าวอีกว่า การสื่อสาร

ในชีวิตประจำวันของคนเราใช้ทักษะการฟังมากที่สุด อันเป็นหัวใจของการก่อให้เกิดการปฏิสัมพันธ์ (Interaction) ระหว่างบุคคล

God and Koehler (1991, pp. 198-199) และ Oxford (1993, pp.205-206) มีทัศนะเกี่ยวกับการฟังที่สอดคล้องกันว่า การฟังเป็นทักษะที่มีความสำคัญอย่างมาก เนื่องจากเป็นทักษะเบื้องต้น ในการเรียนรู้ภาษา เป็นสิ่งที่ต้องพัฒนา ก่อนการพูดและการอ่านออกเสียงอย่างถูกต้อง อีกทั้งการฟังเป็นทักษะที่เกี่ยวข้องกับชีวิตประจำวันมากที่สุด ซึ่งคนเราจะใช้เวลา ร้อยละ 45 การพูด ร้อยละ 30 การอ่านร้อยละ 16 และการเขียนร้อยละ 9

Rost (1994, p. 5) ได้สรุปความสำคัญของการฟังต่อการเรียนภาษาที่สองไว้ ดังนี้

1. การฟังเป็นสิ่งสำคัญในชั้นเรียนภาษา เพราะการฟังเป็นการให้ตัวบ่อนทางภาษาแก่ผู้เรียน หากผู้เรียนไม่เข้าใจตัวบ่อนที่ได้รับแล้ว ก็จะไม่เกิดการเรียนรู้ภาษาที่เรียนนั้น
2. การฟังภาษาพูดเป็นวิถีทางที่จะทำให้ผู้เรียนมีปฏิสัมพันธ์ ถ้าผู้เรียนเข้าใจในสิ่งที่ได้ฟัง สามารถพูดโต้ตอบได้ แสดงว่าผู้เรียนมีปฏิสัมพันธ์และเกิดการเรียนรู้
3. การฟังภาษาที่สมจริงเป็นสิ่งท้าทายสำหรับผู้เรียน ซึ่งทำให้ผู้เรียนเข้าใจภาษาที่ใช้อยู่
4. การฝึกการฟัง โดยการใช้กิจกรรมที่มีความหลากหลาย ทำให้ผู้เรียนเกิดความสนใจที่จะเรียน

Morley (2001, อ้างถึงใน รูปทอง กว้างสวัสดิ์, 2559 น. 30) กล่าวถึงความสำคัญของการฟังไว้ว่า เราจะไม่สามารถพูดได้ หากเรายังฟังไม่รู้เรื่อง เนื่องจากไม่รู้ว่าคุณสนทนาพูดถึงเกี่ยวกับเรื่องอะไร จึงไม่รู้ว่าจะได้ตอบอย่างไร

สรุปได้ว่าการฟังเป็นทักษะที่มีความสำคัญต่อการเรียนภาษาเนื่องจากการฟังเป็นพื้นฐานสำคัญที่จะนำไปสู่ทักษะการพูด อ่าน และเขียน และมีบทบาทสำคัญในชีวิตประจำวันอย่างมาก ซึ่งหากผู้เรียนไม่เข้าใจตัวบ่อนที่ได้รับ ก็จะไม่เกิดการเรียนรู้ นอกจากนี้การฟังอย่างมีประสิทธิภาพ จะช่วยให้ผู้เรียนเข้าใจในสิ่งที่ได้ฟัง สามารถพูดโต้ตอบได้ ยิ่งก่อให้เกิดการปฏิสัมพันธ์ (Interaction) ระหว่างบุคคล

2.3.3 ระดับความสามารถในการฟัง

จากการศึกษาเกี่ยวกับระดับความสามารถในการฟังพบว่า มีการจำแนกออกเป็นหลายระดับ แตกต่างกันไปตามทัศนะของนักภาษาศาสตร์ อาทิ

Mackey (1965, p. 261) ได้จำแนกระดับของการฟังไว้ 2 ระดับ คือ

1. ระดับความจำ (Reception Level) เป็นระดับที่ผู้ฟังสามารถแยกเสียงที่ได้ยินว่าแตกต่างจากเสียงอื่นอย่างไร เช่น stress, intonation

2. ระดับความเข้าใจ (Comprehension Level) เป็นระดับที่ผู้ฟังจะต้องมีทักษะมากพอที่จะสื่อความหมายได้ทันทีและเข้าใจความหมายของทุกส่วนในข้อความหนึ่งได้

Valette and Disick (1977, pp.13-14) ได้จำแนกพฤติกรรมการฟังไว้ 5 ระดับ คือ

1. ระดับกลไก (Mechanical Skill)

- 1.1 สามารถฟังคำแล้วบอกความแตกต่างและความเหมือนกันของคำที่ได้ยิน
- 1.2 สามารถฟังประโยคแล้วเลือกประโยคที่ตรงกับประโยคที่ได้ยิน
- 1.3 สามารถฟังคำแล้วเลือกคำที่มีเสียงสระพ้องกับคำที่ได้ยินคำแรก
- 1.4 สามารถฟังประโยคแล้วบอกระดับเสียงสูงต่ำในประโยคที่ได้ยิน
- 1.5 สามารถฟังคำแล้วบอกเสียงเน้นหนักในคำที่ได้ยิน
- 1.6 สามารถฟังเสียงคำศัพท์ 1 คำ เว้นเวลาไว้สักครู่ให้ฟังเสียงคำศัพท์อีก 3 คำแล้วให้

ผู้เรียนเลือกว่า คำใดใน 3 คำเหมือนกับคำแรก

2. ระดับความรู้ (Knowledge)

- 2.1 สามารถฟังคำสั่งปฏิบัติตามได้ เช่นบอกทิศทางแล้วลากเส้นแสดงการเดินทาง
- 2.2 สามารถฟังคำแล้วเลือกภาพตรงกันคำที่ได้ยิน
- 2.3 สามารถฟังประโยคแล้วเลือกภาพที่ตรงกับประโยคที่ได้ยิน
- 2.4 สามารถฟังคำแล้วเลือกคำที่ได้ยินที่มีความหมายอยู่ในกลุ่มเดียวกันได้
- 2.5 สามารถฟังประโยคแล้วเลือกประโยคที่มีความหมายเดียวกับประโยคที่ได้ยิน

3. ระดับถ่ายโอน (Transfer)

- 3.1 สามารถฟังประโยคเกี่ยวกับเวลาแล้วตอบคำถามได้
- 3.2 สามารถฟังคำถามแล้วเลือกตอบคำถามที่เหมาะสม
- 3.3 สามารถฟังประโยคแล้วเลือกคำเติมลงในประโยคที่ได้ยิน
- 3.4 สามารถฟังคำสั่งแล้ววาดภาพตามคำสั่งได้
- 3.5 สามารถฟังประโยคแล้วตอบคำถามได้ถูกต้อง

4. ระดับสื่อสาร (Communication)

- 4.1 สามารถฟังเพลงแล้วตอบคำถามเกี่ยวกับใจความสำคัญได้
- 4.2 สามารถฟังบทสนทนาแล้วสรุปเรื่องได้
- 4.3 สามารถฟังข้อความแล้วตอบคำถามสั้น ๆ ได้
- 4.4 สามารถฟังข้อความแล้วเลือกภาพตามลำดับเหตุการณ์ได้
- 4.5 สามารถฟังบทสนทนาแล้วตอบคำถามเกี่ยวกับรายละเอียดการสนทนาได้

5. ระดับวิเคราะห์วิจารณ์ (Criticism)

- 5.1 สามารถฟังข้อความแล้วตอบคำถามเกี่ยวกับความหมายแฝงได้

5.2 สามารถฟังบทสนทนาแล้วบอกสถานการณ์ที่เกิดขึ้นได้

5.3 สามารถฟังบทสนทนาแล้วบอกชั้นทางสังคมของผู้พูดได้

5.4 สามารถฟังบทสนทนาแล้วจุดประสงค์ของการพูดได้

Tutolo (1977, pp. 262-263) ได้จำแนกระดับชั้นของการฟังออกเป็น 3 ระดับ

1. ระดับการได้ยิน (Acuity of Hearing) เป็นระดับที่ผู้ฟังได้ยิน สามารถบอกได้ว่าเสียงที่ยินเป็นเสียงอะไร

2. ระดับการจำแนก (Discrimination) เป็นระดับที่ผู้ฟังสามารถจำแนกเสียงที่ได้ยินว่ามีเสียงเหมือนหรือแตกต่างกันอย่างไร

3. ระดับความเข้าใจ (Comprehension) โดยแบ่งออกเป็น 3 ระดับ คือ

3.1 ชั้นฟังคำ (Literal Comprehension) เป็นระดับที่ผู้ฟังสามารถพูดเกี่ยวกับสิ่งที่ฟังได้โดยการพูดซ้ำความหมายที่ได้ยิน มุ่งเน้นให้ผู้ฟังได้ความคิด และข้อมูลที่ปรากฏอย่างชัดเจน

3.2 ชั้นตีความ (Interpretation) เมื่อผู้ฟังข้อความหรือปรนัยแล้วสามารถตีความข้อความนั้นได้ โดยใช้การสรุปอ้างอิง ขยาย และทำนายสิ่งที่จะเกิดตามมา

3.3 ชั้นวิเคราะห์ (Critical Listening) เป็นระดับสูงสุดของการฟังเพื่อความเข้าใจ โดยผู้ฟังสามารถประเมินหรือตัดสินและตีความสิ่งที่ได้ฟัง โดยอาศัยความรู้และประสบการณ์เดิม

Rivers (1980, pp. 142-143) ได้กล่าวถึงลักษณะของการฟังไว้ใกล้เคียงกับ Mackey โดยแบ่งการฟังออกเป็น 2 ระดับ คือ

1. ระดับความคุ้นเคย หรือระดับการรับรู้ (Reception Level) เป็นระดับที่ผู้ฟังสามารถแยกแยะ (Identification) คำ วลี โครงสร้าง ลำดับเวลา และคำขยายของวลีที่ซับซ้อน

2. ระดับการเลือก (Selection Level) เป็นระดับที่ฟังเพื่อจับใจความสำคัญของสิ่งที่ได้ยิน และรู้จุดมุ่งหมายของผู้พูด

สรุปได้ว่า ระดับความสามารถในการฟัง มีหลายระดับ แบ่งออกเป็น 3 ระดับใหญ่ ๆ คือ การเข้าใจความหมาย สัญลักษณ์ และโครงสร้างไวยากรณ์ และไปสู่ระดับที่ผู้ฟังรับรู้ความหมาย และสามารถจับใจความได้ไประดับการวิพากษ์วิจารณ์ ในการพัฒนาความสามารถการฟังภาษาอังกฤษในครั้งนี้นำผู้วิจัยได้พัฒนาความสามารถการฟัง 5 ระดับ ตามแนวคิดของ Valette and Disick (1977, p. 41) ประกอบด้วย 1) ระดับกลไก (Mechanical Skill) 2) ระดับความรู้ (Knowledge) 3) ระดับถ่ายโอน (Transfer) 4) ระดับสื่อสาร (Communication) และ 5) ระดับวิเคราะห์วิจารณ์ (Criticism)

2.3.4 ปัจจัยที่มีผลต่อความสามารถในการฟังภาษาอังกฤษ

การฟังที่มีประสิทธิภาพนั้น ประกอบด้วยปัจจัยหลายด้าน ซึ่งเกี่ยวกับประเด็นนี้มีนักภาษาศาสตร์หลายท่านได้กล่าวถึงไว้ดังนี้

Rivers (1980, pp. 11-12) กล่าวถึงปัจจัยที่จะช่วยให้เข้าใจความหมายอยู่ 3 ปัจจัย คือ

1. ข้อมูลทางภาษาศาสตร์ (Linguistic Information)
2. บริบททางด้านสถานการณ์ (Situation Context)
3. บริบทที่เป็นความเข้าใจ (Comprehended Context)

Richard (1983, pp. 219-240) กล่าวถึงปัจจัยที่มีผลต่อความเข้าใจในการฟังภาษาอังกฤษ 2 ปัจจัย คือ

1. ปัจจัยด้านข้อมูลข่าวสาร (Message Factors)
 - 1.1 การแยกแยะองค์ประกอบของภาษา (Proposition Identification)
 - 1.2 การตีความหมายของข้อความ (Cautionary Force Interpretation)
 - 1.3 การใช้ความรู้ทั่วไป (Activation of Real World Knowledge)
2. ปัจจัยด้านสื่อ (Media Factors)
 - 2.1 ภาษาที่ใช้ในการพูดสื่อสาร (Clausal Basis of Speech)
 - 2.2 รูปแบบการย่อในภาษา (Reduced Form)
 - 2.3 รูปแบบของภาษาที่ไม่ถูกต้องตามหลักไวยากรณ์ (Ungrammatical Form)
 - 2.4 ช่วงจังหวะการหยุดและการคลาดเคลื่อนในการพูด (Pausing and Speech Error)
 - 2.5 อัตราความเร็วในการพูด (Rate of Delivery)
 - 2.6 จังหวะการพูดและการเน้นหนัก (Rhythm and Stress)
 - 2.7 เนื้อหาและข้อมูล (Information and Content)
 - 2.8 ปฏิสัมพันธ์ (Interaction)

Mckeating (1985, pp. 56-63) ได้กล่าวถึงปัจจัยที่มีผลต่อการฟัง ดังนี้

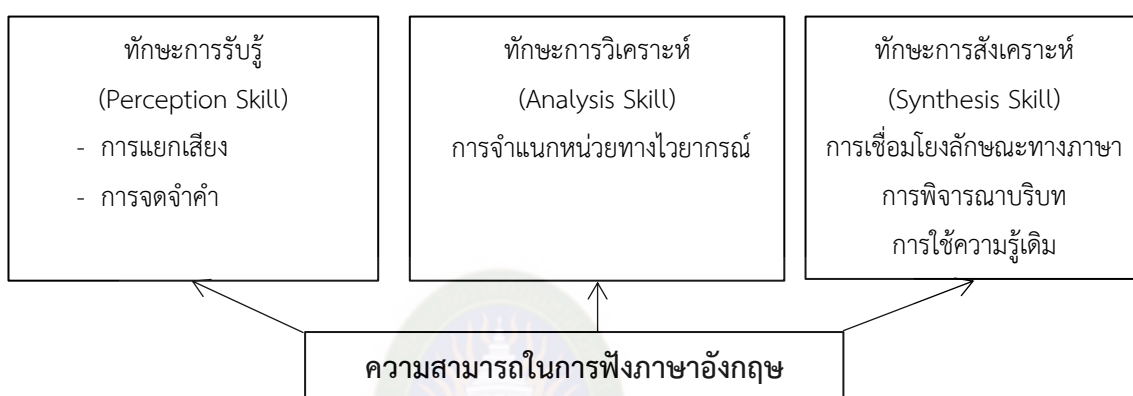
1. การรับรู้ (Perception)
2. การตีความจากสิ่งที่ฟัง (Decoding)
 - 2.1 การรับรู้ความหมายและเข้าใจสิ่งที่ฟัง
 - 2.2 การเก็บสิ่งที่ได้ฟังในช่วงความจำระยะสั้นนานพอ
 - 2.3 สัมพันธ์สิ่งที่ได้ฟังกับสิ่งที่เคยรู้มาก่อน

Rost (1991, pp. 3-4) ได้กล่าวถึงความสามารถในการฟังภาษาอังกฤษว่า ผู้ฟังต้องมีความสามารถในการใช้ทักษะต่าง ๆ ดังนี้

1. ทักษะการรับรู้ (Perception Skill) คือ ความสามารถในการจำแนกเสียงต่าง ๆ และสามารถจดจำคำที่ฟังได้
2. ทักษะการวิเคราะห์ (Analysis Skill) คือ ความสามารถในการจำแนกหน่วยทางไวยากรณ์ได้ และสามารถจำแนกหน่วยทางภาษาที่ควรนำไปใช้ได้

3. ทักษะการสังเคราะห์ (Synthesis Skill) คือ ความสามารถในการเชื่อมโยงตัวชี้แนะด้านภาษากับส่วนอื่น ๆ ได้และสามารถนำความรู้เดิมมาใช้ประกอบ เพื่อให้เกิดความเข้าใจในการฟังได้อย่างเหมาะสม

โดยทักษะทั้ง 3 นี้ มีความสัมพันธ์กัน โดยแต่ละทักษะมีผลต่อความสามารถในการฟังภาษาอังกฤษ ดังนี้

ภาพที่ 2.1 ความสามารถในการฟังภาษาอังกฤษ. โดย Rost, 1991, อ้างถึงใน สุมิตรา อังวัฒนกุล, 2536 (น. 19), แนวคิดและเทคนิคการสอนภาษาอังกฤษระดับมัธยมศึกษา. กรุงเทพฯ. จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

สรุปได้ว่า ปัจจัยที่มีผลต่อความสามารถในการฟังภาษาอังกฤษ จำแนกออกเป็น 2 กลุ่ม คือ 1) ปัจจัยด้านผู้ฟัง (Listener) ได้แก่ ความรู้และประสบการณ์เดิม รวมทั้งความสามารถในการรับรู้ การตีความ การวิเคราะห์ และสังเคราะห์ และ 2) ปัจจัยด้านสื่อ ได้แก่ การออกเสียง การเว้น และการเน้นหนัก ความเร็วในการพูด รูปแบบของภาษา และปฏิสัมพันธ์ระหว่างผู้รับสารและส่งสาร

2.3.5 จุดประสงค์ของการฟัง

นักการศึกษาได้กล่าวถึงจุดประสงค์ในการฟังไว้ดังนี้

วิลเลียมสัน (2546, น. 60) กล่าวว่า วัตถุประสงค์หลักของการสอนฟังไว้ว่า เพื่อให้ผู้เรียนสามารถใช้ภาษาที่ได้เรียนมาติดต่อกับเจ้าของภาษา หรือผู้ใช้ภาษานั้น ๆ ได้เป็นที่เข้าใจ ในการเรียนการสอนควรมุ่งเน้นให้ผู้เรียนมีความสามารถในการฟัง ดังนี้

1. เข้าใจเรื่อง จับประเด็นความสำคัญ และถ่ายทอดสิ่งที่รู้ให้คนอื่นฟังต่อไปได้

2. จำแนกและวิเคราะห์ที่ได้ เป็นการฟังแล้วบอกว่าอะไรเป็นเหตุและผล ส่วนใดเป็นข้อเท็จจริง ส่วนใดเป็นความรู้สึกนึกคิด

3. ตีความได้
4. วิเคราะห์ได้

Anderson and Lapp (อ้างถึงใน ชิตพิมล มลสมบัติ, 2549, น. 22) ได้กล่าวถึงจุดประสงค์ของการฟังไว้ ดังนี้

1. ฟังเพื่อแยกแยะหน่วยเสียงและโครงสร้างย่อยของภาษา
2. ฟังเพื่อจับเสียง คำ หรือความคิดใหม่
3. ฟังรายละเอียดเพื่อตีความและโต้ตอบ
4. ฟังเพื่อตอบคำถาม
5. ฟังเพื่อจับใจความสำคัญ
6. ฟังเพื่อแยกแยะระหว่างข้อเท็จจริงกับความคิดเห็นของผู้พูด
7. ฟังเพื่อแยกรายละเอียดที่เกี่ยวข้องและไม่เกี่ยวข้องกับประเด็น
8. ฟังเพื่อพิจารณารูปแบบในการเขียน
9. ฟังเพื่อวาดภาพหรือจินตนาการภาพตามคำบรรยาย
10. ฟังเพื่อจัดลำดับเหตุการณ์
11. ฟังเพื่อสรุปความคิดเห็นจากข้อมูลที่ได้ฟัง

ฐปทอง กว้างสวาสดี (2559, น. 37-40) กล่าวว่า การสอนฟังนั้นไม่เพียงแต่เป็นการเปิดซีดีแล้วตอบคำถามหรือฟังที่ครูอ่านแล้วทำแบบฝึกหัด แต่เป็นการฟังเพื่อต้องการผลลัพธ์ที่หลากหลายขึ้นอยู่กับภาระงานที่ครูมอบหมายให้ผู้เรียนทำ ซึ่งครูสามารถตั้งจุดประสงค์การฟังได้ ดังนี้

1. ฟังแล้วแสดงท่าทางหรือปฏิบัติตาม เช่น
 - 1.1 วาดภาพตามที่ได้ยิน หรือวาดเพิ่มเติมจากที่ได้ยิน
 - 1.2 บอกเส้นทางหรือสถานที่ในแผนที่
 - 1.3 ระบุคน สถานที่ และสิ่งของจากภาพ
 - 1.4 เคลื่อนไหวร่างกายตามเนื้อหาเพลง
2. ฟังแล้วถ่ายโอนข้อมูล เช่น
 - 2.1 ฟังแล้วเขียน เช่น
 - 2.1.1 ฟังแล้วบันทึกย่อสิ่งที่ฟัง
 - 2.1.2 ฟังแล้วเพิ่มข้อมูล
 - 2.1.3 ฟังแล้วเติมข้อมูลลงในชาร์ต จุดประสงค์ คือ การเติมข้อมูลที่เกี่ยวกับการ

ตัดสินใจและแก้ปัญหา

- 2.2 ฟังแล้วพูด เช่น
- 2.2.1 ฟังขั้นตอนการปฏิบัติต่าง ๆ แล้วพูดรายงานสิ่งที่ฟัง
 - 2.2.2 ฟังเรื่องราวต่าง ๆ แล้วเล่าย้อนกลับ
3. ฟังแล้วแก้ปัญหา โดยส่วนมากมักจะอยู่ในรูปของเกม เช่น
- 3.1 Word Game เป็นการหาคำตอบจากการให้คำใบ้
 - 3.2 Number Game เป็นเกมคณิตศาสตร์
 - 3.3 Twenty Questions เป็นเกมที่ใช้คำถามเพื่อให้ได้ข้อมูลที่ต้องการ
 - 3.4 Jeopardy เป็นเกมที่ฝึกฟังอย่างรอบคอบและคิดวิเคราะห์
4. ฟังแล้วประเมินการจัดกระทำข้อมูล เช่น
- 4.1 ฟังแล้วประเมินข้อมูล เป็นการตัดสินใจและนำผลการตัดสินใจไปวางแผนปฏิบัติให้ดีขึ้น
 - 4.2 ฟังแล้วประเมินข้อโต้แย้งที่ได้ยิน
 - 4.3 ฟังแล้วประเมินสาเหตุและผล
 - 4.4 ฟังแล้วทำนายเหตุการณ์จากข้อมูลที่ได้ยิน
5. ฟังแบบมีปฏิสัมพันธ์ด้วยการใช้กลวิธีเจรจา (Negotiate Meaning) เป็นการฟังในลักษณะการสนทนา ซึ่งมีผู้พูดและผู้ฟัง มีการตอบโต้กัน หรือกรณีที่ผู้ฟังไม่เข้าใจความหมาย จึงใช้การเจรจา กลวิธีการเจรจาประกอบไปด้วยกลวิธีย่อย ดังนี้
- 5.1 การขอให้พูดซ้ำ (Repetition) เป็นการขอให้คู่สนทนาพูดซ้ำอีก หากฟังไม่เข้าใจ
 - 5.2 การขอให้ถอดความ (Paraphrase) เป็นการขอให้คู่สนทนาถอดความในสิ่งที่ไม่เข้าใจ
 - 5.3 การขอให้ยืนยันความถูกต้อง (Verification) เป็นการขอข้อมูลเพิ่มเติมจากคู่สนทนา
 - 5.4 การขอคำอธิบาย (Clarification) เป็นการพูดเพื่อขอข้อมูลเพิ่มเติมจากคู่สนทนา เพื่อให้เกิดความกระจ่างมากขึ้น
 - 5.5 การรายละเอียดของข้อมูล (Elaboration) เป็นการพูดเพื่อขอให้คู่สนทนา เพิ่มรายละเอียดของข้อมูล
 - 5.6 การขอข้อมูลอื่นที่เกี่ยวข้อง (Extension) เป็นการใช้คำถามเพื่อขอให้คู่สนทนาให้ข้อมูลเกี่ยวกับประเด็นที่เกี่ยวข้อง
6. การฟังเพื่อความสนุกสนานบันเทิง
- 6.1 การฟังเพลง นิทาน เรื่องเล่า ละคร เรื่องตลก ๆ เพื่อความบันเทิง

สรุปได้ว่า การฟังนั้นมีจุดมุ่งหมายที่หลากหลาย การสอนฟังที่ดีจะต้องกำหนดจุดมุ่งหมายของการสอนฟังให้มีความชัดเจน เพื่อกำหนดแนวทางการเรียนรู้และภาระงานให้สอดคล้องกับจุดมุ่งหมาย และให้ผู้เรียนบรรลุจุดมุ่งหมายนั้น ๆ

2.3.6 แนวทางและวิธีการจัดกิจกรรมการสอนฟัง

Paulston (1976, pp. 131-132) ได้เสนอขั้นตอนการฟังไว้ดังนี้

1. กระตุ้นให้ผู้เรียนเกิดความสนใจและให้ผู้เรียนได้รู้จุดมุ่งหมายของการฝึกทักษะการฟัง ซึ่งผู้สอนจะต้องแจ้งให้ผู้เรียนได้รู้จุดมุ่งหมายเฉพาะหรืองานที่ทำหลังจากฟังแล้ว
2. ให้ผู้เรียนฟังข้อความหรือเรื่องราวที่เตรียมไว้ ข้อความที่ฟังควรเป็นข้อความที่ใช้อัตราเร็วปกติ และควรเปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้ฟังซ้ำ ซึ่งขึ้นอยู่กับความยากง่ายของเรื่องที่ฟัง
3. ให้ผู้เรียนทำแบบฝึกหัด หรืองานที่มอบหมายให้ หลังจากฟัง ต้องมีการให้ข้อมูลสะท้อนกลับ

Rixon (1986, pp. 63-73) ได้เสนอขั้นตอนในการสอนทักษะการฟังภาษาอังกฤษ ในแนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารไว้ 3 ขั้นตอน คือ

1. ขั้นก่อนการฟัง (Pre-Listening) เป็นขั้นเตรียมให้ผู้เรียนมีความต้องการหรือความพร้อมที่จะฟัง โดยใช้การกระตุ้นให้ผู้เรียนมีความสนใจใคร่รู้เนื้อหา และเกิดความกระตือรือร้นที่จะฟัง ซึ่งควรใช้กิจกรรมที่ทำท่าย และใช้วิธีระดมสมอง คาดการณ์ล่วงหน้า โดยพิจารณาจากเรื่องที่จะฟัง อาจเป็นหัวข้อเรื่อง รูปภาพ แผนภูมิประกอบบทฟัง แล้วให้ผู้ฟังบอกว่ามีความรู้เกี่ยวกับเรื่องนั้น ๆ มากน้อยเพียงใด ครูอาจจะให้นักเรียนแสดงความคิดเห็นหรือระดมสมองเกี่ยวกับเรื่องที่จะฟัง แล้วจึงให้ฟังบทสนทนา การให้ผู้เรียนคาดคะเนหรือทำนายว่าจะได้ฟังอะไร จะทำให้ผู้เรียนมีความคิดกว้างไกล และสร้างความตื่นตัวให้กับผู้เรียน และการให้ผู้เรียนมีความรู้พอสมควรเกี่ยวกับเรื่องที่ได้อ่าน คือการให้ผู้เรียนมีความรู้พอสมควรเกี่ยวกับเรื่องที่ฟัง หรือเตรียมเนื้อหาให้ผู้เรียนนั่นเอง ซึ่งครูจำเป็นต้องให้ผู้เรียนรู้ความหมายของคำศัพท์สำคัญ ๆ ที่จะพบในบทฟัง ตลอดจนโครงสร้างทางภาษาต่าง ๆ เพื่อให้ผู้เรียนเข้าใจข้อมูลหรือสารได้อย่างถูกต้อง

2. ขั้นระหว่างการฟัง (While-Listening) เป็นขั้นที่ผู้เรียนหรือผู้ฟังทำกิจกรรมการฟังหรือแบบฝึกหัดด้วยตนเอง โดยใช้กลยุทธ์หลากหลายให้เหมาะสมกับจุดประสงค์ในการฟัง ในขั้นนี้มุ่งให้ผู้เรียนสื่อความหมายจากการฟัง ดังนั้นก่อนฟังควรจะได้ทราบจุดมุ่งหมายในการฟังคืออะไร เพื่อให้ผู้เรียนจะได้มีเหตุผลในการฟัง และจะได้กำหนดกลยุทธ์ในการฟังได้อย่างถูกต้อง จากนั้นจึงให้ผู้เรียนหาข้อมูลต่าง ๆ ตามจุดประสงค์เชิงพฤติกรรม ดังนี้

1. ฟังเพื่อตรวจสอบข้อความตามรูปภาพ
2. ฟังเพื่อเลือกภาพตามเค้าโครงเรื่อง
3. ฟังเพื่อเรียงรูปภาพตามบทฟัง

4. ฟังเพื่อเติมภาพให้สมบูรณ์
5. ฟังเพื่อตรวจสอบความถูกต้อง / ผิดตามบทฟัง
6. ฟังเพื่อเติมคำลงในช่องว่างให้สมบูรณ์
7. ฟังเพื่อหาข้อความสำคัญ
8. ฟังเพื่อปฏิบัติตามคำแนะนำหรือขั้นตอนการทำงาน

หลังจากผู้เรียนทำกิจกรรมตามจุดประสงค์เชิงพฤติกรรมแล้ว ครูควรให้ผลย้อนกลับทันที เพื่อให้ผู้เรียนทราบผลสัมฤทธิ์ของภาระงานที่ผู้เรียนทำ ผู้เรียนจะได้รู้ว่าตนเองนั้นเข้าใจถูกต้องหรือไม่ และต้องอธิบายให้ผู้เรียนเข้าใจข้อผิดพลาดของตนเองด้วย

3. ขั้นหลังการฟัง (Post-Listening) เป็นขั้นที่ผู้เรียนนำข้อมูลที่ได้จากการฟังทำกิจกรรมต่อเนื่อง ซึ่งรวมถึงการใช้ทักษะอื่น ๆ ฝึกให้ผู้เรียนนำข้อมูลที่ได้จากการฟังมาเชื่อมโยงกับความรู้ ความคิดเห็นของตน เพื่อนำไปใช้ในการทำกิจกรรมอื่น ๆ ตามจุดมุ่งหมายที่กำหนดไว้ เช่น การแสดงบทบาทสมมติ การอภิปราย การแก้ปัญหา หรืออาจเป็นกิจกรรมถ่ายโอน เช่น

1. การเติมแผนภูมิหรือแบบฟอร์มให้สมบูรณ์
2. การย่อความ
3. การเขียนจดหมาย
4. หลักการพิจารณาเกี่ยวกับการสอนทักษะการฟัง

Peterson (2001, อ้างถึงในรูปทอง กว่างสวาสดี, 2559, น. 35-37) ได้กล่าวถึงหลักการฟังดังต่อไปนี้

1. เทคนิคสำหรับผู้เรียนภาษาอังกฤษในฐานะภาษาต่างประเทศ

ผู้เรียนยังขาดกระบวนการฟังจากล่างขึ้นบน เนื่องจากผู้เรียนยังไม่ได้รับการพัฒนาเกี่ยวกับกฎเกณฑ์ทางภาษา เป็นประสบการณ์เริ่มแรกในการรับฟังเสียงที่ไม่คุ้นเคย จึงไม่รู้ว่าคำและประโยคเริ่มต้นและสิ้นสุดตรงไหน ต้องแก้ไขโดยการที่ครูปฏิบัติตามหลักการฝึกทักษะการฟัง ตลอดจนปลูกฝังทัศนคติที่ดีต่อการฟัง และกล่าวว่า ครูผู้สอนภาษาอังกฤษเป็นภาษาที่สองส่วนมากไม่ใช่เจ้าของภาษา จึงไม่ค่อยมีความมั่นใจในการจัดประสบการณ์ให้กับผู้เรียน โดยเสนอแนะเทคนิคให้ครูมีความมั่นใจขึ้นดังนี้

- 1.1 เลือกเนื้อหาควรมีความยาวไม่เกิน 3 นาที
- 1.2 เลือกเนื้อหาที่พูดคนเดียว
- 1.3 เลือกประโยคที่ไม่ซับซ้อน การออกเสียงชัดเจน และมีคำศัพท์ใหม่ไม่มากจนเกินไป
- 1.4 สอนคำศัพท์และโครงสร้างก่อนฟัง
- 1.5 ห้องเรียนที่สอนภาษาอังกฤษในฐานะภาษาที่สองส่วนใหญ่จะมีนักเรียนเป็นจำนวนมาก การจัดกิจกรรมให้ทุกคนได้มีโอกาสฝึกจะค่อนข้างยาก ดังนั้นทุกครั้งที่ในการจัดกิจกรรม ครูควร

แน่ใจว่าได้ใช้เวลาช่วยเหลือนักเรียนทุกคนตามความจำเป็น และครูต้องตระหนักในการแบ่งเวลาช่วยเหลือผู้เรียนอย่างทั่วถึง

2. เทคนิคการสอนฟังเพื่อความเข้าใจ

การฟังเพื่อความเข้าใจหมายถึงการฟังที่ครอบคลุมทั้ง 3 มิติ ได้แก่การสื่อสารสองทาง การสื่อสารทางเดียว และการสื่อสารกับตนเอง ครอบคลุมหน้าที่ทั้ง 2 อย่าง ได้แก่การฟังที่มีปฏิสัมพันธ์ และการฟังที่ไม่มีปฏิสัมพันธ์ และครอบคลุมกระบวนการฟังทั้ง 2 รูปแบบ กระบวนการจากล่างขึ้นบน และบนลงล่าง สามารถสรุปเทคนิคได้ ดังนี้

2.1 เปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้มีส่วนร่วมในกิจกรรมมากที่สุด

2.2 กิจกรรมการฟังเป็นกิจกรรมที่ควรจัดก่อนกิจกรรมพูด อ่าน และเขียน

2.3 จัดกิจกรรมที่กระตุ้นให้ผู้เรียนฟังแล้วสรุปภาพรวม (Global Listening) และกิจกรรมฟังแล้วเก็บรายละเอียด (Selective Listening)

2.4 ควรจัดกิจกรรมก่อนฟัง เพื่อเป็นการกระตุ้นให้ผู้เรียนทบทวนความรู้เดิม

2.5 ควรจัดกิจกรรมที่พัฒนาวิธีการฟัง

2.6 กิจกรรมการสอนฟังเน้นการมีปฏิสัมพันธ์มากกว่าการทำแบบฝึกหัดและตอบ

คำถาม

Halliwell (2000, อ้างถึงในรูปทอง กว้างสวัสดิ์, 2559, น. 41-45) ได้แนะนำกิจกรรมการสอนฟังไว้ ดังต่อไปนี้

1. กิจกรรมการสอนฟังที่ใช้สื่อตารางเดียว (Single Grid)

2. กิจกรรม Listen and Work Out The Order

3. กิจกรรม Listen and Move to the Right Circle

Morley (2001, อ้างถึงในรูปทอง กว้างสวัสดิ์, 2559 : 45-48) ได้แนะนำกิจกรรมการสอนฟังโดยใช้แนวการสอนแบบเน้นสถานการณ์ (Situational Approach) และแนวการสอนแบบฟังและการพูด (Audio-Lingual Approach) ซึ่งทั้งสองแบบนี้ เป็นแนวการสอนที่เน้นการออกเสียงและการพูดเลียนแบบสนทนา ผนวกกับการฟังและการอ่าน ไม่เน้นการฟังเพื่อความเข้าใจ กิจกรรม เช่น

1. ฟังแล้วพูดตาม (Listening and Repeating)

2. ฟังแล้วตอบคำถามเพื่อความเข้าใจ (Listening and Answering Comprehension Question)

3. ฟังแล้วทำภาระงาน (Task Listening)

4. ฟังแบบมีปฏิสัมพันธ์

5. กิจกรรม Following a map

อรุณี วิริยะจิตรรา และคณะ (2555, น. 108-109) ได้ศึกษาและสรุปรูปแบบสอนทักษะการฟังไว้ทั้งหมด 4 รูปแบบ ดังนี้

1. Memory เป็นการฝึกฟังโดยเน้นความจำด้วยการเปิดเทป หรือซีดีให้ผู้เรียนฟัง แล้วหยุดช่วงใดช่วงหนึ่ง แล้วให้ผู้เรียนบอกคำศัพท์ 2-3 คำหรือประโยคสุดท้ายที่ได้ยิน แล้วเปิดเทปซ้ำเพื่อตรวจคำตอบ

2. Global Listening เป็นการฝึกฟังให้เข้าใจเรื่องคร่าว ๆ โดยในการฟังครั้งแรก ให้ผู้เรียนฟังและจดจำคำที่ได้ยินหรือพูดซ้ำหลายครั้ง หรือคำที่เน้นเสียง เมื่อฟังจบแล้วให้ผู้เรียนนำคำเหล่านี้มารวมกันแล้วทายว่าเรื่องที่ฟังเกี่ยวกับอะไร เกิดขึ้นที่ไหน และใครพูดใคร แล้วจึงฟังซ้ำอีกหลายครั้งเพื่อหาคำตอบ

3. Selective Listening เป็นการฝึกฟังเพื่อหาเฉพาะคำตอบที่ต้องการ โดยให้คำถามที่ผู้เรียนต้องหาคำตอบ ให้จึงฟังซ้ำเพื่อหาคำตอบ

4. Detailed Listening เป็นการฝึกฟังเพื่อหารายละเอียด โดยให้ผู้เรียนจดบันทึกย่อจากเรื่องที่ฟัง สามารถให้ผู้เรียนฟังหลาย ๆ ครั้งเพื่อหาคำตอบที่สมบูรณ์

นอกจากนี้ยังสรุปแนวทางการสอนการฟังไว้ว่าครูผู้สอนต้องกำหนดประเด็นการฟังและตระหนักว่า การพัฒนาทักษะการฟังนั้นต้องควบคู่ไปกับการฝึกฝนทักษะการพูด การอ่าน และการเขียน จึงควรเปิดโอกาสให้นักเรียนได้ฟังอย่างหลากหลาย เมื่อนักเรียนมีความเข้าใจในสิ่งที่ฟังแล้วจึงถ่ายทอดโดยอาศัยทักษะอื่น ๆ ผู้สอนสามารถแบ่งกิจกรรมได้เป็นหลายช่วง เพื่อให้ผู้เรียนมีโอกาสได้ฟังหลายครั้ง โดยมีการกำหนดจุดมุ่งหมายที่แตกต่างกันออกไป เรียงลำดับตามความยากง่าย และต้องเปิดโอกาสให้ผู้เรียนนำสิ่งที่ได้ไปประยุกต์ใช้ อาจอยู่ในรูปแบบคู่ กลุ่ม การอภิปรายในห้อง การแสดงบทบาทสมมติในสถานการณ์ที่กำหนดให้

สรุปได้ว่า การสอนฟังแบ่งออกเป็น 3 ขั้นตอน คือขั้นก่อนฟัง ขั้นระหว่างฟัง และขั้นหลังฟัง ซึ่งครูผู้สอนจะต้องกำหนดจุดมุ่งหมาย และออกแบบกิจกรรมที่หลากหลายและครอบคลุม โดยเรียงจากง่ายไปยาก และต้องกระตุ้นให้ผู้เรียนเกิดความท้าทายและสนใจในเรื่องที่ฟัง เมื่อผู้เรียนเข้าใจเรื่องที่ฟังแล้ว ต้องให้ผู้เรียนมีโอกาสถ่ายโอนและเชื่อมโยงความรู้ไปสู่การทำกิจกรรม และทักษะอื่น ๆ

2.4 การสอนการพูดเพื่อการสื่อสาร

2.4.1 ความหมายของการพูด

Valette and Disick (1967, p. 80) ได้ให้ความหมายของการพูดว่า เป็นการแลกเปลี่ยนบทบาทระหว่างผู้พูดกับผู้ฟัง แต่เป็นการทำให้ผู้ฟังเข้าใจในสิ่งที่พูด และในการพูดที่ดี พฤติกรรม

Byrne (1976 , p. 8) กล่าวถึงทักษะการฟังและการพูดว่าเป็นการสื่อสารทางวาจา ตั้งแต่ 2 คนขึ้นไป ซึ่งต่างมีจุดประสงค์ที่ต้องการสื่อความหมายของตนเอง และผู้ฟังจะต้องตีความในสิ่งที่พูด และสามารถโต้ตอบด้วยภาษาที่ฟังเข้าใจ และมีความหมายตรงกับความต้องการสื่อสาร นอกจากนี้การฟังและการพูดเป็นทักษะด้านการแสดงออก (Productive Skill) ไม่สามารถแยกออกจากกันได้อย่างชัดเจน

Paulston (1977, p. 269) ได้ให้ความหมายไว้ว่า ความสามารถในการพูดไม่ได้เป็นความสัมพันธ์ทางภาษาเท่านั้น แต่ถ้าจะสื่อสารอย่างมีประสิทธิภาพ ผู้พูดจะต้องมีการแลกเปลี่ยนความหมายของภาษาทางด้านสังคมด้วย นั่นคือจะต้องใช้ภาษาตามกฎนั้น ๆ นอกจากนี้การพูดสื่อสารยังรวมถึงพฤติกรรมที่ไม่ใช่คำพูดด้วย (Nonverbal-Behavior)

Scott (1981, p. 70) กล่าวว่า การพูดเพื่อการสื่อสารเป็นรูปแบบพฤติกรรมที่เกี่ยวข้องกับบุคคลตั้งแต่ 2 คนขึ้นไป ที่มีปฏิกิริยาตอบโต้กับสิ่งที่ได้ยิน ผู้ร่วมสนทนาแต่ละคนสามารถตีความในสิ่งที่ได้ฟัง ซึ่งไม่สามารถทำนายล่วงหน้าได้ว่าอยู่ในรูปแบบใด (Form) และมีความหมายแบบใด รวมทั้งการโต้ตอบด้วยภาษาที่ทำให้เกิดประโยชน์และสะท้อนความตั้งใจในการปฏิสัมพันธ์

สุมิตรา อังวัฒนกุล (2540ก, น. 167) ได้กล่าวถึงความหมายของการพูดว่าเป็นการถ่ายทอดความรู้สึกนึกคิด ความเข้าใจให้ผู้ฟังได้รับรู้ และเข้าใจจุดมุ่งหมายของผู้พูด โดยใช้กลวิธีในการพูดที่ทำให้การสื่อสารมีประสิทธิภาพ

สรุปได้ว่าการพูด หมายถึง การใช้ความสามารถทางด้านภาษาหลายด้านประกอบกัน เพื่อให้ผู้ฟังรับรู้และเข้าใจความหมาย และแลกเปลี่ยนข่าวสารต่าง ๆ ซึ่งจะต้องประกอบด้วยบุคคลตั้งแต่ 2 คนขึ้นไป อาจเป็นการใช้ทั้งคำพูด หรือพฤติกรรมที่ไม่ใช่คำพูด (Non Verbal Language) และมีการแลกเปลี่ยนความหมายของภาษาตามบริบทของสังคม

2.4.2 องค์ประกอบของการพูด

Bartz (1979, pp. 81-82) และ Harris (1990, pp. 81-82) กล่าวถึงองค์ประกอบของความสามารถในการพูดเพื่อการสื่อสารที่เหมือนกัน คือ

1. ความคล่องแคล่ว ความต่อเนื่อง ความราบรื่น และมีความเป็นธรรมชาติในการพูด (Fluency)
2. ความเข้าใจ (Comprehensibility) คือ ความสามารถที่จะพูดให้ผู้อื่นเข้าใจในสิ่งที่ผู้พูดสื่อสารออกมา

โดย Harris จะเน้นความสามารถในด้านการออกเสียง (Pronunciation) คำศัพท์ (Vocabulary) หลักภาษาและไวยากรณ์ (Grammar) ในขณะที่ Bartz จะเน้นปริมาณของข้อมูลที่สามารถสื่อสารได้ (Amount of communication) หรือข้อมูลที่ผู้ฟังเข้าใจ คุณภาพของข้อความที่ใช้

ในการสื่อสาร (Quality of communication) โดยเน้นความถูกต้องของข้อมูลหรือข้อความที่สื่อสารออกไปและความพยายามในการสื่อสาร โดยพูดออกมาทางวาจา พร้อมกับแสดงท่าทางหรือสีหน้า

โดยแนวคิดของ Harris สอดคล้องกับแนวความคิดของ Canale and Swain (1980, pp. 1-47) ซึ่งกล่าวถึงการสร้างความสัมพันธ์ระหว่างประโยคที่เชื่อมโยงกันจะทำให้บทสนทนาเป็นไปอย่างต่อเนื่อง ดังนี้

1. ความสามารถทางด้านไวยากรณ์ (Grammatical Competence) โดยความสามารถนี้ไม่ได้หมายถึงความสามารถในการเข้าใจและการใช้ไวยากรณ์ได้เท่านั้น แต่ยังหมายถึงความสามารถในองค์ประกอบด้านภาษา คือ เสียง คำศัพท์ และไวยากรณ์ เนื่องจากผู้พูดจะต้องสามารถเลือกใช้ถ้อยคำ ประโยคที่ใช้ในการพูด เพื่อสื่อความได้อย่างถูกต้องและตรงตามความต้องการ โดยปราศจากความลังเล ซึ่งจะส่งผลให้เกิดความคล่องแคล่วในการพูด

2. ความสามารถทางด้านภาษาศาสตร์สังคม (Sociolinguistic Competence) มีความสำคัญที่จะช่วยให้ผู้พูดใช้วาจาพฤติกรรม (Speech Acts) ได้อย่างถูกต้องและเหมาะสม โดยผู้พูดจะสามารถเลือกรูปแบบของภาษาให้สัมพันธ์กับวาจาพฤติกรรมได้อย่างเหมาะสม อีกทั้งสามารถพูดสนทนาเพื่อสร้างความสัมพันธ์ทางสังคมและเพื่อจุดประสงค์ในการส่งสาร ผู้ที่มีความสามารถทางด้านนี้จะสามารถใช้ภาษาที่แตกต่างกันไปตามประเภทของการพูด เช่น การอภิปราย การเสนอความคิดเห็น หรือการโต้วาทิ

3. ความสามารถในการใช้ความสัมพันธ์ของข้อความหรือการเชื่อมโยงประโยค (Discourse Competence) ผู้พูดที่มีประสิทธิภาพจะต้องมีความรู้ในการสร้างความสัมพันธ์ระหว่างประโยคตามหลักภาษา หากผู้พูดมีความสามารถทางด้านนี้จะทำให้ผู้พูดสามารถใช้ภาษาในการสนทนาโดยมีลำดับก่อน-หลัง และสำนวนที่ผู้พูดใช้ในการแสดงความคิดเห็นมีความเชื่อมโยงสัมพันธ์กันก็จะทำให้รักษาการสนทนาให้ดำเนินต่อไปอย่างราบรื่น

4. ความสามารถด้านกลวิธีในการสื่อสาร (Strategic Competence) โดยผู้พูดที่พูดได้อย่างมีประสิทธิภาพจะต้องมีกลวิธีในการสื่อสารด้วย จะทำให้ผู้พูดเพิ่มพูนศักยภาพทางการพูดเพื่อการสื่อสารได้อย่างมีประสิทธิภาพ ถึงแม้ว่าผู้พูดจะไม่มีความสามารถทางด้านไวยากรณ์ที่ดี แต่สามารถใช้ความสามารถด้านกลวิธีในการสื่อสารเพื่อแก้ไขความบกพร่องต่าง ๆ ก็จะทำให้ผู้พูดสามารถดำเนินการสนทนากับผู้อื่นได้

Weir (1993, pp. 41-44) กล่าวถึงองค์ประกอบหลักของคำพูดของทักษะการพูด ไว้ ดังนี้

1. ทักษะการพูดที่ใช้ในชีวิตประจำวัน ได้แก่
 - 1.1 ความคล่องในการสนทนาภายใต้เวลาที่กำหนด

1.2 ความกระจ่างและความสอดคล้องของสิ่งที่พูด พูดออกมากับเรื่องที่กำลังสนทนา

1.3 ความเหมาะสมกับสถานการณ์ในขณะนั้น ทั้งในด้านระดับของภาษาที่ใช้และการมีปฏิสัมพันธ์กับคู่สนทนา

2. ทักษะการแก้ปัญหาเฉพาะหน้า

2.1 ความสามารถในการสื่อความหมายในกรณีที่สิ่งที่ต้องการสื่อสารนั้นยากต่อการเข้าใจหรือไม่สามารถเลือกใช้คำที่ต้องการแต่สามารถใช้คำหรือประโยคอื่น รวมทั้งท่าทางในการช่วยสื่อความหมาย

2.2 การมีปฏิสัมพันธ์กับคู่สนทนา มีการผลัดกันเป็นผู้ฟังและผู้พูดอย่างเหมาะสม

3. ทักษะทางภาษา

3.1 ความถูกต้องแม่นยำของไวยากรณ์ที่ใช้และความชัดเจนของน้ำเสียงในการพูด

3.2 การใช้คำศัพท์และโครงสร้างภาษาที่หลากหลาย

ชูเกียรติ จารัตน์ (2535, น. 27) ได้ศึกษาและสรุปองค์ประกอบของการพูด เพื่อบรรลุวัตถุประสงค์ ซึ่งได้แก่

1. ผู้พูด คือ ผู้ที่กล่าวคำพูดออกไป ซึ่งในแต่ละครั้งต้องมีจุดประสงค์ในการสื่อสารสามารถถ่ายทอดความรู้สึก ข้อเท็จจริง ทักษะคติ ตลอดจนความคิดเห็นของตนเองไปสู่ผู้ฟัง โดยการใช้เสียง กิริยาท่าทาง และบุคลิกภาพของตนอย่างมีประสิทธิภาพ

2. สารหรือเนื้อเรื่องที่พูด เป็นสิ่งที่มีความสำคัญยิ่ง ในการพูดทุกครั้งผู้พูดมักจะเลือกพูดในสิ่งที่ตนถนัด เพราะมีความรู้ในเรื่องนั้น ๆ สารที่ดีควรมีลักษณะดังนี้

2.1 มีการใช้ภาษาที่มีความหมายตรงกัน ไม่ใช้ถ้อยคำหลากหลาย

2.2 มีความถูกต้องถ้ามข้อเท็จจริง

2.3 มีตัวอย่างหรือหลักฐานสนับสนุนอย่างเหมาะสม

2.4 มีความชัดเจน กำกวม หรือวกวนออกนอกเรื่อง

2.5 มีการใช้ภาษาที่เหมาะสมกับเวลา โอกาส สถานที่ และกลุ่มผู้ฟัง

2.6 มีความสั้นยาว เหมาะกับเวลาและจุดประสงค์ที่ตั้งไว้

3. สื่อหรือเครื่องมือที่ใช้พูด เป็นสิ่งที่จะช่วยให้การถ่ายทอดความรู้สึก หรือความต้องการของผู้พูดเป็นไปอย่างสะดวก รวดเร็ว ได้แก่ น้ำเสียง การแสดงสีหน้าและแววตา กิริยาท่าทางของผู้พูด รวมไปถึงโสตทัศนอุปกรณ์ต่าง ๆ

4. ผู้ฟัง หมายถึงผู้ที่รับสารจากผู้พูดแล้วมีการแสดงออกตอบโต้ ซึ่งกันและกันสอดคล้องกับเรื่องที่กำลังพูดอยู่ ซึ่งผู้ฟังที่ดีจะต้องมีประสาทหูไว สามารถรับฟังถ้อยคำต่าง ๆ ได้อย่าง

รวดเร็ว ถูกต้อง และรู้เรื่อง มีสมาธิมั่นคง ทนต่อเสียงรบกวนได้ และมีความรู้ในเรื่องที่กำลังฟังอยู่บ้าง จะช่วยให้สามารถติดตามเรื่องและเข้าใจเรื่องได้ดี

5. ผลการพูด หมายถึง การกระทำโต้ตอบของผู้ฟังที่แสดงให้เห็นให้ผู้พูดทราบระหว่างพูดหรือหลังจากพูดแล้ว ผลการพูดนั้นเป็นอย่างไร ผลการพูดที่ดีควรมีความตรงไปตรงมา ปราศจากอคติ มีเจตนาไปในเชิงสร้างสรรค์ ไม่ทำร้ายกัน

6. ประสบการณ์ร่วม หมายถึง ความชัดเจนที่เกิดจากการกระทำหรือได้พบเห็นมาทั้งผู้พูดและผู้ฟัง เช่น พื้นฐานความรู้ ความคิด ความรู้สึก ความเชื่อ ทศนคติ เป็นต้น หากผู้พูดและผู้ฟังมีประสบการณ์ที่คล้ายกัน หรือสภาพแวดล้อมเดียวกัน จะทำให้เข้าใจตรงกันและง่ายขึ้น

สรุปได้ว่า องค์ประกอบของการพูดนั้นจะต้องประกอบด้วย ผู้พูด สาร เครื่องมือ ผู้ฟัง ผลของการพูด ประสบการณ์ร่วมที่คล้ายคลึงกัน รวมทั้งผู้พูดจำเป็นต้องใช้ความสามารถในการพูด ประกอบกันหลายด้าน มีความถูกต้องในการเลือกใช้คำ ประโยคที่เหมาะสม กับสถานะทางสังคมของผู้พูดและผู้ฟัง มีความคล่องแคล่วและความตั้งใจ รวมถึงมีความพยายามในการสื่อสาร และมีกลวิธีในการสื่อสาร ซึ่งองค์ประกอบเหล่านี้จะส่งผลต่อสัมฤทธิ์ผลในการพูด เกิดความเข้าใจตรงกันระหว่างผู้พูดและผู้ฟัง สามารถตีความหรือนำไปถ่ายทอดแก่ผู้อื่นได้อย่างถูกต้อง

2.4.3 ระดับความสามารถของการพูด

Carroll (1981, p. 37) ได้จัดระดับของความสามารถของทักษะการพูดไว้ 9 ระดับ ดังต่อไปนี้

ระดับที่ 1 ระดับผู้ใช้ภาษาไม่ได้ (Non-User) หมายถึง ระดับที่ผู้พูดไม่สามารถเข้าใจหรือพูดภาษาได้เลย

ระดับที่ 2 ระดับที่ใช้ภาษาได้เล็กน้อย (Intermittent User) หมายถึง ระดับที่ผู้พูดสามารถพูดได้เพียงสองสามคำ

ระดับที่ 3 ระดับที่ใช้ภาษาได้ในวงจำกัด (Extremely Limited User) หมายถึง ระดับที่ผู้พูดพูดอย่างตะกุกตะกัก เกิดความผิดพลาดบ่อย ๆ เข้าใจบทสนทนาและรู้รายละเอียดบางส่วน จึงไม่สามารถสนทนาได้อย่างต่อเนื่องอย่างเป็นเรื่องราว จับรายละเอียดไม่ได้ จับได้แต่ใจความสำคัญเท่านั้น

ระดับที่ 4 ระดับที่ใช้ภาษาเกือบพอเพียง (Marginal User) หมายถึง ระดับที่ผู้พูดสามารถสนทนาโต้ตอบได้ แต่ค่อนข้างเป็นคู่สนทนาเงียบ ไม่สามารถนำการสนทนา หรืออภิปรายได้ มีความยากลำบากในการสนทนา หากสนทนาด้วยความเร็วปกติ ขาดความคล่องแคล่วและความถูกต้อง การสนทนาดำเนินไปด้วยความยากลำบากและขาดความต่อเนื่องแต่ยังแสดงให้เห็นว่าเข้าใจในเรื่องที่สนทนา มีสำเนียงในการใช้ภาษาเดิมปนอยู่ มีความแตกต่างจากระดับที่ 3 คือ คู่สนทนามีความเข้าใจผิมน้อยกว่าคู่สนทนาในระดับที่ 3

ระดับที่ 5 ระดับที่ใช้ภาษาได้ปานกลาง (Modest User) หมายถึง ระดับที่ผู้พูดสามารถสื่อความหมายใจความหลัก แต่ยังมีข้อผิดพลาดในการใช้หลักไวยากรณ์ ต้องถามหรือถูกถามในบางครั้ง เพื่อให้ได้ใจความที่ชัดเจน ยังบกพร่องในด้านความสามารถในการนำการสนทนา ขาดความคล่องแคล่วในการใช้ภาษา ผู้พูดพูดชัดเจนทุกถ้อยคำ ขาดความสนใจในการดำเนินเรื่องในการสนทนา ไม่มีลีลาใช้ภาษาในการพูด

ระดับที่ 6 ระดับผู้ใช้ที่ใช้ภาษาได้ (Competent User) หมายถึง ระดับที่ผู้พูดสามารถคุยในหัวข้อที่ต้องการได้ สามารถติดตามหรือปะติดปะต่อเรื่องราวที่พูดได้ เปลี่ยนเรื่องที่พูดได้ เกิดการหยุดพูดหรือเกิดการตะกุกตะกักในการพูดเป็นครั้งคราว มีความสามารถในการเริ่มต้นสนทนาได้

ระดับที่ 7 ระดับที่ใช้ภาษาได้ดี (Very Good User) หมายถึงระดับที่ผู้พูดสามารถเล่าเรื่องราวต่าง ๆ ได้อย่างชัดเจน มีการเก็บรายละเอียด มีเหตุผล สามารถสนทนาได้เป็นเรื่องเป็นราว แต่ยังไม่คล่องนัก สามารถติดตามการสนทนา เมื่อเกิดการเปลี่ยนแปลงอารมณ์ น้ำเสียง มีการพูดตะกุกตะกักหรือพูดซ้ำข้อความ แต่สามารถโต้ตอบได้อย่างมีประสิทธิภาพ

ระดับที่ 8 ระดับผู้ใช้ภาษาได้ดีมาก (Very Good User) หมายถึงระดับที่ผู้พูดสามารถอภิปรายอย่างมีประสิทธิภาพ สามารถนำการสนทนาและดำเนินการสนทนาได้ต่อไป แสดงอารมณ์ขัน และโต้ตอบด้วยน้ำเสียงและกริยาท่าทางได้อย่างเหมาะสม

ระดับที่ 9 ระดับผู้เชี่ยวชาญในการใช้ภาษา (Expert User) หมายถึง ระดับที่ผู้พูดสามารถพูดได้อย่างมีประสิทธิภาพ สามารถนำการสนทนาดำเนินเรื่องต่อกัน ขยายความได้และพูดได้ใจความสำคัญ

Valette and Disick (1977, p. 41) ได้สร้างแนวคิดพื้นฐาน สำหรับการทดสอบทักษะทางภาษา และแนวทางการแบ่งระดับความสามารถ มาจากแนวคิดจุดประสงค์การเรียนรู้ด้านพุทธิปัญญาของ Bloom (1956) โดยจำแนกพฤติกรรมการใช้ภาษาออกเป็น 2 ส่วน คือ พฤติกรรมภายใน (Internal Behavior) ซึ่งได้แก่ การฟังและการอ่าน และพฤติกรรมภายนอก (External Behavior) ได้แก่ การพูดและการเขียน โดยจำแนกระดับการใช้ภาษาออกเป็น 5 ระดับ ได้แก่ 1) ระดับกลไก (Mechanical Skill) 2) ระดับความรู้ (Knowledge) 3) ระดับถ่ายโอน (Transfer) 4) ระดับสื่อสาร (Communication) และ 5) ระดับวิเคราะห์วิจารณ์ (Criticism) สรุปได้ดังตารางที่ 2.11

ตารางที่ 2.11

ระดับการเรียนรู้ภาษาของ Valette และ Disick

ระดับ	พฤติกรรมภายใน	พฤติกรรมภายนอก
	การฟัง-อ่าน	การพูด-เขียน
1. ระดับกลไก (Mechanical Skill)	การรับรู้: เข้าใจความแตกต่างระหว่างสองหรือมากกว่า 2	การทำซ้ำ: ลอกเลียนคำพูด การเขียน ทำทาง เพลง และ

	เสียง ตัวอักษร หรือท่าทาง และ จำแนกได้	สุภาซิต
2. ระดับความรู้ (Knowledge)	การจำได้: จดจำกฎเกณฑ์ ความ จริงที่ได้เรียน โดยการตอบ คำถามถูก-ผิด และคำถามแบบ เลือกตอบ	การระลึก: แสดงออกถึงสิ่งที่จำได้ โดยการเติมคำลงในช่องว่าง หรือตอบคำถามสั้น ๆ
3. ระดับถ่ายโอน (Transfer)	การรับรู้: เข้าใจคำพูดหรือ ข้อความที่เรียงเรียงขึ้นใหม่และ ไม่เคยพบมาก่อน	การนำไปใช้: พูดหรือเขียนใน สถานการณ์จำลองที่มีการให้ คำแนะนำหรือมีการทำซ้ำ และ สถานการณ์จำลองวัฒนธรรม
4. ระดับสื่อสาร (Communication)	การตีความ: เข้าใจข้อความทาง ภาษาหรือสัญลักษณ์ทาง วัฒนธรรมที่แตกต่างใน สถานการณ์ที่ไม่คุ้นเคย	การแสดงออก: ใช้ภาษาในการ แสดงความคิดผ่านการพูดและ การเขียน รวมทั้งใช้ท่าทาง ประกอบ
5. ระดับวิเคราะห์วิจารณ์ (Criticism)	การวิเคราะห์: แยกภาษาหรือ ข้อความออกเป็นส่วนประกอบ สำคัญของรูปแบบ น้ำเสียง ฯลฯ	การสังเคราะห์: นำความรู้ออกมา ใช้ในการศึกษาค้นคว้าเพิ่มเติม หรือการวางแผนในการทำ ชิ้นงาน
	การประเมินค่า: ประเมินหรือตัดสินคุณค่าในด้านความเหมาะสม และประสิทธิภาพของภาษา	

หมายเหตุ Summary of the Valette-Disick's Subject-Matter Taxonomy (pp. 41) โดย Valette, Rebecca, and Rence Disick. (1977). Modern Language Testing. New York : Harcourt Brace Jovanovich Inc.

สรุปได้ว่า ระดับการพูดภาษาเพื่อการสื่อสารสามารถแบ่งออกเป็น 3 ระดับใหญ่ ๆ คือ ระดับที่พูดได้น้อย ระดับที่พูดได้ปานกลาง และระดับที่พูดได้ดี แต่ในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้พัฒนาความสามารถการพูด 5 ระดับ ตามแนวคิดของ Valette and Disick (1977, pp. 41) ประกอบด้วย 1) ระดับกลไก (Mechanical Skill) 2) ระดับความรู้ (Knowledge) 3) ระดับถ่ายโอน (Transfer) 4) ระดับสื่อสาร (Communication) และ 5) ระดับวิเคราะห์วิจารณ์ (Criticism) เช่นเดียวกับการฟัง

2.4.4 แนวทางและวิธีการจัดกิจกรรมการสอนพูด

Scott (1981, p. 70) ได้เสนอขั้นตอนการสอนและจัดกิจกรรมไว้ ดังนี้

1. ขั้นตอนบอกวัตถุประสงค์ ผู้สอนจำเป็นต้องบอกให้ผู้เรียนรู้ถึงสิ่งที่จะเรียน
2. ชั้นเสนอเนื้อหา การเสนอเนื้อหาควรอยู่ในบริบท ผู้สอนจะต้องให้ผู้เรียนสังเกตลักษณะของการใช้ภาษา ความหมายของข้อความที่จะพูด ซึ่งต้องอยู่กับบริบทว่าผู้พูดเป็นใคร และพยายามจะบอกอะไร
3. ชั้นการฝึกและการถ่ายโอน ควรกระทำทันทีหลังจากเสนอเนื้อหา อาจจะฝึกพูดเป็นคู่หรือพร้อมกันทั้งห้อง ควรให้ผู้ฟังได้ฟังสำนวนภาษาหลาย ๆ แบบ และเป็นสำนวนของเจ้าของภาษาใช้จริง และผู้เรียนควรได้ใช้ภาษาอย่างอิสระใกล้เคียงกับสถานการณ์ที่เป็นจริง

Finocchiaro and Brumfit (1983 , p. 141) เสนอกิจกรรมในการสอนพูด ดังนี้

1. ให้ตอบคำถามโดยครูหรือผู้พูดเป็นผู้ถาม
2. บอกให้เพื่อนทำตามคำสั่ง
3. ให้บอกลักษณะวัตถุสิ่งของต่าง ๆ โดยครูอาจจะให้คำสั่งสำคัญ
4. ให้ผู้เรียนถามหรือตอบคำถามของเพื่อนในชั้นเรียนเกี่ยวกับประสบการณ์
5. ให้เล่าประสบการณ์ต่าง ๆ โดยครูอาจจะให้คำสั่งสำคัญ
6. ให้รายงานเรื่องราวต่าง ๆ ตามหัวข้อที่กำหนดให้
7. จัดสถานการณ์ต่าง ๆ ให้ผู้เรียนได้ใช้บทสนทนาต่างกันไป
8. ให้เล่นเกมต่าง ๆ ทางภาษา
9. ให้ได้วาที อภิปรายแสดงความคิดเห็นในหัวข้อต่าง ๆ
10. ให้ฝึกการสนทนาทางโทรศัพท์
11. ให้อ่านหนังสือพิมพ์ไทยแล้วรายงานเป็นภาษาอังกฤษ
12. ให้แสดงบทบาทสมมติ

Read (2007, อ้างถึงใน รูปทอง กว่างสวาสดี, 2559, น. 60-62) ได้จำแนกทักษะการพูดออกเป็น 2 ส่วน ได้แก่ การพูดเพื่อปฏิสัมพันธ์ (Spoken Interaction) ซึ่งหมายถึง ความสามารถในการถาม-ตอบแลกเปลี่ยนข้อมูลกับคนอื่น และทักษะการผลิตภาษา (Spoken Production) ซึ่งหมายถึงความสามารถในการผลิตภาษาพูด โดยครูจะต้องพัฒนาความสามารถของผู้เรียนทั้งในด้านการพูดและการผลิตภาษาพูด เพื่อให้ผู้เรียนเกิดความเชื่อมั่นและเป็นพื้นฐานในระดับที่สูงขึ้นไป ในขั้นแรกควรเป็นกิจกรรมที่ได้ฟังภาษาซ้ำ ๆ เพื่อให้จำคำศัพท์ วลี และประโยค ตลอดจนการออกเสียงที่เป็นธรรมชาติและใกล้เคียงกับเจ้าของภาษา ประโยคในระดับผู้เริ่มเรียนควรเป็นคำศัพท์โดด ๆ หรือคำพูดสั้น ๆ ในช่วงแรกผู้เรียนมักจะพูดภาษาที่สองปะปนกับภาษาที่หนึ่ง ครูควรจะแก้ไขภาษาอย่างระมัดระวัง เพื่อไม่ให้ผู้เรียนเกิดความไม่มั่นใจ ธรรมชาติของผู้เริ่มเรียนภาษาจะไม่กล้าพูดหรือพูดได้ค่อนข้างช้า และตะกุกตะกักเหมือนยังไม่พร้อมที่จะพูด ซึ่งครูต้องไม่เร่งให้ผู้เรียนพูด ต้องให้โอกาสผู้เรียนได้ฟังภาษาอังกฤษให้เข้าใจในระดับหนึ่งก่อน จึงให้ผู้เรียนลงมือปฏิบัติกิจกรรมเพื่อฝึกทักษะ

การพูด เมื่อผู้เรียนปฏิบัติกิจกรรม ครูจำเป็นต้องให้โอกาสผู้เรียนได้พูดภาษาในบรรยากาศที่รู้สึกปลอดภัยและไม่เขินอายเมื่อพูดไม่ถูกต้องตามหลักไวยากรณ์ นอกจากนั้นกิจกรรมจะต้องมีความสนุกสนานไม่ซับซ้อนจนเกินไปและเหมาะสมกับวัย และครูต้องให้ผู้เรียนได้ฝึกการใช้ภาษาที่ใช้ในชีวิตประจำวัน ซึ่งถือว่าเป็นสิ่งสำคัญและจำเป็นสำหรับผู้เรียนทุกระดับชั้น อีกสิ่งที่สำคัญคือ ครูจะต้องตั้งจุดประสงค์ให้ชัดเจน และครูจำเป็นต้องพูดภาษาอังกฤษในห้องเรียน ซึ่งสิ่งเหล่านี้ต้องตกลงให้ชัดเจนด้วยการตั้งกฎเกณฑ์และบอกเหตุผลให้ผู้เรียนเข้าใจ

สรุปได้ว่า ในการสอนทักษะการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร จะแบ่งออกเป็น 2 ส่วน ได้แก่ การสอนพูดเพื่อปฏิสัมพันธ์ (Spoken Interaction) ซึ่งหมายถึง ความสามารถในการถาม-ตอบ แลกเปลี่ยนข้อมูลกับคนอื่น และทักษะการผลิตภาษา (Spoken Production) ความสามารถในการผลิตภาษาพูด โดยใช้กระบวนการจัดการเรียนรู้ที่มุ่งเน้นให้ผู้เรียนได้ฝึกผลิตภาษา

2.5 การวัดและประเมินความสามารถด้านการฟังและการพูดเพื่อการสื่อสาร

2.5.1 การวัดและประเมินความสามารถด้านการฟัง

Valette and Disick (1977, p. 53) ได้เสนอแนะแนวทางการทดสอบและวัดความเข้าใจในการฟังของผู้เรียนภาษาไว้ ดังนี้

1. การทดสอบใจความสำคัญ (Skimming) เช่น การเล่านิทานแล้วสามารถตั้งชื่อเรื่องได้
2. การทดสอบความเข้าใจ (Oral Comprehension) เป็นการทดสอบความเข้าใจบางส่วนหรือความหมายโดยรวม ทดสอบได้จากการฟังจากบทสนทนาที่พูดโดยเจ้าของภาษาหรือบทพูดคนเดียว โดยใช้คำถามเลือกตอบที่มีการตั้งคำถามให้มีความชัดเจน และให้ผู้เรียนอ่านคำถามก่อนฟัง จากนั้นจึงให้ผู้เรียนได้ฟังเป็นตอน ๆ ละ 1-2 ครั้ง เมื่อฟังจบแล้วให้ตอบคำถาม
3. การทดสอบการรับข้อมูล (Perception) เป็นการทดสอบความเข้าใจในสิ่งที่ฟัง โดยผู้เรียนสามารถปฏิบัติกิจกรรมที่ได้รับมอบหมายได้ เช่น ฟังข้อมูลเกี่ยวกับบุคคลแล้วกรอกข้อมูลลงในตาราง หรือสรุปข้อความจากสิ่งที่ได้ยิน
4. การทดสอบการถ่ายโอนข้อมูล (Transferring Oral Message) เป็นการทดสอบความเข้าใจในการฟังระดับสูง ผู้เรียนต้องมีความสามารถในการรับสารและถ่ายทอดสารที่ได้รับ เช่น การเล่าเรื่องและจดบันทึกไว้ จากนั้นจึงนำไปเล่าต่อให้เพื่อนฟัง
5. การเขียนตามคำบอก (Dictation) เป็นการทดสอบความเข้าใจในคำศัพท์ประโยค ใช้กับผู้เรียนที่สามารถเขียนได้

Weir (1993, pp. 69) เสนอแนวทางการวัดและทดสอบความสามารถด้านการฟัง ในลักษณะรายการ (Checklist) ประกอบด้วย 4 กลุ่ม ดังนี้

กลุ่มที่ 1 การเข้าใจความหมายตรง หมายถึง เข้าใจข้อมูลในระดับพื้นฐานและความจริงที่ปรากฏในเนื้อหาของบทฟัง ซึ่งผู้ฟังไม่จำเป็นต้องเข้าใจทุกรายละเอียด แต่สามารถนำข้อมูลส่วนต่างๆ ที่เข้าใจไปใช้การทำการกิจกรรมการฟังได้ ประกอบด้วย 4 ลักษณะ ได้แก่

1. การฟังอย่างคร่าว ๆ (Listen for gist) เป็นการทดสอบความเข้าใจในเนื้อหา
2. การฟังเพื่อจับประเด็น (Listen for Main Idea) เป็นการทดสอบความสามารถในการแยกแยะประเด็นหลักหรือใจความสำคัญ ออกจากรายละเอียดสนับสนุน รวมถึงแยกแยะระหว่างความจริงกับความคิดเห็น

3. การฟังเพื่อข้อมูลเฉพาะ (Listen for Specific Information) เป็นการทดสอบความสามารถในการฟังเพื่อรับรู้ข้อมูลรายละเอียดบางอย่าง

4. การฟังเพื่อบอกทัศนคติและเจตนาของผู้พูด

กลุ่มที่ 2 การเข้าใจความหมายจากการสรุป เป็นการวัดและทดสอบความเข้าใจในการฟัง โดยสร้างการสรุปความหมายจากเนื้อหาที่มีข้อมูลบางอย่างไม่ชัดเจน หรือไม่ได้กล่าวไว้โดยตรง ผู้ฟังจำเป็นต้องฟังอย่างระมัดระวัง เพื่อสรุปความหมาย ประกอบด้วย 4 ลักษณะ ได้แก่

1. การสร้างบทสรุปและอนุมาน ใช้เพื่อทดสอบความเข้าใจในเนื้อหาทั่วไปในบทฟัง
2. การเชื่อมโยงบริบททางสังคมและสถานการณ์ เพื่อสร้างความเข้าใจ
3. การรู้หน้าที่ภาษาในการสื่อสาร
4. การอนุมานความหมาย

กลุ่มที่ 3 การเข้าใจความหมายโดยใช้ความรู้ทางภาษาศาสตร์ ประกอบด้วย 6 ลักษณะ ได้แก่

1. ความสามารถในการแยกแยะลักษณะของเสียงชนิดต่าง ๆ
2. ความสามารถเข้าใจโดยใช้กฎไวยากรณ์
3. ความสามารถเข้าใจโดยใช้คำเชื่อมประโยค
4. ความสามารถเข้าใจโดยใช้ความรู้ในการสร้างประโยค
5. ความสามารถเข้าใจโดยการอ้างอิงและเชื่อมประโยค
6. ความสามารถเข้าใจโดยใช้คำศัพท์

กลุ่มที่ 4 การฟังและการเขียนเป็นการทดสอบความสามารถถ่ายโอนจากการฟังไปสู่การเขียน เช่น ความสามารถในการสรุปเนื้อหาจากการบรรยายความรู้ในชั้นเรียน เป็นการคัดเลือกเนื้อหาที่มีความสำคัญและสรุปความเข้าใจ และสามารถเลือกมาประเด็นมาใช้ในการจดบันทึก

Buck (2001) ได้อธิบายและระบุแนวทางสำคัญในการวัดและทดสอบความสามารถในการฟังเพื่อความเข้าใจ ซึ่งประกอบด้วย 3 แนวทาง คือ

1. การทดสอบแยกทักษะ (Discrete Point Approach) เป็นแนวทางการทดสอบทักษะการฟังที่ได้รับความนิยมอย่างแพร่หลาย โดยแยกการฟังออกเป็นองค์ประกอบย่อย ๆ เช่น การแยกแยะเสียง การถอดความ และการประเมินคำตอบ

2. การทดสอบแบบบูรณาการ (Integrative Approach) สามารถทดสอบได้ 2 แนวทาง คือ แนวทางในการวัดความเข้าใจแบบแยกองค์ประกอบ ซึ่งเป็นการวัดที่มุ่งทดสอบความรู้ของผู้เรียนในการใช้ความรู้ทางภาษาเพียงด้านเดียว และแนวทางในการวัดความเข้าใจแบบบูรณาการ เน้นการทดสอบความสามารถหลาย ๆ ด้านของผู้เรียนในเวลาเดียว

3. การทดสอบเชิงสื่อสาร (Communicative Approach) เป็นการวัดความเข้าใจในการฟัง เกิดขึ้นในเวลาเดียวกับการทดสอบแบบบูรณาการ ซึ่งเป็นผลมาจากแนวคิดการสอนภาษาเชิงสื่อสาร โดยผู้ฟังจะต้องสามารถเข้าใจข้อความและนำไปใช้ในบริบทสื่อสาร รูปแบบคำถามเชิงสื่อสาร ต้องมีลักษณะเหมือนจริงและเป็นธรรมชาติ ซึ่งผู้ฟังจำเป็นต้องมีทักษะทางปัญญาขั้นสูง (Higher-level Cognitive Skills)

จากแนวคิดการวัดและประเมินผลความสามารถด้านการฟัง สรุปได้ว่า กิจกรรมการวัดความสามารถในการฟังมีหลากหลายวิธีการ และควรมีลักษณะในการประเมินผลตามสภาพจริง โดยมีการประเมินเป็นระดับ เพื่อพัฒนาความสามารถในการฟังของผู้เรียนได้ตรงตามความต้องการ ทั้งนี้ ผู้สอนควรเลือกการทดสอบและกิจกรรมที่สอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้ เพื่อปกป้องความสามารถของผู้เรียน

2.5.2 การวัดและประเมินความสามารถด้านการพูด

Oller (1979, pp. 320-323) มีข้อกำหนดในการแบ่งเกณฑ์และการให้คะแนนความสามารถด้านการพูด ดังนี้

การออกเสียง (Accent) แบ่งออกเป็น 6 ระดับ ได้แก่

ระดับที่ 1 มีการออกเสียงที่ฟังไม่เข้าใจบ่อยครั้ง

ระดับที่ 2 มีการออกเสียงผิดมาก ฟังไม่เข้าใจ ต้องให้พูดซ้ำ

ระดับที่ 3 ใช้เสียงแปร่ง ทำให้ต้องตั้งใจฟัง ออกเสียงผิด ทำให้เข้าใจผิดเป็นบางครั้ง

ระดับที่ 4 ใช้เสียงแปร่งในบางที่และออกเสียงผิดในบางครั้ง แต่ยังฟังเข้าใจ

ระดับที่ 5 ไม่มีการออกเสียงผิดที่ฟังได้ชัดเจน แต่ยังฟังออกว่าเหมือนเป็นเจ้าของภาษา

พูด

ระดับที่ 6 ออกเสียงได้เหมือนเจ้าของภาษา

ไวยากรณ์ (Grammar) แบ่งออกเป็น 6 ระดับ ได้แก่

ระดับที่ 1 ใช้ไวยากรณ์ผิดทั้งหมด ยกเว้นสำนวนที่ท่องจำไว้ใช้บ่อยครั้ง

ระดับที่ 2 มีที่ผิดอย่างสม่ำเสมอ แสดงว่ามีความสามารถน้อยมากในการใช้รูปประโยคที่ถูกต้อง ทำให้สื่อสารไม่ได้บ่อยครั้ง

ระดับที่ 3 มีที่ผิดบ่อยครั้ง แสดงว่าไม่สามารถใช้รูปประโยคที่สำคัญได้ให้ผู้ฟังรู้สึกรำคาญและฟังไม่เข้าใจเป็นบางครั้ง

ระดับที่ 4 มีที่ผิดบางครั้ง แสดงว่าไม่สามารถใช้รูปประโยคที่สำคัญได้ แต่ไม่ถึงกับทำให้ผู้ฟังไม่เข้าใจ

ระดับที่ 5 มีที่ผิดในการใช้โครงสร้างภาษาน้อยมาก

ระดับที่ 6 มีที่ผิดไม่เกิน 2 แห่ง ในระหว่างการสัมภาษณ์

คำศัพท์ (Vocabulary) แบ่งออกเป็น 6 ระดับ ได้แก่

ระดับที่ 1 ใช้คำศัพท์ผิด ๆ แม้แต่ในบทสนทนาทั่ว ๆ ไป

ระดับที่ 2 วงคำศัพท์จำกัดใช้อยู่แต่ในเรื่องการสนทนาเรื่องส่วนตัวพื้นฐาน และความจำเป็นในการดำรงชีพ

ระดับที่ 3 บางครั้งมีการใช้คำศัพท์ไม่ถูกต้อง ความจำกัดของวงคำศัพท์ ทำให้พูดคุยเรื่องงานอาชีพและเรื่องสังคมทั่วไปไม่ได้

ระดับที่ 4 รู้คำศัพท์ทางการงานอาชีพอย่างพอเพียงที่จะพูดคุยเรื่องที่ตนเองสนใจเป็นพิเศษได้ รู้คำศัพท์ทั่วไปช่วยให้สามารถพูดคุยเรื่องทั่วไปได้ แต่ยังมีกรพูดซ้ำและวกวน

ระดับที่ 5 รู้คำศัพท์ทางการงานอาชีพอย่างกว้างและแม่นยำ รู้ศัพท์ทั่วไปเพียงพอที่จะแก้ปัญหาด้านปฏิบัติที่ซับซ้อนได้ และใช้ภาษาในสถานการณ์ทางสังคมต่าง ๆ ได้

ระดับที่ 6 เห็นได้ชัดเจนว่ารู้คำศัพท์อย่างกว้างขวางและถูกต้องเหมือนเจ้าของภาษา

ความคล่องแคล่ว (Fluency) แบ่งออกเป็น 6 ระดับ ได้แก่

ระดับที่ 1 พูดตะกุก ไม่ปะติดปะต่อกัน จนทำให้สนทนาไม่รู้เรื่อง

ระดับที่ 2 พูดช้ามากและตะกุกตะกัก ยกเว้นประโยคง่าย ๆ สั้น ๆ หรือประโยคที่ใช้บ่อยและท่องจำได้

ระดับที่ 3 พูดช้าและไม่คล่องบ่อย ๆ บางประโยคพูดไม่จบ

ระดับที่ 4 พูดช้าและไม่คล่องในบางครั้ง ทำให้ต้องพูดซ้ำใหม่ และติดขัดเรื่องการใช้คำศัพท์

ระดับที่ 5 พูดได้คล่อง แต่ยังติดเรื่องความเร็ว จังหวะและความราบเรียบในการพูด

ระดับที่ 6 พูดได้อย่างคล่องแคล่วและราบเรียบในการพูด

ความเข้าใจ (Comprehension) แบ่งออกเป็น 6 ระดับ ได้แก่

ระดับที่ 1 ฟังการสนทนาเรื่องนั้น ๆ ได้เข้าใจน้อยเกินไป

ระดับที่ 2 เข้าใจเมื่อพูดซ้ำ ๆ และเป็นเรื่องง่าย ๆ ต้องให้ผู้พูดพูดซ้ำและเรียบเรียงข้อความให้ฟังบ่อย ๆ หรือปรับภาษาให้ง่ายลง

ระดับที่ 3 เข้าใจเรื่องง่าย ๆ ที่เกี่ยวกับตนเองโดยตรง ต้องพูดซ้ำ ๆ หรือพูดซ้ำในบางครั้ง

ระดับที่ 4 เข้าใจภาษาของผู้พูดที่มีการศึกษาใช้เป็นการพูดตัวต่อตัวได้ค่อนข้างดี แต่ผู้พูดยังต้องพูดซ้ำและเรียงเรียงความใหม่ให้

ระดับที่ 5 เข้าใจภาษาของผู้ที่มีการศึกษาใช้ในทุกรื่อง ยกเว้นสำนวนการพูด หรือการพูดที่เร็วมากหรือออกเสียงไม่ชัด

ระดับที่ 6 เข้าใจภาษาพูดทุกอย่างที่เป็นการใช้ภาษาแบบทางราชการสำนวนการพูดเหมือนเจ้าของภาษา

Underhill (2000, 131) แบ่งประเภทการทดสอบความสามารถในการพูดสื่อสาร เป็น 3 ประเภท คือ

1. การทดสอบแบบวัดตรง (Direct Oral Test) คือการวัดการใช้ภาษาเพื่อการสื่อสารในสถานการณ์จริง เช่น การพูดตอบ การสนทนาโต้ตอบ การพูดเล่าเรื่อง

2. การทดสอบแบบกึ่งวัดตรง (Semi Direct Oral Test) คือ การวัดโดยกำหนดการใช้ภาษาสื่อสาร โต้ตอบของผู้รับการทดสอบ เช่น การตอบคำถามกับเรื่องบันทึกเสียง

3. การทดสอบแบบวัดอ้อม (Indirect Oral Test) คือ การวัดโดยการแปลงภาษาที่ใช้สื่อสารในสถานการณ์จริงให้อยู่ในรูปของสื่อหรือข้อความแทน เช่น ข้อสอบแบบตัวเลือก (Multiple Choices) หรือ ข้อสอบเติมคำ (Gap fill) เป็นต้น

สรุปได้ว่า การทดสอบความสามารถด้านการพูด สามารถทดสอบได้หลายรูปแบบ ทั้งการทดสอบแบบทางตรง กึ่งทางตรง และทางอ้อม การเลือกกิจกรรมการทดสอบความสามารถด้านการพูดต้องสอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้และความสามารถของผู้เรียน

2.6 ความพึงพอใจ

ผู้วิจัยได้ศึกษาเอกสารเกี่ยวกับความพึงพอใจ ในด้านความหมาย แนวคิดทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับความพึงพอใจ และการวัดความพึงพอใจ รายละเอียดดังนี้

2.6.1 ความหมายของความพึงพอใจ

ความพึงพอใจในการเรียนของนักเรียน มีทฤษฎีและมีผู้ให้ความหมายของความพึงพอใจไว้ดังนี้

Vroom (1964, pp. 8) กล่าวว่า ความพึงพอใจ หมายถึง ผลที่ได้จากการที่บุคคลเข้าไปมีส่วนร่วมในสิ่งนั้น ทักษะคิดด้านบวกจะแสดงให้เห็นสภาพความพึงพอใจในสิ่งนั้น และทักษะคิดด้านลบจะแสดงให้เห็นสภาพความไม่พึงพอใจนั่นเอง

Wolman (1973, อ้างใน ภนิดา ชัยปัญญา 2541, น. 11) กล่าวว่า ความพึงพอใจว่า เป็นความรู้สึกที่เกิดขึ้นเมื่อได้รับความสำเร็จตามที่มุ่งหวัง หรือตามความต้องการ

พรพิไล เลิศวิชา (2552, น. 81-87) กล่าวว่า ความพึงพอใจว่า หมายถึง การมีเป้าหมาย ซึ่งแรงจูงใจที่ว่า จะก่อให้เกิดแรงผลักดันภายในให้รู้สึกต้องการที่จะทำสิ่งต่าง ๆ ซึ่งในการเรียนรู้สิ่งที่สมองต้องการจริง ๆ ก็คือความรู้สึกพอใจที่จะทำและได้รับความสำเร็จจากสิ่งที่ทำ

อารีย์ ปรีดีกุล (2554, น. 69) ได้กล่าวว่า ความพึงพอใจ หมายถึง ทักษะคิดที่มีลักษณะ เป็นนามธรรม ไม่สามารถมองเห็นรูปร่างเป็นความรู้สึกชอบ พอใจของคนที่มีต่อปัจจัยต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับ การปฏิบัติงานหรือกิจกรรมต่าง ๆ ซึ่งความรู้สึกและแรงจูงใจได้รับการตอบสนอง ทำให้ เกิดความรู้สึกตั้งใจ เต็มใจ และสามารถปฏิบัติงานหรือกิจกรรมนั้น ๆ บรรลุเป้าหมายได้อย่างมีประสิทธิภาพ ความพึงพอใจจะทำให้บุคคลเกิดความสบายใจหรือสนองความต้องการทำให้เกิดความสุข

สรุปได้ว่า ความพึงพอใจ หมายถึง ความรู้สึกของบุคคลที่มีต่อการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ตามแนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารซึ่งเป็นความรู้สึกที่เป็นไปในเชิงบวก สามารถวัดได้จากการตอบคำถามในแบบสอบถามความพึงพอใจ ซึ่งเป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ ประกอบด้วย ความพึงพอใจระดับมากที่สุด มาก ปานกลาง น้อย และน้อยที่สุด

2.6.2 แนวคิดทฤษฎีเกี่ยวกับความพึงพอใจ

การศึกษาเกี่ยวกับความพึงพอใจเป็นการศึกษาตามทฤษฎีทางพฤติกรรมศาสตร์ที่เกี่ยวกับความต้องการของมนุษย์ นักการศึกษาได้อธิบายเกี่ยวกับแนวคิดทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับความพึงพอใจไว้ ดังนี้

McClelland (1965, อ้างถึงใน จันทรทิพย์ ภูโสภา, 2559, น. 234-235) เชื่อว่า ความต้องการเป็นการเรียนรู้จากการมีประสบการณ์ และมีอิทธิพลต่อการรับรู้สถานการณ์และแรงจูงใจสู่เป้าหมาย โดยแบ่งความต้องการออกเป็น 3 ประเภท ดังนี้

1. ความต้องการสัมฤทธิ์ผล (Needs for Achievement) เป็นพฤติกรรมที่จะกระทำการใดให้เป็นผลสำเร็จ เป็นแรงขับที่นำไปสู่ความเป็นเลิศ
2. ความต้องการความผูกพัน (Needs for Affiliation) เป็นความปรารถนาที่จะสร้างมิตรภาพและมีความสัมพันธ์อันดีกับผู้อื่น
3. ความต้องการอำนาจ (Need for Power) เป็นความต้องการควบคุมผู้อื่น และมีอิทธิพลต่อผู้อื่น

Maslow (1973, p. 69-80, อ้างถึงใน จันทรเพ็ญ ภูโสภา, 2559, น. 225-226) ได้เสนอ ทฤษฎีลำดับขั้นของความต้องการ (Hierarchy of Needs) ซึ่งเป็นความต้องการของมนุษย์ไว้ โดยมี ลำดับขั้นดังนี้

1. ความต้องการทางด้านร่างกาย (Physiological Needs) เป็นความต้องการพื้นฐาน ของมนุษย์เน้นสิ่งจำเป็นในการดำรงชีวิต ได้แก่ อาหาร อากาศ ที่อยู่อาศัย เครื่องนุ่งห่ม ยารักษาโรค ความต้องการพักผ่อน ความต้องการทางเพศ

2. ความต้องการความปลอดภัย (Safety Needs) ความมั่นคงในชีวิต ทั้งที่เป็นอยู่ ปัจจุบันและอนาคต ความเจริญก้าวหน้า อบอุ่นใจ

3. ความต้องการทางสังคม (Social Needs) เป็นสิ่งจูงใจที่สำคัญต่อการเกิดพฤติกรรม ความต้องการให้สังคมยอมรับตนเองเข้าเป็นสมาชิก ต้องการความเป็นมิตร ความรักจากเพื่อน ร่วมงาน

4. ความต้องการมีฐานะ (Esteem Needs) มีความอยากเด่นในสังคม มีชื่อเสียงอยาก ให้บุคคลยกย่องสรรเสริญตนเอง อยากมีความเป็นอิสระเสรีภาพ

5. ความต้องการที่จะประสบผลสำเร็จในชีวิต (Self-Actualization Needs) เป็นความ ต้องการในระดับสูงอยากให้ตนเองประสบผลสำเร็จทุกอย่างในชีวิต ซึ่งเป็นไปได้ยาก

สรุปได้ว่า ความพึงพอใจมีความเกี่ยวข้องกับทฤษฎีความต้องการของมนุษย์ ซึ่งแบ่ง ออกเป็นความต้องการในระดับต่าง ๆ ตั้งแต่ระดับพื้นฐานไปจนถึงความต้องการสูงสุด คือ การประสบ ผลสำเร็จในชีวิต ซึ่งความต้องการเหล่านี้ล้วนส่งผลต่อการรับรู้สถานการณ์และทำให้เกิดแรงจูงใจใน การไปสู่เป้าหมาย

2.6.3 การวัดความพึงพอใจ

ความพึงพอใจ เป็นจิตพิสัยอย่างหนึ่ง ซึ่งเป็นความรู้สึกที่เป็นไปในทางบวกของบุคคลที่มีต่อสิ่ง ใดสิ่งหนึ่ง การจะวัดว่าบุคคลมีความรู้สึกพึงพอใจหรือไม่นั้น ต้องใช้และสร้างเครื่องมือที่จะช่วยวัด ความรู้สึกนั้น ๆ ได้ ซึ่งวิธีการวัดจิตพิสัยที่เป็นที่นิยม ขวลิต ชูกำแพง (2550, น. 112-113) สรุปไว้ว่ามี 3 วิธี ดังนี้

2.6.3.1 การสังเกต เป็นการสังเกตทั้งการพูด การกระทำ การเขียนของนักเรียนที่มีต่อ สิ่งใดสิ่งหนึ่งที่ครูต้องการวัด

2.6.3.2 การสัมภาษณ์ เป็นวิธีการที่ครูใช้พูดคุยกับนักเรียนในประเด็นที่ครูอยากรู้ ซึ่ง อาจเป็นความรู้สึกนึกคิด ทศนคติของนักเรียน ทั้งนี้เพื่อนำสิ่งที่นักเรียนพูดออกมาแปลความหมาย เกี่ยวกับลักษณะจิตพิสัยของนักเรียนได้

2.6.3.3 การใช้แบบวัดมาตราส่วนประมาณค่า เป็นเครื่องมือวัดทัศนคติ วัดความสนใจ วัดคุณธรรม จริยธรรม ซึ่งมี 3 รูปแบบ ได้แก่ แบบของลิเคิร์ท แบบเธอร์สตัน แบบของออสกูด แบบวัดมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) แบบของลิเคิร์ท มีลักษณะสำคัญ 4 ประการ ดังนี้

1) มีระดับความเข้มข้นให้ผู้ตอบ เลือกตอบตามความคิดเห็น เหตุผลสภาพความเป็นจริงตั้งแต่ 3 ระดับขึ้นไป

2) ระดับที่เลือกอาจเป็นชนิดที่มีทั้งด้านบวกและด้านลบในข้อเดียวกัน หรือมีเฉพาะด้านบวกหรือมีเฉพาะด้านลบ โดยที่อีกด้านหนึ่งจะเป็นศูนย์หรือระดับน้อยมาก

3) บางข้อมีลักษณะเชิงนิมาน (Positive Scale) บางข้อมีลักษณะเชิงนิเสธ (Negative Scale)

4) สามารถแปลงผลตอบเป็นคะแนนได้ จึงสามารถวัดความคิดเห็นคุณลักษณะด้านจิตพิสัยออกมาในเชิงปริมาณได้

สรุปได้ว่า การวัดความพึงพอใจ เป็นการวัดด้านจิตพิสัย สามารถทำได้หลายวิธี ในการวิจัยครั้งนี้ ใช้การวัดแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) ของ Likert ที่มีระดับความพึงพอใจให้ผู้เรียนเลือกตอบ 5 ระดับ ซึ่งสามารถแปลงผลคำตอบเป็นคะแนนเฉลี่ยได้

2.6.4 วิธีการสร้างแบบวัดมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale)

แบบวัด (Scale) ใช้วัดกับคุณลักษณะบางอย่าง มีความลึกซึ้งกว่าแบบสอบถาม ผลการตอบแต่ละข้อจะได้คะแนนแน่นอน (ไม่มีการตอบผิด) แต่คะแนนจะแตกต่างกันตามระดับที่กำหนดให้ เช่น คะแนน 5 ระดับ เป็น 1 2 3 4 และ 5 คะแนน (สมนึก ภัททิยธนี, 2549, น. 64)

2.6.4.1 การตรวจให้คะแนนคำตอบ แบบวัดที่เป็นแบบมาตราส่วนประมาณมีรายละเอียด ดังนี้ (บุญชม ศรีสะอาด, 2556, น. 121)

เห็นด้วยอย่างยิ่ง	ตรวจให้	5 คะแนน
เห็นด้วย	ตรวจให้	4 คะแนน
ไม่แน่ใจ	ตรวจให้	3 คะแนน
ไม่เห็นด้วย	ตรวจให้	2 คะแนน
ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง	ตรวจให้	1 คะแนน

2.6.4.2 เกณฑ์การแปลความหมายค่าเฉลี่ยของคะแนนที่ได้จากแบบสอบถามความพึงพอใจมี ดังนี้ (บุญชม ศรีสะอาด, 2556, น. 121)

ค่าเฉลี่ย 4.51-5.00	ความหมาย	มากที่สุด
ค่าเฉลี่ย 3.51-4.50	ความหมาย	มาก
ค่าเฉลี่ย 2.51-3.50	ความหมาย	ปานกลาง

ค่าเฉลี่ย 1.51-2.50 ความหมาย น้อย

ค่าเฉลี่ย 1.00-1.50 ความหมาย น้อยที่สุด

สรุปได้ว่า การสร้างแบบวัดมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) สำหรับการวิจัยในครั้งนี้ มีเกณฑ์การให้คะแนนสำหรับนักเรียน คือ 5, 4, 3, 2, และ 1 คะแนนตามลำดับ และมีเกณฑ์การแปลความหมาย 5 ระดับ ได้แก่ ความพึงพอใจระดับมากที่สุด มาก ปานกลาง น้อย และน้อยที่สุด

2.7 แผนการจัดการเรียนรู้

แผนการจัดการเรียนรู้ เป็นการนำวิชาหรือกลุ่มประสบการณ์ที่จะต้องทำการสอนตลอดภาคเรียนมาสร้างเป็นแผนการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน เพื่อให้การดำเนินการสอนเป็นอย่างราบรื่น ผู้วิจัยได้ศึกษาเอกสารเกี่ยวกับแผนการเรียนรู้ ได้แก่ ความหมาย ความสำคัญ องค์ประกอบ กระบวนการสร้าง และลักษณะของแผนการจัดการเรียนรู้ที่ดี รายละเอียดดังนี้

2.7.1 ความหมายของแผนการจัดการเรียนรู้

นักการศึกษาได้ให้ความหมายของแผนการจัดการเรียนรู้ไว้ ดังนี้

สุรกันต์ จิงหาร (2546, น. 335-337) กล่าวว่า แผนการสอนเป็นการเตรียมการสอน อย่างเป็นลายลักษณ์อักษรไว้ล่วงหน้า เพื่อเป็นแนวทางการสอนสำหรับครู ซึ่งจะช่วยให้การเรียน การสอน บรรลุตามจุดประสงค์ที่กำหนดไว้อย่างมีประสิทธิภาพ

ชนาธิป พรกุล (2551, น. 85) กล่าวว่า แผนการจัดการเรียนรู้ เป็นแนวทางในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนของผู้สอนที่ได้เขียนเอาไว้ล่วงหน้า เพื่อให้ผู้สอนมีความพร้อม และสร้างความมั่นใจในตนเองได้ว่าจะสามารถสอนได้ตรงตามวัตถุประสงค์ที่กำหนดไว้ และยังช่วยให้สามารถดำเนินการสอนได้อย่างราบรื่น

ชวลิต ชุกำแพง (2551, น. 94) กล่าวว่า แผนการจัดการเรียนรู้ เป็นเอกสารที่จัดทำขึ้นอย่างเป็นลายลักษณ์อักษรของผู้สอน ซึ่งเป็นแนวทางในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ในแต่ละชั่วโมง โดยใช้สื่ออุปกรณ์การเรียนการสอนให้สอดคล้องกับผลการเรียนรู้ที่คาดหวัง เนื้อหาเวลา เพื่อพัฒนาการเรียนรู้ของผู้เรียนให้เป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ

วิมลรัตน์ สุนทรโรจน์ (2551, น. 110) ให้ความหมายแผนการจัดการเรียนรู้ไว้ว่าเป็นการวางแผนการจัดการเรียนรู้ล่วงหน้าว่าจะจัดการเรียนรู้อย่างไร เพื่อวัตถุประสงค์ใด ใช้สื่อการสอนอะไร การวัดผลประเมินผลโดยวิธีใด เป็นการเตรียมความพร้อมก่อนจัดการเรียนรู้ ซึ่งจะช่วยให้ผู้จัดการเรียนรู้มีความมั่นใจ สามารถจัดการเรียนรู้ได้อย่างมีแนวทางและมีเป้าหมาย ส่งผลให้การเรียนการจัดการเรียนรู้ดำเนินไปสู่จุดหมายปลายทางที่กำหนดไว้อย่างมีประสิทธิภาพ

สมาน เอกพิมพ์ (2560, น. 372) กล่าวว่า แผนการจัดการเรียนรู้ เป็นแนวทางในการดำเนินการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนที่ผู้สอนจัดทำไว้เป็นลายลักษณ์อักษร โดยคำนึงถึงองค์ประกอบสำคัญ 3 ประการ คือ จุดประสงค์การเรียนรู้ ประสบการณ์การเรียนรู้ และการประเมินผล เพื่อให้สามารถนำไปใช้ในการปฏิบัติการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนในรายวิชาใดวิชาหนึ่งได้อย่างเป็นระบบ และมีประสิทธิภาพ

สรุปได้ว่าแผนการจัดการเรียนรู้ หมายถึง การเตรียมกิจกรรมการเรียนการสอนของครูในแต่ละคาบอย่างเป็นลำดับขั้นตอน โดยใช้เทคนิควิธีการสอน และกิจกรรมการเรียนรู้ที่หลากหลาย เพื่อให้ประโยชน์สูงสุดแก่ผู้เรียน ตลอดจนเพื่อให้การดำเนินการเรียนการสอนเป็นอย่างราบรื่นและมีประสิทธิภาพ

2.7.2 ความสำคัญของแผนการจัดการเรียนรู้

นักการศึกษาได้กล่าวถึงความสำคัญของแผนการจัดการเรียนรู้ไว้ ดังนี้

ชวลิต ชูกำแพง (2551, น. 95) ได้สรุปความสำคัญของแผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ ดังนี้

1. ทำให้ครูมีความรู้ ความเข้าใจในจุดมุ่งหมายของเรื่องที่จะจัดกิจกรรมและเลือกจัดกิจกรรมให้เหมาะสมกับวัยของผู้เรียน มีคุณภาพตรงกับเจตนารมณ์ของหลักสูตรซึ่งส่งเสริมให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ตามลำดับขั้นตอนและตรงเวลา
2. ทำให้ครูมีความเชื่อมั่นในตนเองมากยิ่งขึ้น เมื่อได้เตรียมการสอนมาอย่างดีแล้วการสอนก็จะเป็นไปอย่างเรียบร้อย
3. ทำให้นักเรียนเกิดการเรียนรู้ได้เร็ว เพราะครูมีการเตรียมการสอนมาอย่างดี ย่อมจะทำให้การจัดกิจกรรมเป็นไปตามขั้นตอน จนนักเรียนได้รับความรู้ความเข้าใจเร็วขึ้น
4. ทำให้นักเรียนเกิดเจตคติที่ดีต่อกลุ่มประสบการณ์ที่เรียน การที่ครูเตรียมการสอนทำให้ครูมีความมั่นใจในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน และจัดกิจกรรมได้เหมาะสมกับวัยของนักเรียน ทำให้นักเรียนเรียนด้วยความสนุกสนาน และเกิดเจตคติที่ดีต่อเรื่องที่เรียน
5. ทำให้นักเรียนเกิดความเชื่อมั่น ความเลื่อมใสศรัทธาในตัวครู เพราะครูมีความมั่นใจ มีการเตรียมการสอนอย่างดี กระบวนการเรียนการสอนเป็นไปตามขั้นตอนอย่างมีประสิทธิภาพ
6. หากครูมีความจำเป็นไม่ได้สอนด้วยตนเอง ผู้มาสอนแทนก็จะมาสอนแทนได้บรรลุตามจุดประสงค์ที่กำหนด
7. ทำให้การประเมินผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เป็นไปตามจุดประสงค์ที่กำหนด ช่วยให้ครูสามารถวินิจฉัยจุดเด่นที่ควรไปได้รับการส่งเสริม และจุดอ่อนของนักเรียนที่ควรได้รับการแก้ไขพัฒนาให้ดีขึ้น
8. ครูสามารถนำไปใช้เป็นข้อมูลที่ต้องการเที่ยงตรง เพื่อเสนอแนะแก่บุคลากรและหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง เพื่อปรับปรุงหลักสูตรให้เหมาะสมยิ่งขึ้น

9. ทำให้ผู้บริหารหรือผู้เกี่ยวข้องได้ทราบขั้นตอนกระบวนการต่าง ๆ ในการสอนของครู เพื่อการนิเทศติดตามและประเมินผลการสอนได้อย่างมีประสิทธิภาพ

10. เป็นการพัฒนาวิชาชีพที่แสดงว่าการสอนต้องได้รับการฝึกฝนที่มีความเชี่ยวชาญ โดยเฉพาะมีเครื่องมือและเอกสารที่จำเป็นสำหรับการประกอบอาชีพ

11. เป็นผลงานทางวิชาการอย่างหนึ่ง que แสดงให้เห็นถึงความชำนาญพิเศษ หรือความเชี่ยวชาญของผู้จัดทำแผนการสอน ซึ่งสามารถนำไปพัฒนางานในหน้าที่และเสนอเลื่อนระดับให้สูงขึ้น

วิมลรัตน์ สุนทรโรจน์ (2551, น. 306) กล่าวถึงความสำคัญของแผนการเรียนรู้ดังนี้

1. ทำให้เกิดการวางแผนการจัดการเรียนการสอนที่มีความหมายมากขึ้น เพราะเป็นการจัดทำอย่างมีหลักการที่ถูกต้อง

2. ช่วยให้ครูมีสื่อการสอนที่ทำด้วยตนเอง ทำให้เกิดความสะดวกในการจัดการเรียนการสอน อีกทั้งยังทำให้สอนได้ครบถ้วนตรงตามหลักสูตร

3. เป็นผลงานทางวิชาการที่สามารถนำไปเผยแพร่เป็นตัวอย่างได้

4. ช่วยให้เกิดความสะดวกแก่ครูผู้สอนแทน กรณีที่ผู้สอนไม่สามารถเข้าสอนได้

สรุปได้ว่า ความสำคัญแผนการจัดการเรียนรู้ คือ เป็นแนวทางในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนได้อย่างชัดเจน ช่วยให้ผู้สอนเกิดความมั่นใจในการสอน ซึ่งจะส่งผลให้ผู้สอนสามารถจัดกิจกรรมการเรียนรู้ได้อย่างเป็นลำดับขั้นตอน ราบรื่นและมีประสิทธิภาพ

2.7.3 องค์ประกอบของแผนการจัดการเรียนรู้

ในการจัดทำแผนการจัดการจัดกิจกรรมการเรียนรู้นั้นเป็นกระบวนการที่สัมพันธ์ อิงอาศัยซึ่งกันและกันอยู่ด้วยองค์ประกอบ หรือส่วนต่าง ๆ จิรภัทร แก้วกู่ (2547, น. 13-14, น. 27-28) ได้สรุปไว้ว่า องค์ประกอบของแผนการจัดการเรียนรู้ ประกอบด้วย

1. การจัดกิจกรรมการเรียนรู้

2. สื่อการเรียนรู้หรือแหล่งการเรียนรู้

3. การวัดผลประเมินผล

4. คำอธิบายรายวิชา

5. หน่วยการเรียนรู้

6. ผลการเรียนรู้ที่คาดหวัง

7. สารการเรียนรู้ที่กำหนด อันสอดคล้องกับมาตรฐานการเรียนรู้ช่วงชั้น

นอกจากนี้ยังได้กล่าวถึงองค์ประกอบย่อย ๆ ในแผนการจัดการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ว่ามีอยู่ 12 ประการ ดังนี้

1. เวลาที่ใช้สอน

2. กลุ่มสาระและมาตรฐานการเรียนรู้

3. คุณลักษณะอันพึงประสงค์
4. ผลการเรียนรู้ที่คาดหวัง
5. กิจกรรมการเรียนรู้
6. สารการเรียนรู้สาระ
7. สื่อการเรียนรู้
8. การวัดผลประเมินผล
9. ใบความรู้
10. ใบงาน/ แบบฝึกหัด/ แบบทดสอบ
11. กิจกรรมเสนอแนะ
12. เครื่องมือวัดผลประเมินผล

สรุปได้ว่า แผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้มีองค์ประกอบสำคัญ ประกอบด้วย สารสำคัญ จุดประสงค์ การเรียนรู้ เนื้อหา กิจกรรมการเรียนการสอน สื่อการเรียนการสอน การวัดและประเมินผล บันทึกหลักการสอน และภาคผนวกต่าง ๆ

2.7.4 การจัดทำแผนการจัดการเรียนรู้

เกี่ยวกับลำดับขั้นตอนในการจัดทำแผนการจัดการเรียนรู้ได้มีนักการศึกษาเสนอไว้ ดังนี้ อาภรณ์ ใจเที่ยง (2553, น. 230) กล่าวถึงขั้นตอนการจัดทำแผนการจัดการเรียนรู้ ดังนี้

1. วิเคราะห์คำอธิบายรายวิชา รายปี หรือรายภาค และหน่วยการเรียนรู้ที่สถานศึกษาจัดทำขึ้น เพื่อประโยชน์ในการเขียนรายละเอียดของแต่ละหัวข้อของแผนการจัดการเรียนรู้
2. วิเคราะห์ผลการเรียนรู้ที่คาดหวัง เพื่อนำมาเขียนเป็นจุดประสงค์การเรียนรู้ โดยให้ครอบคลุมพฤติกรรมทั้งด้านความรู้ ทักษะ/กระบวนการ เจตคติ และค่านิยม
3. วิเคราะห์สาระการเรียนรู้ โดยเลือกและขยายสาระที่เรียนรู้ให้สอดคล้องกับผู้เรียน ชุมชน และท้องถิ่น
4. วิเคราะห์กระบวนการจัดการเรียนรู้ โดยเลือกรูปแบบการจัดการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ
5. วิเคราะห์กระบวนการประเมินผล โดยเลือกใช้วิธีการวัดและประเมินผลที่สอดคล้องกับมาตรฐานการเรียนรู้
6. วิเคราะห์แหล่งการเรียนรู้ โดยคัดเลือกสื่อการเรียนรู้ และแหล่งการเรียนรู้ทั้งในและนอกห้องเรียน ให้เหมาะสมสอดคล้องกับกระบวนการเรียนรู้

วิมลรัตน์ สุนทรโรจน์ (2551, น. 115) ได้กล่าวถึงขั้นตอนการเขียนแผนการจัดการเรียนรู้ไว้ว่า ผู้สอนจำเป็นต้องศึกษาเอกสารหลักสูตรที่เกี่ยวข้องโดยมีลำดับขั้นตอน ดังนี้

1. วิเคราะห์โครงสร้างหลักสูตร สารการเรียนรู้ มาตรฐานการเรียนรู้ ตัวชี้วัด เวลา การวัดผลประเมินผลตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551
2. ศึกษาแนวทางการจัดการเรียนรู้ตามแนวทางหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551
3. เขียนแผนการจัดการเรียนรู้ เป็นขั้นตอนที่สำคัญที่ผู้สอนจะต้องวางแผนอย่างรอบคอบ โดยกำหนดจุดประสงค์เชิงพฤติกรรม กำหนดเนื้อหาให้เหมาะสมกับเวลา กำหนดกิจกรรมการเรียนรู้ ทำให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ได้อย่างแท้จริง กำหนดสื่อการจัดการเรียนรู้ และการวัดผลที่สอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้ ซึ่งควรจัดกิจกรรมให้สอดคล้องกับจุดเน้นของหลักสูตร

เอกพิมพ์ (2560, น. 384-385) ได้เสนอกระบวนการจัดทำแผนการเรียนรู้ไว้ดังนี้

1. ศึกษาหลักสูตรสถานศึกษา หน่วยการเรียนรู้ เพื่อให้ทราบถึงความมุ่งหมายของเนื้อหาวิชาที่สอน รวมถึงทักษะ เจตคติ เนื้อหา และกิจกรรมการเรียนการสอน
2. ศึกษาเนื้อหาจากเอกสารประกอบการสอนหรือหนังสืออื่น ๆ เพื่อให้เกิดความเข้าใจในเนื้อหาวิชาที่สอน และขอบเขตของเนื้อหา
3. เขียนสาระสำคัญ มาตรฐานการเรียนรู้ ตัวชี้วัด จุดประสงค์การเรียนรู้ สารการเรียนรู้ คุณลักษณะอันพึงประสงค์ และสมรรถนะที่สำคัญของผู้เรียนที่ต้องการเน้นในแผนการเรียนรู้
4. ออกแบบกิจกรรมการเรียนรู้ เลือกรูปแบบ วิธีสอน เทคนิคการสอน และกิจกรรมต่าง ๆ โดยจะต้องกำหนดให้สอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้
5. ออกแบบวิธีการวัดและประเมินผลให้สอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้ พร้อมทั้งสร้างแบบวัดประเมินผลให้มีความสอดคล้องกับเนื้อหาสาระด้วย
6. เลือกสื่อ และแหล่งการเรียนรู้ ให้มีความสอดคล้องกับเนื้อหา

จากข้อความดังกล่าวข้างต้นสรุปได้ว่า หลังจากที่คุณสอนได้วางกำหนดการสอนเสร็จเรียบร้อยแล้ว ขั้นตอนต่อไปคือการจัดทำแผนการเรียนรู้ โดยการออกแบบกิจกรรมการเรียนรู้จะต้องคำนึงถึงความพร้อมของนักเรียน เนื้อหาสาระที่สอน เทคนิคการสอน รวมถึงการวัดและประเมินผลให้มีความสอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้ ซึ่งการจัดทำแผนการเรียนรู้ที่ดีก็จะสามารถทำให้ผู้เรียนเกิดความเข้าใจ เกิดทักษะการปฏิบัติและเจตคติที่ดีต่อการเรียนรู้

2.7.5 ลักษณะของแผนการจัดการเรียนรู้ที่ดี

นักการศึกษาได้กล่าวถึงลักษณะของแผนการจัดการเรียนรู้ที่ดีไว้ ดังนี้

- ชวลิต ชุกก่าแพง (2551, น. 93) ได้สรุปลักษณะของแผนการจัดการเรียนรู้ที่ดี ดังนี้
1. มีจุดประสงค์การเรียนรู้ที่ชัดเจน
 2. กิจกรรมการสอนชัดเจน นำไปสู่ผลการเรียนรู้ที่คาดหวัง
 3. บทบาทและพฤติกรรมของครูในการจัดกิจกรรมมีความชัดเจน

4. สื่อมีความสอดคล้องสัมพันธ์กับเนื้อหา และจุดประสงค์การเรียนรู้
5. วิธีการวัดประเมินผลการเรียนรู้ชัดเจนสอดคล้องกับวัตถุประสงค์ และมีความ

หลากหลาย

อารมณ์ ใจเที่ยง (2553, น. 228) กล่าวว่า แผนการจัดการเรียนรู้ที่ดี ควรมีลักษณะการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ ดังนี้

1. เป็นกิจกรรมการเรียนรู้ที่ให้ผู้เรียนได้ลงมือปฏิบัติให้มากที่สุด โดยมีผู้สอนเป็นผู้คอยให้คำแนะนำ ส่งเสริม หรือกระตุ้นให้กิจกรรมที่ผู้เรียนดำเนินการเป็นไปตามจุดประสงค์การเรียนรู้ที่กำหนดไว้
2. เป็นกิจกรรมที่เปิดโอกาสให้ผู้เรียนค้นพบคำตอบ หรือทำสำเร็จด้วยตนเอง โดยผู้สอนต้องลดบทบาทจากผู้บอกคำตอบมาเป็นผู้ที่คอยกระตุ้นด้วยคำถามหรือปัญหา ให้ผู้เรียนได้คิดแก้ไขหรือหาแนวทางไปสู่ความสำเร็จในการทำกิจกรรมด้วยตนเอง
3. เป็นกิจกรรมที่มุ่งให้ผู้เรียนรับรู้ และเรียนรู้อย่างเป็นทางการ และสามารถนำกระบวนการไปใช้ได้จริงในชีวิตประจำวัน
4. เป็นกิจกรรมที่ผู้สอนได้ใช้นวัตกรรมการเรียนรู้ต่าง ๆ ที่สอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้ เหมาะสมกับเนื้อหาสาระ และผู้เรียน
5. เป็นกิจกรรมที่ส่งเสริมการใช้ประโยชน์จากวัสดุอุปกรณ์ แหล่งการเรียนรู้ในชุมชน และภูมิปัญญาท้องถิ่น

สรุปได้ว่า แผนการจัดการเรียนรู้ที่ดีจะต้องมีองค์ประกอบที่สมบูรณ์ครบถ้วน และถูกต้องตามหลักการเขียนแผน รวมถึงแต่ละองค์ประกอบต้องมีความสอดคล้องสัมพันธ์กับหลักสูตร และแนวทางการสอนของกระทรวงศึกษาธิการ สามารถนำไปสู่การปฏิบัติได้จริง ตลอดจนส่งผลให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ได้จริงตามจุดมุ่งหมายหรือวัตถุประสงค์ที่กำหนดไว้ในหลักสูตรอย่างมีประสิทธิภาพ

2.8 การหาประสิทธิภาพและดัชนีประสิทธิผล

การทดลองใช้และหาประสิทธิภาพของแผนการจัดการกิจกรรมการเรียนรู้หรือนวัตกรรมต่าง ๆ ที่สร้างหรือพัฒนาขึ้นเป็นสิ่งจำเป็นอย่างยิ่ง เพื่อให้เกิดความมั่นใจในการนำไปใช้ต่อไป เกี่ยวกับเรื่องนี้ ผู้วิจัยได้ศึกษาเอกสารที่เกี่ยวข้องตามลำดับ ดังนี้

2.7.1 ประสิทธิภาพของการจัดกิจกรรมการเรียนรู้

ชวลิต ชูกำแหง (2553, น. 131-132) กล่าวว่า การหาประสิทธิภาพของแผนการจัดการเรียนรู้ คือ การนำแผนการจัดการกิจกรรมการเรียนรู้ไปทดลองใช้ตามขั้นตอนที่กำหนดไว้ แล้วนำไปปรับปรุงเพื่อ

นำไปใช้จริง ให้ได้ประสิทธิภาพตามเกณฑ์ที่กำหนดไว้ โดยมีขั้นตอนการหาประสิทธิภาพของแผนการจัดการเรียนรู้ มีรายละเอียด ดังนี้

1. ประสิทธิภาพของกระบวนการ (E_1) เป็นค่าที่บ่งบอกว่าการจัดการเรียนรู้นั้นสามารถพัฒนาผู้เรียนให้เกิดการเรียนรู้อย่างต่อเนื่องหรือไม่ โดยมีการเก็บข้อมูลของผลการเรียนรู้ ซึ่งสามารถสะท้อนให้เห็นถึงพัฒนาการและความงอกงามของผู้เรียนได้ โดยทั่วไปมักจะคำนวณจากคะแนนที่ได้จากการทำแบบทดสอบย่อย หรือคะแนนจากพฤติกรรมการเรียน หรือจากคะแนนกิจกรรมการเข้ากลุ่ม

2. ประสิทธิภาพของผลลัพธ์ (E_2) เป็นค่าที่บ่งบอกว่าการจัดการเรียนรู้นั้นส่งผลให้ผู้เรียนเกิดสัมฤทธิ์ผลได้หรือไม่ บรรลุวัตถุประสงค์หรือเป็นไปตามที่กำหนดไว้ในการจัดการเรียนรู้นาน้อยเพียงใด ซึ่งคำนวณจากคะแนนที่ได้จากการทำแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน (ทดสอบหลังเรียน) ของผู้เรียนทุกคน

2.7.1.1 วิธีการหาประสิทธิภาพของเครื่องมือ

เกี่ยวกับประสิทธิภาพของนวัตกรรมที่สร้างขึ้นมีนักการศึกษาได้กล่าวถึง ดังนี้

ประสาธ เนืองเฉลิม (2556, น. 212-215) กล่าวว่า การหาประสิทธิภาพของเครื่องมือหรือนวัตกรรมการเรียนการสอนมีกระบวนการที่สำคัญอยู่ 2 ขั้นตอน ได้แก่

1. วิธีการหาประสิทธิภาพเชิงเหตุผล (Rational Approach) กระบวนการนี้เป็นการหาประสิทธิภาพโดยใช้หลักความรู้ และเหตุผลในการตัดสินคุณค่าของสื่อการเรียนการสอน โดยอาศัยผู้เชี่ยวชาญ (Panel of Experts) เป็นผู้พิจารณาความเที่ยงตรงของเนื้อหา (Content Validity) และความถูกต้องเหมาะสม (Usability) โดยใช้สูตรดังนี้

$$CVR = \frac{2N_e}{N} - 1 \quad (2-1)$$

เมื่อ CVR แทน ประสิทธิภาพเชิงเหตุผล (Rational Approach)

N_e แทน จำนวนผู้เชี่ยวชาญที่ยอมรับ (Number of Panelists who had Agreement)

N แทน จำนวนผู้เชี่ยวชาญทั้งหมด (Total Number of Panelists)

ผู้เชี่ยวชาญจะประเมินสื่อการเรียนการสอนตามแบบประเมินที่สร้างขึ้นในลักษณะของแบบสอบถามชนิดมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) (นิยมใช้มาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ) นำค่าเฉลี่ยที่ได้จากแบบประเมินของผู้เชี่ยวชาญแต่ละคนไปแทนค่าในสูตร สำหรับค่าเฉลี่ยของผู้เชี่ยวชาญที่ยอมรับจะต้องอยู่ในระดับมากขึ้นไป คือค่าเฉลี่ยตั้งแต่ 3.50-5.00 ค่าที่คำนวณได้ต้องสูงกว่าค่าที่ปรากฏในตาราง ตามจำนวนของผู้เชี่ยวชาญจึงจะยอมรับว่าสื่อมีประสิทธิภาพ ถ้าได้

ค่าไม่ถึงเกณฑ์ที่กำหนดจะต้องปรับปรุงแก้ไขสื่อ และนำไปให้ผู้เชี่ยวชาญพิจารณาใหม่ ตัวอย่างเช่น ผู้เชี่ยวชาญที่ประเมินเครื่องมือหรือสื่อการเรียนการสอนจำนวน 5 คน แต่ละคนคำนวณค่าเฉลี่ยได้ ดังนี้ 4.15 3.89 4.32 และ 4.75 เมื่อพิจารณาค่าเฉลี่ยของผู้เชี่ยวชาญแต่ละคน พบว่าได้ค่าเฉลี่ย ตั้งแต่ 3.50 ทุกคน Ne จึงมีค่าเท่ากับ 5 ด้วย ผลการแทนค่าในสูตร ได้ดังนี้

$$C_{VR} = \frac{2N_e}{N} - 1 \quad (2-2)$$

$$\begin{aligned} C_{VR} &= \frac{2 \times 5}{5} - 1 \\ &= 2 - 1 \\ &= 1.00 \end{aligned}$$

แสดงว่า เครื่องมือหรือสื่อการเรียนการสอนมีประสิทธิภาพเชิงเหตุผลจึงนำไปใช้ได้

2. วิธีหาประสิทธิภาพเชิงประจักษ์ (Empirical Approach) เป็นการหา ประสิทธิภาพโดยการนำเครื่องมือหรือนวัตกรรมการเรียนการสอนไปทดลองใช้กับกลุ่มเป้าหมาย แล้ว พิจารณาประสิทธิภาพจากเปอร์เซ็นต์การทำแบบฝึกหัด กระบวนการเรียน หรือแบบทดสอบย่อย โดย แสดงเป็นค่าตัวเลข 2 ตัว เช่น $E_1 / E_2 = 80 / 80$, $E_1 / E_2 = 85 / 85$, $E_1 / E_2 = 90 / 90$ เป็นต้น ซึ่งเกณฑ์ประสิทธิภาพ (E_1 / E_2) มีความหมายดังนี้

2.1 เกณฑ์ 80 / 80 ในความหมายที่ 1 ตัวเลข 80 ตัวแรก (E_1) คือ นักเรียน ทั้งหมดทำแบบฝึกหัด หรือแบบทดสอบย่อยได้คะแนนเฉลี่ยร้อยละ 80 ถือเป็นประสิทธิภาพของ กระบวนการ ส่วนตัวเลข 80 ตัวหลัง (E_2) คือ นักเรียนทั้งหมดที่ทำแบบทดสอบหลังเรียน (Posttest) ได้คะแนนเฉลี่ยร้อยละ 80 ส่วนการหาค่า E_1 และ E_2 ใช้สูตรดังนี้

$$E_1 = \frac{\sum x}{N} \times 100 \quad (2-3)$$

เมื่อ	E_1	แทน	ประสิทธิภาพของกระบวนการ
	$\sum x$	แทน	คะแนนของแบบทดสอบย่อยท้ายแผนทุกแผนรวมกัน
	A	แทน	คะแนนเต็มของแบบทดสอบย่อยท้ายแผนทุกแผนรวมกัน
	N	แทน	จำนวนนักเรียนทั้งหมด

$$E_2 = \frac{\sum Y}{\frac{N}{B}} \times 100 \quad (2-4)$$

เมื่อ	E_2	แทน	ประสิทธิภาพของผลลัพธ์
	$\sum Y$	แทน	คะแนนรวมของแบบทดสอบหลังเรียน
	B	แทน	คะแนนเต็มของแบบทดสอบหลังเรียน
	N	แทน	จำนวนนักเรียนทั้งหมด

2.2 เกณฑ์ 80 /80 ในความหมายที่ 2 ตัวเลข 80 ตัวเลข (E_1) คือ จำนวนนักเรียนร้อยละ 80 ทำแบบทดสอบหลังเรียน (Posttest) ได้คะแนนร้อยละ 80 ทุกคน ส่วนตัวเลข 80 ตัวหลัง (E_2) คือ นักเรียนทั้งหมดทำแบบทดสอบหลังเรียนครั้งนั้น ได้คะแนนเฉลี่ยร้อยละ 80 เช่น มีนักเรียน คน ร้อยละ 80 นักเรียนทั้งหมด คือ 32 คน แต่ละคนได้คะแนนจากการทดสอบหลังเรียน ถึงร้อยละ 80 (E_1) ส่วน 80 ตัวหลัง (E_2) คือ ผลการทดสอบหลังเรียนของนักเรียนทั้งหมด (40) คนได้คะแนนเฉลี่ยร้อยละ 80

2.3 เกณฑ์ 80 / 80 ในความหมายที่ 3 ตัวแรก (E_1) คือ จำนวนนักเรียนทั้งหมดทำแบบทดสอบหลังเรียน (Posttest) ได้คะแนนเฉลี่ยร้อยละ 80 ส่วนตัวเลข 80 ตัวหลัง (E_2) คือ คะแนนเฉลี่ยร้อยละ 80 ที่นักเรียนทำเพิ่มขึ้นจากแบบทดสอบหลังเรียน (Posttest) โดยเทียบกับคะแนนที่ได้ก่อนเรียน (Pretest) 80 อธิบายตัวเลข (E_2) สมมุตินักเรียนทั้งหมดทำแบบทดสอบก่อนเรียน (Pretest) ได้คะแนนเฉลี่ยร้อยละ 10 แสดงว่า แตกต่างจากคะแนนเต็ม (ร้อยละ 100) เท่ากับ 90 ถ้านักเรียนทั้งหมดทำแบบทดสอบหลังเรียน (Posttest) ได้คะแนนเฉลี่ยร้อยละ 85 แสดงว่าความแตกต่างของการสอบ 2 ครั้งนี้ (ก่อนเรียนกับหลังเรียน) เท่ากับ $85-10 = 75$ ดังนั้น ค่าของ $E_2 = (75 / 90) \times 100 = 83.33 \%$ ถือว่าสูงกว่าเกณฑ์ที่กำหนดไว้ ($E_2 = 80$)

2.4 เกณฑ์ 80 / 80 ในความหมายที่ 4 ตัวเลข 80 ตัวแรก (E_1) คือ นักเรียนทั้งหมดทำแบบทดสอบหลังเรียนได้คะแนนเฉลี่ยร้อยละ 80 ส่วนตัวเลข 80 ตัวหลัง (E_2) หมายถึง นักเรียนทั้งหมดทำแบบทดสอบหลังเรียนแต่ละข้อจำนวนร้อยละ 80 (ถ้านักเรียนทำข้อสอบข้อใดถูกมีจำนวนนักเรียนไม่ถึงร้อยละ 80 แสดงว่าแผนการจัดการจัดการเรียนการสอนไม่มีประสิทธิภาพ และชี้ให้เห็นว่าจุดประสงค์ที่ตรงกับข้อนั้นมีความบกพร่อง

2.6.1.2 เกณฑ์ประสิทธิภาพ

การหาค่าประสิทธิภาพจะต้องมีเกณฑ์กำหนดเพื่อใช้ในการพิจารณา ซึ่งเกี่ยวกับเกณฑ์ประสิทธิภาพของการจัดการเรียนรู้อ มีนักวิชาการกล่าวถึงดังนี้

บุญชม ศรีสะอาด (2556, น. 153-156) กล่าวว่า ประสิทธิภาพของการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ หรือแผนการจัดการเรียนรู้ นั้น สามารถหาได้โดยการให้ผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบ หรือใช้การวิเคราะห์คะแนน หรืออาจจะเลือกใช้ทั้งสองวิธีก็ได้

ชวลิต ชูกำแหง (2553, น. 131-132) กล่าวว่า การหาค่าประสิทธิภาพจะต้องมีเกณฑ์กำหนดเพื่อใช้ในการพิจารณา โดยเกณฑ์ดังกล่าวนิยมใช้หลักการเรียนแบบรอบรู้ คือตั้งเกณฑ์ไว้ที่ร้อยละ 80 และยอมรับความผิดพลาดได้ไม่เกินร้อยละ 2.5 ดังนั้นจะต้องมีประสิทธิภาพไม่ต่ำกว่า 80 $2.5 = 77.5$ ส่วนการกำหนดเกณฑ์ความผิดพลาดที่สามารถยอมรับได้ คือ ไม่ควรเกินร้อยละ 5 นอกจากนี้ยังพิจารณาจากหลายปัจจัย เช่น ประเภทของสื่อวัตกรรมการ สติปัญญาและวุฒิภาวะของกลุ่มผู้เรียน เป็นต้น โดยทั่วไปนวัตกรรมการสอนที่มุ่งเน้นการพัฒนาทักษะมักจะกำหนดเกณฑ์ประสิทธิภาพต่ำกว่าพัฒนาการเรียนรู้ ทั้งนี้เนื่องจากการพัฒนาทักษะต้องใช้เวลามากกว่า ตัวอย่างเช่น นวัตกรรมที่เน้นการพัฒนาความรู้ อาจกำหนดเท่ากับ 80/80 ส่วนนวัตกรรมที่เน้นการพัฒนาทักษะต่าง ๆ อาจกำหนด E_1/E_2 ที่ 75/75 เป็นต้น

ประสาธน์ เนื่องเฉลิม (2556, น. 215) กล่าวว่า การยอมรับประสิทธิภาพสามารถสรุปได้ดังนี้

1. สูงกว่าเกณฑ์ คือ ตั้งเกณฑ์ E_1 / E_2 ไว้แล้วได้ค่าประสิทธิภาพสูงกว่าเกณฑ์ที่กำหนด
2. เท่าเกณฑ์ คือ ตั้งเกณฑ์ E_1 / E_2 ไว้แล้วได้ค่าประสิทธิภาพเท่ากับเกณฑ์ที่ตั้ง
3. ต่ำกว่าเกณฑ์ คือ ตั้งเกณฑ์ E_1 / E_2 ไว้แล้วได้ค่าประสิทธิภาพต่ำกว่าเกณฑ์ที่ตั้ง
ไว้ไม่เกิน 2.5%

สรุปได้ว่า ประสิทธิภาพของเครื่องมือหรือนวัตกรรมการเรียนการสอนมีความสำคัญอย่างยิ่ง เนื่องจากเป็นตัวบ่งชี้ให้ทราบว่านวัตกรรมที่สร้างขึ้นนั้นมีประสิทธิผลเพียงใด ขึ้นอยู่กับเนื้อหาที่นำมาสร้างและธรรมชาติของวิชา อีกทั้งสามารถกำหนด E_1/E_2 ไว้ที่ 75/75 ได้ สำหรับการวิจัยในครั้งนี้ผู้วิจัยได้กำหนดประสิทธิภาพของการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ไว้ที่ 75/75

ตัวเลข 75 ตัวแรก หรือ E_1 หมายถึง ประสิทธิภาพของกระบวนการ เป็นคะแนนเฉลี่ยของนักเรียนทุกคนที่ได้จากแบบทดสอบท้ายแผนการจัดการเรียนรู้ ซึ่งจะต้องได้ค่าเฉลี่ยตั้งแต่ร้อยละ 75 ขึ้นไป

75 ตัวหลัง หรือ E_2 หมายถึง ประสิทธิภาพของผลลัพธ์ เป็นคะแนนเฉลี่ยของนักเรียนทุกคนที่ได้จากการทำแบบทดสอบวัดความสามารถด้านการฟังและการพูดหลังเรียน ซึ่งจะต้องได้ค่าเฉลี่ยตั้งแต่ร้อยละ 75 ขึ้นไปเช่นกัน

2.7.2 ดัชนีประสิทธิผล

ผู้วิจัยได้ศึกษาเกี่ยวกับดัชนีประสิทธิผล และสูตรการคำนวณดัชนีประสิทธิผล รายละเอียดดังนี้

เผชิญ กิจกรรมการ (2545, น. 30-36 อ้างถึงใน ประสาท เนืองเฉลิม, 2556, น. 218-220) กล่าว
ว่า หากต้องการพิจารณาว่าแผนการจัดการเรียนรู้ที่สร้างขึ้นมีคุณภาพหรือไม่ สามารถดูได้จาก
พัฒนาการของนักเรียนว่าก่อนและหลังเรียนเรื่องใด ๆ แล้ว นักเรียนได้พัฒนาหรือมีความรู้
ความสามารถเพิ่มขึ้นอย่างน่าเชื่อถือหรือไม่และเพิ่มขึ้นเท่าไร ซึ่งอาจจะพิจารณาพัฒนาการที่เพิ่มขึ้น
ของผู้เรียนได้จากการคำนวณหาค่าดัชนีประสิทธิผล (The Effectiveness Index) ดังนี้

$$E.I. = \frac{P_2 - P_1}{\text{Total} - P_1} \quad (2-5)$$

เมื่อ	P_1	แทน	ผลรวมของคะแนนก่อนเรียนทุกคน
	P_2	แทน	ผลรวมของคะแนนหลังเรียนทุกคน
	Total	แทน	ผลคูณของจำนวนนักเรียนกับคะแนนเต็ม

จำนวนเศษของ E.I. จะเป็นเศษที่ได้จากการวัดระหว่างการทดสอบก่อนเรียน (P_1) และการ
ทดสอบหลังเรียน (P_2) ซึ่งคะแนนทั้งสองชนิด (ประเภท) นี้จะแสดงถึงค่าร้อยละของคะแนนรวมสูงสุด
ที่ทำได้ (100 %) ตัวหารของดัชนี คือ ความแตกต่างระหว่างคะแนนทดสอบก่อนเรียน (P_1) และ
คะแนนสูงสุดที่นักเรียนสามารถทำได้

ชวลิต ชูกำแหง (2553, น. 133) กล่าวว่า ดัชนีประสิทธิผล (Effectiveness Index : E.I.)
หมายถึง ตัวเลขที่แสดงความก้าวหน้าทางการเรียนของผู้เรียน เป็นค่าที่แสดงอัตราการเรียนรู้ที่
ก้าวหน้าขึ้นมาจากพื้นฐานความรู้เดิมที่มีอยู่แล้ว หลังจากที่ได้เรียนด้วยการจัดการเรียนรู้หรือ
นวัตกรรมนั้น ๆ แล้ว ซึ่งสามารถคำนวณได้หลายสูตร แต่นิยมใช้วิธีของ Goodman ดังนี้

$$E.I. = \frac{\text{คะแนนรวมจากแบบทดสอบหลังเรียน} - \text{คะแนนรวมจากแบบทดสอบก่อนเรียน}}{\text{ผลคูณของคะแนนเต็มกับจำนวนคน} - \text{คะแนนรวมจากแบบทดสอบก่อนเรียน}}$$

สำหรับเกณฑ์ที่ยอมรับได้ว่าสื่อหรือนวัตกรรมมีประสิทธิภาพ ช่วยให้ผู้เรียนเกิดประสบการณ์
การเรียนรู้ได้จริง คือ มีค่าตั้งแต่ 0.50 ขึ้นไป

สรุปได้ว่า ดัชนีประสิทธิผล หมายถึง ค่าที่บ่งชี้ถึงขอบเขต และประสิทธิภาพสูงสุดของสื่อ
การสอน เป็นค่าความแตกต่างของคะแนนการทดสอบก่อนเรียน และคะแนนการทดสอบหลังเรียน
โดยสามารถคำนวณได้จากการหาค่าความแตกต่างของการทดสอบก่อนการทดลอง และการทดสอบ
หลังทดลองด้วยคะแนนพื้นฐาน (คะแนนการทดสอบก่อนเรียน) และคะแนนที่สามารถทำได้สูงสุด

2.9 บริบทโรงเรียน

ผู้วิจัยได้ศึกษาบริบทของโรงเรียนปทุมคงคา สมุทรปราการในด้านต่าง ๆ รายละเอียดดังนี้

2.9.1 ข้อมูลโรงเรียน

โรงเรียนปทุมคงคา สมุทรปราการ เป็นโรงเรียนรัฐบาล ขนาดใหญ่ ในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่ การศึกษามัธยมศึกษา เขต 6 (ฉะเชิงเทรา สมุทรปราการ) ตั้งอยู่เลขที่ 55/5 หมู่ที่ 5 ถนนพุทธรักษา ตำบลแพรกษาใหม่ อำเภอเมืองสมุทรปราการ จังหวัดสมุทรปราการ โรงเรียนได้เริ่มดำเนินการ เรียนการสอนตั้งแต่ปี พ.ศ. 2552 โดยนายสมพงษ์ นรินทร์สุขสันติ นายกสมาคมโรงเรียนปทุมคงคา สมุทรปราการ ซึ่งได้บริจาคที่ดิน จำนวน 10 ไร่ 26 ตารางวา ให้เป็นสถานที่ในการก่อตั้งโรงเรียนปทุม คงคา สมุทรปราการ เริ่มเปิดทำการสอนเป็นวันแรกเมื่อวันที่ 14 เดือนพฤษภาคม พ.ศ. 2552 ปัจจุบันได้ก่อตั้งเป็นระยะเวลา 9 ปี และจัดการเรียนการสอนแบบสหศึกษา เปิดสอนตั้งแต่ระดับชั้น มัธยมศึกษาตอนต้น (ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1-3) หลักสูตรปกติ ซึ่งมีการจัดนักเรียนเข้าห้องเรียนแบบ คณะความสามารถ จำนวน 7 ห้องเรียน ในและระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย (ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4-6) จำนวน 6 ห้องเรียน แบ่งเป็น 4 แผนการเรียน ได้แก่

1. แผนการเรียนวิทยาศาสตร์-คณิตศาสตร์
2. แผนการเรียนคณิตศาสตร์-ศิลปศาสตร์
3. แผนการเรียนศิลปศาสตร์-ภาษาศาสตร์
4. แผนการเรียนศิลปศาสตร์-สังคมศาสตร์

โดยมีอาคารเรียน 3 หลัง และกำลังก่อสร้างอาคารเรียน 7 ชั้น จำนวน 1 หลัง รวมทั้ง อาคารอเนกประสงค์ 1 หลัง

2.9.2 ข้อมูลนักเรียน

โรงเรียนปทุมคงคา สมุทรปราการ เป็นโรงเรียนมัธยมขนาดใหญ่ มีห้องเรียนทั้งหมด จำนวน 42 ห้องเรียน และมีนักเรียนทั้งหมด รวม 1,819 คน แบ่งเป็นนักเรียนชาย จำนวน 926 คน และ นักเรียนหญิง จำนวน 893 คน ดังตารางที่ 2.12

ตารางที่ 2.12

จำนวนนักเรียนโรงเรียนปทุมคงคา สมุทรปราการ ปีการศึกษา 2560

ชั้น / เพศ	ชาย	หญิง	รวม	จำนวนห้องเรียน
ม.1	222	185	407	9
ม.2	207	172	379	9

ม.3	179	147	326	7
รวมมัธยมต้น	608	504	1,112	25
ม.4	118	138	256	6
ม.5	116	131	247	6
ม.6	84	120	204	5
รวมมัธยมปลาย	318	389	707	17
รวมทั้งหมด	926	893	1,819	42

หมายเหตุ. ข้อมูล ณ วันที่ 10 มิถุนายน 2560

นักเรียนในโรงเรียนปทุมคงคา สมุทรปราการ ส่วนใหญ่เป็นนักเรียนที่มีพื้นฐานความรู้อยู่ในระดับน้อย – ปานกลาง เห็นได้จากผลการทดสอบระดับชาติขั้นพื้นฐาน (O-Net) ในปีการศึกษา 2558-2559 นักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 มีคะแนนเฉลี่ยรวม 27.98 และ 30.36 ตามลำดับ ในขณะที่นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 มีคะแนนเฉลี่ยรวม 21.42 และ 23.51 ตามลำดับ

เมื่อเปรียบเทียบผลการทดสอบระดับชาติขั้นพื้นฐาน (O-Net) ในปีการศึกษา 2558-2559 เป็นกลุ่มสาระการเรียนรู้ พบว่า ผลการทดสอบนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 กลุ่มสาระภาษาต่างประเทศ มีคะแนนเฉลี่ย 27.98 และ 30.36 ตามลำดับ และผลการทดสอบนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 กลุ่มสาระภาษาต่างประเทศ มีคะแนนเฉลี่ย 21.42 และ 23.51 ตามลำดับ โดยมีมาตรฐานการเรียนรู้ที่ต้องเร่งปรับปรุงเนื่องจากมีคะแนนเฉลี่ยต่ำกว่าระดับประเทศ เป็นอันดับ 1-4 ดังตาราง 2.13

ตารางที่ 2.13

มาตรฐานการเรียนรู้ที่ต้องเร่งปรับปรุงเนื่องจากมีคะแนนเฉลี่ยต่ำกว่าระดับประเทศ เป็นอันดับ 1-4

ระดับชั้น	ปีการศึกษา	มาตรฐานการเรียนรู้	คะแนนเฉลี่ยระดับประเทศ	
			X	S.D.
ม.3	2558	1) มาตรฐาน ต 2.1	28.41	11.57
		2) มาตรฐาน ต 1.2	28.19	15.21
		3) มาตรฐาน ต 1.3	27.11	12.32
		4) มาตรฐาน ต 1.1	23.31	25.33
	2559	1) มาตรฐาน ต 1.1	30.22	12.10
		2) มาตรฐาน ต 2.1	28.35	29.92
		3) มาตรฐาน ต 1.2	32.55	13.84
		4) มาตรฐาน ต 1.3	26.33	13.34

ม.6	2558	1) มาตรฐาน ต 2.2	11.44	10.15
		2) มาตรฐาน ต 1.3	17.25	11.48
		3) มาตรฐาน ต 1.1	25.96	14.97
		4) มาตรฐาน ต 3.1	22.04	9.19
	2559	1) มาตรฐาน ต 1.2	25.63	16.38
		2) มาตรฐาน ต 4.1	23.70	17.82
		3) มาตรฐาน ต 1.1	24.83	11.87
		4) มาตรฐาน ต 2.2	19.17	13.62

หากวิเคราะห์จำแนกแต่ละมาตรฐานพบว่า มาตรฐานที่ต้องเร่งปรับปรุงมากที่สุด คือ มาตรฐาน ต 1.1 ต 1.2 และ ต 1.3 ตามลำดับ โดยมีเนื้อความ ดังนี้

มาตรฐาน ต 1.1 เข้าใจและตีความเรื่องที่ฟังและอ่านจากสื่อต่าง ๆ และแสดงความคิดเห็นอย่างมีเหตุผล

มาตรฐาน ต 1.2 มีทักษะการสื่อสารทางภาษาในการแลกเปลี่ยนข้อมูลข่าวสาร แสดงความรู้สึกและแสดงความคิดเห็นอย่างมีประสิทธิภาพ

มาตรฐาน ต 1.3 นำเสนอข้อมูลข่าวสาร ความคิดรวบยอด และความคิดเห็นในเรื่องต่าง ๆ โดยการพูดและการเขียนได้

จากข้อมูลข้างต้น จะเห็นได้ว่า ทักษะที่นักเรียนโรงเรียนปทุมคงคา สมุทรปราการ จำเป็นต้องเร่งพัฒนาอย่างเร่งด่วน คือ ทักษะการสื่อสาร ซึ่งได้แก่ การฟังและการพูด

2.9.3 หลักสูตรสถานศึกษา (ภาษาอังกฤษ)

ตารางที่ 2.14

โครงสร้างกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ รายวิชาพื้นฐานระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น

รหัสวิชา	รายวิชา	หน่วย กิต	เวลา เรียน รวม	เวลา เรียน/ สัปดาห์	ระดับ ชั้น	ภาค เรียน	แผน การ เรียน
อ 21101	ภาษาอังกฤษ 1 (Fundamental English 1)	1.5	60	3	1	1	ปกติ
อ 21102	ภาษาอังกฤษ 2 (Fundamental English 2)	1.5	60	3	1	2	ปกติ
อ 22101	ภาษาอังกฤษ 3 (Fundamental English 3)	1.5	60	3	2	1	ปกติ

อ 22102	ภาษาอังกฤษ 4 (Fundamental English 4)	1.5	60	3	2	2	ปกติ
อ 23101	ภาษาอังกฤษ 5 (Fundamental English 5)	1.5	60	3	3	1	ปกติ
อ 23102	ภาษาอังกฤษ 6 (Fundamental English 6)	1.5	60	3	3	2	ปกติ

จากตารางที่ 2.14 จะเห็นได้ว่าหลักสูตรกลุ่มสาระภาษาต่างประเทศ โรงเรียนปทุมคงคา สมุทรปราการ ได้จัดการเรียนการสอนให้นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1-3 แผนการเรียนปกติทุกห้อง ต้องเรียนในรายวิชาภาษาอังกฤษ ทุกภาคเรียน จำนวน 1.5 หน่วยกิต ภาคเรียนละ 60 ชั่วโมง จำนวนเวลาเรียน 3 ชั่วโมงต่อสัปดาห์ ทั้งนี้ในการดำเนินการทดลองและเก็บข้อมูลกับกลุ่มตัวอย่างจะใช้เวลาเรียนในรายวิชาภาษาอังกฤษ 6 ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3/2 แผนการเรียนปกติ

2.10 งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ผู้วิจัยได้ศึกษางานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนาความสามารถด้านการฟังและการพูดภาษาอังกฤษและการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ตามแนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารดังต่อไปนี้

2.10.1 งานวิจัยในประเทศ

ระพีพรรณ ศรีไชยแสง (2551, น. 57-58) ได้ทำการวิจัยเรื่องการพัฒนาแผนการจัดกิจกรรมการสอนวัฒนธรรมของเจ้าของภาษา โดยใช้วิธีสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โดยมีความมุ่งหมายเพื่อพัฒนาแผนการจัดกิจกรรมการสอนวัฒนธรรมเจ้าของภาษาโดยวิธีสอนภาษาเพื่อการสื่อสารตามเกณฑ์มาตรฐาน 75/75 และศึกษาดัชนีประสิทธิผลของแผนการจัดกิจกรรมการสอนวัฒนธรรมเจ้าของภาษา โดยวิธีการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร กลุ่มตัวอย่างคือนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 จำนวน 25 คน ผลการวิจัย พบว่า มีประสิทธิภาพเท่ากับ 76.60/75.90 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์ 75/75 ที่ตั้งไว้และดัชนีประสิทธิผลของแผนการจัดกิจกรรมการสอนวัฒนธรรมของเจ้าของภาษาโดยใช้วิธีสอนภาษาเพื่อการสื่อสารเท่ากับ .6240 ซึ่งหมายความว่า นักเรียนที่เรียนด้วยแผนการจัดกิจกรรมการสอนวัฒนธรรมของเจ้าของภาษาโดยใช้วิธีการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารมีความก้าวหน้าในการเรียนร้อยละ 62.40

สุรัชฎา ศรีพิทักษ์ (2551, น. 65-98) ได้ทำการวิจัยเรื่อง การพัฒนาหน่วยการเรียนรู้ ภาษาอังกฤษ ตามแนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร ร่วมกับวิธีสอนแบบฟังและการพูดสำหรับ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ผลการวิจัยพบว่า นักเรียนมีผลสัมฤทธิ์เท่ากับ 80.53 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์ที่กำหนดคือร้อยละ 80 เมื่อวิเคราะห์เป็นทักษะรายด้านพบว่า มีทักษะการฟังและการพูดเท่ากับ 82.56 และ 80.44 อยู่ในระดับดีมาก ตามลำดับ รวมทั้งมีทักษะการอ่านและเขียนเท่ากับ 89.78 และ 77.00 ซึ่งอยู่ในระดับดี ตามลำดับ โดยมีระดับความพึงพอใจของนักเรียนโดยรวมเท่ากับ 4.52 ซึ่งอยู่ในระดับมากที่สุด

สายพิน รุ่งวัฒนะกิจ (2552, น. 59-90) ทำการวิจัยเรื่อง การสร้างชุดกิจกรรมการสอน ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร เรื่อง “Moment in Life” โดยใช้ทฤษฎีการสอนภาษาอังกฤษเพื่อการ สื่อสาร กลุ่มตัวอย่างเป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนนารีนรัตน์ จังหวัดแพร่ ผลการวิจัย พบว่านักเรียนมีความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการเรียนด้วยชุดกิจกรรมการสอนภาษาอังกฤษเพื่อ การสื่อสาร โดยใช้ทฤษฎีการสอนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารโดยรวมอยู่ในระดับมาก

ฮาฮีตะ ดินามอ (2552, น. 83-111) ได้ทำการวิจัยเรื่อง การศึกษาความสามารถในการ ฟังและการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โดยการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารตา แนวคิดของ คีธ จอห์นสัน (Keith Johnson) กลุ่มตัวอย่างเป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียน ดารุสสลาม จังหวัดปัตตานี ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2551 จำนวน 42 คน ผลการวิจัยพบว่า นักเรียนมีความสามารถในการฟังและการพูด ภาษาอังกฤษหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญ ทางสถิติที่ระดับ .05 และมีความสามารถในการฟังและพูดภาษาอังกฤษสัมพันธ์กันในเชิงบวกอย่าง นัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

รัชมาศ พิภักดิ์ (2555, น. 11-23) ได้ทำการวิจัยเรื่อง จัดกิจกรรมตามแนวการสอน ภาษาเพื่อ การสื่อสาร เพื่อส่งเสริมความสามารถในการฟังและการพูดภาษาอังกฤษ กลุ่มตัวอย่างเป็น นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนธารทองพิทยาคม อำเภอลำปลายมาศ จังหวัดบุรีรัมย์ ผลการวิจัยพบว่า ผลความสามารถในการฟังและการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนหลังได้รับการจัด กิจกรรมการเรียนรู้ตามแนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารโดยรวมอยู่ในระดับมาก

วรรณพรรณ เลิศวัตรกาต์ (2556, น. 12-105) ได้ทำการวิจัยเรื่อง การพัฒนาชุด กิจกรรมโดยเน้นงานปฏิบัติ เพื่อฝึกทักษะการฟังและพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร สำหรับนักเรียน ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนนารีวิทยา กลุ่มตัวอย่างเป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ที่กำศึกษาใน ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2556 จำนวน 35 คน ผลการวิจัยพบว่า ผลการหาประสิทธิภาพของของ ชุดกิจกรรมมีประสิทธิภาพสูงกว่าเกณฑ์ที่กำหนด คือ 90.27/94.95 โดยนักเรียนมีดัชนีประสิทธิผล ความก้าวหน้า เท่ากับ ร้อยละ 33 และมีความพึงพอใจต่อชุดกิจกรรมในระดับมากที่สุด

2.10.2 งานวิจัยต่างประเทศ

Johnson (1994 , pp. 1036-A) นักศึกษามหาวิทยาลัยเอสเซก ประเทศอังกฤษได้ทำการวิจัยเรื่องปัญหาและการปฏิรูปการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร พบว่าในอนาคตการจัดการเรียนการสอนวิชาภาษาอังกฤษแบบการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารนั้นมีความจำเป็นอย่างยิ่ง เพื่อใช้ในการติดต่อสื่อสารและเพื่อให้ได้มาซึ่งข้อมูลต่าง ๆ และมีความจำเป็นอย่างมากในการดำเนินชีวิต ดังนั้นแล้วจึงมีความจำเป็นอย่างยิ่งที่จะต้องตระหนักและมองเห็นความสำคัญในการส่งเสริมสนับสนุนให้มีการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร

Coskun (2011, pp. 1-23) ได้ทำการวิจัยเรื่องการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารในชั้นเรียนภาษาอังกฤษและเจตคติของครูในตุรกี โดยมีความมุ่งหมายเพื่อศึกษาเจตคติของครูที่มีต่อการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารด้วยวิธีการสอนกิจกรรมคู่ กิจกรรมกลุ่ม ความถูกต้อง ความคล่องแคล่ว การแก้ไขข้อผิดพลาด รวมถึงบทบาทของครู กลุ่มตัวอย่างคือ ครูผู้สอนภาษาอังกฤษในประเทศตุรกี จำนวน 2 คน เครื่องมือที่ใช้คือ แบบสอบถามปลายเปิด แบบสังเกตพฤติกรรม แบบสอบถามแรงจูงใจ ใฝ่สัมฤทธิ์ เป็นการทดลองเชิงคุณภาพ ผลปรากฏว่าครูทั้งสองคนให้ความเห็นว่าขนาดของชั้นเรียนการสอนไวยากรณ์แบบเดิม ๆ เวลาที่เตรียมสื่อการสอนนั้นมีผลต่อการเรียนภาษาเพื่อการสื่อสาร

Nina Marlina Ahmad (2014, pp. 63-67) ได้ทำการศึกษาผลการพัฒนาทักษะการพูดโดยแนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร ของนักเรียนที่เข้าร่วมการอบรมในโปรแกรม Let's Talk and Let's go เป็นระยะเวลา 6 เดือน เริ่มตั้งแต่ เดือนกรกฎาคม-ธันวาคม 2013 จำนวน 260 คน โดยใช้การประเมินผลจากการพูดแบบ Impromptu speech ก่อนเข้ารับการอบรมและหลังเข้ารับการอบรม พบว่านักเรียนมีความก้าวหน้าของทักษะการพูดเพิ่มขึ้นอย่างมีนัยยะสำคัญ ทั้งด้านเนื้อหา ความคล่องแคล่ว การถ่ายโอน ความถูกต้องของการใช้ภาษา และจำนวนประโยค

Esmail (2015, p.18) ได้ศึกษาเปรียบเทียบเรื่องการสอนตามแนวคิดการสอนเพื่อการสื่อสาร (Communicative Language Teaching Approach) กับวิธีการสอนแบบไวยากรณ์และการแปล (Grammar Translation) ในการสอนภาษา ผลการศึกษา พบว่า การสอนตามแนวคิดการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร เป็นที่นิยมในปัจจุบัน และเป็นแนวการสอนที่นักการศึกษาแนะนำให้ใช้ในการสอนภาษาสำหรับผู้เรียนที่เรียนภาษาอังกฤษเป็นภาษาที่สองมากกว่าการสอนที่เน้นไวยากรณ์และการแปล

จากการศึกษางานวิจัยภายในประเทศและต่างประเทศที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนาความสามารถด้านการฟังและการพูดภาษาอังกฤษและการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ตามแนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร ผู้วิจัยพบว่า การจัดการเรียนรู้ตามแนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร สามารถพัฒนาความสามารถด้านการฟังและการพูดภาษาอังกฤษได้อย่างมีประสิทธิภาพและทำให้นักเรียนมีความพึงพอใจและทัศนคติที่ดีต่อการเรียนภาษาอังกฤษ ผู้วิจัยจึงมีความสนใจในการศึกษาการพัฒนาความสามารถด้านการฟังและการพูดของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ตามแนวการสอนภาษาเพื่อ

การสื่อสาร ทั้งนี้เพื่อพัฒนาความสามารถด้านการฟังและการพูดภาษาอังกฤษ ซึ่งเป็นทักษะที่มีความจำเป็นอย่างมากในการเป็นพลโลกที่มีคุณภาพในศตวรรษที่ 21 และการประกอบอาชีพในอนาคต

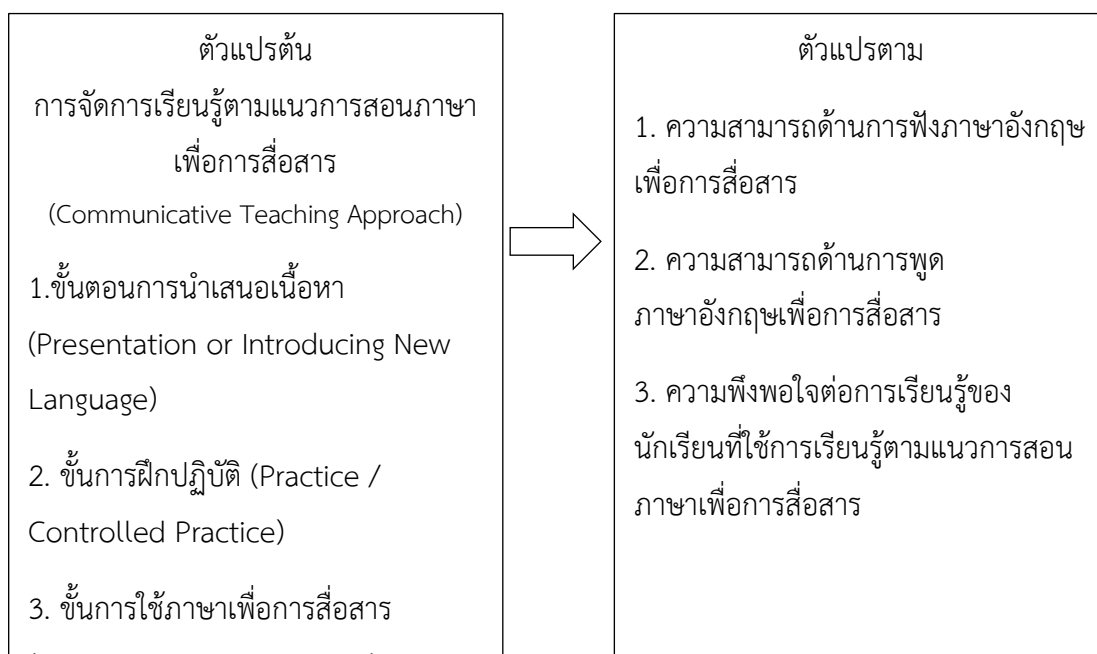
2.11 กรอบแนวคิดในการวิจัย

สำหรับการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้นำแนวคิดในการจัดการเรียนการสอนตามแนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร มาใช้ในการพัฒนาความสามารถด้านการฟังและการพูดของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ซึ่งมุ่งเน้นให้ผู้เรียนมีความสามารถในการสื่อสาร โดยเน้นความหมายและความคล่องแคล่วมากกว่าความถูกต้องทางหลักไวยากรณ์ ผ่านกระบวนการจัดการเรียนรู้ที่มีความยืดหยุ่นในการฝึกภาษา และกระตุ้นให้ผู้เรียนสื่อสารอย่างมีความหมายด้วยการมีปฏิสัมพันธ์การใช้ภาษากับผู้อื่น โดยดำเนินตามขั้นตอนตามกรอบแนวคิด PPP ของ Baker และ Westrup โดยมีขั้นตอน 3 ขั้นตอน คือ

2.10.1 ขั้นตอนการนำเสนอเนื้อหา (Presentation or Introducing New Language) ซึ่งมีขั้นตอนย่อย 5 ขั้นตอน ได้แก่ การนำเข้าสู่เนื้อหา (Lead-in) การถามเพื่อดึงความรู้เดิม (Elicitation) การอธิบายเนื้อหา (Explanation) การฝึกซ้ำ (Repetition) และการแก้ไขความถูกต้อง (Correction) มุ่งเน้นให้ผู้เรียนได้ฟังและเข้าใจความหมายของเนื้อหาใหม่

2.10.2 ขั้นการฝึกปฏิบัติ (Practice) ประกอบด้วย การฝึกฝน 2 ขั้นตอน ได้แก่ การฝึกแบบควบคุม (Controlled Practice) ซึ่งเน้นให้ผู้เรียนได้ฝึกซ้ำ ๆ โดยมีครูคอยแนะนำและเฝ้าสังเกตการปฏิบัติของนักเรียน และการฝึกแบบกึ่งควบคุม (Semi-Controlled Practice) ซึ่งจะมุ่งเน้นให้ผู้เรียนเข้าใจความหมาย และวิธีการใช้รูปแบบภาษา โดยครูจะให้ข้อมูลป้อนกลับ เพื่อแก้ไขข้อผิดพลาดให้กับผู้เรียน

2.10.3 ขั้นการใช้ภาษาเพื่อการสื่อสาร (Productive / Free Practice) ครูจะให้สถานการณ์ที่แตกต่าง เพื่อให้ผู้เรียนได้มีโอกาสฝึกภาษาใหม่ในสถานการณ์ที่มีอิสระมากขึ้น โดยมีกรอบแนวคิด ดังนี้

แผนภูมิที่ 2.2 กรอบแนวคิดของการวิจัย

ภาพที่ 2.2 กรอบแนวคิดการวิจัย

มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม
RAJABHAT MAHASARAKHAM UNIVERSITY

บทที่ 3

วิธีการดำเนินการวิจัย

การวิจัยเรื่องการพัฒนาความสามารถด้านการฟังและการพูด โดยใช้วิธีการสอนภาษาแบบสื่อสาร (Communicative Language Teaching: CLT) สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ได้ดำเนินการตามลำดับ ดังนี้

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง
2. เครื่องมือวิจัย
3. การสร้างและการหาคุณภาพเครื่องมือวิจัย
4. การเก็บรวบรวมข้อมูล
5. การวิเคราะห์ข้อมูล
6. สถิติที่ใช้ในการวิจัย

3.1 กลุ่มประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

3.1.1 ประชากร ได้แก่ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3/1 – 3/7 โรงเรียนปทุมคงคา สมุทรปราการ อำเภอเมืองสมุทรปราการ จังหวัดสมุทรปราการ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 6 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2560 จำนวน 7 ห้อง ซึ่งจัดนักเรียนเข้าชั้นเรียนแบบลดความสามารถ รวม 327 คน

3.1.2 กลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3/2 โรงเรียนปทุมคงคา สมุทรปราการ ซึ่งได้มาด้วยการสุ่มแบบกลุ่ม (Cluster Random Sampling)

3.2 เครื่องมือวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย แบ่งออกเป็น 3 ประเภท ดังนี้

3.2.1 แผนการจัดการเรียนรู้เพื่อพัฒนาความสามารถด้านการฟังและการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ตามแนวการสอนภาษาแบบสื่อสาร

โดยผู้วิจัยได้ใช้แผนการเรียนรู้ จำนวน 10 แผน แผนละ 2 ชั่วโมง รวมเวลา 20 ชั่วโมง และใช้เนื้อหาของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ภาคเรียนที่ 2 ตามหลักสูตรโรงเรียนปทุมคงคาสมุทรปราการ เป็นเครื่องมือที่ใช้ในการปฏิบัติการวิจัย ประกอบด้วย

Unit 1: Eating out

Lesson 1: Yummy Food	จำนวน 1 แผน	รวม 2 ชั่วโมง
Lesson 2: Is it delicious?	จำนวน 1 แผน	รวม 2 ชั่วโมง
Lesson 3: Welcome to our restaurant	จำนวน 1 แผน	รวม 2 ชั่วโมง
Lesson 4: How to make a sandwich	จำนวน 1 แผน	รวม 2 ชั่วโมง

Unit 2: Shopping Experiences

Lesson 5: Shopping Errand	จำนวน 1 แผน	รวม 2 ชั่วโมง
Lesson 6: How much is it ?	จำนวน 1 แผน	รวม 2 ชั่วโมง
Lesson 7: What's your style?	จำนวน 1 แผน	รวม 2 ชั่วโมง

Unit 3: Meet the natural world

Lesson 8: What's that ?	จำนวน 1 แผน	รวม 2 ชั่วโมง
Lesson 9: Go go green	จำนวน 1 แผน	รวม 2 ชั่วโมง
Lesson 10: How to survive on the island	จำนวน 1 แผน	รวม 2 ชั่วโมง
		รวม 20 ชั่วโมง

ทั้งนี้ ระหว่างการจัดกิจกรรมในแต่ละแผนการเรียนรู้ ผู้วิจัยได้ใช้เครื่องมือในการเก็บรวบรวมข้อมูลและประเมินกระบวนการเรียนรู้ (E₁) ประกอบด้วย

1. แบบประเมินความสามารถด้านการฟัง
2. แบบประเมินความสามารถด้านการพูด
3. แบบสังเกตพฤติกรรมในห้องเรียน
4. แบบประเมินการแสดงบทบาทสมมติ
5. แบบประเมินการนำเสนอ
6. แบบบันทึกผลการตรวจใบงาน

3.2.2 แบบทดสอบวัดความสามารถในการฟังและการพูดภาษาอังกฤษ

ใช้เป็นเครื่องมือที่ใช้ในการประเมินผลการเรียนรู้และการสรุปผลการปฏิบัติการวิจัย นำมาใช้เมื่อสิ้นสุดการจัดการเรียนการสอน ประกอบด้วยข้อสอบ จำนวน 40 ข้อ แบ่งเป็นข้อสอบการฟัง จำนวน 20 ข้อ และข้อสอบการพูด จำนวน 20 ข้อ โดยใช้ระดับการเรียนรู้ทางภาษาของ Valette and Disick (1977) ในการจำแนกระดับของข้อสอบ

3.2.3 แบบสอบถามความพึงพอใจของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ต่อการจัดกิจกรรมการเรียนรู้เพื่อพัฒนาความสามารถด้านการฟังและการพูด ตามแนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร

เป็นเครื่องมือที่ใช้ในการสะท้อนผลการจัดการเรียนรู้ จำนวน 13 ข้อ โดยใช้แบบมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ (Rating Scale) และมีเกณฑ์การแปลความหมาย 5 ระดับ ได้แก่ ความพึงพอใจ

ระดับมากที่สุด มาก ปานกลาง น้อย และน้อยที่สุด และกำหนดกรอบของข้อคำถามที่ใช้ในการประเมิน ครอบคลุมทั้ง 5 ด้าน คือ ด้านกระบวนการจัดการเรียนรู้ ด้านบรรยากาศการเรียนรู้ การวัดและประเมินผล และระยะเวลา

จึงสามารถสรุปเครื่องมือที่ใช้ในการเก็บข้อมูลในการวิจัย ดังตารางที่ 3.1

ตารางที่ 3.1

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บข้อมูล

ที่	ชื่อแผนการจัดการเรียนรู้	ทักษะที่ประเมิน		เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บข้อมูล								
		ฟัง	พูด	แบบประเมินความสามารถด้านการฟัง	แบบประเมินความสามารถด้านภาษาพูด	แบบสังเกตพฤติกรรมในห้องเรียน	แบบประเมินการแสดงบทบาทสมมติ	แบบประเมินการนำเสนอ	แบบบันทึกผลการตรวจใบงาน	แบบทดสอบความสามารถ	แบบประเมินความพึงพอใจ	
1	Yummy Food	✓	✓	-	-	✓	-	✓	-	-	-	-
2	Is it delicious?	✓	✓	✓	✓	-	-	-	-	-	-	-
3	Welcome to our restaurant	✓	✓	-	-	-	✓	-	✓	-	-	-
4	How to make a sandwich	✓	✓	-	-	-	-	✓	✓	-	-	-
5	Shopping Errand	✓	✓	-	-	✓	-	-	✓	-	-	-
6	How much is it?	✓	✓	-	-	-	✓	-	✓	-	-	-
7	What's your style?	✓	✓	✓	✓	-	-	-	-	-	-	-
8	What's that ?	✓	✓	✓	✓	-	-	-	-	-	-	-
9	Go to the jungle	✓	✓	✓	✓	✓	-	-	-	-	-	-
10	How to survive on the island	✓	✓	✓	✓	✓	-	-	-	-	-	-
11	สรุปผลการจัดการเรียนรู้	✓	✓	-	-	-	-	-	-	-	✓	✓

3.3 การสร้างและหาคุณภาพเครื่องมือวิจัย

3.3.1 การสร้างแผนการจัดการเรียนรู้เพื่อพัฒนาความสามารถด้านการฟังและการพูดภาษาอังกฤษ ตามแนวการสอนภาษาแบบสื่อสาร ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3

3.3.1.1 ศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับแนวการสอนภาษาแบบสื่อสาร โดยนำความรู้และข้อมูลที่ได้มาใช้ในการเขียนแผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้

3.3.1.2 ศึกษาหลักสูตรกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศเพื่อให้ทราบเนื้อหา มาตรฐานการเรียนรู้และตัวชี้วัด จากหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐานพุทธศักราช 2551 และวิเคราะห์ความสัมพันธ์คำอธิบายรายวิชา จุดประสงค์การเรียนรู้ กับเนื้อหาสาระในเรียนภาษาอังกฤษ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2560

3.3.1.3 ทำการกำหนดโครงสร้างเนื้อหา จัดทำหน่วยการเรียนรู้และออกแบบหน่วยการเรียนรู้เพื่อพัฒนาความสามารถด้านการฟังและการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร ตามแนวการสอนภาษาแบบสื่อสาร จากนั้นศึกษาเนื้อหาในหน่วยการเรียนรู้ย่อที่นำมาใช้ในการทดลอง ซึ่งเป็นการเลือกเนื้อหาที่มีความสอดคล้อง และพบเห็นในชีวิตประจำวัน นำมาพิจารณาความยากง่ายของคำศัพท์ โครงสร้างไวยากรณ์ที่เหมาะสมกับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3

3.3.1.4 สร้างแผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ตามแนวการสอนภาษาแบบสื่อสารให้สัมพันธ์กับเนื้อหา และเน้นการฟังและการพูด จำนวน 10 แผน แผนละ 2 ชั่วโมง รวม 20 ชั่วโมง โดยสร้างตารางกำหนดกิจกรรมการฟังและการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร (Table of Content : Communicative Listening and Speaking Activities) ดังตารางที่ 3.2

ตารางที่ 3.2

เนื้อหาและจุดประสงค์การฟังและการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร

หน่วยการเรียนรู้	แผนการเรียนรู้ที่	สาระสำคัญ	จุดประสงค์การเรียนรู้
หน่วยการเรียนรู้ที่ 1 “Eating Out”	1) Yummy Food	- คำขอร้อง คำแนะนำ คำชี้แจง และคำอธิบาย เช่น การทำอาหารและเครื่องดื่ม และการใช้อุปกรณ์	1. นักเรียนสามารถระบุชื่ออาหารได้สัมพันธ์กับรูปภาพอาหารหรือเสียงที่ได้ยินได้ 2. นักเรียนสามารถฟังและเขียนคำศัพท์เกี่ยวกับอาหารได้อย่างถูกต้อง

ตารางที่ 3.2 (ต่อ)

(ต่อ)

หน่วยการเรียนรู้	แผนการเรียนรู้ที่	สาระสำคัญ	จุดประสงค์การเรียนรู้
------------------	-------------------	-----------	-----------------------

หน่วยการเรียนรู้	แผนการเรียนรู้ที่	สาระสำคัญ	จุดประสงค์การเรียนรู้
หน่วยการเรียนรู้ที่ 1 “Eating Out”	2) Is it delicious? 3) Welcome to our restaurant 4) How to make a sandwich	- คำศัพท์ สำนวน ประโยค และข้อความที่ใช้ในการขอและให้ข้อมูล บรรยาย และแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับเรื่องที่ฟังหรืออ่าน - การใช้ภาษาสื่อสารในสถานการณ์จริง/ สถานการณ์จำลองที่เกิดขึ้นในห้องเรียน สถานศึกษา และชุมชน	3. นักเรียนฟังบทสนทนาสั้น ๆ แล้วเลือกประโยคที่ได้ยินได้ถูกต้อง 4. นักเรียนสามารถพูดอธิบายรสชาติอาหารได้ 5. นักเรียนสามารถตอบคำถามจากบทสนทนาที่ฟังได้อย่างถูกต้อง 6. นักเรียนสามารถสนทนาเพื่อสั่งอาหาร หรือติชมรสชาติในร้านอาหารได้ 7. นักเรียนสามารถฟังเรื่องสั้น ๆ เกี่ยวกับวิธีการทำอาหารแล้วตอบคำถามได้ 8. นักเรียนสามารถอธิบายวิธีการทำอาหารอย่างง่ายได้
หน่วยการเรียนรู้ที่ 2 “Shopping Experience”	5) Shopping Errand 6) How much is it?	- ภาษาที่ใช้ในการแสดงความต้องการ เสนอและให้ความช่วยเหลือ - การบรรยายข้อมูลเกี่ยวกับตนเอง - การแสดงความคิดเห็นและการให้เหตุผล ประกอบเกี่ยวกับกิจกรรมเรื่องต่างๆ ใกล้ตัว และประสบการณ์	1. นักเรียนสามารถเลือกหรือระบุแหล่งซื้อของได้สัมพันธ์กับกับคำหรือรูปภาพที่ได้ยิน 2. นักเรียนสามารถฟังและตอบแหล่งซื้อของได้ 3. นักเรียนสามารถฟังบทสนทนาเกี่ยวกับการซื้อของในร้านค้า แล้วตอบคำถาม

(ต่อ)

ตารางที่ 3.2 (ต่อ)

หน่วยการเรียนรู้	แผนการเรียนรู้ที่	สาระสำคัญ	จุดประสงค์การเรียนรู้
	7) What's your style?		4.นักเรียนสามารถฟังและตอบเกี่ยวกับราคาสินค้าของต่าง ๆ ได้ถูกต้อง 5. นักเรียนสามารถสนทนาเกี่ยวกับแนวการแต่งตัว ขนาดเสื้อผ้า และรองเท้าของตนเองได้
หน่วยการเรียนรู้ที่ 3 “Meet the natural world”	8) What's that ? 9) Go go green	- ภาษาที่ใช้ในการแสดงความรู้สึก ความคิดเห็น และให้เหตุผลประกอบ	1. นักเรียนสามารถระบุและเขียนคำศัพท์เกี่ยวกับสัตว์ได้ถูกต้อง 2. นักเรียนสามารถพูดความสามารถของสัตว์ต่างชนิดได้ 3. นักเรียนฟังบทสนทนา สั้น ๆ เกี่ยวกับวิธีการรักษ์และดูแลสัตว์หรือสิ่งแวดล้อม แล้วตอบคำถาม 4. นักเรียนสามารถพูดวิธีการดูแลสิ่งแวดล้อมได้
	10) How to survive on the island		5. นักเรียนสามารถพูดแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับการเอาชีวิตรอดบนเกาะได้

3.3.1.5 สร้างแบบประเมินคุณภาพของแผนชนิดมาตราส่วน 5 ระดับ แล้วนำเสนอแผนการเรียนรู้ต่ออาจารย์ที่ปรึกษา เพื่อตรวจสอบความถูกต้องและแก้ไขปรับปรุงตามข้อเสนอแนะ แล้วจึงนำแผนการเรียนรู้และแบบประเมินไปให้ผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 5 คน ตรวจสอบคุณภาพ ด้านความถูกต้อง ความเหมาะสม ความชัดเจน และความเป็นไปได้ของการนำไปใช้ และความสอดคล้องของความตรงเชิงเนื้อหาของแผนการเรียนรู้ ประกอบการเสนอแนะ เพื่อนำไปปรับปรุงแก้ไข แล้วนำ

คะแนนที่ผู้เชี่ยวชาญได้ประเมินแล้วมาหาค่าเฉลี่ย เพื่อกำหนดเกณฑ์ในการแปลความหมายค่าเฉลี่ย (บุญชม ศรีสะอาด. 2556, น.121) ดังนี้

คะแนน	ความหมาย
4.51 – 5.00	เหมาะสมมากที่สุด
3.51 – 4.50	เหมาะสมมาก
2.51 – 3.50	เหมาะสมปานกลาง
1.51 – 2.50	เหมาะสมน้อย
1.00 – 1.50	เหมาะสมน้อยที่สุด

3.3.1.6 ทั้งนี้ เมื่อคำนวณค่าเฉลี่ยความสอดคล้องของความตรงเชิงเนื้อหาของแผนการเรียนรู้ทั้ง 10 แผน พบว่า มีค่าเฉลี่ย เท่ากับ 4.73 มีความเหมาะสมอยู่ในระดับมากที่สุด และปรับปรุงแก้ไขตามคำแนะนำของผู้เชี่ยวชาญ แล้วจัดพิมพ์แผนการจัดการเรียนรู้

3.3.1.7 นำแผนการเรียนรู้ที่ใช้และปรับปรุงแล้ว เสนอต่ออาจารย์ที่ปรึกษาและจัดพิมพ์แผนการจัดการเรียนรู้เป็นฉบับจริง เพื่อเตรียมนำไปใช้กับกลุ่มตัวอย่างต่อไป

3.3.2. การสร้างแบบทดสอบความสามารถด้านการฟังและการพูดภาษาอังกฤษ

3.3.2.1 ศึกษาเอกสารที่เกี่ยวข้อง โดยศึกษารูปแบบวิธีการออกข้อสอบ และหลักสูตร เพื่อให้ทราบเนื้อหาสาระ ตัวชี้วัด มาตรฐานการเรียนรู้

3.3.2.2 วิเคราะห์เนื้อหาวิชา จุดประสงค์การเรียนรู้ และทำการวิเคราะห์จุดประสงค์เชิงพฤติกรรมแต่ละแผนการเรียนรู้ โดยใช้ระดับการเรียนรู้ภาษา ตามแนวคิดของ Valette และ Disick (the Valette – Disick’s Subject – Matter Taxonomy, 1977, pp. 41) ในการจำแนก ระดับของข้อสอบ ซึ่งแบ่งเป็น 5 ระดับ คือ 1) ระดับกลไก 2) ระดับความรู้ 3) ระดับถ่ายโอน 4) ระดับสื่อสาร และ 5) ระดับการวิเคราะห์วิจารณ์

3.3.2.3 กำหนดตารางแบบทดสอบความสามารถด้านการฟังและการพูด และสร้างข้อสอบให้สอดคล้องกับจุดประสงค์เชิงพฤติกรรม เพื่อจัดทำเป็นแบบทดสอบก่อนเรียน (Pre – Test) และหลังเรียน (Post- Test) จำนวน 60 ข้อ เพื่อจะคัดไว้ใช้จริงจำนวน 40 ข้อ ดังตาราง 3.3

ตารางที่ 3.3

วิเคราะห์ความสอดคล้องของจุดประสงค์การเรียนรู้ เนื้อหา และจำนวนข้อสอบ

เรื่อง	จุดประสงค์การเรียนรู้	กิจกรรม	ระดับ ภาษา	รูปแบบ ข้อสอบ	จำนวนข้อสอบ	
					สร้างขึ้น	ใช้จริง
หน่วยการ เรียนรู้ที่ 1	1. นักเรียนสามารถระบุชื่ออาหาร ได้สัมพันธ์กับรูปภาพอาหารหรือ เสียงที่ได้ยินได้ถูกต้อง	1. ฟังแล้วเลือก รูปภาพได้ตรงกับ เสียงที่ได้ยิน	กลไก ความรู้	ปรนัย	3	2
	2. นักเรียนสามารถฟังและเขียน คำศัพท์เกี่ยวกับอาหารได้อย่าง ถูกต้อง	2. ฟังแล้วเขียนตาม คำบอก	กลไก ความรู้	อัตนัย	3	2
	3. นักเรียนฟังบทสนทนาสั้น ๆ แล้วเลือกประโยคที่ได้ยินได้ ถูกต้อง	3. ฟังแล้วเลือก ประโยคได้ถูกต้อง	ถ่ายโอน ความรู้	ปรนัย	3	2
	4. นักเรียนสามารถพูดอธิบาย รสชาติอาหารได้	4. เขียนอธิบาย รสชาติอาหารตาม รูปภาพได้	ถ่ายโอน ความรู้	อัตนัย	3	2
	5. นักเรียนสามารถตอบคำถาม จากบทสนทนาที่ฟังได้อย่าง ถูกต้อง	5. ฟังแล้วตอบ คำถามจากบท สนทนาที่ได้ฟัง	สื่อสาร ความรู้	อัตนัย	4	3
	6. นักเรียนสามารถสนทนาเพื่อ สั่งอาหาร หรือติชมรสชาติใน ร้านอาหารได้	6. เขียนประโยค สนทนา	สื่อสาร ความรู้	อัตนัย	3	2
	7. นักเรียนสามารถฟังเรื่องสั้น ๆ เกี่ยวกับวิธีการทำอาหารแล้วตอบ คำถามได้	7. ฟังจับใจความแล้ว เลือกตอบคำถามได้	สื่อสาร ความรู้	ปรนัย	4	3
	8. นักเรียนสามารถอธิบายวิธีการ ทำอาหารอย่างง่ายได้	8. เขียนอธิบาย ขั้นตอนการ ทำอาหาร	วิเคราะห์ วิจารณ์	อัตนัย	3	2
หน่วยการ เรียนรู้ที่ 2	1. นักเรียนสามารถระบุแหล่งซื้อ ของได้สัมพันธ์กับคำหรือ รูปภาพที่ได้ยิน	1. ฟังแล้วเขียน คำตอบจากเสียงที่ยิน	ความรู้	ปรนัย	2	1
	2. นักเรียนสามารถฟังและตอบ แหล่งซื้อของได้	2. ฟังแล้วเขียนตอบ คำถามสั้น ๆ ได้	ถ่ายโอน	อัตนัย	2	1
	3. นักเรียนสามารถฟังบทสนทนา เกี่ยวกับการซื้อของในร้านค้า แล้วตอบคำถามได้	3. ฟังแล้วเขียนตอบ คำถามสั้น ๆ ได้	ถ่ายโอน	อัตนัย	4	3

(ต่อ)

ตารางที่ 3.3 (ต่อ)

เรื่อง	จุดประสงค์การเรียนรู้	กิจกรรม	ระดับ ภาษา	รูปแบบ ข้อสอบ	จำนวนข้อสอบ	
					สร้างขึ้น	ใช้จริง
หน่วย การ เรียนรู้ที่ 2 (ต่อ)	4. นักเรียนสามารถฟังและตอบ เกี่ยวกับราคาสินค้าของต่าง ๆ ได้ ถูกต้อง	4. ฟังแล้วเขียนตอบ คำถามได้	สื่อสาร	อัตนัย	2	1
	5. นักเรียนสามารถสนทนา เกี่ยวกับแนวการแต่งตัว ขนาด เสื้อผ้า และรองเท้าของตนเองได้	5. เขียนอธิบายถึง แนวการแต่งตัวได้	สื่อสาร วิเคราะห์ วิจารณ์	อัตนัย	3	2
	1. นักเรียนสามารถระบุและ เขียนคำศัพท์เกี่ยวกับสัตว์ได้ ถูกต้อง	1. เขียนประโยคสั้น ๆ อธิบายเกี่ยวกับ สัตว์ได้	ถ่ายโอน	อัตนัย	3	2
	2. นักเรียนสามารถพูด ความสามารถของสัตว์ต่างชนิด ได้	2. เขียนประโยคสั้น ๆ อธิบายเกี่ยวกับ ความสามารถของ สัตว์	ถ่ายโอน	อัตนัย	3	2
	3. นักเรียนฟังบทสนทนาสั้น ๆ เกี่ยวกับวิธีการรักษาสัตว์หรือสัตว์เลี้ยง หรือประโยคที่ได้ยินได้ถูกต้อง	3. ฟังแล้วเติมคำ เกี่ยวกับการรักษาสัตว์ และสัตว์เลี้ยง ได้	ความรู้	อัตนัย	4	2
หน่วย การ เรียนรู้ที่ 3	4. นักเรียนสามารถพูดวิธีการ ดูแลสัตว์เลี้ยงได้	4. เขียนอธิบาย แนวทางในการ รักษาสัตว์เลี้ยง สั้น ๆ ได้	สื่อสาร	อัตนัย	6	4
	5. นักเรียนสามารถพูดแสดง ความคิดเห็นเกี่ยวกับการเอาชีวิตรอดบนเกาะได้	5. เขียนแสดงความ คิดเห็นในหัวข้อที่ กำหนดให้	วิเคราะห์ วิจารณ์	อัตนัย	6	4
รวม					60	40

3.3.2.4 นำแบบทดสอบเสนอต่อผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 5 คน ซึ่งเป็นชุดเดียวกับผู้เชี่ยวชาญในการประเมินแผนการเรียนรู้ ทำการตรวจสอบความถูกต้องของการวัด โดยตรวจสอบความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา (Content Validity) และนำตารางวิเคราะห์ค่าดัชนีความสอดคล้อง (Index of Item Objective Congruence : IOC) ของผู้เชี่ยวชาญมาคำนวณดัชนีค่าความสอดคล้อง แล้ว

เลือกข้อสอบที่มีค่าดัชนีความสอดคล้องมากกว่า 0.50 ซึ่งถือว่ามีความสอดคล้องในเกณฑ์ที่สามารถยอมรับได้

3.3.2.5 คัดเลือกข้อสอบที่เข้าเกณฑ์และปรับปรุงแก้ไขตามคำแนะนำของผู้เชี่ยวชาญ และนำมาให้ผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบอีกครั้ง แล้วจึงจัดทำแบบทดสอบและนำไปทดลองกับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3/1 จำนวน 30 คน ที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่าง ซึ่งเรียนในเนื้อหาเดียวกับกลุ่มตัวอย่าง เพื่อหาคุณภาพและความเหมาะสมกับเวลาของแบบทดสอบ

3.3.2.6 นำแบบทดสอบมาตรวจให้คะแนน ดังนี้

ตอบถูก	ให้	1	คะแนน
ตอบตัวเลือกว่า 1 ไม่ตอบ หรือตอบผิด	ให้	0	คะแนน

3.3.2.7 นำผลที่ได้มาทำการวิเคราะห์หาคุณภาพ โดยการหาค่าความยากง่าย (P) (ไพศาล วรคำ, 2559, น. 298) และค่าอำนาจจำแนก (B) (ไพศาล วรคำ, 2559, น. 306-307) ซึ่งพบว่าแบบทดสอบมีค่าความยากตั้งแต่ 0.53 ถึง 0.77 ค่าอำนาจจำแนกเท่ากับ 0.13 ถึง 0.60 และทำการหาค่าความเชื่อมั่นของข้อสอบทั้งฉบับ โดยใช้สูตรของโลเวท (Lovett) (สุรวาท ทองบุ, 2555, น. 92) โดยมีค่าความเชื่อมั่นของข้อสอบทั้งฉบับเท่ากับ 0.98

3.3.2.8 จัดพิมพ์และนำแบบทดสอบไปใช้กับกลุ่มตัวอย่างในการวิจัยครั้งนี้ ซึ่งผ่านการจัดกิจกรรมตามแผนการจัดการเรียนรู้ เพื่อพัฒนาความสามารถด้านการฟังและการพูดภาษาอังกฤษตามแนวการสอนภาษาแบบสื่อสาร จำนวน 10 แผนแล้ว

3.3.3 การสร้างแบบสอบถามความพึงพอใจต่อการจัดการเรียนรู้

ผู้วิจัยได้ดำเนินการตามขั้นตอนการสร้างแบบสอบถามความพึงพอใจต่อการจัดการเรียนรู้เพื่อพัฒนาความสามารถด้านการฟังและการพูดภาษาอังกฤษ ตามแนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร มีขั้นตอน ดังนี้

3.3.3.1 ศึกษาเอกสารที่เกี่ยวข้องกับความพึงพอใจ โดยศึกษาวิธีการสร้างแบบสอบถามและการตรวจสอบคุณภาพของแบบสอบถาม

3.3.3.2 สร้างแบบสอบถามความพึงพอใจ โดยใช้หลักการจัดการเรียนรู้ตามแนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร เป็นแนวทางในการกำหนดกรอบประเด็นของรายการประเมิน โดยแบบสอบถามความพึงพอใจ แบ่งออกเป็น 2 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 เป็นการสอบถามสถานภาพและข้อมูลทั่วไป ได้แก่ เพศ

ตอนที่ 2 เป็นการสอบถามระดับความพึงพอใจต่อการจัดการเรียนรู้ จำนวน 13 ข้อ โดยกำหนดกรอบประเด็นของรายการประเมินด้านต่าง ๆ ดังนี้

ด้านที่ 1 กระบวนการจัดการเรียนรู้	จำนวน 7 ข้อ
ด้านที่ 2 บรรยากาศการเรียนรู้	จำนวน 3 ข้อ

ด้านที่ 3 การวัดและประเมินผลการเรียนรู้ จำนวน 2 ข้อ

ด้านที่ 4 ระยะเวลา จำนวน 1 ข้อ

โดยมีเกณฑ์ที่ใช้ในการแปลความหมายข้อมูล 5 ระดับ (บุญชม ศรีสะอาด. 2556, น. 121) เพื่อนำมาใช้พิจารณาคะแนนเฉลี่ย ดังนี้

คะแนน	ความหมาย
4.51 – 5.00	พึงพอใจมากที่สุด
3.51 – 4.50	พึงพอใจมาก
2.51 – 3.50	พึงพอใจปานกลาง
1.51 – 2.50	พึงพอใจน้อย
1.00 – 1.50	พึงพอใจน้อยที่สุด

3.3.2.3 เมื่อสร้างแบบสอบถามและกำหนดเกณฑ์ในการประเมินความพึงพอใจเสร็จสิ้น ผู้วิจัยได้นำเสนออาจารย์ที่ปรึกษา เพื่อตรวจสอบความเหมาะสม ก่อนนำเสนอให้ผู้เชี่ยวชาญ 5 ท่าน ซึ่งเป็นชุดเดียวกับผู้เชี่ยวชาญในการประเมินแผนการเรียนรู้และแบบทดสอบความสามารถ ตรวจสอบความตรงเชิงเนื้อหา และ โดยกำหนดเกณฑ์ในการแปลความหมายค่าเฉลี่ย (บุญชม ศรีสะอาด. 2556, น.121) ดังนี้

คะแนน	ความหมาย
4.51 – 5.00	เหมาะสมมากที่สุด
3.51 – 4.50	เหมาะสมมาก
2.51 – 3.50	เหมาะสมปานกลาง
1.51 – 2.50	เหมาะสมน้อย
1.00 – 1.50	เหมาะสมน้อยที่สุด

3.3.2.4 วิเคราะห์ค่าความสอดคล้องของรายการประเมินจากผู้เชี่ยวชาญ พบว่าแบบสอบถามความพึงพอใจทั้งฉบับมีค่าดัชนีความสอดคล้องทั้งแบบประเมิน เท่ากับ 4.85 มีความเหมาะสมอยู่ในระดับมากที่สุด และนำข้อเสนอแนะจากผู้เชี่ยวชาญไปปรับปรุงแก้ไข

3.3.2.5 จัดพิมพ์และนำแบบสอบถามไปใช้กับกลุ่มตัวอย่างหลังจากจัดกิจกรรม ตามแผนการเรียนรู้ทั้ง 10 แผนแล้วเสร็จ

3.4 การเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยดำเนินการทดลอง โดยการจัดกิจกรรมการเรียนรู้การพัฒนาความสามารถด้านการฟัง และการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร ตามแนวการสอนภาษาแบบสื่อสาร ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 กับกลุ่มตัวอย่าง ในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2560 จำนวน 10 แผน รวม 20 ชั่วโมง โดยดำเนินการ ดังนี้

3.4.1 ศึกษาหลักสูตรของโรงเรียนปทุมคงคา สมุทรปราการ และบริบทของโรงเรียน เพื่อนำข้อมูลมาใช้ในการออกแบบการเรียนรู้ให้มีความเหมาะสมกับกับความต้องการ ความสนใจ และบริบทของผู้เรียน

3.4.2 ทำการทดสอบก่อนเรียน โดยใช้แบบทดสอบวัดความสามารถด้านการฟังและการพูดภาษาอังกฤษ จำนวน 40 ข้อ ที่ผู้วิจัยได้สร้างขึ้นแล้วเก็บข้อมูลกับกลุ่มตัวอย่าง

3.4.3 ผู้วิจัยทำการทดลองกับกลุ่มตัวอย่าง โดยใช้แผนการจัดการเรียนรู้ที่ผู้วิจัยได้จัดทำขึ้น เพื่อพัฒนาความสามารถด้านการฟังและการพูดภาษาอังกฤษ ตามแนวการสอนภาษาแบบสื่อสาร จำนวน 10 แผน รวม 20 ชั่วโมง และจัดเก็บข้อมูลระหว่างเรียนโดยใช้เครื่องมือในการประเมินกระบวนการเรียนรู้ในแต่ละแผนไปพร้อมกัน

3.4.4 เมื่อสิ้นสุดการทดลอง ทำการทดสอบวัดความสามารถด้านการฟังและการพูด โดยใช้แบบทดสอบความสามารถด้านการฟังและการพูดภาษาอังกฤษ จำนวน 40 ข้อ แล้วเก็บข้อมูล

3.4.5 ให้ผู้เรียนทำแบบสอบถามความพึงพอใจ ต่อการจัดกิจกรรมการเรียนรู้เพื่อพัฒนาความสามารถด้านการฟังและการพูด ตามแนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร ที่ผู้วิจัยได้จัดทำขึ้น แล้วเก็บข้อมูล

3.4.6 นำข้อมูลที่ได้จากการทดลอง มาทำการวิเคราะห์ด้วยวิธีการทางสถิติ เพื่อสรุปผลการทดลองต่อไป

3.5 การวิเคราะห์ข้อมูล

3.5.1 วิเคราะห์หาประสิทธิภาพของแผนการจัดการเรียนรู้เพื่อพัฒนาความสามารถด้านการฟังและการพูดภาษาอังกฤษ ตามแนวการสอนภาษาแบบสื่อสาร ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ตามเกณฑ์ 75/75 โดยวิเคราะห์หาประสิทธิภาพด้านกระบวนการและประสิทธิภาพด้านผลลัพธ์ (E_1 / E_2) ซึ่งยอมรับข้อผิดพลาดได้ไม่เกิน ร้อยละ 5

3.5.2 วิเคราะห์เปรียบเทียบความสามารถด้านการฟังและการพูดภาษาอังกฤษ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่จัดกิจกรรมการเรียนรู้ตามแนวการสอนภาษาแบบสื่อสาร ที่พัฒนาขึ้นกับเกณฑ์ร้อยละ 75 โดยใช้การทดสอบทีแบบกลุ่มเดียว (One -Sample t- test)

3.5.3 วิเคราะห์หาค่าดัชนีประสิทธิผลของการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ด้านการฟังและการพูดภาษาอังกฤษ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ตามแนวการสอนภาษาแบบสื่อสาร โดยใช้สูตรการหาดัชนีประสิทธิผล (Effectiveness Index : E.I.) (บุญชม ศรีสะอาด, 2556, น.17)

3.5.4 วิเคราะห์หาความพึงพอใจของนักเรียนต่อกิจกรรมการเรียนรู้การฟังและการพูดภาษาอังกฤษ ตามแนวการสอนภาษาแบบสื่อสาร โดยใช้สถิติ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และร้อยละ

3.6 สถิติที่ใช้ในการวิจัย

3.6.1 สถิติในการหาคุณภาพเครื่องมือ

3.6.1.1 การหาความเที่ยงตรง (Validity) ของแบบทดสอบวัดความสามารถด้านการฟังและการพูดภาษาอังกฤษ โดยใช้สูตรดัชนีความสอดคล้อง IOC (Index of Item-objective Congruence) (ปิยะธิดา ปัญญา, 2558, น. 195) ระบุไว้ดังนี้

$$IOC = \frac{\sum R}{N} \quad (3-1)$$

เมื่อ R แทน ระดับความสอดคล้องที่ผู้เชี่ยวชาญแต่ละคนประเมินในข้อนั้น

$\sum R$ แทน ผลรวมคะแนนความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญทั้งหมดในข้อนั้น

N แทน จำนวนผู้เชี่ยวชาญทั้งหมดที่ประเมินในข้อนั้น

3.6.1.2 การหาค่าเฉลี่ยอำนาจจำแนกของแบบทดสอบ (Brenan's B - Index) เป็นการหาอำนาจจำแนกแบบอิงเกณฑ์ตามแนวคิดการสอบครั้งเดียว แล้วพิจารณาความสามารถของข้อสอบในการแยกกลุ่มผ่านเกณฑ์ไม่ผ่านเกณฑ์ออกจากกันโดยหาค่าอำนาจจำแนกจากความแตกต่างระหว่างสัดส่วนของผู้ผ่านเกณฑ์ตอบถูกกับสัดส่วนของผู้ไม่ผ่านเกณฑ์ตอบถูกได้จาก สูตรดังนี้ (ไพศาล วรคำ, 2559, น. 306-307)

$$B = \frac{f_p}{n_p} - \frac{f_F}{n_F} \quad (3-2)$$

เมื่อ B แทน ดัชนีค่าอำนาจจำแนกของเบรนแนน

f_p	แทน	จำนวนผู้รอบรู้หรือสอบผ่านเกณฑ์ที่ตอบถูก (Pass)
f_f	แทน	จำนวนผู้ไม่รอบรู้หรือสอบไม่ผ่านเกณฑ์ที่ตอบถูก (Fail)
n_p	แทน	จำนวนผู้รอบรู้หรือสอบผ่านเกณฑ์
n_f	แทน	จำนวนผู้ไม่รอบรู้หรือสอบไม่ผ่านเกณฑ์

3.6.1.3 การหาความยากของแบบทดสอบวัดความสามารถด้านการฟังและการพูด (ไพศาล วรคำ, 2559, น. 298) โดยใช้สูตรดังนี้

$$P = \frac{f}{n} \quad (3-3)$$

เมื่อ	P	แทน	ระดับความยาก
	f	แทน	จำนวนผู้ตอบถูกทั้งหมด
	n	แทน	จำนวนผู้สอบทั้งหมด

3.6.1.4 การหาค่าความเชื่อมั่น (Reliability) ของแบบทดสอบความสามารถด้านการฟังและการพูดทั้งฉบับกับผู้เรียนกลุ่มเดียวตามวิธีของโลเวท (Lovett) (สุรวาท ทองบุ, 2555, น. 92) ระบุไว้ว่า โดยใช้สูตรดังนี้

$$r_{cc} = 1 - \frac{k \sum x - \sum x^2}{(k-1) \sum (x-c)^2} \quad (3-4)$$

เมื่อ	r_{cc}	แทน	ค่าประมาณความเชื่อมั่นแบบอิงเกณฑ์เรียน
	k	แทน	จำนวนข้อสอบ
	x	แทน	คะแนนรวมของผู้สอบแต่ละคน
	c	แทน	คะแนนอิงเกณฑ์หรือคะแนนจุดตัด

3.6.1.5 การหาประสิทธิภาพของผลการจัดการเรียนรู้การพัฒนาความสามารถด้านการฟังและการพูด นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ตามแนวการสอนภาษาแบบสื่อสาร

1) การหาประสิทธิภาพของกระบวนการ (E_1) ซึ่งคำนวณได้จากสูตรดังนี้ (ชวลิต ชูกำแพง, 2553, น. 131-132)

$$E_1 = \frac{\sum x}{N} \times 100 \quad (3-5)$$

เมื่อ E_1 แทน ประสิทธิภาพของกระบวนการได้จากการประเมินความสามารถด้านการฟัง การประเมินความสามารถด้านการพูด การสังเกตพฤติกรรมในห้องเรียน การประเมินการแสดงบทบาทสมมติ การประเมินการนำเสนอผลงาน และการตรวจใบงาน

Σx แทน ผลรวมของคะแนนทุกกลุ่ม

N แทน จำนวนผู้เรียนทั้งหมด

A แทน คะแนนเต็มของทั้งหมด

2) ประสิทธิภาพของผลลัพธ์ (E_2) เป็นค่าที่บ่งบอกว่าการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ นั้นส่งผลให้ผู้เรียนได้บรรลุวัตถุประสงค์หรือเป็นไปตามที่กำหนดไว้ในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้มากน้อยเพียงใด ซึ่งคำนวณได้จากการทำแบบทดสอบวัดความสามารถด้านการฟังและการพูด (ทดสอบหลังเรียน) ของผู้เรียนทุกคน (ชวลิต ชูกำแหง, 2553, น. 132) ซึ่งคำนวณได้จากสูตร

$$E_2 = \frac{\Sigma y}{N} \times 100 \quad (3-6)$$

เมื่อ E_2 แทน ประสิทธิภาพของผลลัพธ์

Σy แทน ผลรวมของคะแนนจากแบบทดสอบวัดความสามารถ

N แทน จำนวนผู้เรียน

B แทน คะแนนเต็มของแบบทดสอบวัดความสามารถ

3.6.2 สถิติพื้นฐาน

สถิติพื้นฐาน เป็นสถิติที่ใช้เพื่ออธิบายลักษณะของข้อมูล อีกทั้งสถิติดังกล่าวยังนำไปสู่การใช้สถิติในการทดสอบอื่น ซึ่งสถิติที่ใช้ในการวิจัยมีดังนี้

3.6.2.1 ค่าร้อยละ (Percentage : %) คือค่าที่เป็นแนวทางในการนำเสนอจำนวน โดยใช้เศษส่วนที่มีส่วนเป็น 100 มักใช้สัญลักษณ์เป็นเครื่องหมายเปอร์เซ็นต์ “%” มีสูตรดังนี้ (ไพศาล วรคำ, 2559, น.321)

$$(\%) = \frac{f}{N} \times 100 \quad (3-7)$$

เมื่อ f แทน ความถี่ของรายการที่สนใจ

N แทน จำนวนเต็มของคะแนน

3.6.2.2 ค่าเฉลี่ย (Mean) เป็นค่าที่ได้จากการนำข้อมูลทั้งหมดมารวมกันแล้วหารด้วยจำนวนทั้งหมด โดยใช้สูตร ดังนี้ (ไพศาล วรคำ, 2559, น.323)

สำหรับกลุ่มตัวอย่าง

$$\bar{x} = \frac{\sum_{i=1}^n X_i}{n} \quad (3-8)$$

เมื่อ \bar{x} แทน ค่าเฉลี่ยของกลุ่มตัวอย่าง
 X_i แทน คะแนนของคนที่ i
 n แทน จำนวนสมาชิกของกลุ่มตัวอย่าง
 สำหรับประชากร

$$\mu = \frac{\sum_{i=1}^n X_i}{N} \quad (3-9)$$

เมื่อ μ แทน ค่าเฉลี่ยของประชากร
 X_i แทน คะแนนของคนที่ i
 n แทน จำนวนสมาชิกในประชากร

3.6.2.3 ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation S.D.) หรือค่าเฉลี่ยของข้อมูลที่เบี่ยงเบนไปจากค่าเฉลี่ยของกลุ่ม ที่พิจารณาจากรากที่สองของกำลังสองเฉลี่ย (root mean square) ซึ่งหาได้จากสูตรต่อไปนี้ (ไพศาล วรคำ, 2559, น.325)

$$S = \sqrt{\frac{\sum_{i=1}^n (x_i - \bar{x})^2}{n-1}} \quad (3-10)$$

เมื่อ S แทน ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของกลุ่มตัวอย่าง
 \bar{x} แทน ค่าเฉลี่ยของกลุ่มตัวอย่าง
 x_i แทน คะแนนของคนที่ i -
 n แทน จำนวนสมาชิกของกลุ่มตัวอย่าง

3.6.3 สถิติการทดสอบสมมติฐาน

การทดสอบที่ (ไพศาล วรคำ, 2559, น. 348) สรุปขั้นตอนการทดสอบสมมติฐานด้วยการการทดสอบที่ไว้ ดังนี้

1. ตั้งสมมติฐานทางสถิติ
2. กำหนดระดับนัยสำคัญของการทดสอบ และหาค่าวิกฤตของที
3. คำนวณค่าสถิติทดสอบที
4. ตัดสินใจทางสถิติ

5. สรุปผล

การวิจัยเรื่องการพัฒนาความสามารถด้านการฟังและการพูดภาษาอังกฤษ ตามแนวการสอนภาษาแบบสื่อสาร ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ฉบับนี้ นำการทดสอบที่ใช้ในการทดสอบสมมติฐานมี ดังนี้

3.6.3.1 การเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยกับค่าคงที่ เป็นการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยประชากรกลุ่มหนึ่งกับค่าคงที่ สมมติฐานทางสถิติอาจเขียนได้ดังนี้

$$H_0 : \mu = k \text{ เมื่อ } k \text{ เป็นค่าคงที่ใดๆ}$$

$$H_1 : \mu \neq k \text{ หรือ } H_1 : \mu > k \text{ หรือ } H_1 : \mu < k$$

การวิจัยครั้งนี้ คือ การทดสอบที่แบบกลุ่มเดียว (One Sample t - test) มีสูตรคำนวณดังนี้

$$t = \frac{\bar{X} - \mu_0}{S/\sqrt{n}} \quad df = n - 1 \quad (3-11)$$

เมื่อ t แทน ค่าสถิติทดสอบที่

\bar{X} แทน ค่าเฉลี่ยของกลุ่มตัวอย่าง

μ_0 แทน ค่าคงที่หรือค่าเฉลี่ยประชากรที่ต้องการเปรียบเทียบ

S แทน ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของกลุ่มตัวอย่าง

n แทน ขนาดของกลุ่มตัวอย่าง

บทที่ 4

ผลการวิจัย

การวิจัยเรื่องการพัฒนาความสามารถด้านการฟังและการพูดภาษาอังกฤษ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ตามแนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร ผู้วิจัยได้เสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลตามลำดับ ดังนี้

1. สัญลักษณ์ที่ใช้ในการเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล
2. ลำดับขั้นตอนในการเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล
3. ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

4.1 สัญลักษณ์ที่ใช้ในการเสนอผลการวิจัย

เพื่อให้เข้าใจและแปลความหมายของข้อมูลตรงกัน ผู้วิจัยได้กำหนดความหมายของสัญลักษณ์ในการวิเคราะห์ข้อมูลไว้ดังนี้

\bar{X} แทน ค่าเฉลี่ย (Mean)

S.D. แทน ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation)

E_1 แทน การหาประสิทธิภาพของกระบวนการ

E_2 แทน การหาประสิทธิภาพของผลลัพธ์

t แทน ค่าสถิติทดสอบที (One-sample t-test)

df แทน ชั้นของความอิสระ (df = N-1)

4.2 ลำดับขั้นตอนในการเสนอผลการวิจัย

ในตอนการวิเคราะห์ข้อมูล ผู้วิจัยได้ดำเนินขั้นตอนตามลำดับดังนี้

ตอนที่ 1 ผู้วิจัยวิเคราะห์หาประสิทธิภาพของการจัดกิจกรรมการเรียนรู้เพื่อพัฒนาความสามารถด้านการฟังและการพูดภาษาอังกฤษ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ตามแนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร ตามเกณฑ์ 75/75 โดยวิเคราะห์หาประสิทธิภาพด้านกระบวนการ และประสิทธิภาพด้านผลลัพธ์ (E_1 / E_2)

ตอนที่ 2 การวิเคราะห์เปรียบเทียบคะแนนหลังเรียนของการจัดกิจกรรมการเรียนรู้เพื่อพัฒนาความสามารถด้านการฟังและการพูดภาษาอังกฤษ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ตามแนว

การสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร โดยใช้การทดสอบที่แบบกลุ่มเดียว (One Samples t-test) กับเกณฑ์ ร้อยละ 75

ตอนที่ 3 การวิเคราะห์หาค่าดัชนีประสิทธิผลของการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ด้านการ ฟัง และการพูดภาษาอังกฤษ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ตามแนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร โดยใช้สูตรการหาค่าดัชนีประสิทธิผล (Effectiveness Index : E.I.) (ชวลิต ชูกำแหง, 2553, น. 133)

ตอนที่ 4 การวิเคราะห์หาความพึงพอใจต่อการจัดกิจกรรมการเรียนรู้เพื่อพัฒนา ความสามารถด้านการฟังและการพูดภาษาอังกฤษ ของนักเรียน ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ตามแนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร โดยใช้สถิติค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และร้อยละ

4.3 ผลการวิจัย

ตอนที่ 1 ผู้วิจัยวิเคราะห์หาประสิทธิภาพของการจัดกิจกรรมการเรียนรู้เพื่อพัฒนา ความสามารถด้านการฟังและการพูดภาษาอังกฤษ ของนักเรียน ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ตามแนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร ตามเกณฑ์ 75/75 โดยวิเคราะห์หาประสิทธิภาพด้านกระบวนการ และ ประสิทธิภาพด้านผลลัพธ์ (E_1 / E_2)

ในการวิเคราะห์ข้อมูลประกอบการวิจัย ผู้วิจัยได้ทำการวิเคราะห์คะแนนระหว่างการปฏิบัติ กิจกรรมในแต่ละแผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ ทั้ง 10 แผน แผนละ 20 คะแนน รวมเป็นคะแนน เต็ม 200 คะแนน มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 163.10 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 26.75 และคิดเป็นร้อยละ 79.85 และคะแนนจากการทำแบบทดสอบวัดความสามารถด้านการฟังและการพูด หลังเรียนจาก คะแนนเต็ม 40 คะแนนมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 32.83 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 2.65 และคิดเป็นร้อยละ 79.44 แสดงว่าประสิทธิภาพด้านกระบวนการ (E_1) เท่ากับ 79.85 และประสิทธิภาพด้านผลลัพธ์ (E_2) โดยเมื่อเปรียบเทียบประสิทธิภาพของแผนกับเกณฑ์ 75 / 75 ผลปรากฏ ดังตารางที่ 4.1

ตารางที่ 4.1

ผลการวิเคราะห์เปรียบเทียบประสิทธิภาพของแผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ เพื่อพัฒนาความสามารถด้านการฟังและการพูด ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ตามแนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร (E_1 / E_2) กับเกณฑ์ 75 / 75

ประสิทธิภาพ	จำนวนนักเรียน	คะแนนเต็ม	ค่าเฉลี่ย	S.D.	ร้อยละ
ประสิทธิภาพด้านกระบวนการ (E_1)	49	200	163.10	26.75	79.85
ประสิทธิภาพด้านผลลัพธ์ (E_2)	49	40	32.83	2.65	79.44

จากตารางที่ 4.1 พบว่าแผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ เพื่อพัฒนาความสามารถด้านการฟังและการพูดภาษาอังกฤษ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ตามแนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร มีประสิทธิภาพด้านกระบวนการ (E_1) เท่ากับ 79.85 และประสิทธิภาพ ด้านผลลัพธ์ (E_2) เท่ากับ 79.44 ดังนั้นแผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ เพื่อพัฒนาความสามารถด้านการฟังและการพูด ตามแนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษา ปีที่ 3 มีประสิทธิภาพ 79.85 / 79.44 เป็นไปตามเกณฑ์ 75 / 75 ที่กำหนดไว้

ตอนที่ 2 การวิเคราะห์เปรียบเทียบคะแนนหลังเรียนของการจัดกิจกรรมการเรียนรู้เพื่อพัฒนาความสามารถด้านการฟังและการพูดภาษาอังกฤษ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ตามแนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร โดยใช้การทดสอบทีแบบกลุ่มเดียว (One Samples t-test) กับเกณฑ์ ร้อยละ 75

ตารางที่ 4.2

ผลการเปรียบเทียบความสามารถด้านการฟังและการพูดภาษาอังกฤษ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ตามแนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร เทียบกับเกณฑ์ ร้อยละ 75

คะแนนเต็ม	คะแนนเกณฑ์ร้อยละ 75	ค่าเฉลี่ย	S.D.	df	t	P
40	30	32.83	2.65	48	2.39	0.11

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตารางที่ 4.2 พบว่า นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่เรียนการฟังและการพูดภาษาอังกฤษ ตามแนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร มีคะแนนเฉลี่ย เท่ากับ 32.83 คะแนน คิดเป็นร้อยละ 79.44

และเมื่อเปรียบเทียบกับเกณฑ์กับคะแนนสอบวัดความสามารถ พบว่า คะแนนวัดความสามารถของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 หลังจากจัดการเรียนรู้ทั้ง 10 แผน สูงกว่าเกณฑ์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตอนที่ 3 การวิเคราะห์หาค่าดัชนีประสิทธิผลของการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ด้านการฟังและการพูดภาษาอังกฤษ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ตามแนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร โดยใช้สูตรการหาค่าดัชนีประสิทธิผล (Effectiveness Index : E.I.) (ชวลิต ชูกำแพง, 2553, น. 133)

ตารางที่ 4.3

ค่าดัชนีประสิทธิผลของการจัดการเรียนรู้เพื่อพัฒนาความสามารถด้านการฟังและการพูดภาษาอังกฤษ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ตามแนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร

จำนวนนักเรียน	คะแนนเต็ม	ผลรวมคะแนนทดสอบก่อนเรียน	ผลรวมคะแนนทดสอบหลังเรียน	ค่าดัชนีประสิทธิภาพ (E.I.)
49	40	671	1,538	0.6726

จากตารางที่ 4.3 พบว่า ค่าดัชนีประสิทธิผลของการจัดการเรียนรู้เพื่อพัฒนาความสามารถด้านการฟังและการพูดภาษาอังกฤษ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ตามแนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร มีค่าเท่ากับ 0.6726 นั่นคือ นักเรียนมีความก้าวหน้าในการเรียน คิดเป็นร้อยละ 67.26

ตอนที่ 4 การวิเคราะห์หาความพึงพอใจต่อการจัดกิจกรรมการเรียนรู้เพื่อพัฒนาความสามารถด้านการฟังและการพูดภาษาอังกฤษ ตามแนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร โดยใช้สถิติค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และร้อยละ

ตารางที่ 4.4

ผลการวิเคราะห์หาความความพึงพอใจต่อการจัดกิจกรรมการเรียนรู้เพื่อพัฒนาความสามารถด้านการฟังและการพูดภาษาอังกฤษ ตามแนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร

รายการประเมิน	X	S.D.	แปลผล
ด้านกระบวนการจัดการเรียนรู้			
1. นักเรียนมีความเข้าใจในจุดประสงค์การเรียนรู้ก่อนทำกิจกรรมทุกครั้ง ทำให้การเรียนเป็นไปอย่างมีเป้าหมาย	4.69	0.60	พึงพอใจมากที่สุด
2. การนำเข้าสู่บทเรียนและการถามเพื่อตั้งความรู้เดิมมีความน่าสนใจ และกระตุ้นให้ผู้เรียนได้เชื่อมโยงความรู้เดิมกับบทเรียนใหม่	4.73	0.71	พึงพอใจมากที่สุด
3. การฝึกใช้ความหมาย การอ่านออกเสียง และการให้ข้อมูลย้อนกลับ (Feedback) ของครู ทำให้นักเรียนมีความเข้าใจและนำความรู้ไปใช้ในครั้งต่อไปได้ดีมากขึ้น	4.65	0.81	พึงพอใจมากที่สุด
4. กิจกรรมการฝึกใช้ภาษามีความสนุกสนาน แปลกใหม่ และหลากหลาย ทำให้นักเรียนรู้มีชีวิตชีวา	4.71	0.67	พึงพอใจมากที่สุด
5. รูปแบบการปฏิสัมพันธ์มีความหลากหลาย เช่น เป็นคู่ กลุ่ม เดี่ยว หรือ ทั้งห้อง	4.65	0.72	พึงพอใจมากที่สุด
6. การจัดการเรียนรู้มีเนื้อหาและการจัดกิจกรรมจากระดับง่ายไปยาก ทำให้นักเรียนมีความเข้าใจและนำความรู้ไปใช้ในการฝึกขั้นต่อไปได้	4.67	0.92	พึงพอใจมากที่สุด
7. การจัดกิจกรรมในการฝึกภาษาตามแนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร ช่วยพัฒนาความสามารถในการใช้ภาษาของนักเรียนได้ดีมากกว่าการสอนแบบปกติ	4.80	0.42	พึงพอใจมากที่สุด
รวมรายด้าน	4.70	0.69	พึงพอใจมากที่สุด
บรรยากาศการเรียนรู้			
8. บรรยากาศในห้องเรียนโดยรวมเป็นบรรยากาศเชิงบวก เป็นกันเอง ทำให้นักเรียนรู้สึกปลอดภัย และสามารถใช้ภาษาได้อย่างไม่ประหม่า	4.71	0.73	พึงพอใจมากที่สุด

(ต่อ)

ตารางที่ 4.4 (ต่อ)

รายการประเมิน	X	S.D.	แปลผล
9. บรรยากาศในห้องเรียนเป็นบรรยากาศแห่งการเรียนรู้	4.82	0.50	พึงพอใจมากที่สุด

ที่กระตุ้นให้ผู้เรียนมีความกระตือรือร้น ทำทนาย และมี อิสระในการฝึกฝนและทำกิจกรรม			
10. การให้ข้อมูลย้อนกลับ ในการแก้ไขความถูกต้องของ การใช้ภาษา เป็นไปอย่างสร้างสรรค์และเชิงบวก ทำ ให้นักเรียนไม่รู้สึกลังเล	4.84	0.42	พึงพอใจมากที่สุด
รวมรายด้าน	4.79	0.55	พึงพอใจมากที่สุด
การวัดและประเมินผล			
11. การวัดและประเมินผลของครูมีความชัดเจน และใช้ วิธีการที่หลากหลาย	4.73	0.62	พึงพอใจมากที่สุด
12. ครูมีการประเมินผลตามสภาพจริงและเท่าเทียม	4.73	0.62	พึงพอใจมากที่สุด
รวมรายด้าน	4.73	0.62	พึงพอใจมากที่สุด
ระยะเวลา			
13. ระยะเวลาที่ใช้มีความเหมาะสม	4.65	0.53	พึงพอใจมากที่สุด
รวมรายด้าน	4.65	0.53	พึงพอใจมากที่สุด
รวมค่าเฉลี่ยทุกด้าน	4.72	0.57	พึงพอใจมากที่สุด

จากตารางที่ 4.4 แสดงให้เห็นว่าความพึงพอใจต่อนักเรียนที่มีต่อการจัดการเรียนรู้ เพื่อพัฒนาความสามารถด้านการฟังและการพูด ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ตามแนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร มีความพึงพอใจโดยรวม มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.72 และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน เท่ากับ 0.57 จึงสรุปได้ว่า นักเรียนมีความพึงพอใจต่อการจัดการเรียนรู้เพื่อพัฒนาความสามารถด้านการฟังและการพูด ตามแนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร อยู่ในระดับมากที่สุด โดย 3 อันดับแรกที่นักเรียนมีความพึงพอใจมากที่สุด ได้แก่

อันดับที่ 1 การให้ข้อมูลย้อนกลับ ในการแก้ไขความถูกต้องของการใช้ภาษา เป็นไปอย่างสร้างสรรค์และเชิงบวก ทำให้นักเรียนไม่รู้สึกลังเล ซึ่งมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.84

อันดับที่ 2 บรรยากาศในห้องเรียนเป็นบรรยากาศแห่งการเรียนรู้ ที่กระตุ้นให้ผู้เรียนมีความกระตือรือร้น ทำทนาย และมีอิสระในการฝึกฝนและทำกิจกรรม ซึ่งมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.82

อันดับที่ 3 การจัดกิจกรรมในการฝึกภาษาตามแนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารช่วยพัฒนาความสามารถในการใช้ภาษาของนักเรียนได้ดีมากกว่าการสอนแบบปกติ ซึ่งมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.80

เมื่อวิเคราะห์เป็นรายด้านพบว่า ด้านที่นักเรียนมีความพึงพอใจมากที่สุด คือ ด้านบรรยากาศในการเรียนรู้ มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.79 ด้านการวัดและประเมินผล มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.73 และ ด้าน

กระบวนการจัดการเรียนรู้ ที่มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.70 และด้านระยะเวลา ซึ่งมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.65 ตามลำดับ

มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม
RAJABHAT MAHASARAKHAM UNIVERSITY

บทที่ 5

สรุป อภิปราย และข้อเสนอแนะ

การวิจัยเรื่องการพัฒนาความสามารถด้านการฟังและการพูดภาษาอังกฤษ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ตามแนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร ผู้วิจัยได้สรุปผลการวิจัยตามลำดับ ดังนี้

- 1.สรุปผลการวิจัย
- 2.อภิปรายผลการวิจัย
3. ข้อเสนอแนะ

5.1 สรุปผลการวิจัย

จากการวิจัยการพัฒนาความสามารถด้านการฟังและการพูดภาษาอังกฤษ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ตามแนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร สามารถสรุปผลได้ ดังนี้

5.1.1 การจัดการเรียนรู้เพื่อพัฒนาความสามารถด้านการฟังและการพูดภาษาอังกฤษ ตามแนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่มีประสิทธิภาพ (E_1/E_2) เท่ากับ 79.85/79.44 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์ที่กำหนดไว้ (75/75)

5.1.2 นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่เรียนโดยใช้โดยใช้การจัดการเรียนรู้เพื่อพัฒนาความสามารถด้านการฟังและการพูดภาษาอังกฤษ ตามแนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร หลังเรียนสูงกว่าเกณฑ์ร้อยละ 75 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ ระดับ .05

5.1.3 ค่าดัชนีประสิทธิผลการจัดการเรียนรู้เพื่อพัฒนาความสามารถด้านการฟังและการพูดภาษาอังกฤษ ของนักเรียน

ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ตามแนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร มีค่าเท่ากับ .6726 คิดเป็นร้อยละ 67.26

5.1.4 นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่เรียนโดยใช้การจัดการเรียนรู้เพื่อพัฒนาความสามารถด้านการฟังและการพูดภาษาอังกฤษ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ตามแนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารมีความพึงพอใจ โดยรวมอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.72$, S.D. = 0.57)

5.2 อภิปรายผลการวิจัย

จากการวิจัยพัฒนาความสามารถด้านการฟังและการพูดภาษาอังกฤษ ตามแนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 สามารถอภิปรายผลได้ ดังนี้

5.2.1 ประสิทธิภาพของแผนการจัดการเรียนรู้เพื่อพัฒนาความสามารถด้านการฟังและการพูดภาษาอังกฤษ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ตามแนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร ที่ผู้วิจัยได้สร้างขึ้น มีประสิทธิภาพ (E_1/E_2) เท่ากับ 79.85/79.44 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์ที่กำหนดไว้ (75/75) ทั้งนี้เนื่องจากผู้วิจัยมีกระบวนการสร้างการจัดการเรียนรู้ตามขั้นตอนอย่างเป็นระบบตามหลักวิชาการ และผ่านการตรวจพิจารณาคุณภาพโดยคณะกรรมการควบคุมวิทยานิพนธ์และผู้เชี่ยวชาญ โดยศึกษาหลักสูตร วิเคราะห์หลักสูตร และเนื้อหาตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 ศึกษาแนวทางการ

จัดการเรียนการสอนตามแนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร และใช้กรอบแนวคิดขั้นตอนการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารแบบ PPP ของ Baker and Westrup (2000, p. 113) ประกอบด้วย 1) ขั้นตอนการนำเสนอเนื้อหา (Presentation or Introducing New Language) 2) ขั้นตอนการฝึกปฏิบัติ (Practice / Controlled Practice) และ 3) ขั้นตอนการใช้ภาษาเพื่อการสื่อสาร (Productive / Free Practice) ซึ่งมีความชัดเจนในแต่ละขั้นตอน มีความเหมาะสมและสอดคล้องกับขั้นตอนการสอนฟังของ Rixon (1986, pp. 63 – 73) ที่ยังคงนิยมใช้ในการสอนฟัง โดยมีขั้นตอน 3 ขั้นตอน คือ ขั้นก่อน ระหว่าง และหลังการฟัง นอกจากนี้ยังสอดคล้องกับขั้นตอนการสอนพูดของ Byrne (1990, pp. 22 – 99) และ Harmer (1992, p. 50) ที่มีเสนอแนวทางการสอนพูด 3 ขั้นตอน ได้แก่ การแนะนำความรู้ใหม่ (Presentation Stage) การฝึกภาษา (Practice Stage) และการใช้ภาษา (Production Stage) การจัดการเรียนรู้ตามขั้นตอนดังกล่าว จึงมีความเหมาะสมในการใช้พัฒนาความสามารถด้านการฟังและพูด กระตุ้นให้ผู้เรียนได้มีส่วนร่วมฝึกฝนและผลิตภาษาในการสื่อสารอย่างเป็นธรรมชาติ รวมทั้งเปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้มีปฏิสัมพันธ์ระหว่างผู้เรียนด้วยกัน และระหว่างผู้เรียนกับผู้สอน ทำให้เกิดความเห็นอกเห็นใจซึ่งกันและกัน และสร้างสภาพแวดล้อมที่สนับสนุนให้ผู้เรียนแต่ละคนได้แสดงความสามารถได้อย่างเต็มศักยภาพ ซึ่งเป็นการเรียนรู้เช่นนี้เป็นการเรียนรู้ภาษาผ่านประสบการณ์ ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดของ Littlewood และสอดคล้องกับผลการวิจัยของ ฮาสีดี๊ะ ดินามอ ซึ่งได้ทำการศึกษาความสามารถในการฟังและการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โดยการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารตามแนวคิดของคิธ จอห์นสัน ผลการวิจัยพบว่า

นักเรียนมีความสามารถในการฟังและพูดภาษาอังกฤษหลังเรียน โดยวิธีการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร ตามแนวคิดของคิธ จอห์นสัน สูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และสาย พิณ รุ่งวัฒนะกิจ ที่ศึกษาการสร้างชุดกิจกรรมการสอน ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร เรื่อง “Moment of life” โดยใช้ ทฤษฎีการสอนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร นักเรียนชั้น มัธยมศึกษาปีที่ 4 ผลปรากฏว่า ประสิทธิภาพของชุดกิจกรรมการ สอนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารเท่ากับ 81.17/84.56

5.2.2 นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่เรียนฟังและการพูด ภาษาอังกฤษ ตามแนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร มีคะแนน เฉลี่ย เท่ากับ 32.83 คะแนน คิดเป็นร้อยละ 79.44 พบว่า ความสามารถทางการเรียนเฉลี่ยของนักเรียนสูงกว่าเกณฑ์ร้อยละ 75 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ทั้งนี้เป็นเพราะ ผู้วิจัยได้ ใช้กรอบแนวคิดขั้นตอนการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารแบบ PPP ของ Baker and Westrup (2000, p. 113) ที่ได้ยึดหลักการ ทฤษฎีทางการศึกษาหลายอย่างประกอบกัน เช่น หลักการสอนฟัง และการพูดภาษาเพื่อการสื่อสาร และหลักจิตวิทยาการเรียนรู้มา ใช้ในกระบวนการเรียนการสอน ทำให้การ จัดแผนการจัดการ เรียนรู้ที่สร้างขึ้นมีประสิทธิภาพต่อการเรียนการสอนยิ่งขึ้น

5.2.3 ค่าดัชนีประสิทธิผลของการจัดการเรียนรู้การฟังและ การพูดภาษาอังกฤษ เมื่อนำไปใช้กับนักเรียน มีค่าดัชนี เท่ากับ .6726 แสดงให้เห็นว่าผู้เรียนมีความก้าวหน้าคิดเป็นร้อยละ 67.26 ทั้งนี้เป็นเพราะการจัดการเรียนรู้ตามแนวการสอนภาษาเพื่อการ สื่อสาร โดยใช้ขั้นตอนการสอนภาษาตามแนวคิดของสมิตรา อังวัฒนกุล ซึ่งเน้นการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่เน้นให้ผู้เรียนได้ฝึกฝน การฟังและพูด โดยใช้กิจกรรมที่มีความน่าสนใจ สนุกสนาน และมี ปฏิสัมพันธ์ระหว่างผู้เรียนด้วยกันและครู ผ่านกิจกรรมที่ หลากหลายและมีขั้นตอนที่ชัดเจน สอดคล้องกับผลการวิจัยของ

รพีพรรณ ศรีไชยแสง ที่ได้ทำการวิจัยเรื่องการพัฒนาแผนการจัดกิจกรรมการสอนวัฒนธรรมของเจ้าของภาษา โดยใช้วิธีการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 พบว่ามีดัชนีประสิทธิผลของแผนการจัดกิจกรรมการสอนวัฒนธรรมของเจ้าของภาษา เท่ากับ .6240 ซึ่งหมายความว่าผู้เรียนที่เรียนด้วยแผนการจัดกิจกรรมการสอนวัฒนธรรมของเจ้าของภาษา โดยใช้วิธีการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารมีความก้าวหน้าในการเรียน ร้อยละ 62.40

5.2.4 นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่เรียนโดยใช้การจัดการเรียนรู้เพื่อพัฒนาความสามารถด้านการฟังและการพูดภาษาอังกฤษ ตามแนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 มีความพึงพอใจโดยรวมอยู่ในระดับมากที่สุด เนื่องจากผู้วิจัยได้ออกแบบกิจกรรมการเรียนรู้การฟังและการพูดที่หลากหลาย เหมาะสมกับเนื้อหา ส่งเสริมให้ผู้เรียนได้ลงมือปฏิบัติกิจกรรมต่างๆ ทั้งแบบรายกลุ่มและรายบุคคล รวมทั้งสร้างบรรยากาศการเรียนรู้ที่สนุกสนานและสนใจที่จะเรียนรู้ จากการจัดการเรียนรู้ตามแนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร ทำให้นักเรียนมีความสามารถด้านการฟังและการพูดที่สูงขึ้น มีความก้าวหน้าในการเรียน จึงทำให้ผู้เรียนเกิดความพึงพอใจ สอดคล้องกับธัญธิดา โกมล และศศิธร สุวรรณปัทมะ ที่ศึกษาความคิดเห็นของนักศึกษาต่อการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร ในการพัฒนาทักษะการฟังและการพูดภาษาอังกฤษ พบว่า ผู้เรียนมีความพึงพอใจต่อการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารที่อาจารย์ใช้เป็นกิจกรรมการสอนภาษาเพื่อพัฒนาทักษะการฟังและการพูดภาษาอังกฤษในระดับมากที่สุด ($X = 4.32$)

5.3 ข้อเสนอแนะ

5.3.1 ข้อเสนอแนะสำหรับการนำไปใช้

5.3.1.1 ครูผู้สอนภาษาอังกฤษ ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 สามารถนำแผนการจัดการเรียนรู้เพื่อพัฒนาความสามารถด้านการฟังและการพูดภาษาอังกฤษ ตามแนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นไปปรับใช้ในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ให้มีความเหมาะสมกับผู้เรียน ซึ่งเป็นการจัดการเรียนรู้ที่มีความเหมาะสมในการใช้พัฒนาความสามารถด้านการฟังและพูดกระตุ้นให้ผู้เรียนได้มีส่วนร่วมฝึกฝนและผลิตภาษาในการสื่อสารอย่างเป็นธรรมชาติผ่านสภาพแวดล้อมที่สนับสนุนให้ผู้เรียนแต่ละคนได้แสดงความสามารถได้อย่างเต็มศักยภาพ

5.3.1.2 ผู้สอนจะต้องแจ้งให้ผู้เรียนรู้จุดประสงค์และเป้าหมายของการเรียนรู้ และครูจำเป็นต้องจัดกิจกรรมและบรรยากาศในการเรียนรู้ที่เอื้อต่อการผลิตภาษา มีปฏิสัมพันธ์ที่ดี เสริมสร้างความมั่นใจ และสนับสนุนให้ผู้เรียนได้แสดงออกให้มากที่สุด

5.3.1.3 การจัดการเรียนรู้ตามแนวการสอนภาษาแบบการสื่อสารควรมีรูปแบบกิจกรรมที่หลากหลาย เพื่อกระตุ้นให้ผู้เรียนเกิดความสนใจและมีส่วนร่วมให้มากที่สุด ซึ่งครูผู้สอนมีบทบาทสำคัญในการเตรียมกิจกรรม และกำหนดระยะเวลาที่ชัดเจนและเพียงพอในการทำกิจกรรม เมื่อเสร็จสิ้นกิจกรรมควรมีการให้ผลสะท้อนกลับทันที และร่วมกันแก้ไขให้ถูกต้อง

5.3.2 ข้อเสนอแนะสำหรับการวิจัยครั้งต่อไป

5.3.2.1 ควรมีการวิจัยเพื่อศึกษาผลการจัดการเรียนรู้เพื่อพัฒนาความสามารถด้านการฟังและการพูดภาษาอังกฤษ ตามแนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารโดยพิจารณาตัวแปรอื่น ๆ เช่น ความสามารถในการอ่าน ความสามารถในการเขียน ความมั่นใจในการสื่อสาร ความคงทนต่อการเรียนรู้ การฝึกความคิดสร้างสรรค์ในด้านการใช้ภาษา เป็นต้น

5.3.2.2 ควรมีการวิจัยเพื่อเปรียบเทียบความสามารถด้านการฟังและการพูด ตามแนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารกับแนว

การสอนที่แตกต่างกัน เพื่อเปรียบเทียบความเหมาะสมของการจัดกิจกรรมการเรียนรู้

5.3.2.3 ควรมีการวิจัยการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ ตามแนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร ไปทดลองกับกลุ่มตัวอย่างในระดับชั้นเรียนที่แตกต่างกัน

มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม
RAJABHAT MAHASARAKHAM UNIVERSITY

บรรณานุกรม

มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม
RAJABHAT MAHASARAKHAM UNIVERSITY

บรรณานุกรม

- กรมวิชาการ. (๒๕๔๕). การจัดการเรียนรู้อัตนศึกษาตามหลักสูตร
การศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช ๒๕๔๔. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์คุรุสภาลาดพร้าว.
- กระทรวงศึกษาธิการ. (๒๕๕๑). หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช ๒๕๕๑.
กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์ชุมนุมสหกรณ์การเกษตรแห่งประเทศไทย.

- จันทร์เพ็ญ ภูโสภา. (๒๕๕๙). *จิตวิทยาและการแนะแนวสำหรับครู*. มหาสารคาม : มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม.
- เจเรมี ฮาร์เมอร์. (๒๕๔๖). *วิธีการสอนภาษาอังกฤษ*. (เสาวภา ฉายะบุระกุล, ผู้แปล). กรุงเทพฯ : เพียร์สัน เอ็ดดูเคชัน อินโดไชนา.
- ชนาธิป พรกุล. (๒๕๕๑). *การออกแบบการสอน การบูรณาการ การอ่าน การคิดวิเคราะห์ และการเขียน*. กรุงเทพฯ : วี. พรินท์.
- ชวลิต ชูกำแพง. (๒๕๕๐). *การประเมินการเรียนรู้*. มหาสารคาม : สำนักพิมพ์มหาวิทยาลัยมหาสารคาม
- ชวลิต ชูกำแพง. (๒๕๕๑). *การพัฒนาหลักสูตร*. มหาสารคาม: ทีคิวพี จำกัด.
- ชวลิต ชูกำแพง. (๒๕๕๓). *การวิจัยหลักสูตรและการสอน*. มหาสารคาม : สำนักพิมพ์มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.
- ชัยยงค์ พรหมวงศ์. (๒๕๕๖). *การทดสอบประสิทธิภาพเครื่องมือหรือชุดการสอน*. วารสารศิลปากร.
- ชิตพิมล พลสมบัติ. (๒๕๔๙). *การพัฒนาทักษะการฟัง-พูดภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ ๕ ด้วยวิธีสอนภาษาเพื่อการสื่อสารที่เน้นการประเมินผลตามสภาพจริง*. วิทยานิพนธ์ กศม. ขอนแก่น : มหาวิทยาลัยขอนแก่น.
- ชูเกียรติ จารัตน์. (๒๕๓๕). *การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ด้านการฟัง-พูดภาษาอังกฤษ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๕ ที่สอนตามแนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารและสอนตามคู่มือครู*. มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร/กรุงเทพฯ.
- ธนกร สุวรรณพุดธิ. (๒๕๕๘). *การพัฒนารูปแบบการสอนกลยุทธ์การเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ เพื่อเสริมสร้างความสามารถในการฟังและการพูดภาษาอังกฤษสำหรับนักศึกษา ระดับปริญญาตรี*. วิทยานิพนธ์ปรัชญาดุษฎีบัณฑิต สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร.
- ทิลเลสตัน ดอนนา วอร์คเกอร์. (๒๕๔๖). *คู่มือปฏิบัติการสอนยุคใหม่*. (อรจรรย์ ณ ตะกั่วทุ่ง, ผู้แปล). กรุงเทพฯ : สำนักพิมพ์เอ็กสเปอร์เน็ท.
- ทิตนา แคมมณี. (๒๕๕๓). *ศาสตร์การสอน*. กรุงเทพฯ : สำนักพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ทิตนา แคมมณี. (๒๕๕๖). *รูปแบบการเรียนการสอน: ทางเลือกที่หลากหลาย*. กรุงเทพฯ : สำนักพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ธัชมาศ พิภักดี. (๒๕๕๕). *จัดกิจกรรมตามแนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร เพื่อส่งเสริมความสามารถ ในการฟังและการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๓*. วิทยานิพนธ์ กศ.ม. มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์.
- ธูปทอง กว้างสวาสดี. (๒๕๔๙). *คู่มือการสอนภาษาอังกฤษ*. มหาสารคาม : สำนักพิมพ์มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.
- ธูปทอง กว้างสวาสดี. (๒๕๕๙). *๒๐๐ กิจกรรมสอนภาษาอังกฤษ*. กรุงเทพฯ : สำนักพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
- บุญชม ศรีสะอาด. (๒๕๕๑). *วิธีการทางสถิติสำหรับการวิจัย*. กทม. : ประสานการพิมพ์.
- บุญชม ศรีสะอาด. (๒๕๕๖). *วิธีการทางสถิติสำหรับการวิจัย เล่ม ๑. (พิมพ์ครั้งที่ ๕)*. กรุงเทพฯ:

- บุญเลี้ยง ทุ่มทอง. (๒๕๕๖). *ทฤษฎีและการพัฒนารูปแบบการจัดการเรียนรู้*. กรุงเทพฯ : สำนักพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- บุรชัย ศิริมหาสาร. (๒๕๓๙). *จากหลักสูตรสู่แผนการสอน ๒*. สารพัฒนาหลักสูตร. ๑๕ (๑๒๔) : ๓๔-๓๕ ; มกราคม - มีนาคม.
- เบญจมาภรณ์ เสนารัตน์. (๒๕๕๙). *หลักการวัดและประเมินผลทางการศึกษา*. มหาสารคาม : อภิชาติการพิมพ์.
- ปทุมคงคา สมุทรปราการ. (๒๕๕๙). *รายงานการประเมินตนเองของโรงเรียนปทุมคงคาสมุทรปราการ*. สมุทรปราการ: ม.ป.พ.
- ประสาธน์ เนื่องเฉลิม. (๒๕๕๖). *วิจัยการเรียนการสอน*. กรุงเทพฯ : สำนักพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ปราณี กุลละวณิชย์. (๒๕๕๑). *ข้อมูลพื้นฐานการจัดการเรียนการสอนและความต้องการภาษาต่างประเทศในประเทศไทย*. พิมพ์ครั้งที่ ๓. กรุงเทพฯ : สำนักพิมพ์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
- ปิยะธิดา ปัญญา. (๒๕๕๘). *การวัดและการทดสอบแบบอิงกลุ่ม*. มหาสารคาม : ตักศิลาการพิมพ์.
- พรพิไล เลิศวิชา. (๒๕๕๒). *โรงเรียนอนุบาล ตามแนวคิด Brain-based learning*. กรุงเทพฯ : สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน.
- ไพฑูริย์ โพธิศาล. (๒๕๓๙). *การตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือวัด*. กรุงเทพฯ : สำนักทดสอบทางไพศาล วรคำ. (๒๕๕๙). *การวิจัยทางการศึกษา*. มหาสารคาม : ตักศิลาการพิมพ์.
- ไพศาล หวังพานิช. (๒๕๔๕). *การวัดและประเมินผลการเรียน*. วารสารวัดผลการศึกษา, ปีที่ ๒๔ ฉบับที่ ๗๑, ๑-๒๒. มหาสารคาม.
- ภนิดา ชัยปัญญา. (๒๕๔๑). *การวัดความพึงพอใจ*. กรุงเทพฯ : แสงอักษร.
- เยาวดี รามชัยกุล วิบูลย์ศรี. (๒๕๕๖). *การวัดผลและการสร้างแบบสอบผลสัมฤทธิ์*. กรุงเทพฯ.
- ระพีพรรณ ศรีไชยแสง. (๒๕๕๑). *การพัฒนาแผนการจัดการเรียนรู้วัฒนธรรมของเจ้าของภาษาโดยใช้วิธีสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร*. (วิทยานิพนธ์) : มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.
- วรรณพรรณ เลิศวัตรกาต์ (๒๕๕๖). *การพัฒนาชุดกิจกรรม โดยเน้นงานปฏิบัติ เพื่อฝึกทักษะการฟัง และการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๕*. วิทยานิพนธ์ กศม. ศิลปากร : บัณฑิตวิทยาลัยศิลปากร.
- วิมลรัตน์ สุนทรโรจน์. (๒๕๔๙). *นวัตกรรมเพื่อการเรียนรู้*. กรุงเทพฯ : สำนักพิมพ์ช่างทอง.
- วิไล ต้นเสียงสม. (๒๕๔๖). *การพัฒนาความสามารถด้านการฟังและการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๑ ด้วยวิธีการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร*. วิทยานิพนธ์ กศม. ศิลปากร : บัณฑิตวิทยาลัยศิลปากร.
- ศศิธร เวียงวะลัย. (๒๕๕๖). *การจัดการเรียนรู้*. กรุงเทพฯ : สำนักพิมพ์ไอเดียนส์โตร์.
- สถาบันทดสอบทางการศึกษาแห่งชาติ. (๒๕๕๙). *ค่าสถิติพื้นฐานผลการทดสอบทางการศึกษาระดับชาติขั้นพื้นฐาน (O-NET) ปีการศึกษา ๒๕๕๘*. กรุงเทพฯ : สถาบันฯ
- สถาบันทดสอบทางการศึกษาแห่งชาติ. (๒๕๖๐). *ค่าสถิติพื้นฐานผลการทดสอบทางการศึกษาระดับชาติขั้นพื้นฐาน (O-NET) ปีการศึกษา ๒๕๕๙*. กรุงเทพฯ : สถาบันฯ

- สายพิน รุ่งวัฒนะกิจ. (๒๕๕๔). การสร้างชุดกิจกรรมการสอนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารเรื่อง “Moment in Life” โดยใช้ทฤษฎีการสอนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๔ โรงเรียนนาริรัตน์ จังหวัดแพร่. วิทยานิพนธ์ ค.ม.อุตรดิตถ์ : มหาวิทยาลัยราชภัฏอุตรดิตถ์.
- สุมิตรา อังวัฒนกุล. (๒๕๓๕). วิธีการสอนภาษาอังกฤษเป็นภาษาต่างประเทศ. กรุงเทพฯ : สำนักพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์.
- สุมิตรา อังวัฒนกุล. (๒๕๓๖). แนวคิดและเทคนิคการสอนภาษาอังกฤษระดับมัธยมศึกษา. กรุงเทพฯ : สำนักพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์.
- สุมิตรา อังวัฒนกุล. (๒๕๔๐ก). วิธีสอนภาษาอังกฤษ. กรุงเทพฯ : สำนักพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์ มหาวิทยาลัย.
- สุมิตรา อังวัฒนกุล. (๒๕๔๐ข). กิจกรรมการสอนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร. กรุงเทพฯ : ภาควิชามัธยมศึกษา คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- สุรกันต์ จิงหาร. (๒๕๔๖). เอกสารประกอบการสอน รายวิชาหลักการสอน. มหาสารคาม : คณะครุศาสตร์ สถาบันราชภัฏมหาสารคาม.
- สุรชญา ศรีพิทักษ์. (๒๕๕๑). การพัฒนาหน่วยการเรียนรู้ภาษาอังกฤษ ตามแนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารร่วมกับวิธีการสอนแบบฟัง – พูด สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๕. วิทยานิพนธ์ กศม. สงขลา : มหาวิทยาลัยทักษิณ.
- สุรางค์ ไคว์ตระกูล. (๒๕๔๔). จิตวิทยาการศึกษา. กรุงเทพฯ : สำนักพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์ มหาวิทยาลัย.
- สุวิทย์ มูลคำ และ อรทัย มูลคำ. (๒๕๔๕). วิธีการจัดการเรียนรู้เพื่อพัฒนาความรู้และทักษะ. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์ภาพพิมพ์
- สุวิทย์ มูลคำ. (๒๕๕๑). การเขียนแผนการจัดการเรียนรู้ที่เน้นการคิด. กรุงเทพฯ : ภาพพิมพ์. สุวีริยาสาส์น.
- ไสว ประภาศรี. (๒๕๕๓). การออกแบบกิจกรรมการเรียนรู้. มหาสารคาม : สำนักพิมพ์มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.
- อนุวัติ คุณแก้ว. (๒๕๕๘). การวัดผลและประเมินผลการศึกษาแนวใหม่. กรุงเทพฯ : สำนักพิมพ์ แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- อรุณี วิริยะจิตรา และคณะ. (๒๕๕๕). เหลียวหน้าแลหลังการสอนภาษาอังกฤษ. กรุงเทพฯ : สำนักพิมพ์หน้าต่างสุโลกกว้าง
- อาทิตย์ อินตะแก้ว. (๒๕๖๐). การศึกษาและพัฒนารูปแบบการเรียนรู้ภาษาอังกฤษของผู้เรียนระดับอุดมศึกษาเพื่อส่งเสริมทักษะการฟัง และการพูดภาษาอังกฤษ: การวิจัยแบบผสมผสานวิธีการ. ปรินญาณินพนธ์ดุขฎิบัณฑิต สาขาวิชาการวิจัยและพัฒนา ศักยภาพมนุษย์ คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- อาภรณ์ ใจเที่ยง. (๒๕๕๓). หลักการสอน (ฉบับปรับปรุง). กรุงเทพฯ : โอเดียนสโตร์.
- อารีย์ ปรีดีกุล. (๒๕๕๔). การพัฒนารูปแบบการเรียนการสอนทักษะการฟัง-พูดภาษาอังกฤษ ตามหลักการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารและการเรียนรู้ โดยใช้สมองเป็นฐานเพื่อเสริมสร้าง

- ความสามารถในการใช้ภาษาเพื่อการสื่อสารของนักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏ. ม.ป.ท. : มหาวิทยาลัยนเรศวร.
- ฮาฮีดี๊ะ ดีนามอ. (๒๕๕๒). การศึกษาความสามารถในการฟัง – พูดภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๑ โดยการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารตามแนวคิดของคีธ จอห์นสัน. วิทยานิพนธ์ กศ.ม. : มหาวิทยาลัยทักษิณ
- Abrams, S. K. (๑๙๘๘). *Communication at Work: Listening, Speaking, Writing, and Reading*. New York: Pearson College
- Ahmad, N. M. (๒๐๑๔). *The impact of communicative approach on student's speaking skills*. Journal of Business and Social Development, ๒(๑) : ๖๓ – ๖๗.
- ASEAN. (๒๐๐๘). *The ASEAN Charter*. Jakarta : ASEAN Secretariat.
- Baker, J., & Westrup, H. (๒๐๐๐). *The English language teacher's handbook: How to teach large classes with few resources*. London, England: VSO/Continuum.
- Bartz, W.H. (๑๙๗๙). Testing Oral Communication, in the Foreign Language Classroom: Language in Education: Theory and Practice. Virginia : The Centre for AppliedLinguistic.
- Brown, H. D. (๒๐๐๗). *Principles of language learning and teaching*. New York: Pearson Education, Inc
- Bryne, D. (๑๙๗๖). *Teaching Oral English*. London : Longman, Group Ltd.
- Buck, G. (๒๐๐๑). *Assessing Listening*. Cambridge : Cambridge University Press.
- Canale, M. & Swain, M. (๑๙๘๐). *Theoretical bases of communicative approaches to second language teaching and testing*. Oxford University Press, ๑(๑), ๑-๔๗.
- Carroll, B. J. (๑๙๘๑). *Testing Communication Performance*. Oxford : Pergamon Press.
- Cook, V. (๑๙๙๓). *Linguistics and second language acquisition*. London: Macmillan.
- Coskun, A. (๒๐๑๑). *Investigation of Application of Communicative Language Teaching in the English Language Classroom – A Case Study in Teacher's Attitudes in Turkey*. Journal of Linguistics and Language Teaching. ๑-๒๓.
- Esmail, H. A. (๒๐๑๕). *Comparative study of Grammar Translation Method (GTM) and Communicative Language Teaching (CLT) in language teaching methodology*. International Journal of Science and Research Methodology, ๑. (๓), ๑๖-๒๕.
- Finocchiaro, M. & Brumfit, C. (๑๙๘๓). *The Functional National Approach From Theory to Practice*. New York : Oxford University Press.
- God, D., & Koehler, L. (๑๙๙๑). *Improving Classroom Reading Instruction Decision Making Approach*. London : Random House Press.
- Good, C. V. (๑๙๗๓). *Dictionary of Education*. New York : McGraw-Hill Book Company.
- Howatt. (๑๙๘๔). *A History of English Language Teaching*. Oxford : Oxford University Press.

- Harris, D. P. (୧୯୫୦). *Testing English as a Second Language*. New York: McGraw Hill.
- Hedge, T. (୨୦୦୦). *Teaching and Learning in the Language Classroom: A guide to current ideas about the theory and practice of English language teaching (Oxford Handbooks for Language Teachers)*. London : Oxford University Press.
- Johnson, D. W., & Johnson, R. T. (୧୯୯୫). *Leading the cooperative school* (୭nd ed.). Edina, MN : Interaction Book Co
- Keith, J. (୧୯୯୫). *Theoretical and Practical Issues in the Developmant of a Communicative Approach to Language Teaching*. Dissertation Abstracts International.
- Krashen, S. (୧୯୮୩). *Second Language Acquisition and Second Language Learning*. Oxford : Pergamon Press.
- Larsen-Freeman, D. (୨୦୦୩). *Techniques and principles in language teaching*. New York: Oxford University Press.
- Littlewood, W. (୧୯୮୧). *Communicative Language Teaching: An Introduction*. Cambridge : Cambridge University Press.
- Littlewood, W.. (୧୯୮୫). *Foreign and Second Language Learning*. Cambridge : Cambridge University Press.
- Loiuse, P. (୧୯୯୩). *Listening Language Teaching*. London : Oxford University Press.
- Lundsteen, S. W. (୧୯୫୦) *Learning to Listen and Listen to Read Community and Society*. Boston : Houghton Mifflin Co.
- Mackey, W. F. (୧୯୮୫). *Language Teaching Analysis*. London : Longman, Group Ltd.
- Mckeating, G. & Dee, D. (୧୯୮୫). *The Teaching of English as an International Language*. London : Oxford University Press.
- Mitchell, R. (୧୯୯୫). *The communicative approach to language teaching*. New York: Routledge.
- Morley, J. (୨୦୦୧). *Aural comprehension instruction: Principles and practices*. In M. Celce Murcia (Ed.), *Teaching English as a second or foreign language* (୩rd ed., pp. ୮୯ – ୯୬). Boston: Heinle & Heinle Publishers.
- Oller, J. W. (୧୯୯୯). *Language Test at School : A Pragmatic Approach*. London : Longman.
- Paulston, C. B. (୧୯୯୩). *Sociolinguistic Perspectives on Bilingual Education*. Bristol : Longdunn Press.
- Pawapat Charaodom. (୨୦୦୩). *An Investigation of Thai Students' English Language Problems and Their Learning Strategies in the International Program at Mahidol university*. Master Thesis, Department of Languages graduate College, King Mongkut's Institute of Technology North Bangkok.

- Richards, J. C. (๑๙๘๓). *Listening Comprehension: Approach, Design, Procedure*. in TESOL Quarterly Volume ๑๗, Issue ๒ (pp. ๒๑๙-๒๔๐).
- Richards, J. C., & Rodgers, T. S. (๒๐๐๑). *Approaches and methods in language teaching*. New York: Cambridge University Press.
- Rivers, M. (๑๙๘๐). *Teaching Foreign Language Skills*. Chicago : The University of Chicago Press.
- Rixon, S. (๑๙๘๖). *Portfolio Assessment and the Role of Learner Reflection*. English Teaching Forum. ๓๕, ๗ (July)
- Rost, M. (๑๙๙๑). *Listening in Action*. New York : Prentice – Hall International Ltd.
- Rost, M.. (๑๙๙๔). *The Practice of English Language Teaching*. New York : McGrew – Hill Inc.
- Rost, M. . (๒๐๑๑). *Teaching and Researching Listening*. Longman Group Ltd.
- Savignon, S. J. (๒๐๐๕) *Communicative language teaching: strategies and goals*, in Hinkel, E. (ed.) *Handbook of Research in Second Language Teaching and Learning*, Mahwah, NJ: Lawrence Erlbaum
- Savignon, S. J. (๒๐๐๕). *Communicative language teaching: Strategies and goals*. In E. Hinkel (Ed.), *Handbook of research in second language teaching and learning*. Mahwah, NJ: Lawrence Erlbaum.
- Scott, R. (๑๙๘๑). *Speaking in Communication in the Classroom*. Longman Group Ltd.
- Thornbury, S. (๒๕๔๖). *วิธีสอนไวยากรณ์*. (สำหรับ กุศลสิริสวัสดิ์, ผู้แปล). กรุงเทพฯ : เพียร์สัน เอ็ดดูเคชั่น อินโดไชน่า
- Tutolo, D. (๑๙๗๗). *A Cognitive Approach to Teaching Listening Language*. London : Croom Helm Press.
- Underhill, N. (๒๐๐๐). *Testing spoken language : A handbook of oral testing techniques*. Cambridge : Cambridge University Press.
- Valette, R. & Disick, R. (๑๙๗๗). *Modern Language Testing*. New York : Harcourt Brace Jovanovich Inc.
- Vroom V. H. (๑๙๖๔). *Work and motivation*. New York : Wiley.
- Weir, C. J. (๑๙๙๓). *Understanding and developing language tests*. Hemel Hempstead : Prentice Hall.
- Winddowson, H. G. (๑๙๗๙). *Teaching Language as Communication*. London : Oxford University Press.
- Wood, K. & Smith, M. (๑๙๘๖). *Listening Teaching*. New York : Cambridge University Press.

ภาคผนวก

มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม
RAJABHAT MAHASARAKHAM UNIVERSITY

ภาคผนวก ก

ตัวอย่างแผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้เพื่อพัฒนาความสามารถ
ด้านการฟังและการพูดภาษาอังกฤษ ตามแนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร

มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม
RAJABHAT MAHASARAKHAM UNIVERSITY

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 1.3

กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ	หน่วยการเรียนรู้ที่ 1	เรื่อง Eating Out
เรื่อง Welcome to our restaurant	รหัส อ 23102	วิชา ภาษาอังกฤษพื้นฐาน 6
ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3	ภาคเรียนที่ 2	เวลา 2 ชั่วโมง
ชื่อผู้สอน นางสาว จุฑามาศ ชนะภัย		โรงเรียนปทุมคงคา สมุทรปราการ

1. สาระที่ 1

2. มาตรฐานการเรียนรู้

มาตรฐาน ต 1.2 มีทักษะการสื่อสารทางภาษาในการแลกเปลี่ยนข้อมูลข่าวสารแสดงความรู้สึก และความคิดเห็นอย่างมีประสิทธิภาพ

3. ตัวชี้วัด

ม.3/1 สนทนา แลกเปลี่ยนข้อมูลเกี่ยวกับตนเอง เรื่องต่าง ๆ ใกล้ตัว และสถานการณ์ต่าง ๆ ในชีวิตประจำวันอย่างเหมาะสม

ม.3/4 พูดและเขียนเพื่อขอและให้ข้อมูล บรรยาย และแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับเรื่องที่ฟังหรืออ่านอย่างเหมาะสม

4. จุดประสงค์การเรียนรู้

4.1 นักเรียนสามารถระบุชื่ออาหารได้สัมพันธ์กับรูปภาพอาหารได้ถูกต้อง

4.2 นักเรียนสามารถเขียนคำศัพท์เกี่ยวกับอาหารได้อย่างถูกต้อง

4.3 นักเรียนสามารถตอบคำถามจากบทสนทนาที่ฟังได้อย่างถูกต้อง

4.4 นักเรียนสามารถสนทนาเพื่อสั่งอาหารในร้านอาหารได้

5. สาระสำคัญ / ความคิดรวบยอด

เรียนรู้เกี่ยวกับคำศัพท์อาหาร ประโยคที่ใช้ในการถามและสั่งอาหาร และฝึกฝนการฟังและพูด โดยใช้สถานการณ์จำลองและแสดงบทบาทสมมติ

6. สาระการเรียนรู้ / เนื้อหา

- สาระการเรียนรู้แกนกลาง

- ภาษาที่ใช้ในการสื่อสารระหว่างบุคคล เช่น การทักทาย กล่าวลา ขอบคุณ ขอโทษ

ชมเชย การพูดแทรกอย่างสุภาพ การชักชวน ประโยค/ข้อความที่ใช้แนะนำตนเอง เพื่อน และบุคคล ใกล้ตัว และสำนวนการตอบรับ การแลกเปลี่ยนข้อมูลเกี่ยวกับตนเอง เรื่องใกล้ตัว สถานการณ์ต่าง ๆ ในชีวิตประจำวันอย่างเหมาะสม

- คำศัพท์ สำนวน ประโยค และข้อความที่ใช้ในการขอและให้ข้อมูล บรรยาย และแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับเรื่องที่ฟังหรืออ่าน

- ทักษะ/กระบวนการ

- สันทนาตามสถานการณ์ต่างๆในชีวิตประจำวัน
- แลกเปลี่ยนข้อมูลเกี่ยวกับตนเองในชีวิตประจำวัน
- พูดและเขียนเพื่อขอและให้ข้อมูลเกี่ยวกับเรื่องที่ฟังและอ่าน
- แสดงความคิดเห็น

- สมรรถนะสำคัญของผู้เรียน

- การสื่อสาร
- การคิด

- คุณลักษณะอันพึงประสงค์

- มุ่งมั่นในการทำงาน

7. ชิ้นงานหรือภาระงาน

- การแสดงบทบาทสมมติ

8. กระบวนการวัดและประเมินผล

วิธีการวัดและประเมินผล	เครื่องมือ	เกณฑ์การวัดและประเมินผล
8.1 การตรวจใบงาน	แบบบันทึกผลการตรวจใบงาน	ตั้งแต่ระดับดีขึ้นไป
8.2 การประเมินการแสดงบทบาทสมมติ	แบบประเมินการแสดงบทบาทสมมติ	ตั้งแต่ระดับดีขึ้นไป

9. การจัดกิจกรรมการเรียนรู้

ขั้นตอนการจัดกิจกรรม	กิจกรรมครู	กิจกรรมนักเรียน
ขั้นการนำเสนอ (Presentation)	1. ครูเปิดภาพเมนูอาหารขึ้นมาและถามนักเรียนเกี่ยวกับอาหารที่ชอบ <ul style="list-style-type: none"> - What is this? - Is it your favourite food? - What food do you like? - Where can you buy/get it? 	1. นักเรียนฟังครูและผลัดกันตอบคำถาม

ขั้นตอนการจัดกิจกรรม	กิจกรรมครู	กิจกรรมนักเรียน
<p>ขั้นการนำเสนอ (Presentation) (ต่อ)</p>	<p>เพื่อเป็นการเชื่อมโยงเข้าสู่บทเรียนครูจึงเปิดภาพร้านอาหารขึ้นมา และถามนักเรียนว่า “What topic we are going to learn today?”</p> <p>2. ครูแจ้งจุดประสงค์ข้อ 1 – 4 ของการเรียนรู้ในวันนี้เกี่ยวกับการสั่งอาหารในร้านอาหาร</p> <p>(Pre – listening)</p> <p>3. ครูเปิดรูปภาพอาหารต่าง ๆ จากโปรแกรม Microsoft Power Point และให้นักเรียนระบุชื่ออาหาร พร้อมสะกดคำโดยการเติมตัวอักษรที่หายไป ในช่องว่าง จากนั้นจึงถามนักเรียนว่าเป็นอาหารประเภทใด โดยครูอาจสุ่มนักเรียนตอบเป็นรายบุคคล แล้วจึงเฉลยคำตอบร่วมกัน</p> <p>4. ครูอธิบายการใช้โครงสร้างประโยคในการถามและตอบ เพื่อสั่งอาหาร</p> <p>Q: What would you like to order?</p> <p>A: I would like to order</p> <p>แล้วจึงสุ่มนักเรียนให้ผลัดกันถามและตอบ โดยใช้คำศัพท์อาหารที่ได้เรียน</p> <p>5. ครูแปะกระดาษที่ระบุประเภทอาหาร ได้แก่ Starter, Main course, Snack, Dessert, Drinks ไว้รอบห้อง โดยเว้นระยะห่างพอสมควร แล้วบอกคำสั่ง (Instructions) ในการทำกิจกรรม ดังนี้</p>	<p>2. นักเรียนทราบจุดประสงค์ของการเรียนรู้ในวันนี้เกี่ยวกับการสั่งอาหารในร้านอาหาร</p> <p>3. นักเรียนระบุชื่ออาหาร พร้อมร่วมกันเติมตัวอักษรที่หายไป และระบุประเภทของอาหาร และร่วมกันเฉลยคำตอบ</p> <p>4. นักเรียนเรียนรู้เกี่ยวกับโครงสร้างประโยคที่ใช้ เพื่อสั่งอาหาร และผลัดกันถามและตอบ โดยใช้คำศัพท์อาหารที่ได้เรียน</p> <p>5. นักเรียนฟังคำสั่ง ตอบคำถามของครู และทำกิจกรรม โดยการไปยืนบริเวณประเภทอาหารที่ตนเองคิดว่าสอดคล้องกับอาหารที่ครูพูด</p>

ขั้นตอนการจัดกิจกรรม	กิจกรรมครู	กิจกรรมนักเรียน
<p>ขั้นการนำเสนอ (Presentation) (ต่อ)</p>	<p>1) There are 5 kinds of food around the class.</p> <p>2) Stand around the kind of food you think it matches with what I said.</p> <p>เมื่อบอกคำสั่งแล้ว ครูจึงทำการถามซ้ำ (Instruction Checking Questions) เพื่อทดสอบความเข้าใจของนักเรียน เช่น - How many kinds of food? - Stand or sit?</p> <p>จากนั้นจึงเริ่มทำกิจกรรม</p> <p>6. เมื่อทำกิจกรรมแล้ว ครูจึงสุ่มนักเรียนเป็นรายบุคคล เพื่อตอบคำถาม หากนักเรียนตอบไม่ถูก จึงแก้ไข เพื่อให้ให้นักเรียนเกิดความเข้าใจ</p>	<p>6. นักเรียนตอบคำถามครูเป็นรายบุคคล</p>
<p>ขั้นการฝึกปฏิบัติ (Practice)</p>	<p>(While - listening)</p> <p>7. ครูบอกคำสั่งนักเรียนว่า</p> <p>1) The dialogue will be played for 10 seconds.</p> <p>2) After that you will answer the questions</p> <p>- Where are they?</p> <p>- How many people are in the dialogue?</p> <p>เปิดเทปสนทนาประมาณ 1 - 2 ประโยค แล้วถามนักเรียนเกี่ยวกับบทสนทนาที่กำลังฟัง</p> <p>8. ครูแจกใบงานที่ 1 โดยให้นักเรียนฟังบทสนทนา 1 รอบ และเลือก</p>	<p>7. นักเรียนฟังบทสนทนาและตอบคำถาม</p> <p>8. นักเรียนฟังบทสนทนาและเลือกคำตอบที่ถูกต้องในใบงานที่ 1 แล้วจึง</p>

ขั้นตอนการจัดกิจกรรม	กิจกรรมครู	กิจกรรมนักเรียน
<p>ขั้นการฝึกปฏิบัติ (Practice) (ต่อ)</p>	<p>คำตอบที่ถูกต้อง แล้วจึงร่วมกันฟังบทสนทนาอีก 1 ครั้งและเฉลยคำตอบ</p> <p>9. ครูแจกใบงานที่ 2 โดยให้นักเรียนเติมคำลงในช่องว่าง และสุ่มเลือกนักเรียนเป็นรายบุคคลให้เฉลยคำตอบ แล้วให้นักเรียนเลือกคนต่อไป</p> <p>10. เมื่อเฉลยคำตอบ ครูจึงแจก Script บทสนทนาให้นักเรียนดูและเปิดเทปสนทนาอีกครั้ง</p>	<p>ร่วมกันฟังบทสนทนาอีก 1 ครั้งและเฉลยคำตอบ</p> <p>9. นักเรียนเติมคำลงในช่องว่างในใบงานที่ 2 แล้วเฉลยคำตอบเป็นรายบุคคล</p> <p>10. นักเรียนดู Script บทสนทนาและฟังเทปสนทนาอีกครั้ง</p>
<p>ขั้นการใช้ภาษาเพื่อการสื่อสาร (Free Production)</p>	<p>(Post Listening)</p> <p>11. ครูบอกคำสั่งของกิจกรรม “Welcome to my restaurant” ว่า</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) You will get 1 menu and 1 paper. 2) In the paper, there is a role 3) You will be that person and follow conditions in the paper to order food with your partners 4) Write down your friends' answers in the paper. 5) You have 8 minutes to talk. <p>12. เมื่อแจกเมนูอาหารและใบงานที่ 3 ซึ่งระบุบทบาทสมมติของนักเรียนแต่ละคนแล้ว เมื่อบอกคำสั่งแล้ว ครูจึงทำการถามซ้ำ (Instruction Checking</p>	<p>11. นักเรียนฟังคำสั่งของครู</p> <p>12. นักเรียนตอบคำถาม ICQ และทำกิจกรรมสนทนา</p>

ขั้นตอนการจัดกิจกรรม	กิจกรรมครู	กิจกรรมนักเรียน
<p>ขั้นการใช้ภาษาเพื่อการสื่อสาร (Free Production) (ต่อ)</p>	<p>Questions)</p> <p>1) How long do you have?</p> <p>2) English or Thai?</p> <p>3) Will you write down the answers?</p> <p>เมื่อตอบคำถามแล้วจึงเริ่มทำกิจกรรม โดยครูทำการสังเกตและประเมินการแสดงบทบาทสมมติระหว่างการทำกิจกรรม</p> <p>13. เมื่อทำกิจกรรมแล้วเสร็จ จึงเรียกนักเรียนถามเป็นรายบุคคล ว่าคุยกับใคร และคำตอบเป็นอย่างไร แล้วจึงเรียกเพื่อนคนนั้นตอบต่อไปเรื่อย ๆ เพื่อเป็นการตรวจสอบคำตอบและความถูกต้องของนักเรียน หากนักเรียนใช้โครงสร้างผิด ครูจึงทำการแก้ไขให้นักเรียน</p>	<p>13. นักเรียนผลัดกันตอบคำถาม และเฉลยคำตอบไปพร้อมกัน รวมทั้งฟังครูแก้ไขคำตอบที่ผิดให้กับนักเรียน</p>

10. สื่อและแหล่งเรียนรู้

10.1 เทปสนทนา จาก

<http://learnenglishteens.britishcouncil.org/skills/listening/elementary-a2-listening/eating-out>

10.2 เมนูอาหาร

10.3 บัตรบทบาทสมมติ

11. บันทึกผลหลังการจัดการเรียนรู้

ผลที่ได้รับ

.....

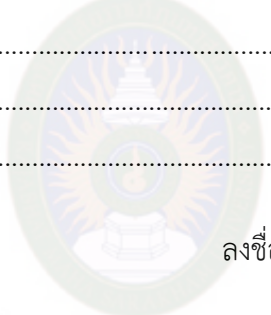
.....
.....
.....

ปัญหา

.....
.....
.....

แนวทางการแก้ไข

.....
.....
.....

ลงชื่อ.....ผู้บันทึก

(นางสาว จุฑามาศ ชนะภักย์)

วันที่ เดือน..... พ.ศ.....

มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม
RAJABHAT MAHASARAKHAM UNIVERSITY

บันทึกความเห็นของผู้ตรวจสอบแผนการจัดการเรียนรู้

.....
.....

ลงชื่อ.....(ผู้ตรวจ)

(นางสาวประภัสสร อดทน)

หัวหน้ากลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ

...../...../.....

รายวิชา ภาษาอังกฤษพื้นฐาน 6
หน่วยการเรียนรู้ที่ 1 “Eating Out”

ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3
เรื่อง : Welcome to our restaurant

ใบงานที่ 1

Are the sentences true or false?

Instruction 1 : Listen the dialogue and choose the answer.

1. The customers want two tables.
a) True b) False
2. There are two customers eating together.
a) True b) False
3. The two customers order the same starter.
a) True b) False
4. Both customers order the Thai chicken for their main course.
a) True b) False
5. The customers order cold drinks.
a) True b) False
6. Both customers order a dessert.
a) True b) False

ใบงานที่ 2

What did they say?

Instruction 2 : Listen the dialogue and fill in the gap.

1. A table two, please.
2. Are you to order?
3. What would you for your starter?
4. I'dFrench onion soup, please.
5. What you like to drink?
6. I'lla fresh orange juice.

รายวิชา ภาษาอังกฤษพื้นฐาน 6
หน่วยการเรียนรู้ที่ 1 “Eating Out”

ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3
เรื่อง : Welcome to our restaurant

The script

Waiter: Hello.

Jamie: Hi. A table for two, please.

Waiter: Of course. Over here, please. Here’s the menu.

Sally: Thank you.

(pause)

Waiter: Are you ready to order?

Sally: Yes, we are.

Waiter: What would you like for your starter?

Jamie: I’d like French onion soup, please.

Sally: And I’ll have a tomato salad, please.

Waiter: And for your main course?

Jamie: Mmm, I’m not sure. I don’t know whether to have the steak or Thai chicken.

Sally: Oh, I’d like the Thai chicken and rice please.

Jamie: OK, me too.

Waiter: So that’s two Thai chicken and rice. What would you like to drink?

Jamie: I’ll have a fresh orange juice and ...

Sally: I’d like some mineral water, please.

Waiter: OK, thank you.

ใบงานที่ 2

What did they say?

Instruction 2 : Listen the dialogue and fill in the gap.

1. A table two, please.

2. Are you to order?

3. What would you for your starter?

รายวิชา ภาษาอังกฤษพื้นฐาน 6
หน่วยการเรียนรู้ที่ 1 “Eating Out”

ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3
เรื่อง : Welcome to our restaurant

ใบงานที่ 3

Instruction 3 : According to the menu below, ask your friends “What menu they would like to order?” and write down the answers.

THE BOAT RESTAURANT

STARTERS	<table border="0" style="width: 100%;"> <tr> <td>Tomato Soup</td> <td style="text-align: right;">£2.00</td> </tr> <tr> <td>French Onion Soup</td> <td style="text-align: right;">£2.50</td> </tr> <tr> <td>Tomato Salad</td> <td style="text-align: right;">£2.90</td> </tr> <tr> <td>Chicken Salad</td> <td style="text-align: right;">£3.30</td> </tr> </table> <p style="font-size: 0.8em; margin-top: 5px;">All starters are served with bread and butter</p>	Tomato Soup	£2.00	French Onion Soup	£2.50	Tomato Salad	£2.90	Chicken Salad	£3.30	SNACKS	<table border="0" style="width: 100%;"> <tr> <td>Cheese Burger</td> <td style="text-align: right;">£3.20</td> </tr> <tr> <td colspan="2" style="text-align: center; font-size: 0.8em;">Lunchtime only</td> </tr> <tr> <td>Vegetable omelette</td> <td style="text-align: right;">£3.25</td> </tr> <tr> <td>Chocolate cake</td> <td style="text-align: right;">£2.25</td> </tr> </table>	Cheese Burger	£3.20	Lunchtime only		Vegetable omelette	£3.25	Chocolate cake	£2.25								
Tomato Soup	£2.00																										
French Onion Soup	£2.50																										
Tomato Salad	£2.90																										
Chicken Salad	£3.30																										
Cheese Burger	£3.20																										
Lunchtime only																											
Vegetable omelette	£3.25																										
Chocolate cake	£2.25																										
<table border="0" style="width: 100%;"> <tr> <th colspan="2" style="text-align: left; font-weight: bold; font-size: 1.2em;">MAIN COURSES</th> </tr> <tr> <td>German sausage and chips</td> <td style="text-align: right;">£6.50</td> </tr> <tr> <td>Grilled fish and potatoes</td> <td style="text-align: right;">£6.25</td> </tr> <tr> <td>Italian cheese & tomato pizza</td> <td style="text-align: right;">£4.85</td> </tr> <tr> <td>Thai chicken and rice</td> <td style="text-align: right;">£5.95</td> </tr> <tr> <td>Vegetable pasta</td> <td style="text-align: right;">£4.85</td> </tr> <tr> <td>Roast chicken and potatoes</td> <td style="text-align: right;">£5.95</td> </tr> </table>		MAIN COURSES		German sausage and chips	£6.50	Grilled fish and potatoes	£6.25	Italian cheese & tomato pizza	£4.85	Thai chicken and rice	£5.95	Vegetable pasta	£4.85	Roast chicken and potatoes	£5.95	<table border="0" style="width: 100%;"> <tr> <td>Cheese & tomato sandwich</td> <td style="text-align: right;">£3.25</td> <td>Burger</td> <td style="text-align: right;">£2.90</td> </tr> <tr> <td>Chicken sandwich</td> <td style="text-align: right;">£3.50</td> <td>Cheese omelette</td> <td style="text-align: right;">£3.50</td> </tr> </table> <p style="font-size: 0.8em; margin-top: 5px;">All snacks are served with salad and chips</p>	Cheese & tomato sandwich	£3.25	Burger	£2.90	Chicken sandwich	£3.50	Cheese omelette	£3.50			
MAIN COURSES																											
German sausage and chips	£6.50																										
Grilled fish and potatoes	£6.25																										
Italian cheese & tomato pizza	£4.85																										
Thai chicken and rice	£5.95																										
Vegetable pasta	£4.85																										
Roast chicken and potatoes	£5.95																										
Cheese & tomato sandwich	£3.25	Burger	£2.90																								
Chicken sandwich	£3.50	Cheese omelette	£3.50																								
DRINKS	<table border="0" style="width: 100%;"> <tr> <td>Mineral water</td> <td style="text-align: right;">£1.00</td> </tr> <tr> <td>Fresh orange juice</td> <td style="text-align: right;">£1.25</td> </tr> <tr> <td>Soft drinks</td> <td style="text-align: right;">£1.30</td> </tr> <tr> <td>English Tea</td> <td style="text-align: right;">£0.90</td> </tr> <tr> <td>Irish Cream Coffee</td> <td style="text-align: right;">£0.90</td> </tr> </table>	Mineral water	£1.00	Fresh orange juice	£1.25	Soft drinks	£1.30	English Tea	£0.90	Irish Cream Coffee	£0.90	<table border="0" style="width: 100%;"> <tr> <th colspan="2" style="text-align: left; font-weight: bold; font-size: 1.2em;">DESSERTS</th> </tr> <tr> <td>Fruit salad and cream</td> <td style="text-align: right;">£2.25</td> </tr> <tr> <td>Ice cream</td> <td style="text-align: right;">£2.00</td> </tr> <tr> <td colspan="2" style="text-align: center; font-size: 0.8em;">(choose from chocolate, coffee, or lemon)</td> </tr> <tr> <td>Lemon cake</td> <td style="text-align: right;">£2.25</td> </tr> <tr> <td>Chocolate cake</td> <td style="text-align: right;">£2.25</td> </tr> <tr> <td>Cheese and biscuits</td> <td style="text-align: right;">£2.50</td> </tr> </table>		DESSERTS		Fruit salad and cream	£2.25	Ice cream	£2.00	(choose from chocolate, coffee, or lemon)		Lemon cake	£2.25	Chocolate cake	£2.25	Cheese and biscuits	£2.50
Mineral water	£1.00																										
Fresh orange juice	£1.25																										
Soft drinks	£1.30																										
English Tea	£0.90																										
Irish Cream Coffee	£0.90																										
DESSERTS																											
Fruit salad and cream	£2.25																										
Ice cream	£2.00																										
(choose from chocolate, coffee, or lemon)																											
Lemon cake	£2.25																										
Chocolate cake	£2.25																										
Cheese and biscuits	£2.50																										

Lunch served 12:30 - 2:30pm / Dinner served 6:00 - 9:00pm

NAME	STARTERS	MAIN COURSES	SNACKS	DESSERTS	DRINKS

มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม
RAJABHAT MAHASARAKHAM UNIVERSITY

ภาคผนวก ข

เครื่องมือที่ใช้ในการรวบรวมข้อมูล

มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม
RAJABHAT MAHASARAKHAM UNIVERSITY

แบบทดสอบวัดความสามารถด้านการฟัง – พุดภาษาอังกฤษ
ตามแนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3

ฉบับนักเรียน

Listening Competence

Instruction 1: Listen to words and write down the words you hear in gaps.

1.

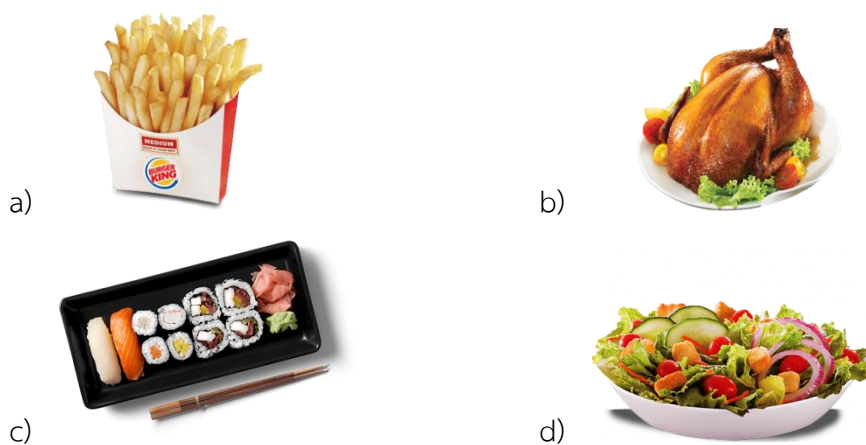
2.

Instruction 2: Listen to the words and choose the matching picture in options given above (a – d).

3.

4.

Instruction 3: Listen the dialogue and choose the matching sentence in options given above (a – d).

5. a) Thank you
- b) Can I help you
- c) Here you are
- d) How much is the lunch
6. a) I'd like a grilled cheese sandwich
- b) I want some tea
- c) I need a piece of apple pie
- d) I'd a bottle of mineral
7. a) Are you ready to order
- b) Can we have the bill, please
- c) Would you like a dessert
- d) Would you like anything to drink

Instruction 4: Read the transcript 2 times and ask students answer the questions

The transcript 1: [22 – 25]

8. Who is talking in the show?

- a) Kate
- b) Kim
- c) Cat
- d) Cream

9. What menu is she doing?

- a) Roast Chicken
- b) Chicken in wine sauce
- c) Roast chicken in wine sauce
- d) Chicken in white sauce

10. What is she doing with carrot?

- a) slice
- b) chop
- c) dice
- d) cut

11. What should a chicken in a wine sauce eat with?

- a) bread
- b) pasta
- c) biscuit
- d) rice

The transcript 2: [26 – 28]

12. What can you buy having only \$2 ?

- a) Grape
- b) Beetroot
- c) Asparagus
- d) Banana

13. Having \$4.00, what items can you buy?

- a) Grape and Asparagus
- b) Beetroot and Asparagus
- c) Garlic and Asparagus
- d) Banana and Asparagus

14. You want to buy garlic, beetroot and asparagus and pay \$10 to the seller. How much change you get from the seller?

- a) \$1.50
- b) \$2.50
- c) \$3.50
- d) \$4.50

The transcript 3: [29 – 30]

15. What is she going to buy?

- a) A baby doll
 - b) A bear doll
 - c) A Barbie robot
 - d) A Digital Barbie doll
16. How much does it cost in total?
- a) \$29.95
 - b) \$39.95
 - c) \$32.42
 - d) \$23.42

Instruction 5: Listen and answer the questions

- 17.
- 18.
- 19.
- 20.

Speaking Competence

Instruction 6: From these pictures, describe the tastes of them.

มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม
RAJABHAT MAHASARAKHAM UNIVERSITY

- 21.

- 22.

Instruction 7: You are a waiter in a restaurant. Complete the dialogue with polite offers.

Waiter: Hello. Welcome to The American Restaurant.

[23]

Customer: Yes, I'd like a drink. Lemonade, please.

Waiter: Here is your drink. [24]

Customer: I would like a mushroom soup for my starter.

[25]

Customer: I would like a steak and a baked potato.

Waiter: [26] ?

We have broccoli, cauliflower, or peas.

Customer: I'll have the peas.

Waiter: That is an excellent choice.

[27]

Customer: No, thank you. I have everything I need.

At the H&M Shop [28 – 31]

Shop assistant: May I help you?

Customer: Yes, I'm looking for a sweater.

Shop assistant: [28]

Customer: I'm an extra large.

Shop assistant: Would you like a plain sweater or something else?

Customer: [29]

Shop assistant: How about this sweater?

Customer: Yes, that's nice. [30]

Shop assistant: Certainly, the changing rooms are over there.

Customer: Thank you. (comes back) It's great. So, [31]

Shop assistant: OK, how would you like to pay?

Customer: [32]

Shop assistant: Yes, we do. Visa, Master Card, and American Express.

Customer: OK, here's my Visa.

Shop assistant: Thank you. Have a nice day!

Customer: Thank you, goodbye.

Instruction 8: Answer these questions to explain how you save the environment.

33. When you are brushing your teeth, what do you do?

.....

 34. When you leave your house or class, what do you do?

35. What do you do with empty bottles?

36. When you go shopping, what do you do?

Instruction 9: Answer these questions to explain how to survive on the island.

37. Tell 3 things you want to take with you to live on the island.

38. What will you do if you are alone on the island?

39. What will you do if you are hungry and thirsty?

40. What will you do if you see a dinosaur.

แบบทดสอบวัดความสามารถด้านการฟัง - พุดภาษาอังกฤษ
 ตามแนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3

ฉบับครู

Listening Competence

Instruction 1: Read to words 2 times and ask students write down words in gaps.

1. hamburger

[Answer 1: hamburger]

2. salad

[Answer 2: salad]

Instruction 2: Read to words 2 times and ask students choose the matching picture in options given above (a – d).

3. lasagna

[Answer 3: b) lasagna]

4. roast chicken

[Answer 4: b) roast chicken]

Instruction 3: Read the dialogue and ask students the matching sentence in options given above (a – d).

[5 – 7]

At the H&M restaurant

Waiter: Hello, [5] can I help you?

Kim: Yes, I'd like to have some lunch.

Waiter: Would you like a starter?

Kim: Yes, I'd like a chicken soup, please.

Waiter: And what would you like for your main course?

Kim: [6] I'd like a grilled cheese sandwich

Waiter: [7] Would you like anything to drink ?

Kim: Yes, I'd like a glass of Coke, please.

5. a) Thank you

b) Can I help you

c) Here you are

d) How much is the lunch

[Answer 5: b)]

6. a) I'd like a grilled cheese sandwich

b) I want some tea

c) I need a piece of apple pie

d) I'd a bottle of mineral

[Answer 6: a)]

7. a) Are you ready to order

b) Can we have the bill, please

c) Would you like a dessert

d) Would you like anything to drink

[Answer 7: d)]

Instruction 4: Read the transcript 2 times and ask students answer the questions

[8 – 11]

The transcript 1: "Welcome to 'Cooking with Kate.' I'm Kate, and today I am going to show you how to make chicken in wine sauce. First, wash all your vegetables. Then get out your cutting board, because we are going to do a lot of chopping. Dice the carrots into little cubes. Then, slice the mushrooms. They should look like flat strips. Chop the onions and celery, and then put them all in a hot skillet with some olive oil. Sauté them until you can see through the

onions. Take the vegetables out of the pan and put them in a pot with the chicken, some chicken broth, and about a cup of wine. Leave the heat on high until it boils. Then cover it and turn the heat to low. Let it simmer for an hour or so. Eat it with a loaf of crusty bread and some more of that wine. Enjoy!"

8. Who is talking in the show?

- a) Kate
- b) Kim
- c) Cat
- d) Cream

9. What menu is she doing?

- a) Roast Chicken
- b) Chicken in wine sauce
- c) Roast chicken in wine sauce
- d) Chicken in white sauce

10. What is she doing with carrot?

- a) slice
- b) chop
- c) dice
- d) cut

11. What should a chicken in a wine sauce eat with?

- a) bread
- b) pasta
- c) biscuit
- d) rice

[12 – 14]

The transcript 2: At a supermarket, there are many vegetables and fruits being on sales. Beetroots and radishes are 2.60\$. Grapes are 3.70\$ and banana are 2.40\$. While asparagus are 1.50\$ and garlic are 3.40\$.

12. What can you buy having only \$2 ?

- a) Grape
- b) Beetroot

c) Asparagus

d) Banana

[Answer 12: c)]

13. Having \$4.00, what items can you buy?

a) Grape and Asparagus

b) Beetroot and Asparagus

c) Garlic and Asparagus

d) Banana and Asparagus

[Answer 13: d)]

14. You want to buy garlic, beetroot and asparagus and pay \$10 to the seller. How much change you get from the seller?

a) \$1.50

b) \$2.50

c) \$3.50

d) \$4.50

[Answer 14: b)]

[15 – 16]

The transcript 3:

A: I'm looking for a gift for my niece.

B: Well, little girls seem to love Barbie dolls.

A: That's perfect. I want to see one.

B: Here you are—she's called Digital Barbie.

A: I like Digital Barbie! How much does she cost?

B: This Barbie is only \$29.95.

A: That's perfect. Let me have her.

B: Very good. Is there anything else you would like?

A: No, that'll do it for now.

B: Including tax, your total will be \$32.42. Cash or charge?

A: Let me give you cash, please.

B: Here's your change and receipt. Thank you

15. What is she going to buy?

a) A baby doll

b) A bear doll

c) A Barbie robot

d) A Digital Barbie doll

[Answer 15: d)]

16. How much does it cost in total?

a) \$29.95

b) \$39.95

c) \$32.42

d) \$23.42

[Answer 16: c)]

Instruction 5: Read the questions and ask students to answer.

17. Question: Where can you buy cheese and potato?

[แนวการตอบ 17: You can buy cheese and potato at supermarket or market]

18. Question: Where can you get some roses and lilly?

[แนวการตอบ 18: You can buy roses and lilly at florist's shop]

19. Question: What can kangaroo do?

[แนวการตอบ 19: It can jump, run eat.]

20. Question: What can tiger do?

[แนวการตอบ 20: It can roar, eat, jump, run]

Speaking Competence

Instruction 6: From these pictures, describe the tastes of them.

21.

[แนวการตอบ 8: It's sour.]

22.

[แนวการตอบ 9: It's bitter.]

Instruction 8: You are a waiter in a restaurant. Complete the dialogue with polite offers.

Waiter: Hello. Welcome to The American Restaurant. [23]

[แนวการตอบ 23: Would you like a drink? / Can I offer you a drink?]

Customer: Yes, I'd like a drink. Lemonade, please.

Waiter: Here is your drink. [24]

[แนวการตอบ 24: What would you like for your starter?]

Customer: I would like a mushroom soup for my starter.

Waiter: [25]

[แนวการตอบ 25: What would you like to order? / What can I get for you?]

Customer: I would like a steak and a baked potato.

Waiter: [26]

[แนวการตอบ 26: Would you like a vegetable with that? /

Do you want a side dish of vegetables?]

We have broccoli, cauliflower, or peas.

Customer: I'll have the peas.

Waiter: That is an excellent choice. [27].....

[แนวการตอบ 27: Can I get you anything else? / Would you like anything else?]

Customer: No, thank you. I have everything I need.

At the H&M Shop [28 – 33]

Shop assistant: May I help you?

Customer: Yes, I'm looking for a sweater.

Shop assistant: [28]

[แนวการตอบ 28: What size are you?]

Customer: I'm an extra large.

Shop assistant: Would you like a plain sweater or something else?

Customer: [29]

[แนวการตอบ 29: I'm looking for a plain blue sweater.]

Shop assistant: How about this sweater?

Customer: Yes, that's nice. [30]

[แนวการตอบ 30: Could I try it on?]

Shop assistant: Certainly, the changing rooms are over there.

Customer: Thank you. (comes back) It's great. So, [31]

[แนวการตอบ 31: I'll get this one / I'll buy this]

Shop assistant: OK, how would you like to pay?

Customer: [32]

[แนวการตอบ 32: Do you take credit cards?]

Shop assistant: Yes, we do. Visa, Master Card, and American Express.

Customer: OK, here's my Visa.

Shop assistant: Thank you. Have a nice day!

Customer: Thank you, goodbye.

Instruction 8: Answer these questions to explain how you save the environment.

33. When you are brushing your teeth, do you...

[แนวการตอบ 33: I turn the water off and then turn it back on,
I will only use a glass of water.]

34. When you leave your house, do you...

[แนวการตอบ 34: I turn everything off.]

35. What do you do with empty bottles?

[แนวการตอบ 35: I put them into the trash I put them into recycling bins.]

36. When you go shopping, do you...

[แนวการตอบ 36: I ask for a paper bag / I use your own bag]

Instruction 9: Answer these questions to explain how to survive on the island.

37. Tell 3 things you want to take with you to live on the island.

[แนวการตอบ 37: snacks, flashlight, tent, food.]

38. What will you do if you are alone on the island?

[แนวการตอบ 38: I will scream, I will be happy.]

39. What will you do if you are hungry and thirsty?

[แนวการตอบ 39: I will ask someone food, I will go fishing.]

40. What will you do if you see a dinosaur on the island.

[แนวการตอบ 40: I will run away, I will be his/her friend.]

1. แบบประเมินความสามารถด้านการฟัง

เรื่อง..... ชั้น.....

ครั้งที่.....วันที่.....เดือน.....พ.ศ.....

เลขที่	ประเด็น/ คะแนน	ความ เข้าใจ	การจับ ใจความ สำคัญ	การรู้ ความหมาย คำศัพท์	ปฏิบัติตาม คำสั่ง	รวม คะแนน
	ชื่อ - สกุล	8	16	8	8	40
1						
2						
3						
4						
5						
6						
7						
8						
9						
10						
11						
12						
13						
14						
15						
16						
17						
18						

ลงชื่อ.....ผู้ประเมิน

(นางสาวจุฑามาศ ชนะภัย)

วันที่.....เดือน.....พ.ศ.

เกณฑ์การให้คะแนนการฟัง

ประเด็นการประเมิน	ระดับคะแนน				น้ำหนัก	คะแนน
	4	3	2	1		
ความเข้าใจ	สามารถตอบคำถามหลังจากที่ฟังได้ทั้งหมด	สามารถตอบคำถามหลังจากที่ฟังได้เป็นส่วนใหญ่	สามารถตอบคำถามหลังจากที่ฟังได้เล็กน้อย	ตอบคำถามหลังจากที่ฟังได้น้อยมาก	2	8
การจับใจความสำคัญ	จับใจความสำคัญของเนื้อหาได้ทั้งหมด	จับใจความสำคัญของเนื้อหาได้เกือบทั้งหมด	จับใจความสำคัญของเนื้อหาได้เล็กน้อย	จับใจความสำคัญของเนื้อหาได้น้อยมาก	4	16
การรู้ความหมาย	รู้ความหมายคำศัพท์	รู้ความหมายคำศัพท์โดย	รู้ความหมายคำศัพท์	รู้ความหมายคำศัพท์	2	8

ประเด็นการประเมิน	ระดับคะแนน				น้ำหนัก	คะแนน
	4	3	2	1		
คำศัพท์	ทั้งหมด	ส่วนใหญ่และชัดเจน	ทั้งหมด	เล็กน้อยและไม่ชัดเจน	10	40
การปฏิบัติตามคำสั่ง	ปฏิบัติตามคำสั่งได้ถูกต้องและคล่องแคล่ว	ปฏิบัติตามคำสั่งได้ถูกต้องแต่ค่อนข้างช้า	ปฏิบัติตามคำสั่งไม่ค่อยถูกต้องและค่อนข้างช้า	ปฏิบัติตามคำสั่งได้ถูกต้องน้อยมาก	2	8

เกณฑ์การประเมิน

34 - 40	คะแนน ดีมาก
27 - 33	คะแนน ดี
20 - 26	คะแนน พอใช้
น้อยกว่า 20	คะแนน ควรปรับปรุง

2. แบบประเมินความสามารถด้านการพูด

เรื่อง..... ชั้น.....
ครั้งที่.....วันที่.....เดือน..... พ.ศ.....

เลขที่	ประเด็นการให้คะแนน					รวมคะแนน
	การออกเสียง	คำศัพท์ สำนวน และ โครงสร้าง ภาษา	เนื้อหา	ความ คล่องแคล่ว	การแสดง ท่าทาง น้ำเสียง ประกอบ การพูด	
	8	12	8	8	4	40
1						
2						

เลขที่	ประเด็นการให้คะแนน					รวม คะแนน
	การออก เสียง	คำศัพท์ สำนวน และ โครงสร้าง ภาษา	เนื้อหา	ความ คล่องแคล่ว	การแสดง ท่าทาง น้ำเสียง ประกอบ การพูด	
	8	12	8	8	4	40
3						
4						
5						
6						
7						
8						
9						
10						
11						
12						
13						
14						
15						

ลงชื่อ.....ผู้ประเมิน

(นางสาวจุฑามาศ ชนะภัย)

วันที่.....เดือน.....พ.ศ.

เกณฑ์การให้คะแนนการพูด

ประเด็นการ ประเมิน	ระดับคะแนน				น้ำหนัก	คะแนน
	4	3	2	1		
					10	40

ประเด็นการ ประเมิน	ระดับคะแนน				น้ำหนัก 10	คะแนน 40
	4	3	2	1		
การออกเสียง	ออกเสียงถูกต้องตามหลักการ ออกเสียง มีเสียงเน้นหนักในคำ/ประโยคอย่างสมบูรณ์	ออกเสียงถูกต้องตามหลักการ ออกเสียงเป็นส่วนใหญ่	ออกเสียงถูกต้องเป็นบางส่วน แต่พอเข้าใจ	ออกเสียง ไม่ถูกต้อง ทำให้ไม่เข้าใจ	2	8
คำศัพท์ สำนวน และ โครงสร้าง ภาษา	ใช้คำศัพท์ สำนวน และ โครงสร้าง ภาษาถูกต้อง และ เหมาะสม	ใช้คำศัพท์ สำนวน และ โครงสร้าง ประโยคถูกต้อง เป็นส่วนใหญ่ แต่ไม่ หลากหลาย	ใช้คำศัพท์ สำนวน และ โครงสร้าง ประโยค แบบง่าย ๆ และมี ข้อผิดพลาดบ้าง	ใช้คำศัพท์ สำนวน และ โครงสร้าง ประโยคแบบ ง่าย ๆ และมี ข้อผิดพลาดมาก	3	12
เนื้อหา	เนื้อหาถูกต้อง มีรายละเอียดครบถ้วน สมบูรณ์	เนื้อหาถูกต้อง เป็นส่วนใหญ่	เนื้อหา ถูกต้อง เป็นบางส่วน	เนื้อหาไม่ ถูกต้อง หรือ มีข้อผิดพลาดมาก	2	8
ความ คล่องแคล่ว	พูดได้อย่าง เป็นธรรมชาติ คล่องแคล่ว สื่อสารได้ ชัดเจน	พูดติดขัด บางครั้ง แต่ ยังสามารถ สื่อสารได้ ชัดเจน	พูดคล้าย แบบท่องจำ พอสื่อสารได้ บ้าง	พูดเป็นแบบ ท่องจำ ตะกุกตะกัก สื่อสารได้ น้อยมากหรือ ไม่ได้เลย	2	8
การแสดง ท่าทาง	แสดงท่าทาง และพูดด้วย	แสดงท่าทาง และพูดด้วย	พูดโดยไม่ แสดงท่าทาง	พูดโดยไม่ แสดงท่าทาง	1	4

ประเด็นการประเมิน	ระดับคะแนน				น้ำหนัก	คะแนน
	4	3	2	1		
น้ำเสียงประกอบ การพูด	น้ำเสียงที่เหมาะสมกับ บทบาทและ สถานการณ์ ดีมาก	น้ำเสียงที่เหมาะสมกับ บทบาทและ สถานการณ์ ในระดับดี	ประกอบ น้ำเสียงคล้าย การอ่านหรือ การท่องจำ	ประกอบ น้ำเสียงเป็น การพูดแบบ ท่องจำ	10	40

เกณฑ์การประเมิน

34 - 40	คะแนน ดีมาก
27 - 33	คะแนน ดี
20 - 26	คะแนน พอใช้
น้อยกว่า 20	คะแนน ควรปรับปรุง

มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม
RAJABHAT MAHASARAKHAM UNIVERSITY

3. แบบบันทึกผลการตรวจใบงาน

เรื่อง..... ชั้น.....

ครั้งที่.....วันที่.....เดือน.....พ.ศ.....

เลข ที่	ประเด็น/คะแนน	ความถูกต้อง	การจดบันทึก รายละเอียด	ความเรียบร้อย	รวม คะแนน
	ชื่อ - สกุล	24	8	8	40
1					
2					
3					
4					
5					
6					
7					
8					
9					
10					
11					
12					
13					
14					
15					
16					
17					
18					
19					
20					

ลงชื่อ.....ผู้ประเมิน

(นางสาวจุฑามาศ ชนะภัย)

วันที่.....เดือน.....พ.ศ.

เกณฑ์การให้คะแนนการตรวจใบงาน

ประเด็นการ	ระดับคะแนน	น้ำหนัก	คะแนน
------------	------------	---------	-------

ประเมิน	4	3	2	1	10	40
ความถูกต้อง	สามารถตอบ ได้ถูกต้อง มากกว่าร้อยละ 80	สามารถตอบ ถูกต้อง ร้อยละ 61 -79	สามารถตอบ ถูกต้อง ร้อยละ 51 - 59	สามารถตอบ ได้ถูกต้อง น้อยกว่า ร้อยละ 50	6	24
การจด บันทึก รายละเอียด	จด รายละเอียด เพิ่มเติมได้ ครบถ้วน	จด รายละเอียด เพิ่มเติมได้ เป็นส่วนมาก	จด รายละเอียด เพิ่มเติมบ้าง ปานกลาง	จด รายละเอียด เพิ่มเติมบ้าง เล็กน้อย	2	8
ความ เรียบร้อย	มีความ เรียบร้อยมาก	มีความ เรียบร้อยเป็น ส่วนมาก	มีความ เรียบร้อย ปานกลาง	มีความ เรียบร้อย น้อย	2	8

เกณฑ์การประเมิน

- 34 - 40 คะแนน ดีมาก
27 - 33 คะแนน ดี
20 - 26 คะแนน พอใช้
น้อยกว่า 20 คะแนน ควรปรับปรุง

มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม
RAJABHAT MAHASARAKHAM UNIVERSITY

4. แบบสังเกตพฤติกรรมในห้องเรียน

แบบบันทึกคะแนนการสังเกตพฤติกรรมในการเรียนด้านเจตคติ (แบบสำรวจรายการ)

เรื่อง..... ชั้น.....

ครั้งที่.....วันที่.....เดือน.....พ.ศ.....

คำชี้แจง ผู้สังเกตพิจารณาจากรายงานพฤติกรรมของนักเรียนแต่ละระดับแล้วเขียนเครื่องหมาย ✓

ลงในช่องรายการพฤติกรรมที่นักเรียนผ่าน

เลขที่	ชื่อ-สกุล	รายการพฤติกรรม										ผลการประเมิน	หมายเหตุ	
		ความกระตือรือร้น			ความสนใจในการเรียน	ความเชื่อมั่นและกล้าแสดงออก			ความสนุกสนาน					
		อาสาทำงานในการร่วมกิจกรรม	กระตุ้นผู้ร่วมงานให้เสร็จตามกำหนด	ช่วยเหลือผู้ร่วมงานให้เสร็จตามกำหนด	เต็มใจเข้าร่วมกิจกรรม	ไม่รบกวนผู้อื่นในเวลาทำงาน	กล้าถาม-ตอบเป็นภาษาอังกฤษ	อาสาเป็นตัวแทนแสดงกิจกรรมหน้าชั้น	ปฏิบัติกิจกรรมด้วยความเต็มใจ	รวมกิจกรรมอย่างไม่เบื่อหน่าย	ช่วยทำงานกับผู้อื่นด้วยความพอใจ			
1														
2														
3														
4														
5														
6														
7														
8														

เกณฑ์การประเมิน

ผ่าน ตั้งแต่ 8 รายการ ถือว่า ผ่าน ชื่อ.....ผู้ประเมิน

ผ่าน 1 - 7 รายการ ถือว่า ไม่ผ่าน (นางสาวจุฑามาศ ชนะภัย)

วันที่.....เดือน.....พ.ศ.....

5. แบบประเมินการแสดงบทบาทสมมติ

เรื่อง..... ชั้น.....

ครั้งที่.....วันที่.....เดือน.....พ.ศ.....

เลขที่	ประเด็น/คะแนน	ความ เหมาะสม ของบทบาท	ความถูกต้อง ข้อมูล สาร ความรู้	ส่วนประกอบ อื่นๆและ ความคิดริเริ่ม สร้างสรรค์	การพูดและ ความมั่นใจ	รวม คะแนน
	ชื่อ - สกุล					
1						
2						
3						
4						
5						
6						
7						
8						
9						
10						
11						
12						
13						
14						
15						
16						
17						
18						
19						
20						

เกณฑ์การให้คะแนนการแสดงผลสัมฤทธิ์

ประเด็นการ ประเมิน	ระดับคะแนน				น้ำหนัก	คะแนน
	4	3	2	1		
	4	3	2	1	10	40

ประเด็นการประเมิน	ระดับคะแนน				น้ำหนัก	คะแนน
	4	3	2	1		
ความเหมาะสมของบทบาท	แสดงบทบาทเหมาะสม เสียงดังฟังชัด ลีลาประกอบดีมาก	แสดงบทบาทเหมาะสม เสียงดังปานกลาง ลีลาประกอบดี	แสดงบทบาทเหมาะสม เสียงเบา ลีลาประกอบค่อนข้างน้อย	แสดงบทบาทเสียงเบา ลีลาประกอบน้อยมาก	3	12
ความถูกต้องของการใช้ภาษา	ใช้ภาษาได้ถูกต้อง เหมาะสมกับสถานการณ์	ใช้ภาษาได้ถูกต้อง เหมาะสมกับสถานการณ์ เป็นส่วนมาก	ใช้ภาษาได้ถูกต้อง เหมาะสมกับสถานการณ์ ค่อนข้างน้อย	ใช้ภาษาได้ถูกต้อง เหมาะสมกับสถานการณ์ น้อยมาก	2	8
ส่วนประกอบอื่นๆและความคิดริเริ่มสร้างสรรค์	มีการนำอุปกรณ์มาประกอบ การแสดงดีมาก	มีการนำอุปกรณ์มาประกอบ การนำเสนอ ดี	มีการนำอุปกรณ์มาประกอบการ นำเสนอ ค่อนข้างน้อย	ไม่มีการนำอุปกรณ์มาประกอบ การนำเสนอ	2	8
การพูดและความมั่นใจ	แสดงและพูดต่อเนื่อง ไม่ติดขัด ชัดเจน และแสดงได้อย่างมั่นใจ	พูดตะกุกตะกักบ้าง แต่ยังพอสื่อสารได้แต่แสดงได้อย่างมั่นใจ	พูดเป็นคำๆ หยุดเป็นช่วงๆ เพื่อให้สื่อสารได้ ไม่ชัดเจน และไม่ค่อยมั่นใจ	พูดได้บ้างคำ ทำให้สื่อความหมายไม่ได้และไม่มั่นใจ	3	12

เกณฑ์การประเมิน

- 34 - 40 คะแนน ดีมาก
 27 - 33 คะแนน ดี
 20 - 26 คะแนน พอใช้
 น้อยกว่า 20 คะแนน ควรปรับปรุง

6. แบบประเมินการนำเสนอ

เรื่อง..... ชั้น.....
 ครั้งที่.....วันที่.....เดือน.....พ.ศ.....

เลขที่	ประเด็น/ คะแนน ชื่อ - สกุล	เนื้อหา	การใช้ภาษา	การนำเสนอ	เวลาที่ใช้	รวม คะแนน
		3	2	3	2	
1						
2						
3						
4						
5						
6						
7						
8						
9						
10						
11						
12						
13						
14						
15						
16						
17						
18						
19						
20						

เกณฑ์การให้คะแนนการนำเสนอ

ประเด็นการ ประเมิน	ระดับคะแนน				น้ำหนัก	คะแนน
	4	3	2	1		
เนื้อหา	- แสดง ความรู้ ความเข้าใจ ในเนื้อหาที่ สืบค้นดี เยี่ยม - มี หลักฐาน การค้นคว้า หาข้อมูลที่ หลากหลาย - มีการนำ ข้อมูลที่ สืบค้นมา เรียบเรียง ด้วยภาษาที่ สละสลวยดี เยี่ยม	- แสดง ความรู้ ความเข้าใจ ในเนื้อหาที่ สืบค้น พอประมา ณ - มี หลักฐาน การค้นคว้า หาข้อมูลที่ หลากหลาย - มีการนำ ข้อมูลที่ สืบค้นมา เรียบเรียง ด้วยภาษา ได้ดี	- แสดง ความรู้ ความเข้าใจ ในเนื้อหาที่ สืบค้น จำกัด - มี หลักฐาน การค้นคว้า หาข้อมูล เพียงหนึ่ง หรือสอง แหล่ง - มีการนำ ข้อมูลที่ สืบค้นมา เรียบเรียง ใหม่น้อย มาก	- แสดง ความรู้ ความ เข้าใจใน เนื้อหาที่ สืบค้นน้อย มาก - มีหลักฐาน การค้นคว้า หาข้อมูล เพียงหนึ่ง หรือสอง แหล่ง - ไม่มีการมี การนำข้อมูล ที่สืบค้นมา เรียบเรียง ใหม่	3	12

ประเด็นการ ประเมิน	ระดับคะแนน				น้ำหนัก	คะแนน
	4	3	2	1		
การใช้ภาษา	- มีการใช้ คำศัพท์ ไวยากรณ์ ตัวสะกด และ เครื่องหมาย วรรคตอน ได้ถูกต้อง ครบถ้วน หรือมีที่ผิด รวมกันไม่ เกิน 3 แห่ง	- การใช้ คำศัพท์ ไวยากรณ์ ตัวสะกด และ เครื่องหมาย วรรคตอน ได้ดี มีที่ ผิดพลาด รวมกันอยู่ ระหว่าง 4- 5 แห่ง	- มีการใช้ คำศัพท์ ไวยากรณ์ ตัวสะกด และ เครื่องหมาย วรรคตอน ได้ถูกต้อง พอใช้หรือมี ที่ผิดพลาด รวมกันอยู่ ระหว่าง 5- 8 แห่ง	- มีการใช้ คำศัพท์ ไวยากรณ์ ตัวสะกดและ เครื่องหมาย วรรคตอน ผิดพลาดมาก	2	8
การนำเสนอ ผลงาน	มีความ พร้อมใน การ นำเสนอ ผลงานโดย มีการ เตรียมสื่อ มาอย่างดี มีการ จัดลำดับ การ นำเสนอ ชัดเจน มุ่ง นำเสนอ เนื้อหาที่ ตรงกับ	มีการ เตรียมสื่อ การ นำเสนอ ผลงานดี แต่ลำดับ การ นำเสนอ งานมีการ ติดขัด บางครั้ง การ นำเสนอยัง มุ่งเน้น เนื้อหาที่ ตรงกับ	มีการ เตรียมสื่อ การ นำเสนอ ผลงาน แต่ ลำดับการ นำเสนอ งานมี ข้อผิดพลาด บ่อยครั้ง เนื้อหาที่ นำเสนอ ตรงกับ วัตถุประสงค์ บ้างข้อ	มีการเตรียม สื่อการ นำเสนอ ผลงาน แต่ ขาดลำดับ ขั้นตอนใน การนำเสนอ งาน	3	12

ประเด็นการ ประเมิน	ระดับคะแนน				น้ำหนัก	คะแนน
	4	3	2	1		
	วัตถุประสงค์	วัตถุประสงค์				
เวลาในการ นำเสนอ	ใช้เวลาในการ นำเสนอ งานได้ เหมาะสม ตรงเวลา	ใช้เวลาในการ นำเสนอ งานได้ดี พอควรแต่ ไม่รักษา เวลาในการ นำเสนอ งาน	ใช้เวลาในการ นำเสนอ งานมาก เกินกว่าที่ กำหนดไว้	ไม่รักษาเวลา ในการ นำเสนอ	2	

เกณฑ์การประเมิน

- 34 - 40 คะแนน ดีมาก
 27 - 33 คะแนน ดี
 20 - 26 คะแนน พอใช้
 น้อยกว่า 20 คะแนน ควรปรับปรุง

เพื่อพัฒนาความสามารถด้านการฟัง – พุทธภาษาอังกฤษ
ตามแนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร (CLT) ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3

คำชี้แจง

1. แบบประเมินความพึงพอใจต่อการจัดการเรียนรู้ ในชุดนี้เป็นเครื่องมือเพื่อใช้ในการทำวิจัย เรื่อง การพัฒนาความสามารถด้านการฟัง – พุทธภาษาอังกฤษ ตามแนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร (CLT) ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาหลักสูตรและการเรียนการสอน คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม
2. แบบประเมินความพึงพอใจฉบับนี้ แบ่งออกเป็น 2 ตอน ดังนี้
 ตอนที่ 1 เป็นการสอบถามสถานภาพและข้อมูลทั่วไป
 ตอนที่ 2 เป็นการสอบถามระดับความพึงพอใจต่อการจัดการเรียนรู้
3. กรุณาตอบคำถามให้ครบทุกข้อตามความจริงเพียงข้อเดียว โดยทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องว่าง ตามความคิดเห็นของนักเรียน โดยกำหนดระดับความพึงพอใจในแต่ละข้อ ดังนี้

5	หมายถึง	พึงพอใจมากที่สุด
4	หมายถึง	พึงพอใจมาก
3	หมายถึง	ปานกลาง
2	หมายถึง	ไม่พึงพอใจ
1	หมายถึง	ไม่พึงพอใจอย่างยิ่ง

ตอนที่ 1 สถานภาพและข้อมูลทั่วไป

1. เพศ

() ชาย

() หญิง

ตอนที่ 2 แบบสอบถามระดับความพึงพอใจต่อการจัดการเรียนรู้

ข้อที่	รายการประเมิน	ระดับความพึงพอใจ				
		5	4	3	2	1
กระบวนการจัดการเรียนรู้						
1	ครูให้นักเรียนทำความเข้าใจและชี้แจงจุดประสงค์การเรียนรู้ให้นักเรียนทราบก่อนการทำกิจกรรมทุกครั้ง ทำให้การเรียนเป็นไปอย่างมีเป้าหมาย					
2	ครูมีการนำเข้าสู่บทเรียนและการถามเพื่อดึงความรู้เดิม มีความน่าสนใจ และกระตุ้นให้ผู้เรียนได้เชื่อมโยงความรู้เดิมกับบทเรียนใหม่					
3	การฝึกใช้ความหมาย การอ่านออกเสียง และการให้ข้อมูลย้อนกลับ (Feedback) ของครู ทำให้นักเรียนมีความเข้าใจและนำความรู้ไปใช้ในครั้งต่อไปได้ดีมากขึ้น					
4	กิจกรรมการฝึกใช้ภาษามีความสนุกสนาน แปลกใหม่ และหลากหลาย ทำให้การเรียนรู้มีชีวิตชีวา					
5	รูปแบบการปฏิสัมพันธ์มีความหลากหลาย เช่น เป็นคู่ กลุ่ม เดี่ยว หรือ ทั้งห้อง					
6	การจัดการเรียนรู้มีเนื้อหาและการจัดกิจกรรมจากระดับง่ายไปยาก ทำให้นักเรียนมีความเข้าใจและนำความรู้ไปใช้ในการฝึกขั้นต่อไปได้					
7	การจัดกิจกรรมในการฝึกภาษาตามแนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร (CLT) ช่วยพัฒนาความสามารถในการใช้ภาษาของนักเรียนได้ดีมากกว่าการสอนแบบปกติ					
บรรยากาศการเรียนรู้						
8	บรรยากาศในห้องเรียนโดยรวมเป็นบรรยากาศเชิงบวก เป็นกันเอง ทำให้นักเรียนรู้สึกปลอดภัย และสามารถใช้ภาษาได้อย่างไม่ประหม่า					
9	บรรยากาศในห้องเรียนเป็นบรรยากาศแห่งการเรียนรู้ ที่กระตุ้นให้ผู้เรียนมีความกระตือรือร้น ทำท่าย และมีอิสระในการฝึกฝนและทำกิจกรรม					
10	การให้ข้อมูลย้อนกลับของครู ในการแก้ไขความถูกต้องของการใช้ภาษา เป็นไปอย่างสร้างสรรค์และเชิงบวก ทำให้นักเรียนไม่รู้สึกเขินอาย					
การวัดและประเมินผล						
11	การวัดและประเมินผลของครูมีความชัดเจน และใช้					

ข้อที่	รายการประเมิน	ระดับความพึงพอใจ				
		5	4	3	2	1
	วิธีการที่หลากหลาย					
12	ครูมีการประเมินผลตามสภาพจริงและเท่าเทียม					
ระยะเวลา						
13	ระยะเวลาที่ใช้มีความเหมาะสม					
ทัศนคติต่อการเรียนภาษาอังกฤษ						
14	การจัดการเรียนการสอน ตามแนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร ทำให้นักเรียนมีความมั่นใจและกล้าพูดภาษาอังกฤษมากขึ้น					
15	การจัดการเรียนการสอน ตามแนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร ทำให้นักเรียนมีความสนใจและทัศนคติที่ดีต่อการเรียนภาษาอังกฤษมากขึ้น					

มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม
RAJABHAT MAHASARAKHAM UNIVERSITY

แบบประเมินแผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ เรื่อง
การพัฒนาความสามารถด้านการฟัง – พูดภาษาอังกฤษ ตามแนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร
(CLT) สำหรับผู้เชี่ยวชาญ

.....

คำชี้แจง โปรดพิจารณาว่ารายการประเมินในด้านต่างๆต่อไปนี้ มีระดับความเหมาะสมและการวัดตรงตามการจัดกิจกรรมการเรียนรู้กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ การพัฒนาความสามารถด้านการฟัง – พูดภาษาอังกฤษ ตามแนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร (CLT) สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ในด้านต่างๆหรือไม่ แล้วเขียนผลการพิจารณาของท่านโดยทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่อง “ระดับความเหมาะสม” ตามความคิดเห็น ดังนี้

รายการประเมิน	ระดับความเหมาะสม				
	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
ด้านเนื้อหาของบทเรียน					
1. การกำหนดเนื้อหาด้านทักษะการฟังสอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้					
2. การเรียงลำดับเนื้อหาการฟังมีความเหมาะสม					
3. การกำหนดเนื้อหาด้านทักษะการพูดสอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้					
4. การเรียงลำดับเนื้อหาการพูดมีความเหมาะสม					
5. การจัดเนื้อหาที่น่าสนใจ เหมาะสมกับวัยของผู้เรียน					
ด้านองค์ประกอบและกระบวนการเรียนการสอน					
6. การจัดกระบวนการเรียนรู้การฟังและการพูดมีความเหมาะสมกับจุดประสงค์การเรียนรู้					
7. การให้ข้อมูลและเนื้อหาที่มีความเหมาะสมกับการกิจกรรมการฟังและการพูด					
8. การกำหนดสถานการณ์และภาระงานในการฟังและการพูดมีความสมจริงของการใช้ภาษาและเหมาะสม					
9. ปริมาณของกิจกรรมการฟังและการพูดมีความเหมาะสม					
10. การใช้ภาษาในบทเรียนมีความชัดเจนและเข้าใจง่าย					
ด้านการวัดและประเมินผล					
11. การวัดและประเมินผลมีความสอดคล้องกับ					

รายการประเมิน	ระดับความเหมาะสม				
	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
จุดประสงค์และครอบคลุมเนื้อหาที่ได้เรียนในบทเรียน					
12. ความเหมาะสมของเวลาที่ใช้ในการวัดและประเมินผลการฟังและการพูดมีความเหมาะสม					
13. เครื่องมือและเกณฑ์ที่ใช้ในการฟังมีความเหมาะสม และสามารถวัดความสามารถของผู้เรียน					
14. เครื่องมือและเกณฑ์ที่ใช้ในการพูดมีความเหมาะสม และสามารถวัดความสามารถของผู้เรียน					
15. การวัดและประเมินความสามารถของผู้เรียนมีการใช้เครื่องมือที่หลากหลาย					
ด้านสื่อการเรียนรู้					
16. สื่อที่ใช้ในการเรียนรู้มีความสอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้					
17. สื่อที่ใช้ในการเรียนรู้มีความหลากหลายเหมาะสมกับกิจกรรมการเรียนรู้					
18. สื่อที่ใช้ในการเรียนรู้มีความน่าสนใจ ดึงดูดความสนใจของผู้เรียน					
19. สื่อที่ใช้ในการจัดการเรียนรู้มีคุณภาพดี					
20. สื่อที่ใช้ในการจัดการเรียนรู้ส่งเสริมให้ผู้เรียนได้พัฒนาความสามารถได้ดีมากขึ้น					

แบบประเมินแบบสอบถามความพึงพอใจ ต่อการจัดการเรียนรู้เพื่อพัฒนาความสามารถด้านการฟัง – พูดภาษาอังกฤษ ตามแนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร (CLT) สำหรับผู้เชี่ยวชาญ

คำชี้แจง โปรดพิจารณาว่ารายการประเมินในด้านต่างๆต่อไปนี้ มีระดับความเหมาะสมและการวัดตรงตามการจัดกิจกรรมการพัฒนาความสามารถด้านการฟัง – พูดภาษาอังกฤษ ตามแนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร (CLT) สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ในด้านต่างๆหรือไม่ แล้วเขียนผลการพิจารณาของท่านโดยทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่อง “ระดับความเหมาะสม” ตามความคิดเห็นดังนี้

รายการประเมิน	ระดับความเหมาะสม				
	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
1. ครูให้นักเรียนทำความเข้าใจและชี้แจงจุดประสงค์การเรียนรู้ให้นักเรียนทราบก่อนการทำกิจกรรมทุกครั้ง ทำให้การเรียนเป็นไปอย่างมีเป้าหมาย					
2. ครูมีการนำเข้าสู่บทเรียนและการถามเพื่อดึงความรู้เดิมมีความน่าสนใจ และกระตุ้นให้ผู้เรียนได้เชื่อมโยงความรู้เดิมกับบทเรียนใหม่					
3. การฝึกใช้ความหมาย การอ่านออกเสียง และการให้ข้อมูลย้อนกลับ (Feedback) ของครู ทำให้นักเรียนมีความเข้าใจและนำความรู้ไปใช้ในครั้งต่อไปได้ดีมากขึ้น					
4. กิจกรรมการฝึกใช้ภาษามีความสนุกสนาน แปลกใหม่และหลากหลาย ทำให้นักเรียนรู้มีชีวิตชีวา					
5. รูปแบบการปฏิสัมพันธ์มีความหลากหลาย เช่น เป็นคู่ กลุ่ม เดี่ยว หรือ ทั้งห้อง					
6. การจัดการเรียนรู้มีเนื้อหาและการจัดกิจกรรมจากระดับง่ายไปยาก ทำให้นักเรียนมีความเข้าใจและนำความรู้ไปใช้ในการฝึกขั้นต่อไปได้					
7. การจัดกิจกรรมในการฝึกภาษาตามแนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร (CLT) ช่วยพัฒนาความสามารถในการใช้ภาษาของนักเรียนได้ดีมากกว่าการสอนแบบปกติ					
บรรยากาศการเรียนรู้					
8. บรรยากาศในห้องเรียนโดยรวมเป็นบรรยากาศเชิง					

รายการประเมิน	ระดับความเหมาะสม				
	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
บวก เป็นกันเอง ทำให้นักเรียนรู้สึกปลอดภัย และสามารถใช้ภาษาได้อย่างไม่ประหม่า					
9. บรรยากาศในห้องเรียนเป็นบรรยากาศแห่งการเรียนรู้ ที่กระตุ้นให้ผู้เรียนมีความกระตือรือร้น ทำทหาย และมีอิสระในการฝึกฝนและทำกิจกรรม					
10. การให้ข้อมูลย้อนกลับของครู ในการแก้ไขความถูกต้องของการใช้ภาษา เป็นไปอย่างสร้างสรรค์และเชิงบวก ทำให้นักเรียนไม่รู้สึกเขินอาย					
การวัดและประเมินผล					
11. การวัดและประเมินผลของครูมีความชัดเจน และใช้วิธีการที่หลากหลาย					
12. ครูมีการประเมินผลตามสภาพจริงและเท่าเทียม					
ระยะเวลา					
13. ระยะเวลาที่ใช้มีความเหมาะสม					
ทัศนคติต่อการเรียนภาษาอังกฤษ					
14. การจัดการเรียนการสอน ตามแนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร ทำให้นักเรียนมีความมั่นใจและกล้าพูดภาษาอังกฤษมากขึ้น					
15. การจัดการเรียนการสอน ตามแนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร ทำให้นักเรียนมีความสนใจและทัศนคติที่ดีต่อการเรียนภาษาอังกฤษมากขึ้น					

ภาคผนวก ค

คุณภาพของเครื่องมือ

มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม
RAJABHAT MAHASARAKHAM UNIVERSITY

ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และร้อยละของคะแนนระหว่างเรียนคะแนนหลังเรียน

ร.น.	คะแนนปฏิบัติการกิจกรรมระหว่างเรียน											รวมคะแนนปฏิบัติการ	คะแนนทดสอบหลังเรียน
	คะแนนทดสอบก่อนเรียน	คะแนนปฏิบัติการแผน 1	คะแนนปฏิบัติการแผน 2	คะแนนปฏิบัติการแผน 3	คะแนนปฏิบัติการแผน 4	คะแนนปฏิบัติการแผน 5	คะแนนปฏิบัติการแผน 6	คะแนนปฏิบัติการแผน 7	คะแนนปฏิบัติการแผน 8	คะแนนปฏิบัติการแผน 9	คะแนนปฏิบัติการแผน 10		
	40	20	20	20	20	20	20	20	20	20	20	200	40
1	13	13	13	14	14	13	15	15	16	17	18	148	30
2	12	11	12	14	14	13	15	15	16	17	18	145	30
3	19	17	16	17	18	17	19	19	20	19	20	182	35
4	13	10	12	11	13	13	14	13	16	16	17	135	30
5	18	18	17	18	18	17	19	19	20	19	20	185	35
6	21	18	17	18	18	19	19	19	20	19	20	187	37
7	11	10	12	11	13	13	14	13	16	16	17	135	28
8	13	13	13	14	14	13	15	15	16	17	18	148	29
9	18	18	17	18	18	17	19	19	20	19	20	185	34
10	14	12	12	11	13	13	14	13	16	16	17	137	31
11	17	14	15	14	16	15	16	17	16	17	18	158	31
12	26	18	17	18	18	17	20	20	20	19	20	187	39
13	12	12	12	13	14	15	16	15	17	17	18	149	29
14	8	12	12	11	13	13	14	13	16	16	17	137	25
15	18	16	16	17	17	18	18	18	19	19	20	178	34
16	9	12	12	11	13	13	14	13	16	16	17	137	25
17	8	12	12	11	13	13	14	13	16	16	17	137	24

(ต่อ)

ตารางที่ ค.1 (ต่อ)

คะแนนปฏิบัติกิจกรรมระหว่างเรียน													
ร.น.	คะแนนทดสอบก่อนเรียน	คะแนนปฏิบัติกิจกรรมแผน 1	คะแนนปฏิบัติกิจกรรมแผน 2	คะแนนปฏิบัติกิจกรรมแผน 3	คะแนนปฏิบัติกิจกรรมแผน 4	คะแนนปฏิบัติกิจกรรมแผน 5	คะแนนปฏิบัติกิจกรรมแผน 6	คะแนนปฏิบัติกิจกรรมแผน 7	คะแนนปฏิบัติกิจกรรมแผน 8	คะแนนปฏิบัติกิจกรรมแผน 9	คะแนนปฏิบัติกิจกรรมแผน 10	รวมคะแนนปฏิบัติกิจกรรม	คะแนนทดสอบหลังเรียน
	40	20	20	20	20	20	20	20	20	20	20	200	40
18	9	12	12	11	13	13	14	13	16	16	17	137	24
19	10	12	12	13	14	14	15	17	18	18	18	151	28
20	19	15	16	14	16	17	16	18	17	17	18	164	34
21	8	12	12	11	13	13	14	13	16	16	17	137	23
22	22	18	17	18	18	17	19	19	20	19	20	185	37
23	11	12	12	11	13	13	14	13	16	16	17	137	29
24	22	16	16	15	17	17	18	18	20	19	20	176	37
25	12	12	12	11	13	13	14	13	16	16	17	137	31
26	14	13	13	14	14	15	16	15	17	18	18	153	33
27	10	12	12	13	14	15	15	15	16	18	19	149	23
28	23	18	17	18	18	17	19	19	20	19	20	185	38
29	7	10	11	10	12	12	13	14	15	15	16	128	22
30	11	12	12	13	14	15	15	15	16	18	19	149	31
31	17	14	15	14	16	15	16	17	16	17	18	158	33
32	6	10	11	10	12	12	13	14	15	15	16	128	21
33	24	18	17	18	18	17	19	19	20	19	20	185	40

(ต่อ)

ตารางที่ ค.1 (ต่อ)

คะแนนปฏิบัติกิจกรรมระหว่างเรียน													
ร.น.	คะแนนทดสอบก่อนเรียน	คะแนนปฏิบัติกิจกรรมแผน 1	คะแนนปฏิบัติกิจกรรมแผน 2	คะแนนปฏิบัติกิจกรรมแผน 3	คะแนนปฏิบัติกิจกรรมแผน 4	คะแนนปฏิบัติกิจกรรมแผน 5	คะแนนปฏิบัติกิจกรรมแผน 6	คะแนนปฏิบัติกิจกรรมแผน 7	คะแนนปฏิบัติกิจกรรมแผน 8	คะแนนปฏิบัติกิจกรรมแผน 9	คะแนนปฏิบัติกิจกรรมแผน 10	รวมคะแนนปฏิบัติกิจกรรม	คะแนนทดสอบหลังเรียน
	40	20	20	20	20	20	20	20	20	20	20	200	40
34	6	12	12	13	14	15	15	15	16	18	19	149	22
35	16	14	15	14	16	15	16	15	16	17	18	156	33
36	25	18	17	18	18	17	19	19	20	19	20	185	40
37	10	12	12	12	13	15	15	15	16	17	17	144	30
38	14	12	12	13	14	15	15	15	16	18	19	149	31
39	6	12	12	13	14	15	15	15	16	18	19	149	20
40	20	18	17	18	18	17	19	19	20	19	20	185	36
41	16	13	13	14	14	15	16	15	17	18	18	153	26
42	20	18	17	18	18	17	19	19	20	19	20	185	36
43	14	12	13	13	14	15	15	15	16	18	19	150	32
44	14	13	13	14	14	15	16	15	17	18	18	153	32
45	7	12	12	13	14	15	15	15	16	18	19	149	21
46	15	13	13	14	14	15	16	15	17	18	18	153	33
47	9	10	12	13	14	15	15	15	16	18	19	147	26
48	15	13	13	14	14	15	16	15	17	18	18	153	32
49	10	13	12	13	14	15	15	15	16	18	19	150	27

(ต่อ)

ตารางที่ ค.1 (ต่อ)

คะแนนปฏิบัติกิจกรรมระหว่างเรียน													
ส.น.	คะแนนทดสอบก่อนเรียน	คะแนนปฏิบัติกิจกรรมแผน 1	คะแนนปฏิบัติกิจกรรมแผน 2	คะแนนปฏิบัติกิจกรรมแผน 3	คะแนนปฏิบัติกิจกรรมแผน 4	คะแนนปฏิบัติกิจกรรมแผน 5	คะแนนปฏิบัติกิจกรรมแผน 6	คะแนนปฏิบัติกิจกรรมแผน 7	คะแนนปฏิบัติกิจกรรมแผน 8	คะแนนปฏิบัติกิจกรรมแผน 9	คะแนนปฏิบัติกิจกรรมแผน 10	รวมคะแนนปฏิบัติกิจกรรม	คะแนนทดสอบหลังเรียน
	40	20	20	20	20	20	20	20	20	20	20	200	40
รวม	671	667	669	682	729	733	782	773	842	860	902	7,639	1,538
เฉลี่ย	13.69	13.60	13.66	113.90	14.90	14.96	15.96	15.78	17.18	17.55	18.41	163.10	32.83
S.D	2.36	1.96	2.46	2.22	2.35	1.65	1.77	2.36	3.12	1.98	2.36	26.75	2.65
%	70.66	68.23	69.33	70.17	72.23	74.25	75.13	76.48	77.52	79.20	80.35	79.85	79.44

มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม
RAJABHAT MAHASARAKHAM UNIVERSITY

ค่าดัชนีความสอดคล้องของแผนการจัดการเรียนรู้ เพื่อพัฒนาความสามารถด้านการฟัง – พูด ตาม
แนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร โดยรวม

รายการประเมิน	\bar{X}	S.D.	แปลผล
ด้านเนื้อหาของบทเรียน			
1. การกำหนดเนื้อหาด้านทักษะการฟังสอดคล้องกับ จุดประสงค์การเรียนรู้	5.00	0.00	เหมาะสม มากที่สุด
2. การเรียงลำดับเนื้อหาการฟังมีความเหมาะสม	4.80	0.45	เหมาะสม มากที่สุด
3. การกำหนดเนื้อหาด้านทักษะการพูดสอดคล้องกับ จุดประสงค์การเรียนรู้	4.60	0.55	เหมาะสม มากที่สุด
4. การเรียงลำดับเนื้อหาการพูดมีความเหมาะสม	4.40	0.55	
5. การจัดเนื้อหาที่น่าสนใจ เหมาะสมกับวัยของผู้เรียน	4.60	0.55	เหมาะสม มากที่สุด
ด้านองค์ประกอบและกระบวนการเรียนการสอน			
6. การจัดกระบวนการเรียนรู้การฟังและการพูดมีความ เหมาะสมกับจุดประสงค์การเรียนรู้	4.60	0.55	เหมาะสม มากที่สุด
7. การให้ข้อมูลและเนื้อหาที่มีความเหมาะสมกับการกิจกรรม การฟังและการพูด	4.60	0.55	เหมาะสม มากที่สุด
8. การกำหนดสถานการณ์และภาระงานในการฟังและการ พูดมีความสมจริงของการใช้ภาษาและเหมาะสม	5.00	0.00	เหมาะสม มากที่สุด
9. ปริมาณของกิจกรรมการฟังและการพูดมีความเหมาะสม	5.00	0.00	เหมาะสม มากที่สุด
10. การใช้ภาษาในบทเรียนมีความชัดเจนและเข้าใจง่าย	4.40	0.55	เหมาะสมมาก
ด้านการวัดและประเมินผล			
11. การวัดและประเมินผลมีความสอดคล้องกับจุดประสงค์ และครอบคลุมเนื้อหาที่ได้เรียนในบทเรียน	5.00	0.00	เหมาะสม มากที่สุด

(ต่อ)

ตารางที่ ค2 (ต่อ)

รายการประเมิน	\bar{X}	S.D.	แปลผล
12. ความเหมาะสมของเวลาที่ใช้ในการวัดและประเมินผล การฟังและการพูดมีความเหมาะสม	4.40	0.55	เหมาะสม มาก
13. เครื่องมือและเกณฑ์ที่ใช้ในการฟังมีความเหมาะสม และสามารถวัดความสามารถของผู้เรียนได้	4.40	0.55	เหมาะสม มาก
14. เครื่องมือและเกณฑ์ที่ใช้ในการพูดมีความเหมาะสม และสามารถวัดความสามารถของผู้เรียนได้	4.80	0.45	เหมาะสม มากที่สุด
15. การวัดและประเมินความสามารถของผู้เรียนมีการใช้ เครื่องมือที่หลากหลาย	4.60	0.55	เหมาะสม มากที่สุด
ด้านสื่อการเรียนรู้			
16. สื่อที่ใช้ในการเรียนรู้มีความสอดคล้องกับจุดประสงค์ การเรียนรู้	5.00	0.00	เหมาะสม มากที่สุด
17. สื่อที่ใช้ในการเรียนรู้มีความหลากหลาย เหมาะสมกับ กิจกรรมการเรียนรู้	5.00	0.00	เหมาะสม มากที่สุด
18. สื่อที่ใช้ในการเรียนรู้มีความน่าสนใจ ดึงดูดความสนใจ ของผู้เรียน	4.80	0.45	เหมาะสม มากที่สุด
19. สื่อที่ใช้ในการจัดการเรียนรู้มีคุณภาพดี	4.80	0.45	เหมาะสม มากที่สุด
20. สื่อที่ใช้ในการจัดการเรียนรู้ส่งเสริมให้ผู้เรียนได้พัฒนา ความสามารถได้ดีมากขึ้น	4.80	0.45	เหมาะสม มากที่สุด
รวม	4.73	0.36	เหมาะสม มากที่สุด

ค่าดัชนีความสอดคล้องของแบบทดสอบความสามารถด้านการฟังและการพูด ตามแนวการสอนภาษา
เพื่อการสื่อสาร

ข้อที่	ความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ					ผลรวม	IOC	แปลผล
	คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3	คนที่ 4	คนที่ 5			
1	1	1	1	1	1	5	1	ใช้ได้
2	1	1	1	1	1	5	1	ใช้ได้
*3	1	1	0	1	0	3	0.6	ใช้ได้
4	1	1	1	1	1	5	1	ใช้ได้
*5	1	1	1	0	1	4	0.8	ใช้ได้
6	1	1	1	1	1	5	1	ใช้ได้
*7	0	1	1	1	1	4	0.8	ใช้ได้
8	1	1	1	1	1	5	1	ใช้ได้
*9	1	1	1	1	0	4	0.8	ใช้ได้
10	1	1	1	1	1	5	1	ใช้ได้
11	1	1	1	1	1	5	1	ใช้ได้
12	1	1	1	1	1	5	1	ใช้ได้
13	1	1	1	1	1	5	1	ใช้ได้
14	1	1	1	1	1	5	1	ใช้ได้
*15	1	0	1	0	1	3	0.6	ใช้ได้
16	1	1	1	1	1	5	1	ใช้ได้
17	1	1	1	1	1	5	1	ใช้ได้
18	1	1	1	1	1	5	1	ใช้ได้
19	1	1	1	1	1	5	1	ใช้ได้
*20	1	0	1	0	1	3	0.6	ใช้ได้
*21	0	1	1	1	1	4	0.8	ใช้ได้
22	1	1	1	1	1	5	1	ใช้ได้
23	1	1	1	1	1	5	1	ใช้ได้
*24	1	1	1	0	1	4	0.8	ใช้ได้
25	1	1	1	1	1	5	1	ใช้ได้

(ต่อ)

ตารางที่ ค.3 (ต่อ)

ข้อที่	ความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ					ผลรวม	IOC	แปลผล
--------	----------------------------	--	--	--	--	-------	-----	-------

	คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3	คนที่ 4	คนที่ 5			
26	1	1	1	1	1	5	1	ใช้ได้
27	1	1	1	1	1	5	1	ใช้ได้
*28	0	1	1	1	1	4	0.8	ใช้ได้
*29	1	-1	1	1	1	3	0.6	ใช้ได้
30	1	1	1	1	1	5	1	ใช้ได้
31	1	1	1	1	1	5	1	ใช้ได้
32	1	1	1	1	1	5	1	ใช้ได้
*33	0	1	1	1	1	4	0.8	ใช้ได้
34	1	1	1	1	1	5	1	ใช้ได้
35	1	1	1	1	1	5	1	ใช้ได้
*36	-1	1	1	1	1	3	0.6	ใช้ได้
37	1	1	1	1	1	5	1	ใช้ได้
38	1	1	1	1	1	5	1	ใช้ได้
*39	1	-1	1	-1	1	1	0.2	ใช้ไม่ได้
40	1	1	1	1	1	5	1	ใช้ได้
*41	1	1	1	1	1	5	1	ใช้ได้
42	1	1	1	1	1	5	1	ใช้ได้
43	1	1	1	1	1	5	1	ใช้ได้
44	1	1	1	1	1	5	1	ใช้ได้
*45	1	1	0	1	1	4	0.8	ใช้ได้
46	1	1	1	1	1	5	1	ใช้ได้
47	1	1	1	1	1	5	1	ใช้ได้
*48	0	1	1	1	1	4	0.8	ใช้ได้
49	1	1	1	1	1	5	1	ใช้ได้
50	1	1	1	1	1	5	1	ใช้ได้
51	1	1	1	1	1	5	1	ใช้ได้
*52	1	-1	1	1	1	3	0.6	ใช้ได้

(ต่อ)

ตารางที่ ค.3 (ต่อ)

ข้อที่	ความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ					ผลรวม	IOC	แปลผล
	คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3	คนที่ 4	คนที่ 5			

*53	1	1	0	1	1	4	0.8	ใช้ได้
54	1	1	1	1	1	5	1	ใช้ได้
55	1	1	1	1	1	5	1	ใช้ได้
*56	-1	1	1	1	1	3	0.6	ใช้ได้
57	1	1	1	1	1	5	1	ใช้ได้
58	1	1	1	1	1	5	1	ใช้ได้
*59	1	-1	1	1	1	3	0.6	ใช้ได้
60	1	1	1	1	1	5	1	ใช้ได้

หมายเหตุ. ค่า IOC ต้องมากกว่า 0.5 จึงถือว่าใช้ได้ และข้อที่มีเครื่องหมาย * หมายถึง ตัดทิ้ง

มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม
RAJABHAT MAHASARAKHAM UNIVERSITY

ตารางที่ ค.4

การวิเคราะห์หาคุณภาพค่าความยาก (p) ค่าอำนาจจำแนก (B) ของแบบทดสอบ

ข้อที่	ตอบถูก	ผ่านเกณฑ์ ตอบถูก	ไม่ผ่านตอบ ถูก	ระดับความ ยาก (p)	ค่าอำนาจ จำแนก(B)
--------	--------	---------------------	-------------------	----------------------	----------------------

1	20.0	13.0	7.0	0.67	0.40
2	19.0	13.0	6.0	0.63	0.47
3	20.0	13.0	7.0	0.67	0.40
4	18.0	11.0	7.0	0.60	0.27
5	21.0	15.0	6.0	0.70	0.60
6	19.0	12.0	7.0	0.63	0.33
7	19.0	11.0	8.0	0.63	0.20
8	16.0	11.0	5.0	0.53	0.40
9	21.0	14.0	7.0	0.70	0.47
10	18.0	10.0	8.0	0.60	0.13
11	18.0	11.0	7.0	0.60	0.27
12	16.0	10.0	6.0	0.53	0.27
13	19.0	13.0	6.0	0.63	0.47
14	17.0	11.0	6.0	0.57	0.33
15	18.0	12.0	6.0	0.60	0.40
16	20.0	14.0	6.0	0.67	0.53
17	19.0	12.0	7.0	0.63	0.33
18	17.0	11.0	6.0	0.57	0.33
19	20.0	14.0	6.0	0.63	0.53
20	19.0	12.0	7.0	0.63	0.33
21	16.0	10.0	6.0	0.53	0.27
22	18.0	12.0	6.0	0.60	0.40
23	19.0	12.0	7.0	0.63	0.33
24	21.0	14.0	7.0	0.70	0.47
25	19.0	14.0	5.0	0.63	0.60

(ต่อ)

ตารางที่ ค.4 (ต่อ)

ข้อที่	ตอบถูก	ผ่านเกณฑ์ ตอบถูก	ไม่ผ่านตอบ ถูก	ระดับความ ยาก (p)	ค่าอำนาจ จำแนก(r)
26	21.0	14.0	7.0	0.70	0.47
27	21.0	14.0	7.0	0.70	0.47

28	20.0	13.0	7.0	0.67	0.40
29	19.0	14.0	5.0	0.63	0.60
30	21.0	14.0	7.0	0.70	0.47
31	21.0	15.0	6.0	0.70	0.60
32	22.0	13.0	9.0	0.73	0.27
33	21.0	14.0	7.0	0.70	0.47
34	19.0	14.0	5.0	0.63	0.60
35	20.0	13.0	7.0	0.67	0.40
36	20.0	14.0	6.0	0.67	0.53
37	21.0	14.0	7.0	0.70	0.47
38	23.0	15.0	8.0	0.77	0.47
39	20.0	14.0	6.0	0.67	0.53
40	21.0	14.0	7.0	0.70	0.47

หมายเหตุ. ค่าความยากของแบบทดสอบวัดความสามารถ (p) เท่ากับ 0.53 - 0.77

ค่าอำนาจจำแนกของแบบทดสอบวัดความสามารถ (r) เท่ากับ 0.13 - 0.60

มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม
RAJABHAT MAHASARAKHAM UNIVERSITY

ตารางที่ ค.5

วิเคราะห์ความเชื่อมั่นแบบทดสอบวัดความสามารถทั้งฉบับตามวิธีของโลเวท (Lovet)

คนที่ 1	คะแนน (40)	X^2	$(X_i - c)$	$(X_i - c)^2$
---------	------------	-------	-------------	---------------

1	35	1225	27	729
2	35	1225	27	729
3	34	1156	26	676
4	38	1444	30	900
5	20	400	12	144
6	33	1089	25	625
7	37	1369	29	841
8	36	1296	28	784
9	36	1296	28	784
10	32	1024	24	576
11	32	1024	24	576
12	15	225	7	49
13	19	361	11	121
14	16	256	8	64
15	18	324	10	100
16	20	400	12	144
17	21	441	13	169
18	18	324	10	100
19	16	256	8	64
20	20	400	12	144
21	18	324	10	100
22	19	361	11	121
23	15	225	7	49
24	19	361	11	121
25	33	1089	25	625
26	34	1156	26	676
27	34	1156	26	676

(ต่อ)

ตารางที่ ค.5 (ต่อ)

คนที่	คะแนน (40)	X^2	$(X_i - c)$	$(X_i - c)^2$
-------	------------	-------	-------------	---------------

28	33	1089	25	625
29	33	1089	25	625
30	19	361	11	121

หมายเหตุ. ค่าความเชื่อมั่นของแบบทดสอบวัดความสามารถด้านการฟัง – พูด ทั้งฉบับ (r_{cc}) เท่ากับ 0.98

มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม
RAJABHAT MAHASARAKHAM UNIVERSITY

ตารางที่ ค.6

ค่าดัชนีความสอดคล้องของแบบประเมินความพึงพอใจต่อการจัดการเรียนรู้ เพื่อพัฒนาความสามารถด้านการฟัง – พูด ตามแนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร

รายการประเมิน	\bar{X}	IC	แปลผล
กระบวนการจัดการเรียนรู้			
1. ครูให้นักเรียนทำความเข้าใจและชี้แจงจุดประสงค์การเรียนรู้ให้นักเรียนทราบก่อนการทำกิจกรรมทุกครั้ง ทำให้การเรียนเป็นไปอย่างมีเป้าหมาย	5	1	นำไปใช้ได้
2. ครูมีการนำเข้าสู่บทเรียนและการถามเพื่อดึงความรู้เดิมมีความน่าสนใจ และกระตุ้นให้ผู้เรียนได้เชื่อมโยงความรู้เดิมกับบทเรียนใหม่	4.8	0.96	นำไปใช้ได้
3. การฝึกใช้ความหมาย การอ่านออกเสียง และการให้ข้อมูลย้อนกลับ (Feedback) ของครู ทำให้นักเรียนมีความเข้าใจและนำความรู้ไปใช้ในครั้งต่อไปได้ดีมากขึ้น	4.8	0.96	นำไปใช้ได้
4. กิจกรรมการฝึกใช้ภาษามีความสนุกสนาน แปลกใหม่และหลากหลาย ทำให้การเรียนรู้มีชีวิตชีวา	4.8	0.96	นำไปใช้ได้
5. รูปแบบการปฏิสัมพันธ์มีความหลากหลาย เช่น เป็นคู่ กลุ่มเดี่ยว หรือ ทั้งห้อง	5	1	นำไปใช้ได้
6. การจัดการเรียนรู้มีเนื้อหาและการจัดกิจกรรมจากระดับง่ายไปยาก ทำให้นักเรียนมีความเข้าใจและนำความรู้ไปใช้ในการฝึกขั้นต่อไปได้	4.8	0.96	นำไปใช้ได้
7. การจัดกิจกรรมในการฝึกภาษาตามแนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร (CLT) ช่วยพัฒนาความสามารถในการใช้ภาษาของนักเรียนได้ดีมากกว่าการสอนแบบปกติ	4.6	1	นำไปใช้ได้
บรรยากาศการเรียนรู้			
8. บรรยากาศในห้องเรียนโดยรวมเป็นบรรยากาศเชิงบวก เป็นกันเอง ทำให้นักเรียนรู้สึกปลอดภัย และสามารถใช้ภาษาได้อย่างไม่ประหม่า	5	0.92	นำไปใช้ได้

(ต่อ)

ตารางที่ ค.6 (ต่อ)

รายการประเมิน	\bar{X}	IOC	แปลผล
9. บรรยากาศในห้องเรียนเป็นบรรยากาศแห่งการเรียนรู้ ที่	4.8	1	นำไปใช้ได้

กระตุ้นให้ผู้เรียนมีความกระตือรือร้น ทำทนาย และมีอิสระในการฝึกฝนและทำกิจกรรม			
10. การให้ข้อมูลย้อนกลับของครู ในการแก้ไขความถูกต้องของการใช้ภาษา เป็นไปอย่างสร้างสรรค์และเชิงบวก ทำให้นักเรียนไม่รู้สึกลังอาย	4.8	0.96	นำไปใช้ได้
การวัดและประเมินผล			
11. การวัดและประเมินผลของครูมีความชัดเจน และใช้วิธีการที่หลากหลาย	5	0.96	นำไปใช้ได้
12. ครูมีการประเมินผลตามสภาพจริงและเท่าเทียม	4.6	0.92	นำไปใช้ได้
ระยะเวลา			
13. ระยะเวลาที่ใช้มีความเหมาะสม	5	1	นำไปใช้ได้

มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม
RAJABHAT MAHASARAKHAM UNIVERSITY

ภาคผนวก ง

รายชื่อผู้เชี่ยวชาญและหนังสือของความอนุเคราะห์ในการเก็บข้อมูล

มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม
RAJABHAT MAHASARAKHAM UNIVERSITY

รายชื่อผู้เชี่ยวชาญในการตรวจสอบเครื่องมือวิจัย

1. ดร. อัญญารัตน์ นาถธีระพงษ์
ตำแหน่ง อาจารย์ภาควิชาภาษาตะวันตกและภาษาศาสตร์ (สาขาวิชาภาษาอังกฤษ)
มหาวิทยาลัยมหาสารคาม เป็นผู้เชี่ยวชาญด้านการสอนภาษาอังกฤษ
2. อาจารย์ก่อกิจบุญ พุคำ
ตำแหน่ง อาจารย์ภาควิชาภาษาตะวันตกและภาษาศาสตร์ (สาขาวิชาภาษาอังกฤษ)
มหาวิทยาลัยมหาสารคาม เป็นผู้เชี่ยวชาญด้านภาษาอังกฤษ
3. อาจารย์เทพพร ขายไชย
ตำแหน่ง อาจารย์ภาควิชาภาษาตะวันตกและภาษาศาสตร์ (สาขาวิชาภาษาอังกฤษ)
มหาวิทยาลัยมหาสารคาม เป็นผู้เชี่ยวชาญด้านภาษาอังกฤษ
4. นายสมคิด กันภัย
ตำแหน่งครู วิทยฐานะชำนาญการพิเศษ หัวหน้างานวัดและประเมินผล
โรงเรียนปทุมคงคา สมุทรปราการ เป็นผู้เชี่ยวชาญด้านการวัดและประเมินผล
5. นางสาวธัญญา สุหา
ตำแหน่งครู วิทยฐานะชำนาญการ หัวหน้างานพัฒนาหลักสูตร
โรงเรียนปทุมคงคา สมุทรปราการ เป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบความเหมาะสมด้าน
หลักสูตรและการจัดการเรียนการสอน

ที่ ศธ ๐๕๔๐.๐๒/ว ๗๔๓๙

มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม
อ.เมือง จ. มหาสารคาม ๔๔๐๐๐

๑๔ พฤศจิกายน ๒๕๖๐

เรื่อง ขออนุญาตให้ผู้วิจัยเข้าเก็บรวบรวมข้อมูลการวิจัย

เรียน ผู้อำนวยการโรงเรียนปทุมคงคา สมุทรปราการ

ด้วย นางสาวจุฑามาศ ชนะภัย รหัสประจำตัว ๕๙๘๐๑๐๕๒๐๑๐๙ นักศึกษาปริญญาโท สาขาวิชาหลักสูตรและการเรียนการสอน รูปแบบการศึกษาในเวลาราชการ ศูนย์มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม กำลังทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง “การพัฒนาความสามารถด้านการฟังและการพูดภาษาอังกฤษ ตามแนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร (CLT) ของชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3” เพื่อให้การวิจัยดำเนินไปด้วยความเรียบร้อย บรรลุตามวัตถุประสงค์

คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม จึงขออนุญาตให้ผู้วิจัยเข้าเก็บรวบรวมข้อมูลเพื่อการวิจัยกับประชากร คือ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๓/๒ จำนวน ๔๙ คน เพื่อนำข้อมูลไปทำการวิจัยให้บรรลุตามวัตถุประสงค์ต่อไป

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา และหวังเป็นอย่างยิ่งว่าจะได้รับความร่วมมือจากท่านด้วยดี ขอขอบคุณ มา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(นางวิภา พัฒนาเวช)

หัวหน้าสำนักงานคณบดีรักษาราชการแทน คณบดีคณะครุศาสตร์
ปฏิบัติราชการแทน อธิการบดี

สาขาวิชาหลักสูตรและการเรียนการสอน

โทรศัพท์ ๐๔๓-๗๑๒๒๓๓

ที่ ศธ ๐๕๔๐.๐๒/ว ๗๔๓๘

มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม
อ.เมือง จ. มหาสารคาม
๔๔๐๐๐

๑๔ พฤศจิกายน ๒๕๖๐

เรื่อง ขอเรียนเชิญเป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจเครื่องมือวิจัย

เรียน ดร. อัญญารัตน์ นาถธีระพงษ์

ด้วย นางสาวจุฑามาศ ชนะภัย รหัสประจำตัว ๕๙๘๐๑๐๕๒๐๑๐๙ นักศึกษาปริญญาโท สาขาวิชาหลักสูตรและการเรียนการสอน รูปแบบการศึกษาในเวลาราชการ ศูนย์มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม กำลังทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง “การพัฒนาความสามารถด้านการฟังและการพูดภาษาอังกฤษ ตามแนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร (CLT) ของชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3” เพื่อให้การวิจัยดำเนินไปด้วยความเรียบร้อย บรรลุตามวัตถุประสงค์

คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม จึงใคร่ขอเรียนเชิญท่านเป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบความถูกต้องของเนื้อหาการวิจัย

- เพื่อ ตรวจสอบความถูกต้องด้านเนื้อหา ภาษา
 ตรวจสอบด้านการวัดและประเมินผล
 ตรวจสอบด้านสถิติ การวิจัย
 อื่น ๆ ระบุ.....

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา และหวังเป็นอย่างยิ่งว่าจะได้รับความร่วมมือจากท่านด้วยดี ขอขอบคุณ มา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(นางวิภา พัฒนาเวช)

หัวหน้าสำนักงานคณบดีรักษาราชการแทน คณบดีคณะครุศาสตร์
ปฏิบัติราชการแทน อธิการบดี

สาขาวิชาหลักสูตรและการเรียนการสอน

โทรศัพท์ ๐๔๓-๗๑๒๒๓๓

ที่ ศธ ๐๕๔๐.๐๒/ว ๗๔๓๘

มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม
อ.เมือง จ. มหาสารคาม
๔๔๐๐๐

๑๔ พฤศจิกายน ๒๕๖๐

เรื่อง ขอเรียนเชิญเป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจเครื่องมือวิจัย

เรียน คุณก่อกิจบุญ พุค้ำ

ด้วย นางสาวจุฑามาศ ชนะภัย รหัสประจำตัว ๕๕๘๐๑๐๕๒๐๑๐๙ นักศึกษาปริญญาโท สาขาวิชาหลักสูตรและการเรียนการสอน รูปแบบการศึกษาในเวลาราชการ ศูนย์มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม กำลังทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง “การพัฒนาความสามารถด้านการฟังและการพูดภาษาอังกฤษ ตามแนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร (CLT) ของชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3” เพื่อให้การวิจัยดำเนินไปด้วยความเรียบร้อย บรรลุตามวัตถุประสงค์

คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม จึงใคร่ขอเรียนเชิญท่านเป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบความถูกต้องของเนื้อหาการวิจัย

- เพื่อ ตรวจสอบความถูกต้องด้านเนื้อหา ภาษา
 ตรวจสอบด้านการวัดและประเมินผล
 ตรวจสอบด้านสถิติ การวิจัย
 อื่น ๆ ระบุ.....

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา และหวังเป็นอย่างยิ่งว่าจะได้รับความร่วมมือจากท่านด้วยดี ขอขอบคุณ มา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(นางวิภา พัฒนาเวช)

หัวหน้าสำนักงานคณบดีรักษาราชการแทน คณบดีคณะครุศาสตร์
ปฏิบัติราชการแทน อธิการบดี

สาขาวิชาหลักสูตรและการเรียนการสอน

โทรศัพท์ ๐๔๓-๗๑๒๒๓๓

ที่ ศธ ๐๕๔๐.๐๒/ว ๗๔๓๘

มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม
อ.เมือง จ. มหาสารคาม
๔๔๐๐๐

๑๔ พฤศจิกายน ๒๕๖๐

เรื่อง ขอเรียนเชิญเป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจเครื่องมือวิจัย

เรียน คุณเทพพร ขายไชย

ด้วย นางสาวจุฑามาศ ชนะภัย รหัสประจำตัว ๕๙๘๐๑๐๕๒๐๑๐๙ นักศึกษาปริญญาโท สาขาวิชาหลักสูตรและการเรียนการสอน รูปแบบการศึกษาในเวลาราชการ ศูนย์มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม กำลังทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง “การพัฒนาความสามารถด้านการฟังและการพูดภาษาอังกฤษ ตามแนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร (CLT) ของชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3” เพื่อให้การวิจัยดำเนินไปด้วยความเรียบร้อย บรรลุตามวัตถุประสงค์

คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม จึงใคร่ขอเรียนเชิญท่านเป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบความถูกต้องของเนื้อหาการวิจัย

- เพื่อ ตรวจสอบความถูกต้องด้านเนื้อหา ภาษา
 ตรวจสอบด้านการวัดและประเมินผล
 ตรวจสอบด้านสถิติ การวิจัย
 อื่น ๆ ระบุ.....

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา และหวังเป็นอย่างยิ่งว่าจะได้รับความร่วมมือจากท่านด้วยดี ขอขอบคุณ มา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(นางวิภา พัฒนาเวช)

หัวหน้าสำนักงานคณบดีรักษาราชการแทน คณบดีคณะครุศาสตร์
ปฏิบัติราชการแทน อธิการบดี

สาขาวิชาหลักสูตรและการเรียนการสอน

โทรศัพท์ ๐๔๓-๗๑๒๒๓๓

ที่ ศธ ๐๕๔๐.๐๒/ว ๗๔๓๘

มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม
อ.เมือง จ. มหาสารคาม
๔๔๐๐๐

๑๔ พฤศจิกายน ๒๕๖๐

เรื่อง ขอเรียนเชิญเป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจเครื่องมือวิจัย

เรียน คุณสมคิด กันภัย

ด้วย นางสาวจุฑามาศ ชนะภัย รหัสประจำตัว ๕๙๘๐๑๐๕๒๐๑๐๙ นักศึกษาปริญญาโท สาขาวิชาหลักสูตรและการเรียนการสอน รูปแบบการศึกษาในเวลาราชการ ศูนย์มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม กำลังทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง “การพัฒนาความสามารถด้านการฟังและการพูดภาษาอังกฤษ ตามแนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร (CLT) ของชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3” เพื่อให้การวิจัยดำเนินไปด้วยความเรียบร้อย บรรลุตามวัตถุประสงค์

คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม จึงใคร่ขอเรียนเชิญท่านเป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบความถูกต้องของเนื้อหาการวิจัย

- เพื่อ ตรวจสอบความถูกต้องด้านเนื้อหา ภาษา
 ตรวจสอบด้านการวัดและประเมินผล
 ตรวจสอบด้านสถิติ การวิจัย
 อื่น ๆ ระบุ.....

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา และหวังเป็นอย่างยิ่งว่าจะได้รับความร่วมมือจากท่านด้วยดี ขอขอบคุณ มา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(นางวิภา พัฒนาเวช)

หัวหน้าสำนักงานคณบดีรักษาราชการแทน คณบดีคณะครุศาสตร์
ปฏิบัติราชการแทน อธิการบดี

สาขาวิชาหลักสูตรและการเรียนการสอน

โทรศัพท์ ๐๔๓-๗๑๒๒๓๓

ที่ ศธ ๐๕๔๐.๐๒/ว ๗๔๓๘

มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม
อ.เมือง จ. มหาสารคาม
๕๕๐๐๐

๑๔ พฤศจิกายน ๒๕๖๐

เรื่อง ขอเรียนเชิญเป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจเครื่องมือวิจัย

เรียน คุณธนัญญา สุหา

ด้วย นางสาวจุฑามาศ ชนะภัย รหัสประจำตัว ๕๕๘๐๑๐๕๒๐๑๐๙ นักศึกษาปริญญาโท สาขาวิชา
หลักสูตรและการเรียนการสอน รูปแบบการศึกษาในเวลาราชการ ศูนย์มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม กำลังทำ
วิทยานิพนธ์ เรื่อง “การพัฒนาความสามารถด้านการฟังและการพูดภาษาอังกฤษ ตามแนวการสอนภาษา
เพื่อการสื่อสาร (CLT) ของชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3” เพื่อให้การวิจัยดำเนินไปด้วยความเรียบร้อย บรรลุตาม
วัตถุประสงค์

คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม จึงใคร่ขอเรียนเชิญท่านเป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบความถูกต้อง
ของเนื้อหาการวิจัย

เพื่อ ตรวจสอบความถูกต้องด้านเนื้อหา ภาษา

ตรวจสอบด้านการวัดและประเมินผล

ตรวจสอบด้านสถิติ การวิจัย

อื่น ๆ ระบุ.....

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา และหวังเป็นอย่างยิ่งว่าจะได้รับความร่วมมือจากท่านด้วยดี ขอขอบคุณ มา
ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(นางวิภา พัฒนาเวช)

หัวหน้าสำนักงานคณบดีรักษาราชการแทน คณบดีคณะครุศาสตร์
ปฏิบัติราชการแทน อธิการบดี

สาขาวิชาหลักสูตรและการเรียนการสอน

โทรศัพท์ ๐๔๓-๗๑๒๒๓๓

ประวัติผู้วิจัย

ชื่อ สกุล	นางสาวจุฑามาศ ชนะภัย
วันเกิด	7 กันยายน พ.ศ. 2536
ที่อยู่ปัจจุบัน	148/195 ม.1 ตำบลปากเกร็ด อำเภอปากเกร็ด จังหวัดนนทบุรี
ที่ทำงานปัจจุบัน	โรงเรียนปทุมคงคา สมุทรปราการ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา มัธยมศึกษา เขต 6 ตำบลแพรกษาใหม่ อำเภอเมืองสมุทรปราการ จังหวัดสมุทรปราการ 10280
ตำแหน่งปัจจุบัน	ครูผู้ช่วย
ประวัติการศึกษา	
พ.ศ. 2555	ศิลปศาสตรบัณฑิต (ศศ.บ) สาขา ภาษาอังกฤษ (เกียรตินิยมอันดับ 2) มหาวิทยาลัยมหาสารคาม
พ.ศ. 2561	ครุศาสตรมหาบัณฑิต (ค.ม.) สาขาวิชาหลักสูตรและการเรียนการสอน มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม

มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม
RAJABHAT MAHASARAKHAM UNIVERSITY